

Highmore pinx.

G. Vertue sculp.

WILHELMUS BAXTER, Cornarius

An. Aet. 69. 1719.

GLOSSARIUM
ANTIQUITATUM
Britannicarum,

SIVE
Syllabus Etymologicus
ANTIQUITATUM
Veteris Britanniae atque Iberniae
Temporibus Romanorum.

AUTORE
WILLIELMO BAXTER, Cornavio,
Scholæ Merciariorum Præfecto.

ACCEDUNT
Viri Cl. D. *EDVARDI LUIDII*,
Cimeliarchæ Ashmol. Oxon.
DE
FLUVIORUM, MONTIUM, URBIUM, &c.
In Britannia Nominibus,
ADVERSARIA POSTHUMA.

LONDINI:
Typis W. BOWYER, MDCCXIX.

Highmore pinx.

G. Verelst sculp.

WILHELMUS BAXTER *Cornarius*

An. Aet. 69. 1719.

GLOSSARIUM
ANTIQUITATUM
Britannicarum,

SIVE

Syllabus Etymologicus

ANTIQUITATUM

Veteris Britanniae atque Iberniae
Temporibus Romanorum.

AUTORE

WILLIELMO BAXTER, Cornavio,
Scholæ Merciariorum Præfecto.

ACCEDUNT

Viri Cl. D. *EDVARDI LUIDII*,
Cimeliarchæ Ashmol. Oxon.

DE

FLUVIORUM, MONTIUM, URBIUM, &c.
In Britannia Nominibus,
ADVERSARIA POSTHUMA.

LONDINI:

Typis W. BOWYER, MDCCXIX.

GLASSBORO

THE
GLASSBORO
LIBRARY
1875

Viro Clarissimo Doctissimoque

D. RICARDO MEAD, M.D.

Willielmus Baxter

S. P. D.

*AMETSI jam eâ sim ætate
ut amicis penè omnibus su-
perstes videar, eâ tamen nunc
usus sum felicitate. ut illo-
rum, triste alioquin, desiderium Tua,*

A 2

Vir

EPISTOLA

*Vir Clarissime, in me Benevolentia multò
levius efficiat: Opportunè etiam mihi
hæc oblata est occasio hoc qualequale
grati animi testimonium exhibendi. E-
gregiæ Tuæ in Arte Medicâ dotes tot tan-
tæque sunt ut supra omnem laudem assur-
gant, imò ipsam vincant invidiam: Eas
igitur hîc enumerare necesse non habeo.
Nec quenquam latet quàm proclive in
recondita Literariæ Antiquitatis studia
Tuum sit ingenium, quàm in cognoscen-
dis ejusmodi rebus peritum, quàm in col-
ligendis minimè parcum, quàm liberale
in erogandis ad easdem publicandas sum-
ptibus. Gratos ergo Tibi oportet esse qui-
cunque de Re Antiquariâ student bene-
mereri: Neque ægre tuleris, Vir Doctis-
sime, me inter alios Tuam eo nomine am-
bire gratiam. Quo enim Patrono potius
gaudeat hic Libellus, qui quidem nisi Tu
intercessisses, flammis dudum damnatus,
vel unâ cum suo autore eternùm fuisset
sepultus?*

DEDICATORIA.

*sepultus? Vix opus esse videtur ut mo-
neam Antiquario Britannico prorsus esse
necessariam Britannicæ Linguae peri-
tiam; ob hujus tamen inscitiam multi
nec parvi nominis Viri non rarò in erro-
res incidere. Ego autem hujus ope gentis
nostræ Antiquitatibus nonnihil lucis af-
ferre conatus sum; meumque inde Tibi
adeò gratum fuit propositum, ut hasce
lucubrationunculas tenebris ulterius pre-
mendas non censueris. Te itaque ju-
bente jam tandem in publicum prodeunt;
in quibus quòd plurima lectoribus forsàn
non paucis nova neque satis probata com-
pareant, eò magis Defensore amico &
erudito Vindice opus esse animadverti;
qualem cùm te potiolem nesciam, patere
ut mea hæc in Britannicis Antiquitatibus
illustrandis conamina Tui Nominis auto-
ritate fulta, lectoribus si non quodam-
modo utilia, accepta saltem fiant:
Quod si contigerit, me bonas in his
horas*

EPISTOLA, &c.

*horas non malè collocâsse mihi denique
gratulabor. Vale. Dabam Londini
ex Scholâ Merciariorum Kal. Jul.
MDCCXIX.*

PRÆ-

PRÆFATIO

AD

BRITANNOS.

EN vobis, Saxobritanni, Scotofaxones, Scotobrigantes atque Britanni mei, opus aliis haud intentatum, neque sanè sine meritâ laude, etsi plûs mediâ sui parte nobis relictum. Quid vos monstra terrent nominum? Jussit ANNA; Estote Britanni: Hoc omnes altero certè parente jam antè fueratis. Neque enim vel Hengisti legimus milites maritos huc advenisse, vel veterum Brigantum pubem mulieribus comitatam tentavisse Iberniam: Et quis affirmet Septentrionalem Saxonem temperavisse sibi à conubiis nobilissimæ Pictorum gentis, cùm jam per multa sæcula desierit hæc Briganticè loqui? Quin autem nobilissimum dicam illum
populum

populum, qui tot proeliis pro patriâ libertate cum hostibus Romanis summâ cum virtute decertaverit, quique initio Romanorum temporum à Taravedro Promontorio Troventionem annem usque latè regnaverit? Ut sint planè de Belgicis Britannis accipienda illa vexatissima Rhetoris Eumenii verba: *Ad hoc natio etiam tunc rudis & soli Britanni Pictis modò & Ibernis assueti hostibus, adhuc seminudis, facilè Romanis armis & signis cesserunt.* Certè cum Belgis *solis* Cæsari Dictatori res fuerat; atque hi *solis* illâ tempestate Britanniam dictam Primam obtinuère. Cum advenis igitur Britannis *solis* Cæsar gerebat bellum, iisque tunc rudibus, assuetisque Brigantum & Ibernorum armis; Contrà Constantius, quem laudat Eumenius, cum Britannis jam cultioribus factis, & Carausii & Alekti Romanis militibus adjutis, rem gerebat. Frustra sunt igitur, qui alios *Britanni Soli* Iernos quàm Brigantum seu Pictorum socios Novantas sive Gallovidios crepant. *Seminudos* dicit ille Pictos & Iernos Scotos; benè sanè quòd non & planè nudos, cùm vel ipsi Caledones in Julium Agricolam Proprætorem, essedis vecti & latis ensibus armati, fortissimè depugnaverint. De nostro instituto vestrum erit judicare. Sunt sanè multa in veteri Geographiâ nobis immutata, permulta novata, plurima solâ conjecturâ

jecturâ nisa. Ἀνάγκη ᾧ (quod ait Geographorum Princeps Strabo) εἰκότα λέγειν καὶ τὰ τόπων καὶ τὰ ὀνομάτων μεταβεβλημένων.

DE ipso *Ptolemæo* nihil attinet dicere, cum convenient de eo omnium judicia, & constet de tempore quo floruerit. De *Itinerario* dicto *Antonini* vel *Antonii* omnia incerta sunt, nisi quod videatur sub *Antonini* Pii Imperio initio confarcinatum, & posteris temporibus vel adauctum vel emendatum. *Ravennas* Monachus, qui nuper sub *Anonymi* nomine Parisiis editus est, versus videtur de Græco aliquo Exemplari Tabularum nescio quarum in usum Orientalis Imperii descriptarum, quod & Exarchatus Ravennatum Byzantinæ fuerit ditionis, & plurima Locorum nomina Græcâ veniant scripturâ; quale, ut de aliis taceam, *Glebon* pro eo quod debuerat esse *Glevum*. Et cum nulla in hoc libello compareant Saxonum vocabula, colligere pronum est illum esse Latino Interprete longè vetustiore, cum ille posteriorum meminere temporum, Orcadasque dicat ob peccata nostra in Barbarorum esse potestate; ita enim Danos ille nominat.

CAMDENUM nostrum quamplurimis locis vel declaratum vel emendatum facile deprehendet

hendet Lector. Adjiciuntur etiam plùs minùs ducenta veterum Locorum & Fluminum nomina quæ in *Britanniâ* ejus non comparent ; ut nihil dicam de Deorum, Regum & Ducum antiquis appellationibus, quæ hîc pro ingenii nostri modulo explicantur : Collatis passim ἐν παρόδῳ cognominibus veteris Galliæ & aliarum Regionum Vocabulis.

FRUSTRA fuerit hoc loco advertere, quod per totum hoc Opusculum declaravimus, universæ Europæ populos fuisse Henetos seu Brigantes, & originis planè Asiaticæ ; & quòd *Peregrini* initio fuerint, alienigenis appellatos fuisse *Gallos*. Certè vel hodierna Armeniorum lingua (quæ olim Phrygibus & Thracibus propemodum erat communis) innumera repræsentat Britanniae nostræ vocabula. Quid quòd & Linguae quas vulgus dicit Orientales, absque Armenicæ & Britannicæ nostræ ope in pluribus nequeant explicari? Ecce autem unum & alterum hujus rei exemplum. Armeniis Xḡ pro *Porco* est, Britannis Hūch, sicuti & Græcis ὕς. *Vir* etiam vel *Masculus* Armeniis 'Aḡ est, nobis Ūr, & Græcis ἄνῆρ. Hebræis חזיר *Chazir Porcus* est, nullâ cum notatione nominis ; Arabibus vitiosè Xavḡḡ. Et Britannis & Armeniis *Hên Senex* est, sicuti veteri Græciæ ἑνός-ἡ-ον ; unde & Romanum *Senex* :

AD BRITANNOS.

v

Senex. Hebræis כהן *Cohen* nullo cum etymo *Senator* est & *Sacerdos*: Britannis & Armeniis eâdem compositionis formâ *Cohen* Συμπρεσβύτερ est, eodem intellectu quo Judæorum כהן *Cohen*, *Senator* & *Sacerdos* est. Δῶρ Armeniis *Aqua* est, Britannis *Dür*, & Græcis ὕδωρ; quò referendum Romanorum *Sudor*. Sed unde hoc, quis me roget? Scythæ universam Europam maximamque Asiæ partem primis occupavêre temporibus. *Scythæ* (inquit Trogi Pompeii Epitomator Justinus) *per totam Asiam Ægyptum usque imperium tenuêre per mille & quingentos annos*. Subeat igitur nemini mirari etiam *Mare glaciale* vel *Cronium* Geographis dici *Mor marusa*, quod & nostro sermone est *Môr mariÿs*, quod est *Mare mortuorum virorum*; sicuti & Græcis dicitur *Cronium*, quòd Κρόν est five *Saturnus*, totumque inferius Hemisphærium ad Manes spectare crederetur. Certè *Haul y meirü* nostratibus dici solet *Splendor Solis* in cacuminibus montium comparens post ejus occasum.

VESTRI erit arbitrii five potiùs ingenui favoris ne videamur tam Ἑυρεσιλογία quàm Ἐικοτολογία usi, cùm in hujusmodi opellâ vel nihil vel omnia audendum sit. *Res enim ardua est* (ut ait Plinius Secundus in Hist. Nat.

Præfatione) *vetustis novitatem dare, novis auctoritatem, obsoletis nitorem, obscuris lucem, fastiditis gratiam, dubiis fidem, omnibus verò naturam, & naturæ suæ omnia. Itaque etiam non assecutis voluisse abunde pulchrum atque magnificum est.* Imperitos igitur, morosulos & *αὐθάδεις* nihil moror, contentus paucorum laudibus. Utimini vos & fruimini quæ nostrum valuit promere ingenium, saltem donec potiora vel doctior vel felicior aliquis reposituerit.

PORRO monendus est Lector in hoc Tractatulo literam *C* in veteribus nominibus ubique uti *K* veteri ritu esse efferendam, & *U*, *Ū* five *ü* in initio vocum five syllabarum uti Anglorum *W*, aliàs verò uti illorum *oo* five Italorum *u* semper esse pronuncianda. Alia autem quæ in sequenti Libello fusiùs ex re natâ annotavimus, hîc repetenda haud æquum duximus. Summarium autem Rerum Britannicarum ab Excessu Romanorum ad nostra tempora Auctarii loco subnectere non pigebit, quod Lectori haud ingratum fore speramus.

ANIMAM tandem agente, ac veluti tabe senioque confectâ militari Romanorum veterum potentiâ, neque (prorsus jam exsuctis
Provin-

Provincialium omnium medullis) ulteriùs Imperiorum fato obsistere valente, extremæ tanti corporis partes occepere primùm lethali frigore corripì. Britannia igitur nostra jam per quatuor & quod excucurrerat sæcula innumeris devastata cladibus, delectibusque continuis, atque insuper fame & peste exhausta penitus, Germanis jam olim Britanno- rum adversus Romanum jugum fociis, ex facili prædæ fuit. Siquidem Saxonum Dux *Hengistus* (five magis *Ansegisus* Ravennati *Anschis* dictus) revocatis jam domum de Britannia Legionibus, inito cum Vortigerno Silure novo foedere, traditâq; ei in matrimonium Ronüennâ filiâ, astipulantibus etiam Pictis atque Ibernicâ Scotorum Gente, quam vel ipse Beda prodit fuisse Anglis semper amicissimam, Romanam Provinciam (quod & sub Constantino novimus factum) occupavit. Pulsis igitur Saxonici Limitis Ducibus, unâ cum Romano Comite huic Limiti præposito, Orientalis Anglus atque Saxo cum Cantiaco Jutâ, & Australi etiam Saxone, portus omnes à Romanis communitos obsedere, quatuorque Regnula per Britannicarum Gentium vestigia condidere.

PRIMÆ, quam & nos Belgicam fecimus, exacto tandem in Dumnoniam Præsidi Ambrosio

brofio Aureliano, viro ftrenuo, Occidentalis Saxo imperavit, Dumnoniisque Belgis veteribus Romanorum fociis, frænum iniecit. Britanniaæ Secundæ five Geuicciæ Præfes ceffit Mercio; Præfidemque Flaviæ ipfe expulit Vortigernus. Quin & duo Maximæ Cæfarienfis atque Valentiaæ Confulares Transhumbrano Regi manus dedere. Huic Caftellorum omnium atque Arcium ad Ventum Boream pofitarum, duarumque Prætenturarum five Vallorum custodiam fuiſſe permiſſam vel Saxonicum Idioma etiam hodie indicio eſt, quod ad extremas (quas quidem novimus) Romanorum Arces Loxam atque Banaciam pertendit.

NUL LUM autem illis temporibus fuiſſe Indigenis ipsis totius Infulæ Regem, qualis vel *Arthurius* vel *Lucius* Monachis confinguntur, vel inde patet quòd veteris Gildæ ævo Aurelius Conanus imperitaret Siluribus, Maglocunus Cornaviorum Canganis five (ut ſequiori ſæculo appellantur) Venedotis, Vortiporius Demetis, Conſtantine Domniis ſeu Dumnoniis, Brigantumque Canganis five Cumbris Cunoglaſus. Certè neque Gildas noſter neque Saxo Beda *Arthurium* novit.

Q U I D

QUID autem inter hæc? An cessat Domina Roma? Imò

—————*Peragit tranquilla Potestas
Quod violenta nequit.*

Neque enim cùm tu non posses quod velles, nolles quod posses. Hercle constabat jam in tot & tam feroces populos minus proficua fore effoeti Imperii arma. Supremus igitur Occidentis Pontifex unâ eâdemque operâ, tam Animarum omnium Saluti quàm Orbis Imperio inhians, novo atque hætenus inaudito consilio, humaniori scilicet cultu, atque Sacerdotali palpo delinire cœpit Barbarorum ubique gentium animos. Tandem igitur & hîc acceptâ ab Augustino Gregorii Papæ Legato novorum rituum semipaganâ pompâ, Britannia nostra denuo nec opina Romani juris facta est, Regulis jus dicente Metropolitano Romano. Novum hoc & incruentum vincendi genus; ut fubeat mirari tantillo temporis spatio, de squalidis & lucifugis Monachis tot Patricios Episcopos, Comites Palatinos, Metropolitanos & Mitratos Abbates ubique terrarum emicuisse. Verùm Fortunæ tantisper terga danti & ipsi terga dedêre, citò in arridentis gratiam redituri.

INTER

INTER hæc tamen tam dulcedine prædæ adducti, quam novatis Religionibus offensi Saxonum nostrorum veteres parentes, Dani scilicet Cimbriâ sive antiquâ Saxoniâ oriundi, colonos suos cladibus vexavêre continuis; omniaque, præcipuè verò Sacra, igne ferroque populati sunt. Mansit enim ad horum tempora, quamvis minùs integra, Veteris Provinciæ facies, & forsan etiam Romana Lingua; quod vel ex Anonymi nostri Libro conjicere licet, apud quem, etsi septimo tandem exeunte sæculo Geographiam suam descripserit, nullum tamen Saxonicum loci nomen comparet.

NEQUE clades ista soli contigit Britannia, verùm etiam quacunque terrarum sæva Germania alas suas tendit. Indignabatur enim Duces suæ Gentis atque Alumnos tot populorum domitores, tantique Imperii eversores, quique (ut adverterat olim in Antiquitatibus suis Vir longè eruditissimus Marcus Velferus) Gentilium hominum appellationem omni Nobilitati modò imposuerant, victarum gentium Sacerdotibus turpiter manus dare, peregrinaque Sacra patriis antehabere, veteris Patriæ & Parentum oblitos penitus, atque in peregrinos mores (quos & pro corruptissimis
semper

femper habuere) transire. Summus igitur Romanorum Pontifex, novo captato consilio, ne modò sartæ tectæ Romanæ Provinciæ denuo ab iisdem Barbaris exciderentur, Francorum Ducem *Carolus*, Imperatorem nomine, reipsâ Ecclesiæ Dictatorem creavit. Hujus temporibus, ineunte scilicet octavo sæculo, & *Ecberto* nostro easdem ob rationes Regium Diadema, solutâ Heptarchiâ, ab Ecclesiâ impositum est; Novantæque etiam & Picti, cogente (ut videtur) Scotofaxone, fracto jam à Danis Anglosaxonum Imperio, Scotorum Dalreudinorum veterum sociorum Regulis colla sua subdidere.

Cum tamen nihilominus Monarchæ ipsi, novo cultu & mansuetâ Religione dudum emolliti, Danorum ferociæ minùs obsistere valerent, visum est tandem Papæ Alexandro Sacerdotioque Britanno WILLIELMO Neustriæ Principi, acri atque strenuo illorum temporum militi, Galliarumque Patricio, Regnum tradere, proprio scilicet magis quàm Britanniae commodo studentibus; atque hoc quidem quò in clientelâ essent validissimi Francorum Imperii. Verùm neque ipse WILLIELMUS parere Gallis sustinuit, opportunitate tantæ Insulæ fretus, neque minùs inclementer ipsam Ecclesiam tractavit, quàm Civilem

vilem Rempublicam ; Gallicusque furor & fas & nefas fusque deque habuit.

WILLIELMO etiam *Ruso* Rege, ipsius Pontificis Legatus Anselmus domo Italus, spoliatus omnibus bonis, apud Gallos (quibus favebat) exulabat. Apud Alanum appellatum De Insulis, satis magni nominis virum (qui quidem Alanus eodem ævo non modò in fictitia Merlini Britanni Vaticinia, verùm etiam in Petri Lombardi Sententias commentatus est) legimus Tirellum quendam, Aulæ Comitem, ab eodem Anselmo, operâ cujusdam Fanatici Monachi fuisse subornatum, qui *Rufum* Regem in Novo Saltu venantem adoriretur, sagittâque nec opinum trajiceret, quod & *Pulcherrimum Facinus* Doctor ille Universalis audet appellare. Percussio fratri successit HENRICUS, *Bellus Clericus* suo merito appellatus, quo regnante Christianæ Theologiæ Professor Alanus, apud Parisios agens, fratris Parricidium publico laudavit scripto, uti modò retulimus.

Hujus ex filiâ nepos, alter HENRICUS, incertum an & in ultionem *Rusi* Majoris sui Avunculi, Domini Papæ Legatum Thomam in ipso Durovernenfi Fano immaniter trucidandum curavit.

VERUM

VERUM cùm jam ferè ubique dudum cicurati Leones ferocire & fremere inciperent, non solùm noster Thymoleon, *Primus* sc. RICHARDUS, Magni illius Henrici filius, verùm & ipse animosus Rex Galliarum *Philippus* cognomento *Augustus*, unà cum aliis quamplurimis Principibus viris, novo atque audaci commento, in expeditionem Hierosolymitanam ad sacra stipendia facienda, amandati sunt. Videbat enim sanctissima atque eadem vaferima Romana Curia & Gallias & nostras Britannias jam viris & ingeniis & pluribus artibus florere; quin & ingens poterat esse metus ab harum gentium commerciis & increfcente jam navigatione. Rege igitur absente & longinquis bellis occupato, Ecclesiasticæ factionis Viri Procuratoriâ operâ fungentes, Reipublicæ formam detorquere nisi sunt ad Ἀριστοκρατίαν, quo scilicet Optimatum partibus pro validissimo in Regiam Potestatem munimento uterentur. Atque hinc quidem duo insequentes Reges civilium tumultuum fluctibus ab Ecclesiâ oppressi sunt; atque etiam ipsa Nobilitas tam diuturno bellorum conflictu propemodum fracta est.

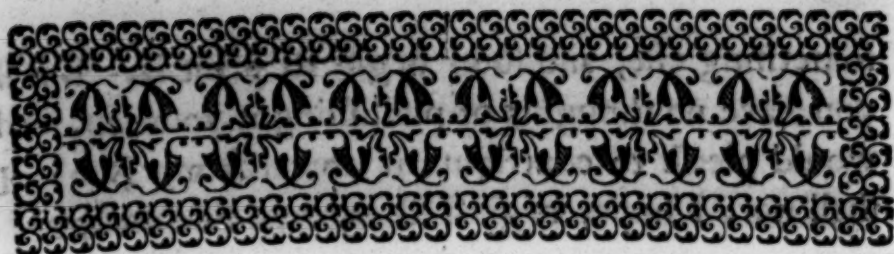
SUB HENRICO igitur hujus nominis *Tertio*, Simone à Monte-Forti Ecclesiæ stipendia

xiv *P R Æ F A T I O, &c.*

dia merente, summa rerum in plebem, & per hoc, licet invitis consilii autoribus, in ipsum Principem denuo devoluta est. Quo facto Britannia nostra cristas tollere coepit, per plurimas fortissimorum Regum successiones, frendente licet peregrino Sacerdotio, de Gallo triumphavit, donec tandem, jam consopito etiam intestino de Regno dissidio, Inclyta THEODORI Progenies, vetusto Britannorum sanguine oriunda, non solum Britannos suos Civitate olim suâ redonavit, Scotosaxonumq; Regnum Regali Connubio sibi adjunxit, verum etiam (quod omnium maximum fuerat) Larvaticum Imperatorem Papam, deturbatis sacris Præfidiis, Insulâ suâ æternum interdixit, universumque Clericorum gregem in ordinem suum revocavit. Atque ex illo tempore Europa desiit esse in mancipio Latinæ Ecclesiæ.

NOSTRIS tandem temporibus duo antiquissima Regna sub ANNÆ Invictissimæ Reginae Auspiciis in unum MAGNÆ BRITANNIÆ Imperium coaluere, quod quidem ut fælix faustumque sit utrique populo Deum Optimum Maximum obnixè rogo.

EXTRACTS

*EXTRACTS of LETTERS from
Mr. E. LHWYD to the Author.*

April 26. 1705.

YOU were pleas'd formerly to acquaint me,
you had revis'd your *British Geography*, and
reduced it to Alphabet. If you please to commu-
nicate it, it shall be all or mostly printed as your
own by,

Sir, Your, &c.

P.S. If you have already reduced your *British
Geography* to a Map, I shall engrave it. If not, I
think it will suffice to insert your Notes Alphabeti-
cally in my Dictionary of British Names, always
putting *B* after them, and spare the charges of a
Map, since 'tis not expected.

Oxford, Nov. 3. 1705.

I Hope you are come by this time to a resolution
about your *Roman Geographical Vocabulary of
Britain*, and should be glad to hear you will add it to
some-

something else, and soon begin to print it. But if you have no thoughts of publishing it your self, and would please to contribute it towards my Book, I shall not, I hope, neglect doing you due justice.

Nov. 15. [1705.]

I Find by Dr. Harwood's Letter in the last * Transactions, there's some hopes you will shortly oblige the Curious in Antiquities with your *Glossary*, and hope your next may give some account of the time when it shall go to the Press if it be not already gone to,

Sir, Your, &c.

* *Vid. Phil. Transf. No. 306.*

ERRATA.

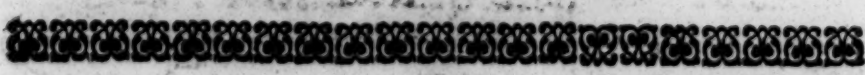
ERRATA.

PAG. 12. l. 8. *Ael iii mun iii*, deletâ distinctionis notâ. P. 17. l. 2. *piab*. P. 19. l. 1. *Etocessa*. P. 20. l. 8. designat). P. 23. l. 19. *Thistleworth*). P. 26. l. Doctorem agebat universalem. P. 30. l. 28. *Nagutiæ*. P. 31. l. 24. *Ptolemæo*. P. 34. l. 13. *Curucam*. P. 46. l. 18. *Bre man* (separatim). P. 61. l. 2. *Atrebasium*. P. 74. l. 7. *Pfal. XII*. P. 95. l. 8. *Coriotar. celouion*, l. 18. 19. *Caer-pen-talloch*. P. 97. l. ult. *DAMNIORUM*. P. 106. l. 32. *Iscanæ*. P. 126. l. 10. *Catalumis*. P. 135. l. 24. Caput Nennio nostro *Caer Uent Gûic*, deletâ parenthesi. P. 141. l. 1. *Nova Porta*. P. 145. l. 33. *Unisamam*. P. 191. l. 2. *Bren & Bern*. P. 198. l. 2. *Fluenti*. P. 204. l. 9. *Deob-rond*. P. 226. l. 12. *Noms*. P. 227. l. 2. *inficias*. P. 229. l. 2. *Fedburgh*. P. 265. l. 18. *Πολυμός*. l. pen. & p. 266. l. 32. *Lhugüy*. P. 268. l. 14. *dele and*. P. 269. l. pen. *Hir-gést*, i. e. *Long-Paunch*.)

ADVERTISEMENT.

THERE is preparing for the Press a Collection of Writings in the WELSH Tongue, to the beginning of the Sixteenth Century, to be printed in several Volumes in *Octavo*; each Volume to consist of about Twenty Sheets, at Five Shillings a Volume in Sheets the small Paper, and Ten Shillings the large; One Moiety to be paid at the time of subscribing, and the Remainder when the Copies are deliver'd. PROPOSALS at large are deliver'd, and Subscriptions taken in by Mr. *Alban Thomas* at the *Royal Society's House* in *Crane-Court, Fleet-street*; and by Messrs. *William* and *John Innys*, Booksellers in *S. Paul's Church-yard, London*.

N. B. No more Copies will be printed than are subscribed for.

GLOSSARIUM

Antiquitatum Britannicarum,

S I V E

Syllabus Etymologicus Antiquitatum
Veteris BRITANNIÆ, &c.

ALLABA, hodie *Apulby*, quasi Brit-
tannicè dicas *Abal* (vel *Gaval*) *Ab* vel
Av; quod est *Furca* (vel *Sinus*) unde
vel *annis*. Ibernix Scotobrigantibus
etiam hodie *Abbal* pro *Furca* est; quod
referendum & Anglorum nostrorum
Gable-end, seu *Furcalis finis*, in ædificiis. Etiam
hodiernis Persis *Ab* pro *Aqua* est, quam & Veteres no-
stri *Av*, *Sav*, & *Tav* appellavere. Eodem planè in-
tellectu & in Cantiacis, & in Regnis, & in Dumhoniis
Oppidula occurrunt *Apulbur* & *Apuldurham*: Idem
enim ferè Britannis *Dūr* quod & *Av* & *Ui*, quod ex-
pressum videtur in Saxonico vocabulo *Apulby*, uti
& aliàs in *Jerby*. Statio ista eo venit nomine, quod
in sinu sit Itunæ fluminis, apud Brigantum Ceangos,
quâ parte hodie Paludium Regio Occidentalium seu

B

Westmo-

Westmoriam est. De nomine conjecturam fecit magnus Camdenus. Juxta Librum Notitiæ Occidentalis Imperii in hac Arce locatus est *Præpositus Numeri Maurorum Aurelianorum*; unde constat fuisse *Aballabam* de veteribus Brigantum Castellis, quorum meminit in Satyrâ suâ Juvenalis. Nam *Præpositi*, ut hoc semel moneam, in veteri Romanorum militiâ Castellis erant præfecti, quod ostendit ad Notitiam Pancirollus: *Numerus* autem, uti ego sentio, uniuscujuslibet gentis incerti numeri *Cohors* dicebatur, cum aliàs plenæ Cohortes sexcentis constarent peditibus. Notitia sola *Aballabæ* hujus meminit.

ABERAVANUS, in Ptolemæi Libris correptè scribitur *Abravanus*, omisso *E*; in causâ fuit antiquæ Linguae ignoratio. Potuisset etiam & plenius dici *Aberavrianus*, etsi non intersit; siquidem Britannis *Aber av rian*, *Ostium amnis principis* est. *Æstuarium* hoc est *Riani* fluminis in Novantis sive Gallovidiis, apud citeriores Caledonios. Hic fluvius pro fonte habet **Loch Rian** Lacum; pro quo Veteres nostri scriberent *Lug av rian*, quod est *Liquor amnis reginæ*: Siquidem *Lug* Veteribus *Aquæ liquor* est, & *Ri*, *Rex*; ut & *Rian*, *Reginâ*, vel etiam quævis *Regia puella*. Obiter etiam advertendum censeo, prisco Britannorum sermone *Aber* dici *Ἐχχυσιν*, Pelasgicè forsan & Phrygicè *Ἀββορεν*, pro *Ἀποφορεν* vel *Ἐμβολήν*; & contra *Inver* *Ἐιχχυσιν*, tanquam *Ἐμβορεν* pro *Ἐμφορεν*, vel *Ἐμβολήν*. Est igitur *Aberavanus* solutis Britannorum verbis *Aber avon*, hoc est, *Ostium fluminis*.

ABERCORN, vel corruptius **ABIRCORN**: Ita enim proculdubio scripserat ipse Anonymus, cum in vitioso Codice hodie legatur *Abisson*, oculos fallente literarum ductu. Etiam hodie ejusdem nominis Castellum est in partibus citerioris Caledoniæ; ad Bedanum scilicet *Penuabel*, sive *Caput* ulterioris *Valli*, seu *Prætenturæ*. Bedæ etiam plenius scribitur *Abercurven*, corruptè puto pro *Abercoravon*, quod *Ostium est brevis amnis*. Dicitur autem *Coravon* eadem formâ,

formâ quâ & *Cornant*, *Corbedü*, *Corgi*, atque similia alia, Britannorum sermone vetere. Antiquum verò seu Romanum *Abercorn* (sive magis *Abercorabona*) quod non ita longè est ab altero, hodie vitiosissimè profertur Saxonica Dialecto **Blacknesse**; cum deberet esse *Balog* (vel *Balg*) *ne isc*, hoc est, *Venter* (vel *Sinus*) *Aquæ* sive *fluminis* *Corabonæ*, hodie **Carron**. *Na* vel *Ne*, Scotobrigantium Dialecto signum est Genitivi, sicuti contrà *An* Ostidamniorum sive Corinaviorum. In veteri Inscriptione *DEA* dicitur *NEHALENNIA* maris Numen, tanquam *Diues ne halen*, *Diva* scilicet *salis*. Inventa hæc est Domburgi in insulâ dictâ **Walcheren**, quæ Britannorum erat Belgicorum, sive Frisonum; unde & **Wallach-warran** Incolæ appellati, tanquam *Galli viri*.

ABERNAVIS, sic enim reponendum pro eo quod in Ravennate Libro vitiosissimè scribitur *Apaunaris*, & in Vaticano MS. *Apuanaris*, malè accepto ab imperitis Librariis literarum ductu, quod in ignotis vocabulis primum est atque solenne. Est autem *Abernavis* (sive malles vitiosum *Aparnavis*, quod ipse posuit Ravennas) apud Domnios sive Dumnonios, quod Britannicè scriberetur *Aber na üisc*, hoc est, *Ostium aquæ*, sive *fluminis*, hodie ibridâ compositione **Bernstable**, tanquam *Abernavis statio*; idem enim *Stabulum* quod & *Statio* est. *Statio* etiam modò navium dicitur; sicuti in *DERVENTIO STATIO* inferiùs. *Uisc* etiam hodie Scotobrigantium sermone *Aqua* dicitur, uti & *Na* Genitivi signum.

ABONA, quæ in Antonini Itinerario Græco casu *Abone* scribitur, **Abenton** est (alterâ etiam scripturâ **Albenton** appellata) in Sabrianæ fluminis ripâ, in Dobunis, sive Glevano nostro Conventu, ut verè Camdenus docuit. Nomen suum sortita est ab ipso flumine, quod Britannis Plurativo Numero dicitur *Avon*, & antiquâ scripturâ *Abon*. Singulari Numero *Ab* etiam Persis pro *Aqua* est, uti nos in *ABALLABA* suprà monuimus. Crediderim etiam & *Alabum*

(vel *Alaunam*) fuisse loco alterum nomen, ab *Ael* quod *Supercilium* est, & *Avon*, *Amnis*; unde & Saxonibus ibridâ voce *Alventun* appellari possit. Pro *Av* (sive *Ava*) Pelasgi veteres Ἀχα protulere; unde & Celtoscythæ Germani *Aga*, vel *Æge*, Dialectis suis nominavere, ut & ipsi Romani *Aquam*. Vide in *ALABUM*.

ABONA: Etsi plurimæ sint in Britannia *Abonæ*, crediderim tamen Anonymi nostri *Abonam* eam dici, quæ *Badixam*, sive *Aquas Calidas* præterfluit, atque in *Sabrianam* influit. Vide in voce superiore, & in *BADONESSA*.

ABONTRUS: Celeberrimum Brigantiæ *Æstuarium*, quod vulgò *Bumber* dicitur. In melioribus Ptolemæi Libris pro Ἀβόντες, levi vitio Ἀβύτες ποταμὸς ἐκβολαὶ hodie legimus; in aliis autem correptius Ἀβύ. Nos tandem Ἀβόντες reposuimus. Eodem vitio & in Victorionibus nonnulli codices Τῶν εἰχνοῖς repræsentant, pro eo quod in melioribus Libris est Τῶν αἰσῶν εἰχνοῖς, sive *Tuæsis Æstuarium*. Equidem existimaverim venisse *Æstuario* nomen de immani aquarum murmure, quod Britanni dicerent *Avondrûst*, sive *Aquarum strepitum*; unde & Saxonibus eodem planè intellectu *Bumber* dicebatur, sive *Bombitator*: Nam verbum *Bummen*, *Bombitare* sonat. De *Humbro* ita noster Camdenus: "Totius Britannia *Æstuarium* est amplissimum & piscosissimum, exæstuantis Oceani accessibus adauctum, & iisdem retrò remeantibus, suas illiusque aquas vehementissimè vasto cum murmure, non sine magno navigantium periculo agit." Britannis meis idem ferè sonat nomen *Trûst*, quod & Græcis Θρόσ vel Θόγυβος. Brigantum flumen *Ebura*, sive *Oxa*, plurimos fluvios hospitio suo excipit, & in Oceanum secum provolvit.

ACMODÆ (Melæ vitiosè *Aemodes*) Plinio dici videntur Lindisfarnenses Insulæ, quæ quidem Anonymo nostro censentur X numero, Plinio verò VII, si veri sunt

sunt Libri. Verum equidem existimaverim cum scrip-
fisse VIII, quod veteri Brigantum Dialecto (quâ etiam
hodie magnâ ex parte utuntur Iberni) *Acht*, vel
Ocht Madbou, *Octo* sonent *Prata*. Conveniet etiam
huic calculo *Ravennas*, modò *Atinas* & *Longinis*
habeantur pro desertis; quod simile videtur vero.

AD ANSAM, videtur Mansio quædam fuisse ad
nostrum **Charted**, ad *Axam* sive *Ansam* flumen in
Orientali Saxoniâ sive Guepponiâ, quæ Æstiva fue-
rat Trinoüantum Pecuaria. Vetustâ enim scripturâ
sive *Axa*, sive *Assa*, sive etiam *Ansa* scripseris, tantun-
dem fuerit: Siquidem veteribus Romanis litera *N*, se-
quente *S*, admodum rarerentur efferebatur. In Antonino
igitur rescribendum XVI. M. P. ad Camulodunum:
Credibile est enim longius abfuisse *Ad Ansam* à tantâ
Coloniâ. Quin & in Peutingerianâ Tabulâ *Ad Ansam*
proximè stat à *Camborito*, sive *Cambreto*, quod
nobis est **Chesterford**, sive *Castrorum Traiectus*, juxta
oppidum **Walden**, quod nobis *Camboriton* Novum
est, sive *Gallodunum*, de *Gallis Trinoüantibus* ita (ut
videtur) appellatum. Vide in **AXIUM**.

AD LAPIDEM TITULI (uti verè Britanno
scriptori Nennio dicitur) ad **Stonhar** rectè posuit
Camdenus; non autem ad **Folcton**, uti post Som-
nerum magnus Stillingflera: Quid enim **Ston har**
Saxonibus, nisi *Lapis altus*? Ut sit verisimile hic
Pharum fuisse ad usum adremigantium; quod & Vir
magnus autumat: Imò & *Ad Titulum* fuisse *Rutupen-*
sem Portum, non ita longè à *Rutupiis* situm. Inter
notissima est *Titulos* dici Romanis *Στήλας*, sive *Qua-*
drilateras Columnas, antiquissimorum temporum Sta-
tuas. **Folcton** autem *Lemurum*, sive *Larium* lapis
dicitur, de vetustis puto compitis ita appellatum:
Nam & *Digitalis* herba nostrati vulgo **For-globes**
dicitur corruptè pro **Folcs globes**, sive *Lemurum ma-*
nica, veteribus Britannis *Menig Eilff Uylhon*, corruptè
hodie *Elhylhon*, quod idem valet: Sunt enim Britannis
Eilff Uylhon, *Nocturni Demones*, sive *Lemures*; cùm
Saxo-

Saxonibus Folcer dicatur *Minuta plebs*, & forsan etiam *Manes*. Est autem Folc deminutivè dictum de *Fol*, sive *Pullo*, quod & Græcis dicitur πῶλϙ. Figuratè etiam *Fol* pro *Fatuo* est vel νηπίω ἢ ὄφρονι, quales habebantur Dii *Manes* Veteribus, excepto uno *Tiresiâ*. Αἰὲ ἡ οἱ μὴ κατηφῆς ἢ λιτοὶ ἢ μικροὶ βλεπόμενοι, σημαίνουσιν Ἡρώας πλησίον τῆς ἰδόντος οἰκίας ἰδρυμένους. Artemidorus *Oneirocriticorum* Libro Quarto. Vide in *DUNUM*.

ADMINIUS, famosus inclyti Cunobelini filius, qui à patre in exilium actus, ad C. Caligulam per-
fugit. Dictus autem videtur Britannorum linguâ *Adminüas*, sive hodiernâ scripturâ *Adhvinüas*, *Vir* scilicet *prominulis labiis*, sive *Labeo*; eâdem formâ quâ & *Androgeus*, quasi *An drüg üas* sive *Vir malus*. Neque sanè aliunde ipsa Latinorum terminatio *us* & Græcorum *os* (sicuti & ης, ως, er & or) quàm à *Viro*. Idem autem antiquis Celtis *Uas* sive *Uar* (unde & Latinis & *Uaro* & *Baro* effinguntur) quod & Germaniæ Celto-scythis *Uar* & *Uer*, & Romanis ipsis *Vir*: Quin & hodiernis Britannis *ür* dicitur, & *gür* cum Præpositivo *G*; imò etiam *üas* & *güas*. *Min* etiam veteribus Gallis pro *Labio* fuerat; unde & urbs *Ariminum* in Cisalpinâ dictâ Galliâ, tanquam *Ar min üi*, sive *Ad labium unde*. Quin & *Mine* pro *Ore* vel *Vultu* est nostri temporis Gallis; ut & Μῆνη Græcis pro *Lunari facie* vel ipsâ *Lunâ*, Germanis *Maen*.

AD MURUM apud Bedam planè videtur hodie dici *Bentwell*, quod vitiosum est pro *Pen üal*, quod quidem veteri Britannia est *Caput Muri*. Huic diversum est Bedanum *Penuabel*, ad ulterius Vallum. Certè anno à nato Christo MDCLXIX. è ruderibus veteris Muri, non ita longè ab isto Viculo, qui ultra Tinnam est, ad orientale Valli caput, in Otodinis, vetus Ara effossa est sub hoc Titulo: VICTORIAE XV. C. GAL. FE. NO. SENECEIONE. COS. FELIX. ALA. I. AST. M. PR. Quæ nos ita legenda coniecimus: *Victoriæ quindecimæ cohortis Gallorum*

Gallorum fecerunt erigi, Nonio Senecione Consule, felix Ala I. Astorum multis præliis. Facta est igitur dedicatio ista sub Domitiani principatu, ipso Julio Agricola Proprætore; quo tempore Senecio & Palma Consulatu functi sunt. Atque hinc quidem constat Brigantica Castella jam ante Hadriani tempora fuisse ab ipso Agricola communita.

AD PONTEM apud Antoninum hodie **Paunton** magna est, in Icenis sive Lindensium Conventu. In Ravennate Libro *Duroviguto* est casu sexto; cum in recto sit *Durovigutum*. Verum alieno loco scribitur; debuit enim postponi *Durobrivis*. Vide plura in **DUROVIGUTUM**.

ADRON: Nomen fluminis est in Ravennate Vaticano. Vide in **PORTUS MADURNI**.

ADROS, apud Plinium vitiosè scribitur *Andros*; cum in melioribus Ptolemæi Libris sit *Ades æguos*, sive *Adriades*, & in plerisque mendosè *Edes*. Insula hæc est in Vergivio mari hodie eodem intellectu *Avicularum Insula*, sive **Birdsey** Anglis appellata. Romani correptè protulisse videntur *Adros* pro *Adarinis*: Siquidem *Adar* dicuntur *Aves* Britannis, Anglisque **Birds**; ut & illis *Insula*, *Inis* est, & antiquis Saxonibus **Ey**. Dicitur & *Inis Enlbi*. Vide in **LIMNUS & SILIMNUS**.

AD TAVUM: Ita enim in Peutingerianâ Tabulâ rescribendum pro mendoso *Ad Taum*. Hic locus à Camdeno in Icenimagnis ponitur, sive in Borealibus Icenorum Ceangis, cum sit in Girviis: Urbs scilicet, & celeberrima Academia *Cantabrigia*, sive magis hæc antiquior *Granta*. Idem autem Britannicè loquentibus *Cant* & *Grant*, *Sinuosa* scilicet *curvatura*: Latinis etiam *Canthus* dicitur de Græco *Κανθός*: Quin & Britannis & Belgis eodem intellectu dicitur *Cant*. Ab *Am*, quod *Circum* est, & *Grant*, *Palpebræ ambitus* Britannis quidem *Amrant*, *Aremoricis* verò *Abrant* nominatur. Idem autem *Tav* est, sive *Sav*, vel *Stav*, quod & *Av* sive *Ab*, *Aqua*: Nam literæ

T & S pro præpositivis sunt Articulis Britanniae nostrae veteri; ut sit *Tav* vel *Stav* idem quod *Stur*, sive *Tò Idwè*. Etiam Armeniis *Sue* dicitur *Mare*, quod Persis est *Zau*. Flumen igitur istud (quod vulgò *Cam* & *Grant*, & Monachis etiam *Grona*, more sequioris sæculi, ab Urbe dicitur) Britannis ipsis *Tav* appellatum est. Esse autem *Ad Tavum*, *Grantanam Arcem*, & per hoc nostrum quoque *Orentbrige* sive *Cantebrige* (Britannis forsan *Gan Tav*) vel inde firmari videtur, quòd in Peutingerianâ Tabulâ sequatur *Cambretovium*, sive *Camboritum*, quod nobis est *Chesterford*, sive *Castra ad Tavi Trajectum*. Hæc urbs circa annum à nato Christo DCC. deserta fuit Civitatula, prodente Bedâ. Verùm cum & *Cantabrigia* reperiantur Romanorum Nummuli, prònum est credere Arcem quandam sive Propugnaculum Urbi *Ad Tavum* appellatæ prætentum fuisse, ubi hodie *Cantabrigia* nostra est, cum & hoc sit pluribus aliis locis servatum.

ADURNI PORTUS. Vide in **PORTUS MADURNI**; nam vitiosum puto.

AESICA, Vaticano libro *Esica*, hodie *Nethersby*, sive pleniore loquelâ *Netheresky*, Oppidum fuerat munitissimum ad *Æscam* sive *Isam* flumen, ad limites citerioris Caledoniae, in Cumbriorum regione, quæ ad Brigantum Ceangos olim pertinebat, uti nos aliàs dicturi sumus. Ingentes esse hoc in loco ruinas monuit Camdenus. Juxta Notitiæ libros, quæ sola hujus Stationis meminit, *Tribunus Cohortis primæ Astorum* hanc Arcem custodiebat. Non alienum fuerit advertere, Britannis *Uisc* vel *Isc*, *Aquam*, sive magis *Agmen* (sive *Tractum*) *Aquæ* appellari; quò referendum videtur & Græcorum *Ἰέος*, & Latinorum *Viscus*. Certè Britannis verbum *Uisco*, sive *Guisco* hodie pro *Induere* est, sensu satis vicino; Ostidamniis etiam pro *Propellere* est. Pro *Isc* autem promiscuè Romanis scribebatur *Ix*, *Ex*, *Ax*, *Ox*, *Is*, *Issa*, *Essa* atque *Assa*; quod ex pluribus colligere est nominibus. Erat igitur *Æsica* & Flumini & Oppido commune

commune vocabulum. Quid autem Saxonicum *Nether eskby* nisi *Vicus infra flumen Æficam* sive *Ifcam*? Etiam hodie *Uisge* Scotobrigantibus Ibernix dicitur *Aqua*, ut & Pannonix Boiis *Uis*; unde satis probabili ratione conjecit Antiquariorum nostrorum facile Princeps Edvardus Luidius, Iberos primos fuisse Britannix Incolas; quatenus scilicet Britannorum utuntur linguâ.

AGELOGUM, pro quo in alio Antonini Itinere mendosè legimus *Segelosum*, puto pro *Ægelogum*. Hic locus modò dicitur *Little-Borough*, sive *Exiguus Burgus*, & est ad Troventionem amnem, seu Troantiam (uti nos Ravennati scriptum credimus) in eâ parte Icenortum, quæ de saltu Scipepube (sive *Conventuali nemore*) à Saxonibus in novum Conventum erecta est, nomine *Snodengaham-ſcipe*, de pulcherrimâ civitate ejusdem nominis, Britannis eodem intellectu *Din ogovaüc*, sive *Dinogoboco*, Civitate scilicet *speluncari*, appellatâ. Siquidem illic in hodiernum etiam diem pluribus habitatum est speluncis. Dicitur autem *Agelogum* Linguâ veteri, quasi *Agel*, vel *Ael o gûi*, quod est *Supercilium undæ*; nempe Troventionis amnis. Obiter hîc notandum venit veteribus Romanis Literam G sæpe liquidiusculè fuisse prolatam, uti ferè Anglorum *T*: sic & inferiùs pro *Caer Voran* legimus *Cager Voran* ex Libro Ravennati. Nihil in hoc loco peccavit Camdenus.

ALABUM apud Anonymum Ravennatem videtur mihi Antonini dici *Abonam*; quod cùm sit ab *Ael Avon*, sive *Amnis supercilio*, *Alauna* scribi possit: unde vel hodie & *Aventon* & *Alventon* promiscuè appellatur. Occurrit & apud Stephanum Byzantinum nomen *Ἀλαβών*. Vide in ABONA.

ALATA CASTRA, Britannis antiquis *Din Aden*, quod est *Urbs Alæ*: Saxonibus eodem intellectu, sed ibridâ compositione *Edenburgh*; Ptolemæo *Πτερωτὰ τεγέπαιδα*, & Anonymo nostro eodem sensu *Alata Cenion*: ita enim prorsus legendum pro vitioso

Alitacenon, Vaticano MS. pejus *Alithacenon*. *Kenion* enim veteri Britanniae sunt *Pelles*, Σηναί, vel *Papiliones*; *Tabernacula* scilicet *pellibus cooperta*. Etiam *Mancunium* nostrum est *Manchester*; quod vide. Est autem inter notissima Arcem, *Alata castra* ab *Ala* quâdam *Sextae Legionis*, quæ Eburaci agebat, ita appellatam. Ad hodiernum usque diem hæc urbs universæ Valentiae caput est atque metropolis.

ALAUNA SYLVA in Dumnoniâ Ravennati Itinerario soli memoratur, quam equidem conjecerim ex nomine esse *Woodbury*, sive *Sylvestrem Arcem*, non ita longè ab oppido *Copesham*, quod nobis est *Moridunum* Veterum. Dici autem videtur *Alauna*, uti superius *Alabum*, ab *Ael Avon*, quod *Supercilium* est *amnis*.

ALAUNA in Belgis, sive Regnis, quibus hodie constat Australis Antonæ Conventus, videtur esse *Twinamburn*, sive *Christs Church*, vel *Christi Fanum*, ad ostium fluminis *Abonæ*, quod Ptolemæo *Alaunus* dicitur, quasi quis dicat *Alaün üi*, sive *Plenus amnis*, cujus nominis & alia plurima sunt per Britanniam flumina. Etsi possit & urbs *Alauna* ejusdem fuisse Etymologiae, cujus & prior; quod scilicet ad *Supercilium amnis* sit posita. Hic etiam Locus debetur soli Ravennati Monacho. Quid autem Saxonice *Twinamburn*, nisi ibridâ compositione *Tpegen avon bupn*, quod *Duplex* est *Abonæ*, sive *Amnis ἐκχυσίς*, sive *Effusio*?

ALAUNA in Ordüicibus, sive Brannogeniensis Conventus limitibus, in Pago Warwicciano, eidem scriptori soli memorata, hodie *Alcester* appellatur. Matthæo autem Parisio plenius *Ellencester*, sive *Alauna Civitas*. Et est in confluentiâ duorum fluminum, *Auln* scilicet, sive *Alauni*, & *Arrow*, sive *Garumna*; vel plenis Britannorum verbis *Garü Avon*, quod est *Asperi Amnis*. Hic sunt plurimæ rerum antiquarum reliquiae. Antiquum Loci nomen oportuit fuisse Camdeno ignoratum, Ravennate nondum

ANTIQUITATUM BRITANN. II

dum edito. Haud ita longè fuerat in Viâ Fossâ insignis oppidum, hodie **Dorn** appellatum, & Veteribus forsan *Durnium*, de vicino Rivulo **Duran**: illud enim veteri Linguâ *Rivulus*, quod aliis Celtarum Dialectis, *Dren*, *Drin*, & *Tren*, *Tern*, & *Trin*, & forsan etiam *Dron* & *Dorn*, appellari possit. Hîc plurimi effodiuntur Nummuli.

ALAUNA, Ravennati vitiosè *Alunna*, videtur ex ordine Itinerarii esse **Awne** in Deiris, sive Boreali Brigantum Triarchiâ, juxta cognominem sibi fluvium, qui in Oxam amnem, sive Eburam influit, supra Eburacum: nam **Awne** vitiosè effingitur de oppido *Alaunâ*.

ALAUNA in Ceangis Brigantum, quâ parte hodie Cumbrorum Pagus est, ad confluentiam *Alauni* Amnis, & Australis Tinnæ. Hodie Castellum dicitur correptè **Whitlaton**, puto pro **Whit Alaun-ton**, quod, prodente Camdeno, Antiquitatum reliquiis insignis est. Hoc in loco ille Notitiæ *Alionam* felici conjecturâ posuit. Nos verò contendimus rectiùs à Ravennate scribi *Alaunam* ex cognominum locorum analogiâ. Hâc in statione *Tribunus Cohortis Tertie Nerviorum* fuerat, prodente Notitiæ Libro.

ALAUNA in Valentiâ Castellum **Sterling**, sive **Strivelin**, est, ut verissimè conjecit Vir doctissimus, Gibson, qui in Camdeni Britanniam nuper commentatus est. Quid enim **Strivelin**, nisi *Es Trev Alaun*, sive *Oppidum Alauna*? Statio ista & Ptolemæo, & Ravennati Libro memorata est. Vide in **ELTABUM**.

ALAUNUS, hoc est, *Alaun iii*, sive *Plenus Amnis*. Cùm plurimi fuerint per Britanniam *Alauni*, duorum tantum Ptolemæus meminit; ejus scilicet ad quem Belgarum *Alaunam* superiùs posui, & alterius, qui in Otodinis, etiam hodie **Aine** dicitur, & Ravennati Libro *Alauna*.

ALAUNUS, flumen **Aine** in Otodinis. Vide in superiore.

ALAUNUS, flumen **Colne** apud Gueppones. Vide in CAMULODUNUM.

ALBIMUNNUM: Ita enim in Anonymo rependum, pro eo quod in Libro vitiosè scribitur (sexto etiam Casu) *Albinunno*, & in Vaticano MS. *Albinunno*. Hodie dicitur **Monmouth**, five *Munni Ostium*; quod cum sit in confluentia *Ui*, five *Durbis*, & *Munni*, Britannis *Ael iii*, *Mun iii*, quod est *Supercilium iii*, & *Mun iii*, appellatum est. Est autem flumen *Munnus*, five *Mun iii* Britannorum sermone, *Montanum Ui*, five *Flumen*. *Albimunnum* hodie caput est *Ventanae Silurum Regionis*, Saxoni **Wentset**, five *Ventanae Sedis*, appellatae, de urbe *Venta*, olim Regionis capite. Normannicis tandem temporibus Conventus hinc *Monmutkenfis*, five *Albimunnus* erectus est, planè spoliatis hac Regione Silurum Principibus.

ALOBrites apud Anonymum antiquissimum Belgarum nomen fuit, quasi dicas *Gallobritones*. In Vaticano Codice dicuntur vitiosè vel saltem *αλωβριτες* *Alobrighes*. Vide in AREMORICI & in BRITANNI.

ALOVERGIUM (ita enim Vaticanus Liber, cum in Editio sit *Alongium*) in Itinere est ab Isca Dumnoniorum versus *Abernavim*, quod est nobis **Berinstable**. Atque illud quidem est ultimum Ravennati Monacho ad Vergivium Mare munimentum. Unde pronum est conjicere illud non aliud fuisse quam Afferii nostri Arx *Kinchüith*, postero tempore, de *Ubbone* Dano **Ubbestow**, five *Ubbonis Sedes*, vel *Locus* appellata. Est autem *Kinchüith* quasi tu dicas *Kendchüith*, quod *Sinistrum* est, five *Septentrionale Caput*, five *Promontorium*. Est autem veteri Britannorum sermone *Alovergium*, tanquam *Ael o Uerg Uion*, *Ad supercilium Vergivii maris*, five *undarum Brigantica-rum*. Verum inclytus iste locus jamdudum mari absorptus non amplius comparet. Est & oppidum apud Belgas vitiosè prolatum *Enguien*, pro *Anguion*, quod est *Undæ*.

ALVION,

ALVION, five *Albion*, Græcis Scriptoribus Ἀλβίων, antiquum Britanniae nostrae nomen, sicuti Ὀυεργίων *Iberniae*: quæ cum in Eustathii Commentariis ad Dionysii Periegesin pro duobus veniant Gigantibus, qui inter se discordantes, & λιθοβολήσαντες, tandem in Insulas nostras transfretaverant, vel inde patet veteris persuasionis fuisse tam Britannos quam Ibernos de Terrâ Continente huc appulisse, atque hos etiam olim sibi invicem infestos fuisse. *Alli* & *Galli* omnibus Celtis dicebantur quivis *Peregrini*; præsertim verò *Belgæ* five *Senones*, à Cimbris, seu Saxonibus de antiquâ patriâ Germaniâ in Galliam atque Italiam acti, temporibus, ut videtur, antiqui Camilli. Atque hinc horum Coloni in Britannîâ nostrâ Primâ, & *Belgæ* & *Galli* appellati sunt. Unde & *Marinus* five *Insularis Gallus* appellatus videtur cæteris Gallis *Alui*, & multitudinis numero *Aluion*. Certè nomen *Allobrox* veteri cuidam Glossatori Latinè redditur *Gallus rufus*; hodierni Britones dicerent *Gal brych*. Convenit autem vox *Al*, five *Gal*, cum Græco Ἀλ. Britannis etiam *Alktud* est pro Ἀλλοφύλω, five *Alienigena*: sicuti & veteres *Belgæ* Anonymo Ravennati *Alobrites*, quasi *Gallobritones* appellantur, & Vaticano MS. *Alobriges*, levi vitio. Contrà qui Cæsari habentur Aborigines, Briganticae fuere Originis; ejusdem tamen, cujus & cæteri Galli generis. Si quidem Gens Thracia, five Phrygia, olim per totam Europam divagata est, ad Herculis usque Columnas. Erat igitur Singulari numero *Uergüi* (five uti nos hodie corruptè proferimus *Uerydh*) idem quod & *Brigas*, *Phryx*, & *Frigo*, imò & *Ibernus*; unde Plurativum *Uergüion*, Græcis corruptè scribitur Ὀυεργίων. Vide in BRIGANTES.

AMBACTI veteribus Celtis nihil erant nisi *Servi mercede conducti*: unde in antiquo Glossatore invenit Turnebus *Ambactus* Ἀλμωκτὸς, ὡς Ἐννιος. Ostendit in Gothico suo Lexico Junius hanc vocem à Germanis fuisse acceptam: nam & Gothi *Andbahts*

baughts pro *Ministro* est, quod *Emptitium*, sive *Conductitium* sonat. Etiam Britannis *Amaeth* vitiosè dicitur *Opifex Agricola*.

AMBOGLANNA (quam Liber Notitiæ ad *Lineam Valli* ponit, & in quâ *Tribunus* fuerat *Cohortis primæ Ætiæ Dacorum*) in loco fuit vulgò vocato **The bank end**, sive *Valli fine*, ubi scilicet *Vallum Barbaricum* fluvium *Urtium*, sive **Irthing**, pertransit. Atque hoc ex pluribus Inscriptionibus ostendit *Camdenus*; tamen si alio in loco, sui oblitus, eam existimet esse **Amble side** in Regione Occidentalium dictâ Paludium sive *Westmoriâ*. In *Ravennate Monacho* reponendum *Amboglanda* pro eo quod vitiosè scribitur *Baboglanda*, & in Vaticano MS. Codice etiam pejùs *Gabaglanda*. Est autem antiquo Britannorum sermone *Am üog lann* sive *land*, Circa flumineam ripam: nisi fuerit *Gam üog land*, Curvati fluminis ripa, quod suspicor. Dicebatur autem quâdam Dialecto *Uag*, & *Uog*, pro *Ui*, vel *Uig*, quod *Aquæ agmen* vel *Flumen* sonat: unde & *Celtoscythis Saxonibus* *ƿæg* pro *Fluctu* est, quod *Italis* est *Voga* de verbo *ƿægan Moveri*. Idem etiam Britannis sonat *Lann* & *Land*, quod & *Teutonicè* loquentibus, nisi quòd *Ripam* solùm significet.

ANASCANA apud Anonymum *Ravennatem* una est ex *Lindisfarnensibus Insulis* sive *Acmodis*, hodie puto **Ulambo** appellata. Est autem *Anascan*, quasi *Anas can*, quod Dialecto quâdam veterum Britannorum videtur dici *Candida* vel *Albescens Insula*. Neque sanè multum abludit nomen hodiernum **Ulambo**: nam & *Wann* Britannis dicitur pro *Wynn*, quod *Candidum* est, & *Po* vel *Bo* etiam hodie *Ostidamniis* est *Regio*, vel *Patria*. Extat etiam ea vox in *POMONA*, quam vide.

ANCALITES, quorum *Regio* dici possit *Ancalitia*, *Cæsari* sunt (quod ego existimo) *Buckenhamiæ Incolæ*, *Attrebatumque Ceangi*: nam nulla illic reperiuntur antiqua oppida, excepto uno *Lectoreto*.
Videntur

Videntur hi fuisse unà cum Bibrocis, atque Attrebatibus, **Berkshire** scilicet, atque **Oxfordshire**, in potentissimæ Cattieuchlanorum gentis Clientelâ. Siquidem civitas ista, sicuti Taciti prodit Historia, aliquando Dobunos usque imperitavit: unde nulla vel Bibrocorum, vel *Ancalitium* mentio in Tabulis Ptolemæi. Dicti autem videntur *Ancalites*, quasi *An Calidon*, quod est *Caledones*, vel *Celtæ*, de *Fagineo* scilicet *Salu*, **Buckenburs**, quem obsedere. Siquidem & Græcis *κάλον* est *Lignum*, Latinis etiam vetustis *Cala*, unde & *Calo*, & *Caliga* deducta sunt. Etiam hodie *Coil* Scotobrigantibus Caledoniæ Incolis *Sylva* dicitur. Buccenham etiam Saxonibus *Fagineam Villam* sonat, quam veteres Græci *Φηγόπολιν* dicerent.

ANDAREON, (nam vitiosè atque perversè apud Ravennatem scribitur *Ardaoneon*) hodie **Andover** est, ad Amnem Tiscam, apud Segontiacos Belgas, in quibus modo Australis Antonæ Conventus est. Saxonibus hic locus *Anbearapan* dicitur, quasi quis Britannicè dicat *An deu evron*, quod Græcè est, τὰ δύο ὑδάτα, *Duæ* scilicet *Aquæ*. Idem enim Britannis sonat *Evr* quod & Græcis *ἔργον*, unde Latinæ voces *Urina* & *Urinator*. Fit etiam *Dür* appositâ Præpositivâ *D*. Solus meminit Ravennas.

ANDERIDA, in Notitiæ Libro, Ravennati sexto casu dicitur *Anderesio*, & in Vaticano MS. vitiosè *Anderelio*. Vel ex ordine Ravennatis Itinerarii con-jicere licet Locum istum Portum fuisse quem Cissa Ællæ filius, & Australium Saxonum Rex Secundus, de loco, ut videtur, in quo modò Castellum est antiquo nomine **Apuldurham** (de quo quidem vocabulo nos suprâ retulimus ad ABALLABAM) ad *Cissæ urbem*, hodie **Chichester** de suo nomine appellaverat: ut sit *Urbs Cissæ* nobis pro *Anderidâ* novâ. Quid enim *Anderida* nisi *An deu rid*, sive *Duo Trajectus* solutis verbis? Neque sanè aliud Ravennatis *Anderesium* sonat; cùm possit aliâ Dialecto *Ris* dici pro

pro *Rid* vel *Rit*, quomodo & Francobelgis nostris & **Rad** & **Reyse** dicitur, quod Italis est *Rota*, Aremoricis *Rout*, & nostrati vulgò **Road**, satis vicino significatu. Quid quod Fluvioli in hunc diem nomen *Ant* vetusti oppidi vestigia servet? Frustra igitur Camdenus *Anderidam* ad **Niewenden** sive *Noviodunum* in Cantiacorum finibus, ablegat. Juxta Librum *Notitiæ Præpositus Numeri Abuliorum sub Comite Limeris Saxonici* erat *Anderidæ*. De *Anderidâ* autem istâ ingens Segontiacorum saltus Britannis veteribus appellatus est *Coit Andred*, Saxonibusque eodem intellectu *Anþpeber-palb*, quod est *Anderidæ nemus*: de quo Saxonice temporibus Australis Saxonie Regnum emerfit, cùm antea vasta esset Solitudo, & Segontiacorum Belgarum, ut videtur verisimile, Pecuaria. Ipsa *Anderida* Saxonibus dicebatur *Anþpeber-ceafteþ*, sive *Urbs Anderida*. Est & Ravennati *Anderetum* in Galliis, hodie *Javols*, Ptolemæo etiam *Ἀνδρείδων*.

ANDRASTA, Xiphilino ex Dione Cassio *Ἀνδράστῃ*, cùm aliàs corruptè dicatur *Andate*. Etiam hodie *Andras* populari dicto Britannis nostris dicitur *Deh Malen*, sive *Domina*, quam vulgus nostrum nunc appellat *Y Valb*, sive *Faunam fatuam*, & *Mam y Drüg*, seu *Diaboli Matrem*; aliàs *Y Urâch*, quod *Γεαῦν*, sive *Matrem vetulam* sonat. Veteribus etiam Græcis *Ἐδνα*, *Ἐδω*, *Ἐδνα*, & *Ἐδνα*, uti & Germanis Celtoscythis **Þela**, quam & ipsorum vetustissima Mythologia Islandorum Edda *Anum* fingit infernalem. Quæ omnia Deminutivâ formâ proferri puto de Armenio, Phrygio, atque Britanno vocabulo *Hên*; unde & Græcorum *Ἐνν*, & Latinorum etiam *Senex*. Hanc Hebræi dixerunt *לילית* *Lilith*, quam & infantes perimere ferebant; Romani *Accam Larentiam*, *Lamiam*, & *Maniam matrem Larium* vocitabant; quam & stolidâ persuasionem infantes devorare credebant. Neque diversum sensisse videntur Hebræi prisci de suâ *Sbeolâ*, quam & Foeminam credebant. Quâ de re vide *Esaï. cap. 5. vers. 14.* ubi hæc legentibus occurrent:

occurrent: הַחִיבָה שְׁאוֹל נַפְשָׁהּ וּפְעֵרָה פִּיהּ לִבְלִי-חֶק
Hirchibbah Sheol naphshah uphangara piba libbli-chok;
 hoc est verbis LXX Interpretum, Ἐπλάτυνεν ὁ Ἄδης
 τὴν ψυχὴν αὐτῆς, καὶ διήνοιξε τὸ σῶμα αὐτῆς, ὅτι μὴ διαλιπεῖν.
 Verum Ἄδω posuere loco conjugis ejus Φερεφόνης.
 Erant qui & *Volaticam Anum*, sive *Strigem* putabant.
 Istud nomen non modò cum *Hecate*, *Bellona*, & *Enyo*
 conveniebat; verum etiam cum *Bona Dea*, sive *Deo-*
rum Avid, & *Terrestri Venere*, quæ & Ἐπιθυμία
 Ἀφροδίτη, & *Libitina*. Unde & vulgò fabulantium
Y Vad dbu hyll (quod est *Bona Furva Effera*) appel-
 lata est; uti è contra *Dea Cælestis*, *Y Vad velen*, *He-*
lena scilicet, sive *Bona Flava*, vel *Fulva*. Quò verò
 altius repetatur *Andraste* Etymon, sciendum est *At*
 vel *As* veteribus Phrygibus *Marem* dici, sive *Patrem*:
 unde & hodiernis Armeniis *Ais* pro *Articulo* *Hic* est,
 ut & Hebræis וְאִשׁ *Ish* pro *Viro*, unde & Syris *Asta*
 pro *Fæminâ* est, atque forsan etiam pro *Matre*. Græ-
 cis etiam Ἑστία, sive *Vesta*, *Deorum Mater*, & *Terra*
 est. Ab Ἔργα, *Terra*, fit & Ἑργα Macedonum Dia-
 lecto; unde Ἑεργοί, ἘνΕεργοί, & Romanis *Inferi*, qui
 Scotofaxonibus dicuntur *Feries*, nostratique vulgo
 corruptius *Fairies*, Καταχθόνιοι Δαίμονες, sive *Dii Ma-*
nes. Est igitur Britannorum Ἀνδράστη (sive uti Græ-
 cis dicitur Ἀνδραστία Νέμεσις,) quasi dicas ἘνΕργα Ἑστία,
 sive *Infera Vesta*: contra *Cælestis Mater Asiaticis* ap-
 pellata est Ἀσάστη, atque Ἀστειμὴς, quod Britannorum
 nostrorum Dialecto foret *Ardb Ama*, vel *Alta Mater*.
 Hinc faciliè quivis intelligat quid sit in nostris Lapi-
 dibus DEABUS MATRIBUS; atque etiam Saxo-
 num Numen *Easter*; de quo vide *Bedam*. *An-*
draste autem isti Britanni veteres humanas hostias
 immaniter immolabant, ritu vetusto, quam & ante
 commissum cum Romanis prælium Amazonis nostra
Vondicca precibus invocabat horrendis, uti memoriæ
 prodidit *Dion*. Durat etiam in hodiernum diem
 hujus sive *Divæ*, sive *Furiæ* memoria, dum irati in-
 fremunt, *Mae rhyu Andras arnochui*, quod est, *Ali-*
 D qua

qua Andraſta te obſidet ; & Phy Andras ! hoc eſt, *Phy Andraſta !* Huic Numini potiffimùm ſe devoviſſe Decjos oſtendit Juvenalis, Satyrâ viii. his verbis :

*Plebeia Deciorum animæ, plebeia fuerunt
Nomina ; pro totis Legionibus hi tamen, & pro
Omnibus auxiliis, atque omni plebe Latinâ
Sufficiunt Diis infernis, Terræque Parenti.*

Vide in MINERVÆ.

ANDROGEUS, Immanuentii Trinoüantum Regis filius, qui quòd cæſo à Caſſivellano patre in Galliam ad Cæſarem perſugiſſet, à Britannis *Andrüg üds*, hoc eſt, *Vir malus*, appellatus videtur. Iſta olim Daviſius monuit Camdenum. Vide plura in MANDUBRATIUS.

ANGLI, Suevorum quædam natio, quæ unâ cum Jutis, Saxonibus, Attacottis, Pictis atque Scotis, Provinciam occupavit Romanam, Regnumque condidit Anglorum, quod modò deſiit, reddito veteri Britannia & nomine & imperio ab ANNA Immortali Reginâ. Ptolemæo hi vocantur *Suevi Angili*. Feruntur iſti Piſcatores initio fuiſſe in Regiunculâ dictâ *Deuts-marſch*, ſive *Teutonicâ Palude* ; unde & *Angelen* ſuâ linguâ appellati ſunt.

An Captatorem Piſcis amare poteſt ?

Vide in SAXONES.

ANITOCIS : Proculdubiò enim ita reponendum, pro eo quod in Ravennate Codice, malè accepto Literarum ductu, *Anicetis* legitur, nullâ commodâ Etymologiâ. Equidem exiſtimaverim *Sturanum* fuiſſe *Monasterium* ad amnem *Sdoram*, *Sturam*, ſive *Es dîr*, quod *Aquam* ſonat *profluentem*. Idque tam ob ordinem Ravennatis Itinerarii, quàm ob vicinum Novi Oppidi Caſtellum, quod cùm ſit ipſum vetuſtiſſimum, aliud tamen oſtendit fuiſſe ſe vetuſtius in eâdem viciniâ. Quin & ipſæ ſinuofi fluminis fauces emendationi noſtræ præcipuè favent. Eſt enim *Anitocis* tanquam *An ütüc iſc*, ſive *Guttur Aquæ*. Eſt etiam

etiam in Ordüicibus *Etociffa*, de quâ nos inferius acturi sumus. In Galliâ etiam Subalpinâ, sive Pedemontio, est Flumen *Stura*, de quo vide Anonymum nostrum. Sunt etiam in Britannîâ *Sturæ* plurimæ. In Vaticano Ravennatis Exemplari est amnis *Bdora*, quod vitiosum est pro *Sdora*. Variantes hujus Codicis Lectiones nobis communicavit Eruditione eximius Doctor Hudson.

ANSA, vel **ASSA**: Vide **AD ANSAM**. Hoc nomen fluminis **Chelmer** est. Vide in **AXIUM**.

ANTIVESTRIUM, Promontorium est in Ostidamniis. In Ptolemæo enim mendosè scriptum puto *Αντιέσσειον* pro *Αντιέσσειον*. quod quidem nihil aliud est Ostidamniorum veteri Dialecto quàm *An diuez Tir*, nobis eodem planè intellectu **The Lands End**, sive *Finis Terræ*. Hodiernis Ostidamniis dicitur *Pen von las*, sive *Caput terræ viridis*. Cæteris verò Britannis *Pen Uith* dicitur; uti & Saxonibus ibridâ compositione *Penp̃þ-ŕceopt*, quod est, *Cauda Pen Uith*. Est autem *Pen Uith* Britannis veteribus *Caput Insulæ*. Vide in **BELERIUM**, & in **VICTIS**.

ANTONA, hodie *Australis Antona*, sive **South-Danton** est. *Antonam* autem fuisse vetustum hujus Portûs nomen multa sunt quæ convincant; etsi contradicat Camdeni eruditus Interpres Gibson. Palmarium mihi videtur argumentum, quod veteri scriptori Nennio, homini Britanno, *Trabannon* dicatur, quod quidem Britannicè *Ulteriorem Antonam* sonat. Sermonis Britannici periti nôrunt Literas *NT* in pluribus vocabulis efferri solere ut *NN*, unde & *Kystennin* scribitur pro *Constantinus*. Atque hinc factum existimo, quod Ravennati Monacho *Onna* scribatur (truncato etiam nomine) pro *Annonâ* vel *Antonâ*, sequiori prolatione. Quin & flumen *Antona*, quod *Septentrionalem Antonam*, sive *Eltabonem* præterfluit, idem passum est. Siquidem pro *Antonâ* vel *Antinâ* (nam & *Avon ton*, & *Avon tin* diversâ Dialecto *Disflentum flumen* sonat) **Rin** vel **Ren** hodie dicitur: quod

quod & Ravennati vitiosè *Maina* est pro *Naina*, & in Vaticano MS. *Mauia*, in fluviorum Catalogo, cum deberet esse *Annina*. Quinetiam Ptolemæi *Τεσσαίντων* (quo quidem nomine ille *Tiscam* vocat) vitiosè scribitur vel ab ipso Ptolemæo, vel ab ejus exscriptoribus, pro *Τεσσαίντων* quod idem affirmare ausim & de Antonini *Clausentum* (quo nomine ille *Antonam* nostram designat, de quo nos olim *Trausantum* fecimus, cum tamen nominum analogiæ magis conveniret *Trausantona*. Possit tamen ferri & *Clausantum*, modò solutè legamus *Clauz Anton*, quod erit *Fossa*, seu *Munimentum*, *Antonæ*. Supervacaneum fuerit hîc admonere idem esse Britannis *Tra*, *Traüs*, & *Tros*, (imò & Latinorum *Trans*) quæ & *Ultra* & *Uterior* significant. Neque attinet subjicere, in quibusdam Saxonice chartis reperiri *Damtune*: consuevêrunt enim Barbari Saxones, uti passim cernere est, Britannica vocabula in suum sonum detorquere. In Censuali tamen Willielmi Primi Libro, dicto *Domes dei*, sive *Judicii Dies*, scribitur *Pant-scire* universus Pagus; quod ante me adverterat Camdenus. Vide in *NAINA*.

ANTONA etiam Tacito dicitur flumen *Abona*, quod Aquas Calidas, sive Badixam, præterfluit, Ravennati Monacho de Balneorum vicino vocabulo *Badoneffa* appellatum: quis enim dubitet ita reponendum pro vitioso *Ractomeffa*, quod in Impresso est? Etiam plurimæ fuerant per universam Britanniam *Antonæ*, etsi minoris notæ. Vide in *BADIXA*.

ANTONA etiam Fluvii nomen est ad fines Cantii. Vide in *MANTANTONIS*.

AQUÆ, quæ in Anonymo Ravennate in Ablativo scribuntur *Aquis*, de more sequioris sæculi (unde & *Aquæ Granni*, & *Aquæ Sextiæ* Gallis dicuntur *Aix*) in Icenis sunt, sive Lindensi Pago. Hodie dicuntur *Arey*, & nonnullis *Arel*, unde & Saxonice Insulæ nomen Axholme, vel Eaxelholme sive *Aquensis Insula*, de quo & curtatum *Arel*. Castellum hîc fuisse constat

constat venerandæ Antiquitatis. Nescio an *Aque* dicantur ob situm inter duos amnes, Troventionem scilicet & Daunum.

AQUE CALIDÆ, Ptolemæo *Θεγυὰ Ὑδαλα*, uti & Ethnographo Stephano *Βαδίζα*, & Ravennati nostro *Badonessa*. De istis autem *Aquis* inferius plura venient dicenda. Ad Dumnoniorum Ceangos sive Somersætas istæ pertinent. Belgarum tamen fuerant unâ cum universâ Ceangorum atque Carviliorum Regione Ptolemæi ævo. Vide in *BADIXA*. Antonino dicuntur *Aque Solis*.

ARBELA: Apud Brigantum Ceangos hæc erat, ad fontes Eleni sive Alauni fluminis, in eâ parte quæ ad Cumbros spectat. Dici autem videtur *Arbela* tanquam *Ar-bel av*, quod est *Ad caput fluminis*. In pictâ enim Notitiæ Tabulâ *Arbela* scribitur; cum in Libro vitiosum hæreat *Arbeia*. Hodie dicitur *Ierbie*, quod ostendit Camdenus. In eâ erant secundum Librum Notitiæ (qui solus hujus meminit) *Præpositus Numeri Barcariorum Tigriensium*, ut sit celeberrima Statio.

ARCELEDII. Vide in *CURIA*.

ARDUENNA SYLVA nominata videtur primum à vicinis Belgis; eodem scilicet nomine, quo & altera in Belgicâ Britannia Transmarinâ, quæ, prodente Cæsare, à flumine Rheno ad initium Rhemorum pertendebat. Hæc videtur olim ab Ordüicibus occupata: modò verò de Romano Præsidio *Conventus Warwicanus* appellatur. Quid enim *Wardwic*, nisi *Icenorum* sive *Huiciorum Præsidium*? Dici videtur *Arduenna*, quasi quis dicat Britannicè *Ar duneu*, sive *Colles*, (Οἱ βῆβο), quod tamen Etymon melius forsan convenire possit *Belgico Saltui*, quàm nostro.

AREMORICI: Britanni Transmarini sic dicti de *Armor* vel *Arvor*, quod Aremoricè est *Litus*. Sunt etiam *Morini Wallonici Flandri* ita dicti Celticè quasi *Mor eni*, sive *Marigenæ*. Sunt autem *Aremo-*
rici

rici veteres *Belgæ*, hoc est *Alobrites*, five *Belgicæ* Britannicæ reliquiæ, à Francis, seu Sicambris, circa annum à nato Christo CCCXI. in Galliam Celticam actæ. Videsis Zosimi Historiam super hâc materiâ. Vulgò feruntur hi Britannicæ nostræ coloni : & credibile est sanè Saxonici Belli tempestate plurimos illuc trajecisse Belgarum nostrorum perfugas. Constat autem Sidonii Apollinaris ævo, quarto scilicet & quod excurrerat sæculo, Regnum fuisse *Britannorum* in Galliâ sub Rege *Riothamo* (*Rhi Othion*, five *Litoralium Rege*) Viro strenuo. Hi Dialecto utuntur Belgicâ antiquâ, quam & Ostidamnii nostri, five Corinavii, hodie ex parte loquuntur. Tractus autem *Aremoricus* Imperii Notitiæ dicitur *Saxonicum Litus Galliarum*. Pertendebat autem hic Tractus Anonymi ævo à Ligeri fluvio Sequanam five Sigugnam usque : hoc est, uti ipse loquitur, ad Galliam Belgicam Germanam ; quam dicit à Francis occupatam. Universus iste Tractus *Neustria* (olim etiam Gallia Celtica) dicebatur ; & *Britannia in Paludibus*, ut apud eundem scriptorem cernere est. Neque enim septimo sæculo Franciæ fuerat, sed veteris Galliæ. Cæsari & Plinio contra *Aquitani Vascones* habentur *Aremorici*, qui vel apud Notitiam ad Tractum spectant *Armoricanum*. Atque hi quidem Anonymi ævo ad Ligerim amnem pertendebant : imò & ipsius Strabonis : Ita enim ille, Ἐπειδὴ δὲ μικροὶ μερὲς τῆς ἡλικίας, προσέθεσαν καὶ τὴν μετὰ τὸν Ἰ. Γαργανῶ καὶ Ἰ. Λείην. Vide in *NEUSTRIA*. Etiam Cæsaris ævo *Venedi* Britannorum nostrorum erant *Socii*, & præcipui amici ; sicuti & sub Constantino.

ARGETOTOXUS ; Ita enim rescribendum pro *Argetocoxus*. Hunc Dionis Epitomator Xiphilinus prodit Severi temporibus imperitasse Caledoniæ. Crediderim Castrense fuisse Viro nomen : quid enim *Argetotoxus*, nisi Britannicum *Arth Toguis*, quod est *Summus Dux*, five *Dictator*. Anglosaxonibus etiam *Tuge Duxit* est : unde & *Celtoscythis* Germaniæ

maniae etiam hodie Summus Imperator **Hertog**, quasi **Her tog**, *Belli Dux*, vel potius **Haar tog**, *Altus Dux*, appellatur. Veteribus etiam Franco-belgis **Toghen** erat pro *Ducere*, unde & Anglis **Tough** pro *Lento* est, & **To Tugge**, vel **To Tome** pro *Magnâ vi trahere*. Hodiernis Britannis *Ducere* dicitur *Tyüys*, unde & *Tyüysog* pro *Duce* est. Vide in **ARVIRAGUS**.

ARGISTILLUM: Hujus unus meminit **Ravenas** noster; & est in Conventu **Glevano**, atque in Centuriâ etiam hodie dictâ **Kistlegate**, sive *Argistillaria Via*. Quid vetat illud esse nostrum **Winchelcomb**, ubi vetustissimum Saxonum Monasterium, atque etiam celeberrimum, à **Kenulpho Mercio** fundatum? Certè antiquissima quæque Loca Monasteriorum erant Sedes. Videtur dici *Argistillum*, quasi *Argisl üi*, quod est, *Ad latus undæ*. Etiam hodie **Gistleworth** (quod vulgò corruptè dicitur **Chisleworth**, ad oram est *Tamesæ* fluminis. Quid igitur vetat veteribus Britannis *Gisl* fuisse pro eo quod hodie dicitur *Ystlys*, & Ibernis *Slios*, quod est *Latus*? Nam Litera *G* jam olim liquidiuscula fuit. Vox etiam **Winchelcomb** efficta videtur ibridâ compositione de Saxonica *Wincel*, *Angulus*, & Britannico *Cüm*, *Συνάκιον*, seu *Convallis*; quod eodem Etymo est; quo & *Cam*, *Incurvum*.

ARGITA, **Ptolemæo** dicitur *Æstuarium Loch Suilli*, sive *Lacus Voluntiacus*, apud **Boreales Iernos**. Ita dictum puto à Britannis nautis, quasi *Ergid* vel *Ergit*, *Ερβολή*, vel *Projectio*.

ARIANUS: Ita proculdubiò apud **Anonymum** legendum, pro eo quod in **Edito** est *Aranus*, & in **Vaticano** vitiosius *Aramus*; quò sit soluto sermone *Arian üist*, sive *Argenteus fluxus aquæ*, vel *Fons clarus*, Saxonibus eodem intellectu nominatus **Scipebun**, olim **Episcoporum** sedes, apud **Durotriges**. Aliâ scripturâ dici possit *Arganus*, exemplo scilicet **Græcorum**, quibus est *Αργεννός* eodem ferè intellectu.

ARICO-

ARICONIUM, hodie, ut ostendit Camdenus, **Kenchester** est, sive *Conium* Urbs : atque ea est in eâ parte Silurum, de quâ raptore Saxones erexere novum Conventum Herefordiensem. Fuit sanè *Ariconium* Herefordiæ mater, ut & in Cornaviis meis Veroconium Scrobeshurgi, seu Salopiæ. Quid autem Saxonicum **Hereford**, nisi *Ariconienstum Trajectus* ? Dicitur etiam *Ariconium* de Britannico *Aricon iū*, quod est, *Super principe aquâ*. Idem enim *Con* vel *Cond*, quod & *Ken*, *Kend*, vel *Kind*, *Caput*, pro variantibus Dialectis. Saxonibus hæc Urbs scribebatur *Leanðceasteþ*. Cur non dici possit **Hereford** *Ariconium* novum, cū vetus jam esse defuerit ?

ARMINA, quasi dicas *Ar min av*, quod est, *Ad labium undæ*. In Ravennate Libro, qui solus hujus meminit, vitiosissimè scribitur *Ardua*, cū videretur Librario vetustum *M* esse *D*, & *IN U*. Hodie vocari videtur **Arminon**, quod est ad cognominem fluvium *Arminam* in Dumnoniæ Litore.

ARMINEXA ; Ita enim in Anonymo Monacho reponendum pro vitioso atque perverso *Arnemeza*, ut sit hæc Mansio quædam ubi hodie *Armina Magna* ad Eburam sive Oxam flumen, in Occidentali Brigantum Triarchiâ. *Ar min isc* Britannis est *Ad labium aquæ*, sive *amnis Oxæ*. Frequentissimè peccatur à Librariis in Literis *æ* & *z*, uti nôrunt harum rerum periti.

ARMINIS, in Ravennate nimis correptè scribitur *Armis*, omissis duabus Literulis. Eodem hæc est Etymo, quo & superior. Quâ formâ & *Ariminum* est in Cisalpinâ dictâ Galliâ, quasi *Ar min ūi*, vel *Ad labium undæ*. Atque hæc videtur esse nostrum **Rumsey**, quod est ad fluvium Trausantonem, sive Tiscam in Belgis. Videtur autem **Rumsey** vitiosè translatus, ac si crederent Saxones Britannos dixisse *An Rom inis*, quod est *Romana Insula*. Quid enim **Romsey** nisi *Romana Insula* ?

ARVI-

ARVIRAGUS, apud Satyricum Juvenalem Viri nomen non est, quod vel ipsius Poëtæ versus sub-
indicat :

Regem aliquem capies, vel de temone Britanno

Excidet Arviragus.———

Diversum quid igitur *Arviragus* à Rege. Certè *Ardh rig*, vel alterâ etiam Dialecto *Ardh rag*, ut & *Kend rig* (vitiosè Romanorum ore *Arviragus*, & *Cingetorix*) Dictator erat à communi Gallorum Britanno-
rumque Concilio bellorum temporibus Summæ Re-
rum præfectus; qualis scilicet primis, quæ novimus,
temporibus Divitiacus Gallus, & postero tempore
Provincialis ille miles Ambrosius Aurelianus, Britan-
niæ Primæ, ut videtur, Præses, qui autoribus Dum-
noniis Romanorum antiquis sociis, purpuram sump-
sit, etsi renuente fatuo atque invido Silurum Regulo
Vortigerno, qui à partibus steterat Barbarorum.
Hinc nata fabulosissima nescio cujus *Arthurii* Regis
Historia, cujus quidem nomen, si verum admitti-
mus, nihil aliud sonabit, nisi *Ardh heer*, ibridâ sci-
licet compositione pro *Ardh rig*, vel *Ardh rag*, quod
est *Altus* vel *Summus Rex*, *Argetotoxus*, vel *herzog*,
sive *Dictator*. Atque hic quidem vel nemo fuit om-
ninò, vel *Ambrosius* ille *Aurelianus*, cujus unius &
Gildas *Arthurii* æqualis, & Saxo Presbyter Beda me-
minere. Quis nescit vetusti fuisse moris, præsertim
apud Barbaras Gentes, Imperatores Castrensibus ve-
nire nominibus? *Brennus*, perpetuum Gallorum
Regum nomen, nihil aliud nisi *Regem* sonat; sicuti
neque veterum Ægyptiorum nomen *Pharao*. Siqui-
dem ϣα & ϣω, duplici cum Articulo, illorum Linguâ
est 'Ο βασιλεύς, ut in Prodomo Coptico ostendit
Athanasius Kircherus. Verùm (ut ad Juvenalem
redeam) Britanni veteres, excusso Romanorum ju-
go, usque ad Hadrianum Imperatorem, *Arvirago*, sive
magis *Ardirago*, *Dictatori* scilicet proprio, parebant;
qualem puto & sub Augusto atque Tiberio fuisse *Cu-
nobelinum*, etsi quadantenus Romanis vectigalem,
E quod

quod *Tasciam*, five *Portorium*, illis penderet ; quod vel ejus nummi ostendunt. Hujusmodi fuisse reor & *Ambrosium Aurelianum* postero tempore, qui quod *Regulos* Britanniae dicto suo audientes haberet, & *Ardb Heer*, five *Summus Dominus*, five etiam, ut verbo utar *Perfarum*, βασιλὺς μέγας, & *Pendragon*, five *Caput Regum*, appellatus est. Quid enim *Pend Ragon*, nisi quod vetustiore Dialecto *Kend Rigon* vel *Kyndrüyn* est, five *Gingetorix*, ut nomine utar *Cæsariano* ? Neque enim solus fabulosus *Arthurii* five frater five pater, nomine *Uter*, *Pendragon* appellatus est ; verum etiam ipse *Arthurius*, in Alani de Insulâ Commentario ad Merlini consarcinata à Monachis vaticinia, qui sub Henrico ejus nominis Primo Parisiis Magistrum agebat Irrefragabilem, uti aliàs ostendimus. Equidem crediderim & *Cadüallanum* Canganorum Regulum fuisse postero tempore universæ Britannorum Genti præfectum ; imo & *Ardb Heer* etiam appellatum. Certè hujus Pronepos *Cadüalladrus* universæ Flaviæ imperabat, ultimusque audit Britannorum Rex. Vide in CINGETORIX & PENDRAGON.

ATINAS, Νησίδιον quoddam ἀνώνυμον in Lindisfarnensibus five Acmodis, Ravennati curtatè scriptum *Atina*, sexto casu : Britannis forsan dicebatur *Atinis*, quod quidem foret *Insula Insulae appensa*.

ATTACOTTI : Gens hæc Britannica, autore Hieronymo. Cùm autem in Ptolemæi Tabulis nulli compareant *Attacotti*, facilè adducor ut credam posterioribus Imperii temporibus ita vocatos fuisse *Silures*, unà cum illorum Clientibus *Demetis*, & *Cornaviis*, horumque *Canganis*. Quid enim *Attacotti*, nisi *Sylvis accolentes* ? Siquidem *At a coit* solutè scriptum est *Apud Sylvas*. Atque hoc firmatur vel maxime ex Carmine quodam *Condeluxæ* dicti *Prydydh Maür*, five *Poëtæ Magni*. *Attacotti* nostri dicti videntur σιωννύμω vocabulo *Argoet* & *Argoetüys*, quod *Viros* sonat *apud Sylvas*, Lomarchoque *Seni Güyr Argoet*.

Argoet. Sylvestrem autem & incultam fuisse illam Regionem, etiam ad Normannica tempora, nemo est qui nesciat, modò Higdeni Canticum legerit. Huc accedit vel maximè quod Ammianus Marcellinus scripto prodidit, *Attacottos* unà cum Saxonibus, Pictis, & Scotis Provinciam vastavisse Romanam. En autem ipsius Ammiani verba: "Picti, Saxones, & Scoti, & *Attacotti* Britanniam æumnis vexa-
" vère continuis." Imò & Zosimus memoriæ prodidit, ineunte Constantini Imperio, Britannos opè Transrhenanorum Romanum jugum excussisse. Credibile est igitur Constantinum Imperatorem, receptâ jam provinciâ, *Attacottie* nostræ novum Præsidentem præposuisse, novamque provinciam de suo ipsius nomine *Flaviam Cæsariensem* appellavisse: nam & Isca Silurum Sedes fuerat Archiepiscoporum. Hinc etiam colligere est, in Romanæ Provinciæ excidio Vortigernum Silurum Regem à novo Præsidente malè habitum, à partibus stetisse Pictorum, Scotorum, atque Saxonum; etsi contrarium Monachis nostris feratur, quòd Provinciales Britanni cum indigenis ab imperitis confundi soleant. Denique idem gravissimus scriptor *Attacottos bellicosam hominum Nationem* appellat; quod de Siluribus novimus ex Tacito fuisse verum. Quin & in Imperii Notitiâ legimus inter Auxilia Palatina tam Orientis quàm Occidentis, atque etiam in Legionariis numerari *Attacottos*. Vide in SILURES.

ATTREBATES: Ita enim Anonymo dicuntur qui Ptolomæo sunt *Attrebatii*, etsi parum interfit. Oxoniensem hi tenuère Pagum, secus ac putavit Camdenus, qui Bibrocorum illis tribuit Regionem: Credo quòd Caleva hodie censeatur Bibrocorum, quæ Ptolomæo dicitur *Attrebatum*. Verùm & Civitatum fines semper fuère incerti, & credibile est Bibrocos in Clientelâ fuisse *Attrebatum*, cùm horum apud Ptolomæum nulla sit mentio. Ab *Attrebatibus* Belgii in nostram Britanniam transfretavère, & aliquando

in Cassivellanorum Clientelâ fuere ; uti ex Tacito intelligere est. Quod ad Etymon attinet, sicuti *In Sylvis agentes* dicuntur *Attacotti* ; ita & *Oppidani* *At trevaüt*, sive *Apud Oppida*. Quin & hodiernum *Calevæ* nomen **Wallenford**, quod *Trajectus* est *Gal-lorum*, origini *Attrebatum* fidem facit. Etiam Belgarum oppidum **Atrecht**, sive *Arras*, *Trajectus* dici videtur *Attrebatum*.

AVALARIA apud Anonymum (in Vaticano Libro vitiosè *Avalana*) **Woollover** est, sive **Woolter**, ad flumen *Bramiscam* (*Bram isc* Britannis *Aqua putida* est) in Otodinis, seu Nordanhumbranis. Hæc quidem dici possit Britannis, solutis verbis, *Abbal* vel *Aval ar iü*, quod *Furca* est, vel *Sinus Aquæ*. Vide in **ABALLABA**.

AVALONIA, Insula erat Glastoniensium, Britannis de herba *Glasto* vel *Vitro*, appellata *Inis iüitrum* ; ut & Saxonibus eodem intellectu, verum ibridâ voce **Glasteney**, sive *Insula Glastaria*. Monachi mendaciorum promicondi in hoc Monasterio Sarcophagum Arthuri sui repertum voluere, sub hoc Titulo : **HIC JACET SEPULTUS INCLITUS REX ARTURIUS IN INSULA AVALONIA**. Britanni forsitan dixerunt *Inis Aüelon*, quod est *Insula Spirituum* : Siquidem *Aüel* etiam hodie *Lenis spiritus* est, sive *Αἶθερα*, ut Æolico utar vocabulo. Notissimum est Monachos olim appellatos fuisse *Πυθιαῖοι*, sive *Θεοφύλακτοι*. De Arimathæensi fabellâ vide Origines Magni Stillingfletæ, qui ostendit Josephum, quem jactant Apostolum, Monachum fuisse Gallum sequioris ævi. Spectat hic locus ad Ceangos Dumnoniæ.

AVENTIO : Hodie de *Coloniâ* Verolano **Colne** dicitur, dividitque hic fluvius Trinoüantes ab Ancalitis. Hujus nomen est apud Ravennatem Geographum, in fluviorum Catalogo. Vestigia nominis vel in hunc diem restare videntur in **Ewenney Farm**, sive *Aventoniensi Prædio*, non ita longè ab oppido **Stanes**, sive *Ad Lapidés* : unde, & quod
Leuca

Leuca ex altero Civitatis limite proximè sequatur, hujus situm expiscati sumus. Quid autem *Aventio*, & *Ewenney*, nisi *A went iū*, sive *Volubilis aqua*? Vide in *DERVENTIO*. Est etiam huic cognominis fluvius *Ewenney*, sive *Aventio*, in Morganticâ Silurum Regione. Videtur tamen & alterum fuisse fluvio nomen, *Oxa* scilicet, vel communiore loquelâ *Isca*, ob vicini loci nomen *Uxbridge*, quod *Pons* est *Oxæ*. Imò & eodem vocabulo fuisse fluviolum *Brent*, sive *Berend*, vel nomen vicini loci *Orendon*, sive *Oxodunum* videbatur probare. Est autem Saxonibus *Bepenb* idem ferè quod & *Bupn*; *Uisc* scilicet, sive *Actus aquæ*.

AUGUSTA TRINOVANTUM, vel olim totius Insulæ Caput, quod vel Antonini ostendunt Itinera: nam illuc omnia majora Itinera, seu Militares Viæ pertendunt. De hâc urbe ita Tacitus Libro Annalium XIV. "*Londinium* perrexit, cognomento quidem Coloniae non insigne, sed copiâ negotiatorum & comœatu maximè celebre." Certè *Præpositus Thesaurorum Augustensium in Britannis* occurrit apud Notitiam. Vide in *LONDINIUM*.

AURELIANUS: Vide in *ARVIRAGUS*. Nescio an fabulosus *Merlin Ambros* (Britannis nostris admodum vitiosè *Merdhin Emrys* hodie appellatus) idem sit qui *Ambrosius Aurelianus*. Hunc de more rudiorum temporum pro Mago & Vate habent Britanni. Hoc equidem conjeceram antequam vidissem à Nennio Britanno *Merlinum* istum confundi cum *Aureliano*. Adverterat etiam magnus *Stillingfleta*, in Originibus. Hunc purpuram sumpsisse testatur *Gildas*. *Merlini* Vaticinia Officiæ sunt Ecclesiasticorum, novas res semper molientium.

AURELIUS CONANUS apud *Gildam*, *Ufferio Armachano Poüisæ Rex* est. Verùm *Conani* nomen ostendit eum fuisse Silurem. Quid *Conan*, sive *Concen*, nisi *Rex Princeps*? ut & Germanis Celto-scythis *Conaing*, *Coning*, *Kening*, *Kong*, & *King*,

King, variantibus scilicet Teutonismi Dialectis. Si-
quidem Britannis vetustis *Cond*, vel *Kend*, *Caput* est,
uti sæpius est dictum : & *Con kend*, *Primum caput*.
Alanus dictus de Insulis in Commentario ad Merli-
num, Ecclesiæ illorum temporum Ὑδρομανίαν, me-
moriæ prodidit, suis temporibus (quæ fuere & Primi
nostri Henrici) fuisse Aremoricanæ Regioni plures
Regulos, quorum principem vocatum fuisse *Cona-
num*. Fuerat igitur *Aurelius Conanus*, sive *Conken*,
Vortigerni Successor in Regno Attacottorum, & re-
liquorum Regulorum in Flaviæ partibus Princeps.
Fuere Wallisci nostri in excidendâ Britannîâ Saxo-
num socii. Quare Reguli ipsorum, attestante anti-
quo Gildâ, non tam in Saxones quàm inter se move-
bant arma. Pudet sanè gentem nostram, nescio quo
suo fato, omni ævo intentiorem fuisse seditionibus,
quàm tuendæ Patriæ.

AVRIANUS, flumen *Rian* in Valentiâ. Vide in
ABERAVANUS.

AUSOBA, apud Ptolemæum Æstuarium est **Loch
Corbes**, juxta Nagüatam, sive Galliüam, Ibernîæ
urbem, ut putat mecum Camdenus. Potuere Nau-
tæ Britanni illud *Aüisc ava*, sive *Tractus* vel *agmen
aquæ*, suâ Linguâ appellavisse, cum ipsi Iberni *Loch
corbadh*, sive *Maris Projectionem* vocitarent. Verùm
illud in mediò relinquimus.

AUTEIRI; Gens Ibernîæ apud Ptolemæum,
quam ille in Naquatîæ, sive Connactiæ partibus col-
locat. Crediderim eos fuisse *Erigenas*, sive Ἀντοχθό-
νας Iberos, & à Brigantibus nostris pulsos, primum
è Britannîâ, deinde etiam in ulteriorem Ibernîæ par-
tem. Nam & veteri Britannîæ *Er* erat pro *Terra*,
ut & Græcis Ἔρρ, & Syris ܐܪܪ : unde & Indigenæ
Iberni *Erion*, sive *Erii* à Brigantibus appellati sunt :
atque ipsa Insula Græcis *Iris*, quasi *Eriorum Insula*
vocata est. Et cum *Ot*, sive *Aut*, Britannis sit *Ora*
& *Litus*, quid vetat *Aut Erion* appellatam fuisse *Erio-
rum oram* sive veterum Ἀντοχθόνων ; in Ptolemæi Li-
bris

bris & *Avlegoi* & *Avlegoi* scribuntur. Certè Cantabrigi, Vascones & Iberni ad hunc usque diem ex parte maximâ veteri Aboriginum nostrorum sermone utuntur, interspersis plurimis Celticæ, sive Briganticæ Linguae vocabulis. Nam & Frigones sive Brigantes, Thracici generis, Hispanias etiam tenuere longè ante Punica tempora. Quin & Strabonis ævo maxima pars Hispaniæ Celtarum fuerat. *Erii* isti & *Scoti* vulgò appellantur de Britannico puto *Es guydh üyr*, sive *Viri sylvestres*, & *feri*: à quibus diversi sunt *Gatheli* sive magis *Guydh Alli*, *Brigantes* scilicet, sive *Sylvestres Galli*.

AXELODUNUM: Vide **UXELLODUNUM**: nam vitiosè scribitur in Imperii Notitiâ.

AXIUM: In Ravennate Libro nomen fluminis. Equidem crediderim, quòd proximè sequatur Fraxulam, esse flumen **Chelmer** apud Gueppones sive Orientales Saxones. Est autem **Chelmer** vitiosè prolatum pro eo quod deberet esse *Kil mor*, *Maris* scilicet *Recessus*. Alterum etiam flumen parili vitio *Pant* dicitur, cùm deberet dici *Mant*, quod *Os* est, sive *Ostium*. Utrumque autem flumen nomen suum sortitum est de Sinu maris, & de Ostio Æstuarii, *Idumanii*, sive potius *Idumantii* Ptolemæo vocati. Rectius tamen videtur de flumine *Ansa*, *Assa*, vel *Axa*, oppidum vicinum dici *Axium*; cùm vestigium hujus nominis etiam adhuc exstet in ibridâ voce **Tharted**, quod correptum est de **The Arsted**, quomodò aliàs **Chistleworth**, pro **The Ittleworth**. Neque ignotum est, **Sted**, **Stad**, & **Stold** Germanis dici *Urbem*, & quamvis *Sedem*. Est autem *Axa* idem quod *Exa*, *Ixa*, *Oxa*, *Assa*, *Essa*, *Issa*, vel *Isca*; quæ omnia variantibus Dialectis *Aquæ tractum* significant. Occurrit & in Saxonum Linguâ eadem Dialectorum varietas: quâ de re vidèsis Anglosaxonicam Eruditissimi Hickesii Grammaticam. Fuerit & pervetustum oppidum **Chelmerford**, Romanis dictum *Trajectus ad Axam*, sive *Ansam*.

B.

B.

BADIXA: Ita enim legendum apud Stephanum Byzantinum pro vitioso *Βαδιζα*: ut & apud Anonymum Monachum *Badonessa* pro monstroso *Ractomessa*, in fluminum Catalogo. Urbs hæc celeberrima in Ceangis est Dumnoniorum, Britannis dicta *Caer Badon*, five *Civitas Balneorum*; quod idem & *Badixa* sonat. Nam & *Ixa* pro *Issa* est, & *Bad*, *Balneum*, à *βαδύ* est, unde & *Βάπλειν*. Etiam Celto-scythis Germaniæ *Baden* dicuntur *Balnea*, eodem Etymo. Vide in *AQUÆ CALIDÆ*.

BADONESSA apud Ravennatem in fluviorum Catalogo legimus pro monstroso *Ractomessa*; neque sanus quisquam improbabit. Si hæc non fuerat ipsa *Badixa* (quod fanè suspicor) flumen erat *Abona*, five *Antona*, quæ præterfluit *Badixam*. Fortasse tamen quod nomen fuerat initio ipsi *Badixæ*, postero tempore & datum est flumini vicino, de more scilicet sequioris sæculi. Vide in *ANTONA*. In Vaticano scripto Codice adhuc vitiosius scribitur *Rartomessa*.

BANACIA apud Ptolemæum Camdeno Castellum *Bein* est in Mergis seu Muraviis Caledoniæ, ubi & anno à nato Christo MCCCCLX. marmoreum vas quoddam effossum esse scribit plenum Romanorum nummis. Nobis contra videtur Arx esse pervetusta in *Pago Devanano*, hodie *Aberdeenshire*. Illic enim mons est dictus hodie *Banachi*, quod Britannis est vetustis *Ban aüchys*, *Βανός* scilicet *ὄξος*, vel *Mons acutus*, acuto cacumine conspicuus; in quo rudera sunt insignia veteris Castellum dicti corruptè hodie *Dunadeer*, cùm deberet esse *Dun entrych*, quod Britannis est *Arx Summitatis*. *Entrych* enim dicitur quod *Cælum intuetur*: Siquidem *Drych*, *Aspectus* est à *Δίγω* Græcorum, & *En* etiam hodie *Armorici* inversè dicitur pro *Nêv* quod *Cælum* est. Ejusmodi compositionem cernimus & in nostro *Enüisg*,

Enüisg, quod pro *Arcu cælesti* est; ac si quis dicat *Cæleste amiculum*, quò referendum & Ovidianum illud,

Nuncia Junonis varios induta colores.

Verùm ista dicantur ἐν παρόδῳ. Potuit & Castellum *Bein*, sive *Collium*, Romanis dici *Banna*, ex Analogiâ vocum.

BANIUS flumen *Ban* est apud Icenos. Vide in **BANOVALUM**.

BANNA apud Ravennatem, *Banburg* est in Otodinis, quondam Nordanhumbranorum Arx regia. Nam in Saxonico Bedæ Libro *Eýninglic býrig*, sive *Regius Burgus* appellatur. Idem autem Veteribus *Burgus* quod nobis *Arx* vel *Castellum*. De notatione vocis *Banna* vide in superiore.

BANNIUM. Vide in **GEBANNIUM**.

BANOVALUM, apud Ravennatem mendosè scribitur *Banovallum*, ex ignoratione Etymi: In Vaticano MS. aliquantò melius *Bannovalum* est. Insigne hoc erat Romanorum Castellum, cujus reliquiæ adhuc restant, quod ostendit eruditissimus Britanniae Interpres Gibson; etsi antiquum ignoraverit Loci nomen. Arx ista est in *Banii* fluminis conflentiâ apud Lindenses Icenos, & vocatur vernaculâ Anglorum Linguâ *Horn* (vel magis *Horen*) *Castle*, quod *Vernarum* est *Castellum*. Erat igitur *Ban* iiii, sive *Banius* fluvio nomen, quod antiquâ Linguâ *Altum* erat *flumen*; & *Valum* sive *Bala*, *Fluminis ostium*. Siquidem *Bal*, vel *Bala*, veteribus Britannis, imò etiam Phrygibus, & *Capitis* & cujuslibet rei *Rotunda comprehensio* est: quod & Græcis est φαλός, βαλός, & Pelasgicè φαλός unde & κεφαλή, de Κάρα & φαλή est. Quin & Hesychii Glossis φαλαί dicuntur *Montes* & *Speculae*, ὄρη ἢ σκοπιαί: unde etiam Latinis *Falæ*, & *Montium* & *Tabulatorum operum altitudines*: Etruscis etiam, autore Festo, *Fala* pro *Cælo* est. Vide plura in **BEL**.

BARDUS "Gallicè *Cantor* appellatur": verba audis Festi. De *Bar*, quod Britannis *Animi impetus* est & *furor*, Poëta dicitur *Barydh*, & correptè *Bardh*, quomodo & Græcis *Μᾶντις* à *Μαίνεσθαι*. Scotobrigantibus etiam Ibernix *Bara* dicitur *Gravis ira*, quasi *Boeg*, de Pelasgico *Βέγειν*, pro communi *Φέγειν*. *Breudhüyd* etiam Britannis dicitur *Somnium*, quasi *Barydhüyd*, *Bardi* scilicet *Visio*, sive *Vaticinium*.

BASCAUDA: Veteres Britanni non tantum Navigia, verum etiam domestica Instrumenta de vimineo texto, coriis utrinque cooperto, conficiebant. Certè *Cacabum*, sive *Elixatorium ollam*, etiam hodie eodem nomine, quo & navem *Carucam* (illud enim *Crochon* est) appellitare solent. Idem autem Veteribus *Crogn*, vel *Crochon* (Scotobrigantibus hodiernis *Croechean*) quod hodie dicitur *Croon*, Aremoricisque *Crochen*, Latinis *Corium*, Græcisque *Χρῆς*. Ex erudito Viro Georgio Buchananò didicimus, Deucalidonios Scotos etiam hodie in *Coriis* carnes elixare, more antiquorum Arabum apud Herodotum. *Bascauda* igitur Britannica *Κυλικόνιπλον* fuerat, *Cacabi* nostri formâ (quale nos, de Menteithio Inventore, dicimus *Menteith*) quod vel antiquus Juvenalis Interpres significare voluit dum ad Satyram XII. *Bascaudas* dicit *Vasa ubi calices lavantur*, & *Cacabos*. Crediderim etiam fuisse Romanis Argenteas atque Aureas ejusdem moduli *Bascaudas*, tam quòd à Juvenale inter Escaria, sive pretiosas Delicias numerentur; quàm ob notum illud Martialis Distichon:

Barbara de pistris veni Bascauda Britannis;

Sed jam me mavult dicere Roma suam.

Quod ad nomen attinet, Participium est Britannicum. Veteri enim Linguâ *Uascu* vel *guascu*, *Premere* est, & *Uascaud*, *Pressum*. Unde fit quòd etiam *Viminei cophini* genus agrestibus Anglis dicatur *Uibtsket*. De Celtico etiam *Uascu* & Romanis *Vexare* dicitur.

BEGESSA: In Anonymo (de Græco Exemplari) legimus *Begeffe*, atque etiam geminatâ scripturâ *Pexa*.

Videtur

Videtur hæc fuisse Arx quædam ubi hodie **Parton** est, ad Tuæsim scilicet amnem in finibus Valentia. Certè Britannis *Bêc*, *Bég*, *Bíg* & *Píg* pro quovis *Roſtro* est, etiam *Annis prominentiâ*, quæ Anglorum etiam Linguâ **Beche** dicitur. *Essa* etiam atque *Iſſa*, *Iſſa*, *Exa*, & *Ixa*, *Tractus aquæ* est, atque ipsa *Aqua*. Est igitur *Begessa* sive *Pexa*, soluto sermone *Pig essa* vel *exa*, quod est *Rostrum undæ* sive *fluminis*. Propugnaculum fuerat hoc Tuæsis urbis sive Borgovici nostræ.

BEL, & Deminutivâ formâ *Belin*, Celtis omnibus *Sol* fuerat, sive *Apollo*. Gallis veteribus, ut patet ex Inscriptione, *Abellio*, de Græco Ἀφελιός. Verum ratio hujus nominis altiùs repetenda est. Quicquid erat *rotundum*, præcipuè verò *Caput*, Veteribus vel *Bâl* erat, vel *Bêl*, vel etiam *Ból*, & *Bül*. Etiam hodiernis Persis *Pola* pro *Cranio* est; ut & Franco-belgiis *Bolle* pro *Capite*. Græcorum Πόλῳ, *Vertex* est; & Πολεῖν, *Vertere*. Βῶλῳ etiam *Rotunda gleba* est, Anglisque **Ball** *Pila* est, quod Britannis *Bêl* dicitur. Scotobrigantibus etiam *Bbêl*, *Caput* est; quò spectat & Anglorum **Bill** pro *Avis rostro*. Figuratè etiam Phrygibus & Thuriis Græcis Βάλλω erat *Rex*. Hinc & in Syriacis Dialectis Βαάλ, Βήλ, atque etiam Βῶλ *Dominus* est, & per hoc etiam *Deus* & *Sol*: quibusdam Dialectis etiam ἡλ & ἰλ, unde ἰλῳ, & Græcorum ἥλιος, ἡλῖος, & ἡλῖος, imò etiam Celticâ Deminutione ἑλενος, ἑλενος, & ἑλενος erant pro *Sole*; ut & ἑλένη, ἑλένη, & ἑλένη pro *Lunâ*; Teutonibus etiam seu Celtoscythis idem sonant **hol** & **heil**, unde Adjectivum **holig** vel **heilig**, pro *Divino* vel *Sancto*: & mutatâ aspiratione in Præpositivum *S*, fit Romanis etiam suum *Sol*. Britanni nostri & *Houl* & *Haul*, *Solem* appellare solent, Aremoricque *Heol*: Gothi antiqui etiam **Uil**. Verum tu audi Servium ad *Æneida* Virgilii. “Apud Assyrios (inquit) *Bêl* dicitur quâdam sacrorum ratione & *Saturnus*, & *Sol*.” Atque iterum: “Omnes in illis partibus *Solem* colunt,

qui ipsorum Linguâ *Hel* dicitur. Quin & Damascio apud Photium Ἡλ, & Βήλ pro *Saturno* veniunt promiscuè. Et cùm *Sol* sit habitus pro Κρόνῳ, five *Saturni*, five *Cæli Filio* (qui ob eam rem & Κόρος, & *Liber* audit) hinc factum esse existimo, quòd Latinum *Filius* dicatur de Græco Ἡλῖος. Ita enim Ὀνειροκρίτης noster Artemidorus: Ἡλῖος ἢ ἢ τὰ ἀρσενικά τέκνα οἱ γονεῖς ἀποκαλεζόμενοι καλῶσι. Verùm ut ad me redeam, memoria hujus *Beli* ad hunc usque diem est apud Ebudas; ut nuperrimè ostendit Martinus harum Insularum diligentissimus Descriptior. Nam & popolare dictum est de his qui magnis versantur in angustiis, *Esse eos inter geminos ignes Beli*. Quin & Anglosaxonibus nostris Bæl-ryr dicebatur *Rogus*. Quid quòd Romanis dicatur *Vulcanus* de Celtico (ut videtur) *Bol can*, quod est *Bél candens*, quod & Syri dicerent ܒܠܐܢܐ *Bel canna*? Possit & hinc Aremoricis *Sacerdos* dici *Belec*, tanquam *Belicus*. Verùm super tali materiâ satis superque dictum est.

BELANIUM: Vide in BLATUMBULGIUM.

BELATUCADRUS, Brigantum Deus, cujus plurimæ apud Camdenum meminere Inscriptiones, dictus videtur soluto sermone, *Bel at u cadr*, quod est, *Belus ad arcem montis*. Quippe Britannis *Munita arx montis*, *Cadr* dicitur, cùm *Câd*, *Custodia* sit; uti etiam Græcis Κᾰδός, Spartanorum antiquâ Dialecto Κᾰδογ, veteribus Gallis *Cator*, ut in *Catorissum*, unde & *Carthusianis* nomen inditum est. De montibus etiam Veteres inclamabant Deos, quo leviori negotio exaudirent precantes. Istud Numen erat etiam pro *Marte*, uti & *Sol* Græcis: unde & *Bellum* Britannis *Rby Vel*, tanquam Ὠγυμὸς Βήλῃ, seu *Rugitus Martis* appellatur.

BELERIUM: Diodoro Siculo & Ptolemæi Libris alterâ dicitur Dialecto *Bolerium*. Isto venit nomine Promontorium illud, quod aliàs *Antives trium* appellatum est, quasi dicas *Bél*, vel *Ból e rbin*, hoc est, *Caput Promontorii*. Græcis etiam Πῶν idem est quod

quod *Britannis Rhyn* vel *Rhin*: quò referendum & Græcorum *Ῥῆν*, vel *Ῥῆς*, pro *Nare*. Pythæ Maffiliensi apud Strabonem dici videtur *Κάλβιον*, quod est quasi *Col üion*, vel *Punctum undarum*, sive *Oceani*. Volaterrano & Recentioribus etiam *Helenium* dictum fertur, tanquam de Britannico *Elin*, quod *Brachii cubitum* vel *Ulnam* sonat. Vide in ANTIVESTRIUM, & in BEL.

BELESCIUM: Ita enim proculdubio reponendum in Antonino pro vitioso *Blestium*, quò sit *Castell bèn*, sive *Castellum vetus* ad fluviolum *Eskel*, qui in Durbim influit apud Silures, quà hodie Saxonicus est Conventus Herefordiensis. Erit autem soluto sermone *Bel esc iü*, *Caput tractus fluminei*: ut sit & fluvioli nomen *Efca*. Videtur etiam *Elescium* aliquando vocatum; quasi dicatur *Ael esc*, sive *Supercilium aquæ*; unde & inversum fluviolo nomen *Efcael*, & corruptè *Eskel*. In Vossiano Antonini MS. scribebatur *Blescium*, quod mecum facit.

BELGÆ, Græcis Scriptoribus *Βέλγαι*, & *Ουέλγαι*, sicuti & Anonymo nostro *Uelgæ*. Gens erat hæc, ut ex Rhemis olim inaudiverat Cæsar, origine Germanica: Verùm à Cimbris, sive Saxonibus (qui & nobis Celtoscythæ appellantur) Camilli puto temporibus, in Galliam, Italiam, Hispaniam, nostramque etiam Britanniam, sui generis sive propagines, sive antiquas etiam colonias, tempestate bellorum acti sunt. Nam *Galli Senones*, sive *Heneti*, de Germaniâ fuerunt, ut uno ore consentiunt Autores. Galliarum populi suâ Linguâ *Gallos* sive *Peregrinos*, appellavêre *Novos advenas*: Teutonum verò Dialecto *Wallisci* dicti sunt; quod quidem nomen *Frisonibus*, sive (uti Anonymo nostro vocantur) *Frigonibus*, seu *Frixis*, Phrygum sive *Θρηίκων* in Germaniâ Colonis, vel *Απογόνους*, ex eo tempore constanter adhæsit; cùm antehac universa *Heneta* gens per totam Europam communi *Brigantum* nomine insignita fuerit. Australem autem Britanniae partem fuisse jam olim à *Belgis* occu-

occupatam, Cæsar in Commentariis suis satis idoneis argumentis confirmavit. Quâ de re nos plura in voce BRITANNIA dicturi sumus. Crediderim tamen Ptolemæi ævo recentiorum *Belgarum* Coloniam Cæsaris Segontiacos occupasse; tam quod nulla sit apud Cæsarem *Belgarum* propriè dictorum mentio, quàm quod *Vindoma*, *Moriventa*, sive **Selchester**, vel *Urbs magna* (Antonino *Vindomi*, Nennioque *Murivintum* vitiosè appellata) *Segontiacorum* Caput olim fuerit; *Venta* verò *Belgarum* Textrina. Nam & in Notitiâ Imperii mentio fit *Procuratoris Gynæcei Ventensis*, sive *Bentensis*: ita enim Vir magnus Jacobus Cujacius in Paratitlis suis ad Codicem emendavit, ut olim monuit noster Camdenus, cùm antehac legeretur *Gynægeum* nullo commodo sensu. Quin & in Devanâ Arâ legendum PRAESENS GUNAECEI PRIMI, quod hætenus latuit omnes. Nil opus admonere PRAESENS esse pro PRAESES. Appulsis igitur novis *Belgis*, universus *Australis Antone Conventus*, extincto *Segontiacorum* veteri vocabulo, in *Regnos* (sive potiùs *Rencos*) & *Belgas* dispersitus est; uti nos posthac dicturi sumus. Ptolemæi temporibus etiam *Ceangi* sive *Somersetæ*, *Belgarum* fuerant; nam & *Isca*, & *Aquas Calidas*, *Belgarum* fecit. Erant autem *Belgæ* omnium Gallorum fortissimi, prodente ipso Cæsare, qui novit. Quod & confirmat Strabo Libro IV. his verbis: Τῆτων ἡ τῆς Βέλτας ὁρίστῃ φασίν, εἰς πεντεκαίδεκα ἔτη διηγεμῆναι, τὰ μεταξὺ τῆς Πήγης καὶ τῆς Λεῖγης παρακειμένης.

BELISAMA in Ptolemæi Tabulis Ἐλισαμῆς est sive Æstuarium fluvii **Ribel**; quod quidem nomen idem sonat quod & *Belisama*. Siquidem de *Bél*, *Caput*, & *Rhiü*, *Fluvius*, quod & Saxonibus est *Rige*, fit *Ribel*: & *Belisama* est quasi *Bel is ama*, quod est *Amnis caput*, vel *Ostium*. Esse autem *Am*, *Sam*, & *Tam*, idem quod *Av*, a antiquiore loquelâ Linguae Celticæ, & *Samara* in *Belgis* hodie *La Sambre*, & *Tamarus* in *Dumnoniis*, sicuti & *Tamesa* in *Trinoi-*
antibus

antibus indicio sunt. Quid enim *Sām arav* & *Tām arav*, nisi *Lentus amnis*? Quid etiam aliud est ipsa vox *Amnis*, nisi Celticum *Amon isc*, sive *Aquarum Tractus*, vel *Agmen*? Est autem *Æstuarium* istud in eâ parte Segantiorum, sive Brigantium Segontiacorum, quæ hodie Ducatu constat Lancastriæ. Erat & *Belisama* Dææ nomen. Vide in *RHOODUNUM*, & in *MINERVÆ*.

BELOX, Ravennati nostro *Velox*, videtur dici *Æstuarium Iscalis* fluvii, in Dumnoniorum *Ceangis*: Est enim *Bel Ox*, *Caput* vel *Ostium Oxæ* fluminis. Vide in *ISCALIS*. Possit & οὐρανίμωσ dici hoc nomine *Mentaris*, sive *Oscæ Ostium*, adeoque vel ipsa *Antiqua Lenna*.

BENNONIS (sive etiam sequiori scripturâ *Vennonis*) Antonini Itinerario memorata, videtur olim fuisse princeps Urbs eorum Icenorum, qui Ptolemæo mendosè *Coritani*, & Camdeno de Latino Interprete *Coritani*, pro *Corigaunis*, vel *Coricenis*, appellati sunt; hodie verò *Leircestrenses*, de Romanorum castris olim ad *Ligerim* amnem positis. Quam quidem emendationem firmat vernaculum *Bennonis* nomen. Sunt enim *Corigauni*, quasi quis dicat *Minores Icen*; & *Cleychester* quasi *Minorum urbs*. Siquidem Armeniis (quos Herodotus Phrygum dicit Ἀρμένες, sive Colonos, quosque in sermone etiam τὰ πόλιν Φρυγίων affirmat) *Lai* pro *Parvulo* est; Britannis etiam nostris *Llai*, *Minor* est, ut & Francobelgis *Bleyn*, *Parvulus*: quo spectat & Scotobrigantium *Clann* pro *Liberis*, Romanorumque *Cientes*. Fuisse autem *Bennonim* inclyti Prasutagi Sedem, adeoque totius Secundæ Britanniae seu Geüicicæ Caput vel hinc conjiciatur, quod & *Ben onis* Dialecto (ut videtur) loci *Caput Insulæ* sonet, & quod ad hunc usque diem perduret fama, Urbem hanc fuisse olim Senatu nobilem, atque imperio potentem; quod & Camdenus memorat.

BENŪ-

BENUTIUM, apud Anonymum sequiori scripturâ, & sexto casu *Venutio* dicitur, hodièque vitioso (ut puto) Scotosaxonico vocabulo **Kirkowbright**; & est ad Ostium Devæ fluminis in Selgovis. Veteres Britanni forsan dixerint *Caer giü aber rit*, quod est *Arx trajectus fluminis Æstuarii*. Quin & ipsum *Benutium* videtur Britannicâ Linguâ solutè scriptum *Ben y tiü*, quod est *Caput Devæ*, sive *Ostium aquæ*. Sive enim *Giü*, sive *Diü*, sive etiam *Tiü* dixeris, tantundem fuerit. De Præpositivis Literis aliàs dicturi sumus.

BEREDA: Vide in **VEREDA**.

BERIGONIUM: Ita enim in vetusto Ptolemæi Codice reperit magnus Camdenus, pro eo quod vulgò vitiosè legitur & nullo cum Etymo *Rerigonium*: Atque hoc putat dictum hodie **Bargeny**: & est in Nouantarum, sive Gallovidiorum Regiunculâ **Carria**, de Britannico *Carrec* (quod *Saxum* est atque *Arx*) ita appellatâ. Atque videtur hoc vetustum fuisse Oppidum, & Sinus *Frigonum*, sive *Berigonum*, veterum scilicet Ibernix *Brigantum*, illinc in Britanniam remigrantium; unde & *Nouantæ*, tanquam *Novi advenæ* Britannis appellati sunt. Vide in **BRI-GANTES** & in **NOUANTÆ**.

BERNICII apud Bedam idem sonant quod *Otodini*. Ut enim hoc ab *Ot o dineu*, sive *Litore montium*; ita illud etiam à *Berniou*, vel *Brinniou*, sive *Collibus*, est. Britannis etiam hodie *Transfinnani* dicuntur *Bryneich*. Sunt autem & *Rhinn* & *Brinn* de Græco *Ῥίον*, quod quidem Pelasgicâ scripturâ foret *Βερίον*, sive *Ῥερίον* omnia de *Ῥίον*, quod *Naris* est. Aremorici etiam hodie *Bern* est pro *Brinn*, eodem significatu. Fuisse autem *Berniciis* suos Regulos etiam Saxonum temporibus ostendit Stephanus Heddius, Bedæ coævus, in Vitâ Wilfridi Episcopi.

BIBRA: Ita enim apud Anonymum legendum, pro eo quod in Impresso est *Bribra*, nullo planè cum Etymo. Videtur hæc fuisse quod vernaculè dicitur

Fether:

Fetherstonhaugh, sive *Arx Bibrana* (vitiosè puto pro **Weberston**) ad *Australem Tinnam*, in finibus Otodinatorum. Certè *Fibri* dicebantur Celtis *Bebri*; unde & *Bebrinae* pelles apud veterem Juvenalis Interpretem. Forsan & urbs **Weberley** huic loco erat cognominis, tanquam *Bebrinus Campus*, vel *Bibromagus*. Vide plura in voce sequente.

BIBROCI apud Cæsarem gens Belgica est, quæ de Galliâ, cum pluribus aliis, huc transfretavit, & *Bibrocensi Pago* (Saxonibus corruptè *Bennocscipe*, hodieque **Berkshire**) nomen dedit. Oppidum **Wray** (sive *Bibrax*, vel *Bibraete* illud fuerat; nam utrumque apud Gallos est) antiquam appellationem adhuc repræsentat. Apud Tacitum legimus & *Bebriacum* fuisse in Cisalpinâ dictâ Galliâ, inter Cremonam atque Veronam, quod à *Fibris* sive *Bebris* nomen habuisse vetusta Juvenalis Scholia indicio sunt. Equidem crediderim *Bibrocos* nostros Coloniam fuisse à Remis deductam, quòd *Bibrax* apud Cæsarem Remorum sit Oppidum sicuti & *Bibraete* Æduorum.

BINOVIUM: Vide **VINOVIUM**.

BIRGUS, nomen insignis Fluminis est in Brigantibus Ibernæ, à Ptolemæo memorati, quod hodie dicitur **Barrow**. Linguâ Scotobriganticâ *Fergus* dicitur *Ibernicus*, de *Brigante*, Britanno Colono. Vide in **BRIGANTES**.

BIRINAS: Ita enim legendum in Ravennate, pro eo quod in Libro est *Birila*, & casu sexto. Modò Græcis scribatur Literis, parùm intererit inter *Birinas* & *Birilas*. Hodie Insula **Barrey** est, de numero Ebudarum. Est autem *Birinas* soluto sermone *Brevis insula*. Quod incolæ crepant de nescio quo Sanctulo *Barro*, minus nihilo est.

BLATUM BULGIUM, quod apud Antoninum ad finem Valli est occidentalem in Litore Cumbriæ, corruptè hodie dicitur **Bulneste**, quod est *Bulgii Nisus* sive *Promontorium*. Britanni solutè scriberent *Belatan Bülgiü*, hoc est, *Caput ad ventrem vel sinum*
unde.

undæ. Nam & Celtis *Bulga*, *Sacculus* est *scorteus*; Græcis etiam *Μολγός*. Britannis autem idem dicitur *Balog*, quod Saxonibus *Bælge*; unde Vernaculâ Anglorum *Bag*, atque etiam *Bay*, & *Belly*, & Romanorum etiam *Follis*; quæ omnia ad *Bel* vel *Bol* referenda sunt; quæ, ut suprâ dictum est, cujusvis *Rotunditatis comprehensionem* significat. Apud Anonymum nostrum *Blatum bulgium* duplici venit nomine: nam & *Velunia* corruptè scribitur pro *Belanium*, vel etiam *Velanium*, quasi dicas *Bel an iü*, vel *Caput undæ*; atque etiam *Volitanio* pro *Bolatanium*, five *Volatanium*, quæ quis solutè scribat *Bol* five *Vol at an iü*, quod *Caput* est *ad undam*. Vide in **IBELANIUM**.

BODERIA: Ptolemæo *Βοδερία*. Vide in sequenti.

BODOTRIA Tacito dicitur quod Eulogio est *Mor Werydh*, vel *Vergid*, quod est *Mare Vergivium*, *Briganticum*, *Friscum* vel *Scythicum*. Vulgus vitiosâ correptione *Frith* appellat, & Maiatas ad Alata Castra à Victurionibus dividit. Ptolemæo eodem intellectu *Boderia* dicitur. Quid enim *Bodotria* nisi *Habitaculum demersum*; cùm sit de *Bodbi*, *Demergere*, & *Tre* vel *Tri*, *Habitatio*? Quid etiam *Boderia* nisi *Demersa Terra*, cùm *Er* sit *Terra* Veteribus? Equidem crediderim plerosque ejusmodi Sinus aquarum illuviei deberi.

BODUNNI: Ita enim Dioni dicuntur *Dobuni*, cum *Bodo* vel *Bodun*, autore Plinio, Gallis *Profundum* sonet, quod Græcorum *Βόθυνος* & *Βόθγος* satis confirmant. Valle fanè constat maxima Glevanorum portio. Vide plura in **DOBUNI**. *Bodincomagus*, quæ & *Industria*, & modò *Casale*, hùc nomen refert. Hæc urbs est in Gallis Cisalpinis.

BOGRANDIUM: Vide in **BROGRANDIUM**.

BOLERIUM: Vide in **BELERIUM**.

BOLNELAUNIUM: Nam quis dubitet ita scribendum in Ravennate, pro eo quod in Libro est,
casu

casu etiam sexto, *Bolvelaunio*? Ut sit *Bol ne laün iü*, quod est *Caput* vel etiam *Sinus plenæ undæ*. Hodie curtato nomine *Pool* dicitur: & est in *Durotrigibus* satis vetustum oppidum.

BONIUM apud Antoninum, Saxonum *Bancopnabýnig* est, & Anglorum antiquum *Bangoz*, vetustissimi Monasterii Locus, ad amnem Devam in Venedotiæ finibus. *Bovium*, quod in nonnullis libris reperitur, aliud est Loci. Videtur autem *Bonium* fuisse dictum quasi *Bon iü*, quod est *Altus amnis*: nam Britannis *Ban* & *Bon* promiscuè dicuntur, sicuti & Anglosaxonibus *Man* & *Mon*, pro *Homine*. Quinetiam *Ban Cor* correptè dici videtur pro *Boniensi Choro*, vel *Ecclesiâ*, seu *Monasterio*. De tantâ urbe nihil hodie restat præter duarum Portarum nomina, à se invicem ad duo millia passuum distantium; *Porth Cleis* scilicet, & *Porth Uogan*; quod apud Camdenum legere est. Dirutâ jam urbe, nominatæ videntur istæ Portæ. Quid enim *Porth Cleis* nisi *Porta quassata*, & *Porth Uogan* nisi *Porta valida*? De *Cleis mab Mervin* (sive *Mervini Montis filio Cleis*) quæ referunt Britannorum *Næniæ*, inter somnia censenda sunt. Gallorum *Bononia* eodem penè est Etymo; quasi dicas *Bon avon*, sive *Bon aün*.

BOREUM PROMONTORIUM, cuius Ptolemæus meminit apud Iberos, satis probabili ratione Camdeno videtur illud esse, quod nobis hodie dicitur *Sanctæ Helenæ*, cum sit maximè ad Ventum *Boream*, uti alterum, Notium scilicet, ad Austrum.

BORGOVICUS, ita dictus de *Borg*, quod Teutonicum *Arcis* nomen est (de Græco Πύργος, & Πέριφα Phrygum) & *üic*, quod in eâdem Linguâ *Fluvii finis* est. Hujus loci meminit Liber Notitiæ, & hodie *Borwick* est, non longè à Ponte *Ælii* in Otodinis ultra Vallum, ad flumen de Ponte vulgò Pontem appellatum. Germanorum jam pridem hîc fuêrunt *Colonix*, saltem veteranorum militum; quod & *Medio-borgi* nomen in *Deiris*, ad *Tuæsis* ostium ostendit:

nam Etyma indicio sunt. In hac autem arce Romanorum tempore *Tribunus* erat *Cohortis primæ Tungrorum*, juxta Notitiam.

BOTIS apud Anonymum Ravennatem, Insula est in Clotano sinu, hodie dicta **Buthe**, à *Demergendo*, sicuti & *Bodotria* superius. Usque adeò nihil est quod de Sancti Brendani *Buthe*, sive *Monastica cellula*, vulgò crepant. superstitiosuli.

BOVIUM apud Antoninum (etiam vitiosè scriptum *Bomium* atque *Bonium*) nomen dedit oppidulo **Boberton** in Morganticâ Silurum Regione, juxta quod & Sancti Iluti Fanum est; quo in loco Camdenus noster plurima antiquæ Urbis vestigia reperit. Et cum Britannis dicantur *Vacca*, *Beu*, quis dubitet in hoc loco *Pecuariam* fuisse *vaccarum*? Certè vel ipsa vox **Boberton** videtur esse de *Bugarth* vel *Buarth*, *Bovili*, ibridâ compositione. Vide in **MIBA**. Erat & in antiquâ Elide *Βωπερίον*.

BRAGA, sive malles *Brachia*, Antonino Græco casu *Brage* dicitur. Hæc Camdeno mecum oppidum **Broughton** est ad fluviolum **Wellop** sive *Guellop*, seu *Volubilem*, qui in Belgarum Trausantonem influit. Possit dici *Braga* sive *Brachia*, quasi *Braich iü*, vel *Brachium undæ* sive *amnis*. Ipsum **Broughton** ibridâ dicitur compositione quasi *Braich iü tun*, *Oppidum* scilicet *ad brachium amnis*.

BRACHIUM: Arx ista erat *Sextæ Cohortis Nerviorum*; quod ostendit Camdenus ex veteri Lapide in Deiris effosso; & in eâ parte Septentrionalis Brigantum Triarchiæ, quæ hodie (de nescio cujus *Ægmundi* Regnulo) **Richmondshire**, correptè pro *Ric Ægmundscipe*, appellatur. Locus est in colle quodam de Romano *Burgo* seu Castello hodie **Burgh** appellato, juxta **Saintbrigge** ad confluentiam fluviorum **Saint** atque *Eburæ*. Videri possit fuisse & fluviolum, qui hodie de *Ponte* dicitur **Saint**, verò nomine vocatum *Brachium* sive *Braich iü*, *Brachium* scilicet *undæ* sive *amnis*: unde & tractum Brigantico illi
Castello

Castello nomen. Fuerat forsan & alterum *Brachium* sive *Brachioleuca*, ubi hodie oppidum *Brakeley* in Septentrionali Antonianâ, ad Oxæ fontes.

BRACIAGA in Camdeni Inscriptioe *Mars* est; quasi dicas hodiernâ Britannorum scripturâ *Braich-iauc*, sive *Brachiosus*, & per hoc *Prævalidus*. Formâ hic erat forsan giganteâ, cum *Brachiis* plurimis, quod in medio relinquimus.

BRANAVIS, apud Anonymum levi vitio scribitur *Brinavis*. Saxonum hæc erat urbs *Bepan-byrg*, hodie correptius *Banbury*, in Attrebatibus sive Conventu Oxoniensi. Dici autem planè videtur quasi *Bran a üisc*, sive *Frons amnis*. Nam & *Bran* & *Bron* pro ratione Dialectorum Britannis diceretur quælibet *Anterior pars*. Est etiam Saxonicum loci nomen ibridâ prolatione deformatum. Neque sanè aliunde Latinum *Frons* quàm de Celtico *Bron*.

BRANDON apud Anonymum etiam hodie eodem videtur venire nomine; & est ad *Bramiscam* amnem (quæ Britannis dicitur *Putida aqua*) in Otodinorum Regione. Atque hoc quidem plenius proferretur antiquâ linguâ *Bram iü don*, quod est *Arx* vel *Oppidum ad putidam amnem*. In edito Ravennate vitiosè scribitur *Biandon*. Vide in *LUBDON*.

BRANNODUNUM, cujus meminit Imperii Notitia, in litore fuerat Icenimagnorum, quâ hodie Nordofolciæ Conventus est: & nunc pro *Brannodunum*, eodem planè intellectu *Blancafter* sive *Brannodunum* urbs, appellatur. *Branna üog dun*, *Arx* est ad frontem undæ sive maris, si Britannorum solutis verbis scribatur. Hic erat, secundum Notitiæ Liberum, *Præpositus Equitum Dalmatarum* sub Comite Limitis Saxonici.

BRANNOGENIUM, Ptolemæi *Βεγγογέτιον*, & Anonymi *Branogenium*, Antonino pessimè scribitur *Bravonium* (neque enim diversus fuisse videtur locus, quod non videatur præteritum ab Antonino primæ notæ Oppidum) cum sit *Ordūicum Caput*, *Caer*
Urangon

Ūrango ; quod quidem solutè scriptum efficiet *Caer ūyr ehangon*, quod est, *Civitas liberorum hominum*. De voce *Ūyr* fit nostrum **Worcester**, hoc est, *Virorum Civitas*, sive *Castra*. Latinizantium verò *Wigornia* de Saxonico *Wigpagan* est, quod *Viros Wiccios* vel *Icenos* sonat. Verùm super hâc materiâ vide plura in **ORDUICES**.

BREMENIUM apud Ptolemæum & Antoninum, ultimus à Vallo Limes est ; quod quidem **Rochester** esse in editâ rupe, ad caput ferè fluminis **Read**, Camdenus ex veteri *Arâ* manifestissimè probavit, ut mirum videatur huic contradicere potuisse eruditissimum Gibsonem, qui nuper in Britanniam ejus commentatus est. De *Trajectu* istius fluminis **Rochester** appellatur, quasi *Rot-chester* ; nam & *Rot* & *Rit* Britannorum Dialectis idem sonant. Quin & ipse fluvius **Read** de *Trajectu* isto nomen suum sortitus est. *Bremenium* autem dici videtur quasi *Breman iū*, sive *Arx collina ad amnem* ; nam & *Bre*, *Arx montis* est, & *Man*, *Locus*. Videtur & alterum fuisse *Bremenium* in Ordüicum finibus, ubi hodie celeberrimum oppidum **Birmingham**.

BRENNA apud Geographum Ravennatem (Vaticano MS. *Bremia*) hodierna *Brynbiga* est in Morganticâ Silurum Regione, ad *Byrdbin* amnem sita. Antonino corruptè scribitur *Burrium* pro *Burnium* vel *Brunnium*, uti ego existimo. Ut sit idem *Brun* quod *Bryn* ; ut & Caledonibus *Brun Alban*, hodie vitiosè **Brado Alban**, idem sonat quod *Albanie collis*. Neque sanè aliud videtur flumen *Byrdbin*, quàm *Burnii* vel *Brunnii* urbis flumen. Sic & *Bernicii* dicuntur *Otodini* apud Bedam pro *Brenicii*, qui & Britannis vocantur *Bryneich*. Apud Anonymum etiam *Princastellum* legitur in Belgis vitiosè pro *Brincastellum*, quod hodie **Bern castel** est ad Mosellam. Est & in Vasconibus, & in Helvetiis, nomen *Berne* satis celebre. Credibile est & urbem hodie dictam *Montes*, & *Bergen*, apud Belgas, olim appellatam fuisse *Brennas*.

BRENNE-

BRENNETONACIS VETERANORUM: In Antonino vitiosè scribitur *Bremetonacis*, in Anonymo monstrosè sexto etiam casu, *Bresnetenati* (in Vaticano MS. *Bresnetenaci*) *Veteranorum*, & in Libro Notitiæ *Bremetenræcum*, adhuc inquinatiùs; ubi *Cuneus Armaturarum* sive *Armigerorum Equitum*, qui Græcis dicuntur ὀπλίται. Arx hæc erat in Segantiis sive in Segontiacis Brigantum, & de edito loco hodie vocatur *Overbrough*, sive *Superna Arx* (vel *Burgus*) juxta *Tonacim*, vel *Durolanim* amnem sita. Est autem *Brennetonacis* solutè scriptum, *Bren ne ton ax*, sive *Collis tenti amnis*. Hodie *Lan*, *Lon*, vel *Lun* dicitur hic amnis, corruptè omnia pro *Laün* vel *Len*, *Plenus*: unde & Urbi **Lancaster** nomen. Vide in **DUROLANIS**, & in **LUGANDINUM**.

BRENNUS Celtarum sermone *Rex* dicitur, quasi *Supremus*, de *Bre* scilicet sive *Bri*, quod veteri Britannia tam *Locus editus* est, quàm figuratè etiam *Summus Honos*, *Libertas* & ἑξουσία. Hinc & Celto-scythicâ Saxonum Dialecto *Brego* dicitur *Princeps*: Anglis etiam hodiernis **Free**, *Liber* est, Francobelgique **Urfi**. Hodiernis Britannis *Rex* dicitur *Brenin*, & vetustiori etiam loquelâ *Breyenin*. Equidem existimaverim veteribus temporibus, quibus plures imperitabant *Reguli*, *Breon* populari venisse sermone eodem modo quo & apud Hebræos עֶלְבִּים *Elobim* numero multitudinis, etiam pro uno *D'E O*, quod antiquo vulgo fuerint *Dii* plures: postero verò tempore effectum fuisse singulare nomen *Brenin*, vel *Breonin*, adjectâ terminatione in usitatâ formâ, quæ *unitatem* significat; quomodò exempli gratiâ, de *Güráidh*, *Radicibus*, *unam radicem* dicimus *Güreidhin*. Ad Græcorum Τυγαννον accedit alterum *Regis* nomen *Teyrn*; unde & *Teyrnas* pro *Regno*, quasi Τυγαννίς. *Turnacum* etiam veteribus Belgis dicebatur *Arx Cournay*, tanquam *Regia*. Huc etiam referenda videntur Romana nomina *Turnus* & *Saturnus*, appposito Celtico Articulo *Sa*; ut sit idem *Saturnus* quod *Moloch* sive *Rex*. BRI-

BRIGANTES, commune Britannorum, imò & omnium Gallorum, nomen, ante appulsum Belgarum è Germaniâ. Verùm altiùs repetenda est hujus nominis origo. Atque ut universam rem quam paucissimis expediam verbis, Gens *Heneta* sive *Veneta* (quam & *Japeti genus* appello) antiquâ Phrygiâ atque Armeniâ orta (unde & humanum genus originem ducere credimus) in Thraciam trajecta, primis temporibus universam penè Europam occupavit. Dicti autem *Heneti*, quòd vetustâ Phrygum atque Armeniorum Linguâ, ut & nostrâ Britannicâ hujus propagine, *Hên* pro *Antiquo* & *Vetusto* sit (undè & Græcis etiam suum *Ἐν*, & Latinis *Senex*) quod numero multitudinis prolatum facit *Heneit*, imò & *Henon* sive *Senon*. Atque hi quidem *Heneti* jam in Thraciam transvecti, de regionis illius frigore *Βεΐτες*, *Βεΐτες*, *Φεΐτες*, & *Φεΐτες*, & corruptè etiam (mutatâ scilicet Literâ *φ* in *θ*) *Θεΐτες* sive *Θεΐτες* appellati sunt; nostris etiam Dialectis *Brigantes*, *Frixi*, *Frigones*, *Frisones*, *Frisi*, *Brisones*, *Britones*, *Britanni*, *Ferguson*, & *Vergivii*, seu *Uergydhon* & *Uerydhon*. Siquidem quod Latine dicimus *Frigus*, illud Pelasgicè *Φεΐτος* erat, & *Βεΐτος*, cùm commune Græcum sit *Πϋτος*. Redeunte autem posteris temporibus Colonia quâdam de Thraciâ in Asiam, antiquam Patriam (quod & Strabo & Herodotus monuere) *Phrygum* nomen etiam illuc transiit. Atque hinc quidem factum est quòd Gens *Phrygia* semper fuerit pro antiquissimâ habita. *Phrygas* autem, sive malles *Thracas*, ad nostrum mare olim pertendisse vel inde patet, quòd tametsi Herodoti ævo Ister fluvius *Thracas* à Scythis, vel saltem à Celtoſcythis, disterneret; eodem tamen autore, *Thraces* pro maximâ post Indos gente habebantur. *Θεΐτων ἢ ἔθνος μέγιστον ἐς μέλας Ἰνδοὺς πάντων ἀνθρώπων*. Tempore verò Furii Camilli, uti superius diximus, factâ ingenti Cimbrorum sive Saxonum in Germaniam de Palude Mæotide irruptione, *Heneti* (qui & alterâ Dialecto *Senones* appellati)

lati sunt) partim septentrionem versus, undè *Venedi*, & *Vandali*; partim verò in Galliam, Hispaniam atque Italiam, duce Brenno; partim denique, uti probabile est, in nostram Britanniam, jam olim gentis suæ Coloniam sive propaginem, aufugère. *Phrygicæ* autem Gallorum originis subobscura fama etiam ad Ammiani Marcellini tempora perduravit. "Aiunt enim quidam (inquit ille) paucos post excidium Trojæ fugitantes Galliam tunc vacuum occupasse." Dicuntur autem non tantum *Vandali*, sed & *Venedæ*, & *Vendi*, & *Veneti*, & *Viniti*, & *Vinuli*, & *Slavi* denique & *Vali*, sicut apud Saxonem Grammaticum, Helmoldium, Æneam Sylvium, Crantzium, Irenicum, Reineccium, Lazium, & complures alios patet." Verba audis Suffridi Petri in Libello de Frisiorum Antiquitate & Origine, qui quidem & *Ostüalia* & *Westüalia* nomina *Venedis* tribuit, oppidaque circa Albim fluvium ad hunc usque diem *Uendeschestedde*, sive *Venedicas urbes* appellari ostendit. Quid quod & Tacitus memoriæ prodat *Æstios* sive *Borussos*, Germanos moribus retulisse, sermone verò Britannos? Appellentibus igitur in Britanniam suæ gentis hospitibus (quos Germani gentili quodam convicio *Belgischen* atque *Welschen*, hoc est *Peregrinos*, appellabant, & Romani etiam *Ουέλγας*, atque *Belgas*) antiqui *Brigantes*, ut verisimile videtur, suis sedibus pulsi, novas quærebant sedes in Ibernîâ: undè & in illâ Insulâ celebris *Brigantum* Natio, quam postea Dumnoniorum Belgarum Ceangi secuti sunt; Ibernis Scotobrigantibus appellati *Fir Bolg*, sive *Viri Belgæ*, & *Fir Domnan*, sive *Viri Dumnonii*. Britannica verò *Brigantia*, propriè dicta, etiam olim in tres divisa est Triarchias, quas hodie vitioso nomine vocant *Ridings*, pro *Thridings*. Harum *Primam* Segantii tenuère, qui Ravennati dicuntur Siguntiaci, qui tandem à Saxone Victore versus mare pulsi, Ducatum condidère Lancastrensem, qui videtur initio Præfectura quædam fuisse Cumbriorum sive Aboriginum

Regni. *Secunda Triarchia*, sive **East-Thydding**, seu *Orientalis Triarchia*, Parisorum sedes fuerat, ut & *Tertia* Deirorum, de quâ longè melior portio à Saxonum Regulis, S. Cuthberto & Monachis donata, Episcopatum efficit Dunelmensem. In Westmoriâ sive Occidentalibus Paludibus, fuere *Brigantum* Æstivi Ceangi (seu Pastoritia Pubes) qui & ipsi Saxonum sævitiâ Caledoniam versus pulsi, Cumbro-
rum Regnum condidère. Atque hic quidem obiter notandum venit, *Brigantes* omnes, sive primos Britannos, à *Belgarum* appulsu se *Cumbros* (qui quidem Cæsari sunt Aborigines, quales visi sunt Veteribus nullâ fuisse origine) novo nomine appellâsse. Nam de *Kend*, quod est *Caput*, atque etiam *Primum* & *Præcipuum*, & *Bro*, quod *Patria* est, fit composita vox *Cumbro*, Ostidamnicè veriùs *Kenbro*, sive *Prior Patria*. Contrâ verò Romanis *Picti* appellati sunt: nam hi sunt Eumenii *Picti*; sicut & Noüantæ Iberni.

BRIGANTIUM: Vide in **ISURIUM**; neque enim *Eburacum* est, quod vulgò existimatum est. De *Brigantibus* primâ omnium Celtarum appellatione Allobrogibus est urbs *Brigantium*, hodie *Briançon*; uti & Rhætis, hodie **Bregentz**, & Gallæcis in Hispaniâ, hodie *Braganza*: nam & Lusitanos ex parte magnâ Callaicæ sive Celticæ fuisse originis constat ex Strabone. Erat & in Hispaniâ Tarraconensi oppidum percelebre, *Flavium Brigantium*, hodie *Corunna*. Apud Pannonios etiam Ptolemæo vitiosè scribitur *Βρεγαντιον*, pro eo quod debuit esse *Βρεγαντιον*: nam Aurelio Victori *Bergentium* dicitur. Nihil attinet dicere de *Brigantino Lacu*, hodie *Lago di Constanza*: ut sit maxima post homines natos *Brigantum* Natio, universaque penè Europa *Britannorum* Patria, ut de Asiâ taceam.

BRITANNI: Prodente Dionysio Afro hi Germanis proximi Flandriam, sive Wallonum Patriam occupavère. Dionysii Interpres Eustathius & alios esse scribit

scribit in adversâ Insulâ *Britannos*, quos quidem fuisse *Belgas* veteres, sive *Wallones* (corruptè hodie *Ulaenderen*, pro *Walanwaran* sive *Gallos Viros*) nullus dubito. Et cum Plinius scribat *Herbam Britannicam à Frisus*, Germanici militibus ostensam, pronum est credere ipsos *Frisos* dictos fuisse *Britannos*, imò & initio *Belgas* universos. Certè *Aremoricis Britannis* horum *Στοργόνοις*, *Breiz* eorum dicitur *Britannia*; & *Prezec Brizonec*, *Aremoricè* loqui est. Cumbris etiam nostris seu Walliscis, *Siarad Brithonec* proverbiali dicto est, pro *Barbarè* vel *Oscè* loqui. Unde proclive est credere, neque *Cumbros* nostros unquam se vocasse suâ linguâ *Britones*, sed initio quidem *Brigantes* seu *Vergivios*, & deinde *Cumbros* sive *Ἀυλόχβοις*. Etsi dissimulandum non sit tantundem esse, sive quis dicat *Frisones*, *Brisones*, *Britones*, sive *Brigantes*, pro Dialectorum scilicet diversitate. Etiam Ravennati Geographo *Frisones* dicuntur *Frixi* & *Frigones*, quod idem sonat quod & *Brigantes*. Quid quod & Procopio in Libro de Bello Gothico *Frisii* dicantur unâ cum Anglis *Britanniam* nostram incolere? Plinius etiam *Belgicorum Britannorum* meminit: imò vel Anonymo Ravennati *Galliæ Belgicæ*, sive *Franciæ Rhinensis* Incolæ *Alobrites* tanquam *Gallobritones* appellantur. Verum super hâc materiâ satis suprà dictum est.

BRITANNIA prioribus Romanis *Prima* fuerat, quæ *Cantiacis*, *Cattieuchlanis*, *Belgis* propriè dictis, sive *Segontiacis* atque *Dumnoniis* constabat, unâ cum horum *Clientelis*, omnibus *Belgiæ* originis. *Saxonum* verò temporibus hæc erant *Cantii*, & *Orientalis*, *Australis* & *Occidentalis Saxoniarum* Regna, unâ cum *Ostidamniæ* Ducatu, *Britonum* proprio. *Britannia* deinde *Secunda*, quæ initio videtur fuisse *Belgarum* quædam *Præfectura* & *Provincia*; atque postero tempore, sumptis pro patriâ *Libertate* armis, in *Belgas* *Dominos* rebellasse, & *Icenorum* *Regnum* condidisse. Credideram hanc *Provinciam* *Pausaniæ*

dictam fuisse *Geüicciam* : quid enim *regula*, quod hodie est in Libris ? Constat autem prioribus temporibus *Geüicciorum*, sive *Uigantum*, sive etiam *Icenorum* Imperium, Ikeneldis, sive Icenis majoribus, Lindanæ scilicet Coloniae Pago, unà cum horum Clientelis (Icenimagnis scilicet, & Borealibus Girviis) & Icenis etiam Minoribus, sive Coricenis, vel Corigaunis, Ordüicibus, Dobunis, Siluribus, Demetis, Cornaviis, horumque utrisque Canganis. Saxonice temporibus *Geuiccia* cessit Walliscis, Mercii, & Orientalibus Anglis. Præcipuum inter hæc erat Merciae Regnum, cui nomen datum non est, quod vulgò fertur, de Walliæ limitibus, verum de antiquis Limitibus Brigantum atque Belgarum, qui *Britanniam Primam* obsedere. Hos autem Limites vel nuda camporum facies satis ostendit fuisse antiquitus ad Borealem Antonianam. Nam notum est Veteres, succensis non tantum oppidis, verum etiam sylvis, hostium fines latè vastavisse, juxta notissimum illud Historici, “ Ubi solitudinem fecere, pacem “ vocant.” De veteribus Germanis ita Cæsar : “ Civitatibus maxima laus est quam latissimas circum “ se vastatis finibus solitudines habere : hoc proprium “ virtutis existimant, expulsos agris finitimos cedere, “ neque quenquam prope se audere consistere.” Fuerat igitur *Icenia* initio Marchia quædam Belgarum, & postero tempore potentissimum Britannorum Regnum. *Tertia Britannia* Brigantia fuerat ; quam alii de Maximo Clemente Tyranno *Maximam Cæsariensem* appellatam volunt ; alii à Constantino Magno : verum cum Tacitus *Brigantes maximam Britannorum nationem* dicat (quod hercle vel hodie cernere est) equidem ob eam rem *Maximam* dictam existimaverim hanc Provinciam. In Brigantum etiam Clientelâ fuerant & Ceangi, & Otodini sive Bernicii, imò & Caledonia tota, quæ Brigantici erat sanguinis. Hadriani vallum dividebat Brigantiam à suis Clientelis. Certè Saxonice temporibus Nordanhumborum

humbrorum Regnum etiam pertendebat in Pictos ad Æthelredi necem. Erat autem Bernicia Nordanhumbrici Regni ferè Caput. Maximè enim hæc arridebat Regibus tam ob Valli reliquias, quàm ob innumeras Arces atque Castella à Romanis, frænandis Brigantibus atque Caledonibus communita. Erant etiam Britannis sua Regnula, quæ tamen maximâ ex parte parebant Saxoni: quorum præcipua erant Attacottorum, Cumbrorum, Dumnoniorum, atque Pictorum: Erant & Satrapiæ quædam Berniciorum, Galloüidiorum sive Nouiantarum, & Scotorum. Constantini tandem tempore, redactis jam in Romanorum potestatem Attacottis sive Walliscis, & Pictis horum sociis, qui ope Saxonum & Scotorum universam Insulam subegere, & *Quarta Britannia* erecta est de sylvestri parte *Secundæ*; & de Flavio Constantino *Flavia Cæsariensis* appellata est: atque hæc quidem *Wallia* est, Archiepiscopali sede olim decorata. His adjecta est & *Quinta*, quæ de Valentiniani Imperatoris nomine dicta est *Valentia*, quæque totâ constabat Caledoniâ. Danicorum verò bellorum tempestate *Valentiam* rapuere Scoti, & de suo nomine dixere *Scotiam*. Nostrâ tandem tempestate ANNÆ Reginae Providentiâ & hæc civitate olim suâ redonata est.

BRITANNIA IN PALUDIBUS Anonymo nostro dicitur *Britannia Transmarina*, sive *La Basse Bretagne*. Vide in AREMORICI & in NEUSTRIA.

BRITOMARUS, apud Florum atque Livium Gallorum Insubrium Dux, videtur vel ex nomine de Britannîâ nostrâ (vel saltem Belgicâ) accersitus. Castrense viro nomen *Brito maior*, Gallorum linguâ *Brito magnus* fuerat.

BROCARA apud Anonymum videtur dici *Stincar* sive *Arx Stincar* in Nouiantis sive Gallovidiis, quasi dicas *Arx in Rupe*: quæ quidem *Rupes* & nomen dedisse videtur Dynastiæ dictæ *Carria*. Nam & *Caer* & *Carrec*, *Rupes* est sive *Saxum*, & *Bro*, *Arx* vel

vel *Burgus*. Et quid *Stinear* est, nisi *Es diu caer*, five *Arx* vel *Oppidum in Rupe*? *Ardb* etiam pro *Excelsō* est, Britannorum prisco sermone.

BRŌCOLITIA: In Libro Notitiæ malè scribitur *Procolitia*, Ravennati alio vitio *Brocoliti*, tanquam *Arx Coliton* five *Colidiorum* vel *Caledonum*. Nam & Otodinia olim fuerat *Caledonum*, utpote in Clientelâ potentissimi Brigantum populi. Ad Tinnam amnem est hoc validissimum munimentum, in quo secundum Librum Notitiæ *Tribunus* erat *Cohortis Primæ Batavorum*. Hodie vitiosissimo vocabulo *Brudleham*, five *Arx Procolitiana* appellatur. Camdenus in primâ Britanniae suæ Editione putavit esse *Coletesser*, quem errorem ipse postea correxit.

BRŌENIACIS: Ita enim in Ravennate legendum censeo pro inquinatissimo *Praematis*, quod necesse est nihili esse. In Vaticano MS. Codice vitiosius scribitur *Pinnatis*. *Aremoricis Junci* dicuntur *Broen*, nobis etiam *Brüyn*; de Substantivo etiam *Broen* fit & Adjectivum *Broenec*, quod pro *Juncoso* est, nobis autem *Brüyniaüc*. Erit igitur *Broeniakis* solutis verbis *Broeniaüc isc*, five *Juncosa aqua* vel *amnis*. Vide an *Bramton* in Otodinis possit vitiosè proferri pro *Broentun* ibridâ compositione, quasi dicas *Juncosum oppidum*. Græci nostri temporis *Juncos* vocant *Βρόνικα*, quod indicio est nostrum *Brüyn* de Græco esse *Βρόν*. Vide in **CANIBROIANA**.

BRŌGMALIUS est quasi *Broch* vel *Brych vael* five *Ruso Capite*. Clarissimus hic erat Britannorum Dux à Bedâ memoratus, & erat cognomento *Escithraüc*, five *Dentatus*: nam *Ysgithr* erat Veteribus pro *Dente*. Vetere etiam Celtarum linguâ *Brog* five *Broch*, pro *Ruso* fuerat; undè *Allobrox* antiquo Glossatori redditur *Gallus rufus*. *Mael* autem seu *Vael* idem fuerat quod & *Bel*, *Caput* scilicet, & figuratè etiam *Princeps*. Sic & *Malen* dicimus pro *Balen*, mutatâ de more vetere Labiali literâ; sic & Græcis denique dicitur *Μολγός* pro *Valga*, & Latinis etiam *Promul-*

Promulgare, pro *Provulgare*. Est igitur *Brogmalius*, *Rufus Princeps* seu *Capitaneus*.

BROGOMONUM: Ita certè reponendum in *Alonimo*, pro eo quod vitiosè editum est, sexto etiam casu, *Brigomono*, quod vel Saxonicum nomen *Burghill* vel *Barhill*, in ulteriore Vallo, arguit. Est enim Britannorum *Bro* vel *Brog* idem ferè quod Teutonicum *Burg*, *Arx* scilicet, & per hoc quævis *Sedes*. *Mon* etiam idem est, ut & *Ban* & *Ban*, & Græcorum *Βρυός*, quod est *Collis*: neque multùm abludit Latinum *Mons*, nec Britannorum Ostidamniorum *Monedh*. Sit igitur *Brogomonum*, vel soluto sermone *Brogomon*, *Arx collina*, vel *Burghill*. Urbs etiam Flaviæ *Pennobroga*, & *Penbro* & *Penbrog* promiscuè dicitur. In Belgicâ etiam Primâ *Bruxellæ* dici videntur, quasi *Brog isel*, siye *Mansio* vel *Urbs humilis*: undè & universæ Regioni *Brachbantiæ* nomen in hodiernum adhæsit diem; quod Alobritum antiquo sermone fuerit *Brogbant*, seu *Regio in Valle*.

BROGRANDIUM: Ita fidentè reposui pro *Bograndium*, quo constaret Etymon; cùm in Ravennate Libro *Bograndium* sit, nullo commodo intellectu. Est autem *Brograndium* solutè scriptum *Bro grant iū*, *Arx* scilicet *curvature amnis*. Et videtur fuisse Castellum aliquod prænobilis familiæ de *Grant*, ad fluvium *Tuæsim*, siye *Spey*, in Victorionibus.

BROVONACIS: Ita enim scribitur Antonino, etsi in Sexto Itinerario vitiosè legatur *Brocovum*. Notitiæ Libro *Braboniacum* est, ubi & *Præpositus Numeri Defensorum* fuerat. Hæc *Arx* ad ripam est fluminis *Lugat Dür*, siye *Lugatrenæ*: illud enim est *Lowther*, vel *Low der*, id est, *Loyw dūr*, vel *Limpida aqua*, in Occidentalibus Paludibus siye Westmoriâ. Hodie corruptissimè *Browham* vocatur, cùm plenè scribi deberet *Broavonaic*, vel *Arx fluminea*. Certè Saxones Britannicarum Originum ignari, sæpius mutabant *Avon* in finibus Nominum, in suum *Bam*, veluti in *Grantham* pro *Grant avon*, & similibus aliis.

In

In Libro autem Notitiæ pro *Braboniacum*, legendum cenſeo *Broaboniacum*, quaſi dicatur *Broavoniauc*, eodem Etymo. De hoc Loco convenit Camdeno mecum.

BULÆUM: In melioris notæ Ptolemæi Libris Βύλαιον ſcribitur, in aliis vitioſè Βύλαιον: & planè aſſentior Antiquariorum noſtrorum Principi Edvardo Luidio, hoc eſſe vetuſtiſſimum Silurum Caſtellum, modò vitioſè dictum *Caer Phyli*, pro *Caer Falach*. Nos ſuperiùs oſtendimus, ad vocem *Banovalum*, quid Veteribus fuerat *Bala* ſive *Fala*. Diximus etiam ad vocem *Bél*, illud figuratè quidem eſſe *Regem*, propriè autem *Caput*. Tantundem igitur fuerit ſive quis ſcribat veteribus Dialectis *Bál*, *Bél*, *Bíl*, *Ból*, *Bül*; ſive *Mál*, *Mél*, *Míl*, *Mól*, *Mül*; ſive *Uál*, *Uél*, *Uíl*, *Uól*, *Uül*; ſive *Fál*, *Fél*, *Fíl*, *Fól*, *Fül*; ſive denique *Gál*, *Gél*, *Gíl*, *Gól*, *Gül*. De *Gól*, *Cranium*, Scotobriganticè dicitur *Col*, Angliſ *Skull*, & Hebræiſ *Golgoleth*, unde & Syrorum ܡܠܟܐ, imò & Latinorum *Galea*, atque *Galerus*. *Fal* etiam Scotobrigantibus eſt *Rex*; quod veteribus Siluribus fuiſſe videtur indifferentè *Bül* & *Fül*: undè noſtrum *Bulæum* & *Caer Fyli*, vel *Caer Fala*; cùm deberet eſſe *Caer Bulach* & *Caer Falach*, quod *Arx* eſt *Regia*. Certè vel ipſi novimus in Montegomericâ noſtrâ Regione Domunculam antiquâ Rheſi filii Theodori progenie nobilem, vel hodie nominatam *Caer Bulach*, tanquam *Principis* dicatur *Domus*. Quis autem neſciat Theodorum cognomento Magnum Britannorum fuiſſe Principem? Fuerit igitur *Bulæum* antiquiſſima Principum noſtrorum Regia. In Anonymo etiam legimus *Bulſiniſ* & *Bulterra*, pro *Volſiniis* & *Volaterra*, apud Italos.

BUNDVICCA: Vide in VONDICCA.

BURRIUM, *Burnium*, ſive *Brunnium*. Vide in **BRENNA**: nam vitioſum eſt apud Antoninum; & eſt Giraldi *Caſtrum Oxæ*, noſtratibus *Caer Uife*, ſive *Brynbiga*.

BUVINDA

BUVINDA apud Ptolemæum celeberrimum Iberniæ Flumen, nuper etiam fugato Rege Jacobo nobile. Hæc Britannis solutè diceretur *Bu üen daw*, sive *Candidæ Juvencæ flumen*, ob nescio quem sive casum, sive superstitiosum cultum. Certè Beda *Inis Boüind* in Gallia sive Naguatâ *Insulam candidæ Juvencæ* redit. An & *Io* à Brigantibus nostris culta est?

C.

CADMAGON in Camdeni Inscriptionibus planè videtur dici *Deus Terminus*, sive Lapis sacratu tuendis finibus, qualia & Phœnicum Βαύλια, & Carthaginensium *Abadires* fuerant. Siquidem *Cád*, *Tutela* est, de Græco κᾶδος, & *Magon*, *Agrorum*; qui & Latinis de Celtico sermone & *Magi* & *Pagi* appellati sunt. De Termino Deo apud Romanos ita Flaccus Siculus: "Cum Terminos disponent, ipsos quidem Lapides in proximam terram collocabant, proximè ea loca quibus fossis factis defixuri eos fuerant, & unguento velaminibusque & coronis eos coronabant." Crediderim ejusmodi fuisse juxta Cantabrigiam in **Gogmagog Hill**, uti hodie perversè appellant, atque etiam in Segontiacis Belgis, & in Dumponiis, in quibus idem durat vocabulum, cum nescio quâ Giganteâ fabellâ.

CADUALLA: Nomen inclyti Dumnoniorum sive Geuifforum Regis apud Bedam. Vide in **VELLOCATUS**: nam idem & illud nomen valet. Est & alterum Regium nomen *Cadüaladur*, quod est *Imperator Exercitus*, quo tamen nomine etiam vilissimus quisque hodie nominari solet.

CÆSAREA apud Antoninum, est Insula hodie dicta **Jersey**, corruptè pro *Caesars ey*, eodem modo quo & *Algezir* sive *Algiers*, pro *Iol Cæsarea*, apud Afros. Quin & oppidum est in vicino Litore, quod eodem penè vitio *Cherbourg*, pro *Cæsaris burgus*, à Gallis profertur. Incertum tamen cujus *Cæsaris* fuerit

fuerit & *Insula* & iste *Burgus*. Vide in *GARNIA*.

CÆSAROMAGUS apud Antoninum, *Ravennati* vitiosè *Cæsaromagom*, hodie **Dunmaw** est, sive **Dunmawg**, apud Gueppones sive Saxones Orientales; quod me docuit Gibson, Camdeni eruditus Interpres. Forsan etiam *Dunomagus* altero erat nomine, à *Dun* scilicet, quod *Arx* est & *Civitas*, & *Maes* quod, cùm sit *Prædium* & *Campus*, olim etiam prodente Plinio, *Celtis* & *Urbs* fuerat. Certè ut à *Pagus* fit *Gallis Païs*, ita & *Britannis* nostris à *Magus*, *Macebes*, & *Maes*, ut & *Pannoniis* *Boici* generis **Mezeu**. Crediderim hìc fuisse *Cæsarum* quædam *Prædia*, quæ olim forsàn fuerant *Magni Cuno-*
belini. In *Tabulâ* etiam *Peutingeria*nâ truncato capite scribitur *Baromagi*, *Plurativo* etiam numero, cùm deberet esse *Saromagi*: In eâdem *Tabulâ* & *Riduno* est pro *Moridunum*, & *Ravimago* pro *Soravimagus*. *Hispani* etiam hodie *Saragossam* vocant *Caesaraugustam* Urbem.

CAGER VORAN: Ita enim proculdubio reponendum in *Anonymo* pro *Tagea Voran*, & numerus *Literarum*, & res ipsa loquitur, & hodiernum etiam nomen *Caer voran*: atque hoc est solutis verbis, *Munimentum uor aun*, sive *Præ amne*. *Litera G* olim erat liquidiuscula, sicuti nostrum *Y*. *Caer voran* est super fluviolo **Cippal**, sive *Tui Bêl* (quod *Amnis caput* est) in *Otodinis*.

CAIUS BERICUS, quasi dicas *Kei Berig*, sive *Caius Hastatus*: nam *Bâr* vel *Beri* *Britannis* *Hasta* est. *Regulus* erat hic *Britannus*, qui à *Civibus* suis in exilium actus, *Aulum Plautium* cum *Romanis Legionibus* sub *Claudio*, in patriæ suæ pestem atque exterminium, impiâ & crudeli vindictâ armavit. Frequenter occurrit nomen *Kei* in *Britannorum* *Næniis*. Forsan & hinc *Anglorum* nomen **Guy**, quod in medio relinquimus. Hujus *Berici* argenteum nummum vidisse se testatur *Luidius* noster in *Archæologiâ*,
cujus

cujus capiti circumscribebatur **BIRIC** : & in averſa parte Porci erat Signum. Verum oportuit Percuſſorem hujus Nummi fuiſſe Romanum.

CALAGUM : Ita enim in melioribus Ptolemæi Libris legimus, cum in plerisque vitioſe ſit *Κάλαρον*, ut & in Antonino perverſe ſcribitur *Galacum* pro *Calagum*. Hic locus hodiè dictus **Kirkby Thor**, ſive *Vicus Fani Jovis*, eſt in finibus Paludium Occidentalium ſeu Weſtmoriæ, quod me Camdenus docuit, & eruditiffimus ejus Interpres Gibſon confirmavit. Certe *Cal a Güi*, *Nemus eſt Jovis* : nam & *Cäl* (Græcis *Κάλον*) & *Lignum eſt* & *Sylva* ; & *Üi*, *Düi* & *Güi* (adjectis literis Præpoſitivis) *Jupiter eſt*, antiquâ Linguâ : Britannis hodiè *Jau*, & *Aremoricis Jöu* & *Gou*, & *Jupiter eſt* & *Juvenis*. Vide in **JUPAPANIA**.

CALAVA Antonini (quæ vitioſe Camdeno ſcribitur *Galana*, atque etiam ipſi Antonino *Galava*) planè nobis dici videtur *Arx ad Vallum*, ſive **Cheſter on the Wall**, non autem **Walwick**, quod videtur Camdeno. Atque hoc quidem ſatis oſtendunt ipſius Antonini Milliaria. Siquidem verum eſt, ut nobis videtur, *Alionam* (ſive magis *Alaunam*) fuiſſe Caſtellum **Latou**, correptè prolatum pro *Alaunton*. Nescio an *Calava* nomen ſuum de vicino Lacu trahat, qui ſcilicet ad ſaltum dictum **Lawes** eſt ; ut ſit ſoluto ſermone *Cal a üi*, ſive *Nemus ad Aquam*. Imò forſan & ipſum vocabulum **Lawes** correptè dictum eſt pro *Cal a üiſc*, eodem intellectu ; niſi ſit *Laü iſc*, *Ad manum aquæ*, quod ſanè verius videtur.

CALBIUM : Vide in **BELERIUM** & in **CARRIUM**.

CALCARIA Antonini, Bedæ dicitur *Calcearpen*, ſive *Calcarea urbs*, & de coquendâ *calce* ita appellata eſt. Eruditus Camdeni Interpres Gibſon, plurium acerrimi judicii virorum fultus teſtimonio, oſtendit eam non eſſe **Cadcaſter**, quod nobis *Verdotalia* eſt, verum fuiſſe juxta **Newton Kyme**, ſive *Novum Oppidum* dictum **Kyme**, (de nomine puto
I 2
cujusdam

cujusdam Viri) ad Verbeiam amnem in Segontiacis Brigantum: ubi & plurimi Romanorum nummuli (vulgò dicti **Langborough Pennyes** sive *Longoburgenses Denarii*) quotidie eruuntur. Unde conjece- rim *Calcariam* Saxonibus fuisse appellatam Langby- nig sive *Longoburgum*. Facile equidem consenserim egregium illum Nummum, quem Camdeni Interpres Gibson adducit signatum DOMITIANUS CALCAR. A U C I. fuisse percussum *Calcarie* ab ipso Proprætorè Agricolâ: crediderim tamen evanuisse Anni nume- rum; nam A U C I videtur esse A. U. C. Anno scilicet *Urbis Condita*, unâ cum particulâ characteris Arith- metici jam deperditi.

CALEDONIA, hodie de Scotobrigantibus Iber- niæ appellata est *Scotia*, olim autem Romanis de *Valentiniani* Imperatoris nomine *Valentia*, & hoc sub ti- tulo fortissimi Populi. Erant sanè *Caledones* Briganti- ci generis, atque horum perpetui in bellis Socii sive magis Clientes. Dicti sunt *Caledones* de *Sylvis* quas incolebant, Britannis nostris *Kelydhon* sive *Coly- dhon*, atque ipsæ eorum *Sylvæ*, *Coit Kelydhon*: neque sanè aliunde peregrini *Brigantes* audiebant Κέλδ, nisi quòd in *Sylvis* agerent (ut ferè antiqui) sicuti neque *Caletes* Attrebatum *Sylvis* vicinus populus. Scoto- brigantibus etiam hodie *Coil* pro *Sylva* est; Græcis etiam Κάλον *Lignum* est, ut & Romanis antiquis *Cala*, unde & *Caliga* & *Calones* deducta sunt. Neque *Bedæ Colidii* his videntur diversi. Taciti temporibus *Caledones* ultra Antonini Vallum fuerant, Romano- rum armis puto coerceri. Ammiani etiam Marcellini ætate *Maiatæ* tenebant *Laudoniam*, *Victuriones* *Caledones* *Pictiam*, & *Deucaledones* *Scotiam*. Post oc- cisum autem Saxonem *Æthelredum*, Anno scilicet à nato Christo DCCXCIV. Scoti tenuère *Notiantiam*, sive *Galloiuidiam*, cognatam sibi gentem, *Pictique* *Caledones* *Laudoniam*, exceptis solis *Alatis Castris*, quæ & ipsa expugnata sunt à *Scotosaxone* Anno DCCCCLX. Vide in SCOTIA.

GALEVA

CALEVA ATTREBATUM, Ravennati Libro *Caleba Attrebatum*, in Vaticano corruptè *Arbatium*, & monstrosè in plerisque Ptolemæi exemplaribus *Ναλ-
κία* pro *Καλκία*: Antonino etiam scribitur geminato *L, Calleva*. In duplici versatur errore magnus Camdenus; & quod de *Calevâ*, solâ conjecturâ fecerit *Gallena*, & quod non viderit **Wallenford** *Trajectum* dici *Gallorum* sive *Attrebatum*. Adde quod *Attrebatios* suos immisceat *Bibrociis*, nec *Oxoniensium* *Pagum* illis tribuat. *Calevam* dici puto quasi *Calai* ùa, sive *Lutosam undam*: nam & *Calai* vel *Clai* *Britannis* est pro *Luto* (quod & *Persis* est *Caly*) & *pæg* etiam *Anglosaxonibus* *Fluctum* sonat, undè & *Anglorum* *Wawe*, & *Italorum* *Voga*. *Britanni* dicebant, variantibus *Dialectis*, *Uag*, *Uig*, & *Uog*: *Anglosaxonum* verbum erat *pægan*, *Movere*. Existimaverim etiam *Abbandunum*, de *Abbatia* postero tempore ita appellatum, fuisse *Saxonum* inclytum locum *Cleopseho*, sive *Calevanorum Arcem*; quod ab his ad tuendos fines munitum fuerit. Inclytum *Oxonium* *Romanis* temporibus vel viculus vel omninò nihil fuerat, nisi *Rit ochlein*, *Ritochion*, *Βόστροπος* scilicet, sive *Boum* tantum *Trajectus*. Plerisque celebrioribus urbibus *Arcem* fuisse in vicino positam aliàs ostendimus.

CALUVIUM: Ita reponendum duxi in Anonymo, cùm in Libro geminato errore legeretur, sexto etiam casu *Calunio* & *Gallunio* de eo quod procul omni dubio in Græco fuerat Exemplari *Καλοσίον*. Nam & in Vaticano MS. *Caluvio* est atque *Galluvio*. Hoc vel nomen dedisse videtur Dynastiæ cuidam hodie dictæ **Cleveland**, sive *Terræ Caluvianæ*, quæ in illâ parte *Dei*orum est, quæ *Borealis Brigantum Triarchia* dicitur. Videtur etiam urbs *Caluvium* hodie dici **Disborough**, sive potius **Shelborough**, quasi dicas *Spiritalis Burgus*. Satis vetustum hoc oppidum & antiquo monasterio celebre; undè & *Saxonicum* nomen tractum videtur. *Britannicum* autem nomen
fortitur,

fortitur, ut suprâ *Caleva*, de *Lutosâ undâ*, ac si solutè scribatur *Calai iii*. Quò spectat & popularis *Nænia*, ab erudito *Camdeni Interprete* huc adducta:

Cleaveland in the Clay

Brings in two soles, and carries one away.

CAMBODUNUM Antonini, Bedæ mendosè scribitur *Campodunum*. Crediderim in causâ fuisse Etymologiæ errorem; quòd nesciret Saxo Beda *Cam uog dun* *Britannis Civitatem dici ad curvaturam undæ*. *Camdeni* eruditus *Interpres Gibson* docet hunc nobilem Locum stetisse diversâ in parte fluminis *Caladurii* sive **Calder** (quod est quasi *Calai dūr*, sive *Lutosâ aqua*) juxta *Albanoburgum*, vulgò vitiosè dictum **Almondsbury**, in Segontiacis Brigantum, sive Occidentali horum Triarchiâ, non autem in Arce Montis, in quâ eum *Camdenus* posuit, quod ait immanes cineres adhuc demonstrare. Initio Saxonorum temporum hæc erat Regum sedes & Episcoporum, uti *Camdenus* memorat. Magno tamen versatur in errore quòd non credat *Ptolemæi Camulodunum* alterum (*Ravennati dictum Camulodonum*) huic diversum; verùm *Camuloduni* nomen suppositum esse *Camboduno*. Certè longè diversâ *Ravennatis* atque *Antonini Itinerum* ratio est. Hoc enim *Eburaco*, per *Calcariam* atque *Cambodunum*, *Mancunium* tendit; illud verò *Lindo* *Coloniâ Gabrocentum*, per *Banovalum*, *Vainonam*, *Aquas*, *Arminexam*, *Verdotaliam*, *Mantium*, *Alaunam*, *Camulodunum*, *Caluvium*, *Medioborgum*, *Cantuivetrin*, atque *Tunocenum*: ut stet *Camulodanum* proximè *Caluvium*. Neque hercle cuiquam debet mirum videri nullam factam tam clari loci à *Ravennate* mentionem, cum universum *Antonini Itinerarium* *Blatumbulgio Rutupias* *Ravennati* sit omissum. Sit igitur nobis *Albanoburgus*, *Cambodunum* novum, quando antiquum in cineribus jacet. Potuerit & in monte fuisse Arcem *Camboduni* de more *Propugnaculum*, ut concilietur *Camdenus Gibsoni*.

C A M B O .

CAMBORITUM, Antonino mendosè *Camboricum*, in alio ejus Itinere *Combretoivium* pro *Cambaretovium*; ut & in Peutingerianâ Tabulâ *Convetom* pro *Camvaretum*. Verùm sive *Camboriturum* dicas, sive *Cambaretovium* (neque enim diversa sunt, quod sensit Camdenus) tantundem fuerit. Siquidem Britannorum veteri Sermone *Cam üog rit*, Curvatura est fluvialis Traiectus, & *Camva ret Tav*, Curvatura est Traiectus Tavi sive Fluvii. Etsi Antonini Milliaria satis convincant hoc esse nostrum **Chesterford**, sive *Castrum ad Traiectum Tavi*, juxta **Walden** sive *Gallodunum*, ad Guepponiæ sive Orientalis Saxoniae fines; Camdenus tamen & *Camboriturum* putat esse **Grantchester** sive *Grantam urbem* juxta Cantabrigiam quæ nobis est *Ad Tavam*; & *Combretonium* (ita enim ex conjecturâ reposuerat) **Brettenham** sive *Britonum Villam*, in Citerioribus Icenimagnis sive Sudofolcis; quod hercle nollem factum. Obiter hîc advertendum venit *Icenorum Viam* vulgò appellatam **Ikeneld**, sive *Icenorum majorum*, in orbem ferè redire, dum Durolico per Camulodunum, Faustini Villam, & Icianos pertendit *Camboriturum*: Quod idem ferè & in Flaviâ Provinciâ cernimus, dum Iter Bonio per Mediolanium, Rutunium tendit. Crediderim in causâ fuisse ingentes sylvas atque paludes, & quòd Itinera ista militum usui magis inservirent quàm aliorum. Existimaverim & olim *Camborigum* appellatum fuisse quod hodie *Cameracum* est sive **Camerisik** in Belgicâ Secundâ, tanquam *Camva rig*, vel *Flexura amnis*.

CAMULODUNUM Antonino simpliciter *Colonia* dicitur, Ravennati etiam vitiosè & sexto casu, *Camulodulo Colonia*, & in Vaticano *Monulodulo Colonia*. Etiam in veteri Lapide *Colonia* est *Viêtricensis*; quòd Veterani XIV. *Legionis Geminae Martiae Viêtricis*, quos Tacitus Domitores Britanniae dicit, hîc agebant. In Inscriptione quâdam satis luculentâ *Camalodunum* legitur, at in Ptolemæo *Καμυλόδωνον*. Equidem

Equidem non video cur Camdenus majorem fidem habeat imperito marmorario quàm ipsius Cunobelini nummo, in quo planè signatum est CAMV. Quin & Antoninus & noster Ravennas eodem modo scripsere. Verùm voluit Vir magnus *Coloniā Camulodunum* esse **Malton**, parùm advertens Othonam, validissimam Stationem, esse ferè in conspectu tantæ urbis à se ipso positam; quod sanè inutile foret & supervacaneum. Redeat igitur *Camulodunum* quò & Talbottus & magnus Stillingfleet illud posuere, *Colecestriam* scilicet; cujus vel ipsum nomen, cum cognomine fluvio **Colne**, *Coloniā* sibi vendicat. Sunt etiam ingentia Castrorum vestigia in vico vel hodie de Legione vocato **Lerdon**, circa duo millia Passuum citra *Colecestriam*; parte tamen maximâ in egregio Ericeto dicto **Stany way heath**, sive *Lapideæ viæ Ericeto*, ubi & ingens Puteus, vulgò dictus *Coili Regis Culina*. Etymon hujus urbis planè Britannicum est: nam si solutè scribatur, *Cam a laün üi dun*. Civitas erit ad *Alauni* sive *Pleni annis curvaturam*. Atque hoc confirmant cognomina loca, & *Camalan* in Ostidamniis, & *Camalon* apud Damnios in Valentiâ. Atque hinc quidem constat fluvium hodie dictum de loco *Coloniā*, olim fuisse *Alaunum*. Spectabat hæc urbs ad Trinoüantes Ptolemæi ævo; cùm olim sedes fuerit Cunobelini Icenorum Imperatoris. Vide in OTHONA.

CAMULODUNUM alterum (Ptolemæo vitiosè *Καμυλόδωνον Νικηφόριον* appellatum, atque Ravennati Libro, sexto casu, *Camulodono*) initio Castra quædam fuerat *Legionis Sextæ Νικηφόρου* sive *Victricis* quæ Eburaci agebat. Et erat ad Dervationem flumen in Limitibus Brigantiæ, ubi hodie **Old Malton** sive *Vetus Camulodunum* est, antiquâ Arce inlignæ. Hoc diversum esse à *Camboduno* nos suprà ostendimus. Vide in CAMBODUNUM.

CAMULONESSA: Hoc si solutè scribatur erit *Camva laün isc*, sive *Curvatura pleni annis*; & est ad

ad ripam Corabonæ fluvii in Damniis juxta ulterio-
rem Prærenturam. Etiam hodie **Camelon** dicitur;
unde & in Ravennate Monacho (qui solus hujus me-
minit) nos levi negotio *Camuloneffa* fecimus de *Ca-
muloffesa*.

CANDIDA CASA apud Bedam, Episcoporum
Sedes est in Noüantis sive Gallovidiis. Ptolemæo
vitiosè scribitur *Αδνοπιζα* pro *Αδνοπιδιον*: Neque
sanè meliùs Ravennati nostro *Lucotien*, quod in Vati-
cano est *Lucocion*, pro *Αδνοπιδιον*, vel *Leucæcion* dici-
tur; quorum utrumque *Candidam Casam* valet. Saxo-
nicum nomen **Whithern** plenius diceretur **Whit-
beeren hups**, *Candidum* scilicet *Prætorium*, sive
Villa. Res nota est Celtas antiquos, atque Germanos
insigniora tuguria dealbâsse. Quin & in Legibus
Hoiuelianis Regia Silurum *Ty güynn*, sive *Domus
Candida* appellatur.

CANGANI: Vide in **CEANGI**.

CANIBROIANA apud Anonymum videtur dici
quod hodie dicitur **Canoby** in Æfricanâ Valle, apud
Selgo vas; ac si dicatur *Cand i broen üi*, vel *Caput
juncosæ undæ*. Vide in **BRONIACIS**. In Vati-
cano MS. *Cambroianna* est, vitiosè puto scriptum.

CANTÆ, Caledoniæ populus in Victurionibus
apud Ptolemæum; hodie (uti ego existimo) corruptâ
voce **Buchan**, pro *Pou chant*, sive *Pagus Cantarum*.
Sæpiùs modò diximus *Cant* dici Britannis *Rotundam*
quamvis *flexuram*; quod (sicuti Græcorum *Κανθός*,
& Latinorum *Canthus*) de Verbo *Κάμπτεν* est, quod
est *Incurvare* & *Flectere*. *Pou* etiam hodie Ostidam-
niis sive Corinaviis *Pagus* est, vel *Regio*. Vide in
CANTIUM.

CANTENNIS: Ita enim ausus sum reponere
in Antonino pro vitioso *Causennis* vel *Gausennis*, ut
edidit Simlerus, quod nihili esse necesse est. Solutè
quis scripserit *Cant en* (vel *an*) *isc*, sive *Ambitus* vel
Flexura aquæ. Hæc urbs hodie **Gantham** est in
Majoribus Icenis sive Lindensi Conventu. Siqui-

K dem

dem idem sonat Britannis *Grant* quod & *Cant*, sicuti nos supra docuimus in voce *Ad Tavam*: Et *Grant-ham* etiam ibridâ compositione profertur pro *Grant avon*, *Amnis* scilicet *curvatura*. Camdeno videtur esse *Big Casterton*, sive *Arx ad Pontem*, in Icenorum Dynastiâ Rotelandiâ, sive Regione Putri. Verùm repugnant Antonini Milliaria.

CANTIUM, hodie *Kent*, & Regionis nomen est, & Promontorii hodie appellati *The Foreland*, sive *Prominens Terra*. De rotundo Litoris ambitu *Cantium* videtur Veteribus nominatum, ut & *Caledonum Cantæ*. Hodiernis etiam Francobelgis *Kant* pro *Angulo* est vel *Extremo*. Quibusdam Ptolemæi Libris promontorium istud Νεκάνλιον dicitur, de *Nucantiis* scilicet, sive *Novis Cantiacis*, Belgici generis; ut & Diodoro Siculo Κάειον, quasi *Cor uion*, *Vertex* scilicet *maris undarum*.

CANTII (sive *Cantiaci*, uti Ravennati dicuntur) *Cantii* populus, Saxonibus dicti *Lant-papa*, sive *Cantii Viri*; unde & *Lant-papa-býrig* sive *Cantiorum virorum Burgus*, pro *Duroverno*. Crediderim Indigenas dictos fuisse ἀπλῶς *Cantios*, novosque Advenas de Belgio postero tempore *Nucantios*, quasi *Novos Cantios*. Vide in TRINOUANES & in NOVIO-MAGUS. Longè sunt humanissimi qui *Cantium* incolunt. Cæsar Libro V. Cap. IV.

CANTUIVETRIS: Ita enim in Ravennate reponendum duxi pro prodigioso *Cantiumeti* (quod in Vaticano Libro est *Cantamenti*) quod & sexto casu dicitur. Est autem soluto sermone *Cant iii uetr*, *Curvatura* vel *ora amnis Vedræ*, sive *cæruleæ*. Hæc videtur esse in Deirorum parte, hodiè dictâ *Episcopatu*; Caput scilicet universæ Dynastiæ, in sinuoso *Vedræ* sinu positum, & à Deiris Incolis ibridâ voce appellatur *Durham*, cùm deberet esse *Deirodunum*; ut vel ex alterâ ibridâ voce *Dunholm*, quod est *Urbs insularis*, manifestissimè patet. Nihil hîc attinet Monachorum officias referre. Vide plura in VEDRA, & in VIVEDRA. CANU-

CANUBIUM apud Ravennatem, Antonini Conovium est, in Cornaviorum Æstivis Canganis sive Venedotis, hodie *Aberconwy*, sive *Conovii* fluminis Ostium. Britanni veteres variantibus Dialectis *Cand*, *Kend*, *Kind*, & *Cond* dixere indifferenter: quod & in suâ Linguâ fecere Saxones. Vide in CONOVIVM.

CARATACUS, & vitiosâ scripturâ *Caractacus*, & Britannorum vulgo *Cradoc* pro *Caradoc*, quod antiquâ linguâ *Eegorpi* est, sive *Amabilis*. Hic vetusto Libro Triadum *Caradauc vreichvras*, sive *Caratacus* *παχυβερχίων* appellatur. Silurum validissimo populo præfectus est à Cunobelino Patre, totius Insulæ Ardirago sive Pendragone, & Uigantum sive Icenorum Rege, sub Augusto Cæsare atque Tiberio. Frustrâ foret atque instituto etiam nostro alienum, tam claro lumini facem prætere, cum omnibus notum sit quàm fortiter pro patriâ Libertate per novem annos depugnaverit, & quales Triumphos Ostorio Scapulæ atque Imperatori Claudio præbuerit, novercæ suæ Cartismanduæ Brigantum Reginae perfidiâ proditus. Vir siquis alius veræ Britannicæ virtutis, imò & *ἡρωϊκῆς*:

CARBANTIUM: Vide in sequenti.

CARBANTORIGUM: Ita enim Ptolemæo dicitur, cum sit apud Ravennatem correptiore vocabulo *Carbantium*; quod tamen ego tantundem esse contendo. Nam & *Carbantorigum*, soluto sermone conceptum, erit *Guar vant o rig*, sive *Super ostio fluminis*; & *Carbantium* etiam *Guar vant iu*, quod est *Super ostio undæ*; planè *συνώνυμος*. Hoc etsi Camdenus *Glen Car*, sive Britannicâ nostrâ loquelâ *Glyn Gaer* (quod *Vallis* est *munimentum*) esse existimet; ego contenderim illud esse quod hodie dicitur *Mall-rose*, pervetusto Monasterio celebre. Atque hoc præcipuè ob *συνώνυμιν*. Nam & *Mel yr osc*, Caput est *aquæ* sive *fluminis*, quâdam Dialecto, & *Mant*
K 2 five

five *Vant iū*, Unde ostium. Idem autem fuisse *Mel* quod & *Bel* nos aliàs ostendimus.

CARDONIUM : Hoc in Ravennate Libro mendosè, & sexto casu, *Sandonio* dicitur, & in Vaticano *Saudonio*, nullâ commodâ notatione ; & est in Canganis Cornaviorum five Venedotiâ. Neque aliud fuisse videtur, quàm quod sagacissimo Antiquitatum Indagatori Edvardo Luidio *Caer y Ddynod*, five *Arx Collium* dicitur. Quippe Romana erant Castra ad flumen *Alien*, five Alaunum, quorum vestigia vel hodie exstant. Est & ad ripam Mosellæ vicus **Caerden**, qui Ravennati dicitur *Cardena*.

CARINI apud Ptolemæum populus est in extremis Caledoniæ partibus, de quibus Camdenus satis ingeniosè fecit *Catini*, quòd populi **Suderland** & **Catnes** Caledonum veteri linguâ dicantur *Catii*, quod confirmat & Branda in Orcadum Historiâ nuper editâ, nisi illum secutus est. Nobis tamen & *Carini* rectum videtur : neque enim solùm *Cad* & *Cand* idem est Celtis quod & Pelasgis *Kóτla* & *Kóvla*, verùm etiam & *Cor* & *Corin* idem est quod *Kάρα* & *Kόρυς* Græcis, *Vertex* scilicet *Capitis*. Sicuti igitur de *Dar*, *Quercus*, & *Eni*, *Nasci*, *Dareni* dicuntur quasi *Quercigenæ* ; & de *Mor*, *Mare*, & *Eni*, *Nasci*, *Morini* dicuntur tanquam *Marigenæ* ; & de *Lug*, *Liquor*, atque eodem verbo dicuntur apud Iberos *Luceni* quasi *Liquorigenæ* ; atque denique de flumine *Gada* in Citeriore Caledoniâ *Gadeni*, quasi *Gadigenæ* : Ita & de *Car* vel *Cor*, *Summus vertex*, five *Promontorium*, dici possint *Carini* quasi *ad Britanniae verticem geniti*, five *omnium ultimi*. Vide in **ORCADES** plura huc facientia.

CARIUM : Diodoro Siculo *Kάρον* dicitur *Cantium Promontorium* ; tanquam *Car* vel *Cor* *union*, quod est *Caput* vel *Vertex undarum maris* ; sicuti & Pythæ Maffiliensi *Calbion* pro *Belerio* est five *Antivestrio*. Vide in **CALBIUM**.

CARIXA :

CARIXA: Ita proculdubio reponendum in Anonymo pro monstro *Canza*; quò sit antiquissimus Portus **Carmouth**, sive *Carixæ Ostium*, ad flumen **Car** sive *Carixam* in Durotrigibus. Est etiam *Carixa* de Britannico *Car isc*, quod *Caput* vel *Ostium* est fluminis. Idem autem valet *Car* (sive *Cor*) quod & *Mouth*, sicut & in *Herudford* (vulgò **Hertford**) *Rud* & *Ford*; ut sint ταυτόλογα.

CARNOUACÆ Deucedoniae natio est apud Ptolemæum, ad Corabonam fluvium, correptè hodie dictum **Carron**. Pagus iste hodie, de *Russeo* puto graminum colore, **Rossen** dicitur: nam ejusmodi Ericæum pascuum Britannorum vulgo *Rhos* dicitur. Aliàs autem ostendimus *Corabonam* Britannis dici *Brevem annem*, eadem scilicet compositione quâ & *Corgi*, *Corbedū*, *Cornant*, & similia alia. Apud Ptolemæum diversâ veniunt scripturâ *Καρνοάκαι*, *Κάρνονες*, *Κρέονες*, & *Κέρονες*: de quibus *Κρέονες* certè mendosum est: *Κέρονες* autem *σιωνώνμωος* poni videtur pro *Κάρνονες* vel *Καρνοάκαι*. Idem enim *Keron* (vel magis *Coron*) quod & *Coraiū* vel *Carron*, ut & *Carnon* quod *Corn* vel *Corryn aūn*: nam & *Corn* *Aremoricè* dicitur pro *Corryn*. Dicuntur igitur *Carnoüacæ* de *Coru üag*, quod *Brevis* est *unda*, atque *σιωνώνμωον τῷ Coravon*. Quis credat *Κρέονας*, *Κέρονας*, *Κάρνονας*, & *Καρνοάκας*, uno acervo positos diversas fuisse nationes, tantum non cognomines? Quid quòd in pluribus Ptolemæi Exemplaribus desint duo istorum nominum; ut non sint diversi *Creones* à *Ceronibus*, neque *Carnones* à *Carnoüacis*? Quin & duplex ejusdem nominis scriptura *Ravennati* nostro admodum familiaris est; uti cernere est in *Epocessa* & *Ypoessa*, *Mediomano* & *Mediolano*, *Calunio* & *Gallunio*, *Sinetria* & *Smetri*, *Velunia* & *Volitanio*, *Pexa* & *Begeffe*, & in *Cermo* & *Cermium*. Verum de istis plus satis. Dicuntur & *Beltonacæ* *Belgæ* tanquam *Bel o üag*, vel *Ad caput undæ*, hodie *Beauvois*.

CARTIS-

CARTISMANDUA, famosa Brigantum Regina, magni Cunobelini vidua, Carataciue noverca & proditrix. Arrogabat hæc sibi totius Insulæ Imperium, tam ob Brigantum suorum potentiam atque clientelas Caledonias, quàm ob Cunobelini Pendragonis connubium: Et quòd ipsa vellet, uti prior maritus ejus Cunobelinus, in clientelâ esse Romanorum, per quos Barbarorum Reges tunc temporis regnabant. Caratacum igitur privignum contra jus fasque illis prodidit, cum ille sumptis pro patriâ Libertate Armis Silurum (imò forsan & universæ Geuicciæ sive Icenix) Imperium patris jure sibi vendicaret. Fuerat igitur *Cartismandua* Castrense mulieris nomen: siquidem jactantiùs se *Guaretēs mandu* sive *Patriæ suæ Custodem* sive *Procuratricem* appellabat. Ambiebat enim Pendragonis sive Ἀρχιβασιλίσσης nomen. Quanto meliore jure nostris tandem temporibus Inclytissima Regina ANNA universæ Britannix, imò & ipsius terrarum orbis Pendragon esse meruit? Vide plura in **VELLOCATUS**, & in **VENUTIUS**. Vide etiam in **MANDUBRATIUS**, & in **MANDUESSEDUM**.

CARVILII: Vide in **CARVILIUS**.

CARVILIUM, Oppidum *Caer Guiloü*, sive *Wilton*. Vide in sequenti.

CARVILIUS: Sicuti *Segonax*, Taximaguli Cantiacorum Regis in Cæsarem socius, videtur vel ex nomine *Segontiacis* præfuisse; ita & *Carvilius* suis *Carviliis*. Veterum Celtarum Ducibus, sicuti & Græcorum, Castrensia fuisse nomina aliàs sæpiùs diximus. Quin & inter notissima est etiam hodie Cantiacorum esse in acie signa ferre, & *Carviliorum* agmen cogere. Quis autem inficiabitur dici posse *Wiltunenses*, *Carvilios* de Principe eorum urbe *Caer guilou* (uti Asferio Britanno dictam reperimus) quod quidem, veteri Dumnoniorum Dialecto, *Civitas* dicitur *Salicum*? Etiam communi Britannorum sermone *Güial* dicuntur *Vimina*. Quis ambigat Anglis etiam inde

inde *Salices* dici ~~Willows~~? Certè *Carvilium* per-
vêtustum esse oppidum ostendit Camdenus, etsi non
sit illius *Ællandunum*; quod nec sensit Gibson. Equi-
dem existimaverim *Carvilios* fuisse ex parte magnâ
Durotrigum Ceangos sive Pastoritiam Pubem; cum
vel hodie ob Camporum vastitatem, huic usui maxi-
mè inserviant. Neque minùs apti fuerant bello quòd
pastoritiam vitam agerent. Videmus enim & Dum-
nonios Ceangos sive Somersætas, fortem operam in
Ostorium Scapulam navavisse. Imò Campestris Bri-
tanni Romanorum Legionibus vel præcipuum facef-
sebant negotium.

CASSII apud Cæsarem iidem sunt, qui & Dioni
Cattivellani, & Ptolemæo *Cattieuchlani*, aliàs *Cassi-
vellani* appellati; quod vel Regis Cassivellani Ca-
strense nomen indicat. *Cattos* sive *Cassios* Belgicam
esse gentem omnibus notum est; verùm Frisicæ sive
Britannicæ originis. *Katten*, *Viri insignes* & *Proce-
res*, inquit Hadrianus Junius in Historiâ Batavicâ.
Certè *Κόππα* & *Κόττα* & *Κότλος* veteri Græciæ *Vertex*
fuerat, & per hoc quodvis *Summum*. Sunt autem
Cattivellani, quasi soluto sermone dicas *Cattieu vél
lan iū*, sive *Catti ad Caput fluminæ ripæ*, Aventionis
scilicet, ad cujus caput est Verolanum præcipua
Cassiorum sedes. Siquidem hi Herudfordiæ Pagum
tenuère, plurimasque gentes, prodente Tacito, Do-
bunos usque in clientelâ tenuère, Trinouantes scili-
cet, Ancalites, Bibrocos, & Attrebates, unâ cum
Australibus Girviis horum Pecuariis. Saxonibus tan-
dem temporibus hoc regnum Occidentalibus Saxoni-
bus, Merciiis, & Orientalibus Saxonibus, in membra
conscissum cessit. Unde & bellicosam *Cattivellano-
rum* gentem à Romanis fuisse deletam constat. *He-
rudford* sive *Vertford*, hodie Pagi caput est: ita
enim Compositione ibridâ *Trajectus* dicitur. Siqui-
dem idem Britannis *Rit*, quod & Anglosaxonibus
Ford, & *He* pro Articulo est vetusto. Fuerit igi-
tur nostrum *Herudford* temporibus Romanorum *Tra-
jectus*

jectus ad Leucam. Princeps hujus Civitatis Cassivellanus Cæsaris terga vidit : nam quod ait Lucanus in *Pharsaliâ*,

Territa quæsitis ostendit terga Britannis.

Vide in **SUELLANIACIS.**

CASSITERIDES sive *Stannaria Insule.* Vide in **SIGDELES**, atque in **VICTIS.** De *Albi Plumbi* fodinis appellatæ sunt *Cassiterides.*

CASSIVELLANUS : Vide suprâ in **CASSII.** Vide in **SUELLAN.**

CASTRA EXPLORATORUM, hodie *Camdeno* mecum *Vetus est Lugubalum* sive **Old Carlisle**, in *Brigantum Ceangis*, ubi hodie *Cumbrorum Dynastia.* Certè plurimæ hîc erutæ sunt *Inscriptiones*, ex quibus constat *Alam Augustam Gordianam* aliquando hîc fuisse. Hujus Stationis solus meminit *Antoninus.* Hoc fuisse videtur *Propugnaculum* quoddam *Luguvali.*

CATARRACTONIUM *Ptolemæi*, *Bedæ* dicitur *Vicus ad Catarractam.* Nam juxta *Catarractam* est fluminis *Vabalis* sive *Süael iü*, quod *Britannis Humilem undam* sonat. Atque hujus situs est in illâ *Deirorum* parte quæ *Ægmundi Dynastia* (sive **Richmond**) appellatur. Nam, prodente eruditissimo *Britanniæ Enarratore Gibsone*, juxta viculum de memoratâ *Catarractâ* dictum hodie **Cateric**, villa quædam est nomine **Thornburgh**, sive *Διόστωρις*, ubi ingentia sunt veteris *Catarractonii* rudera. *Ptolemæus* *Parallelum XXIV* per *Catarractonium* describit. *Antoninus Catarractonem* appellat, atque etiam *Saxo Beda*; *Ptolemæus* autem *Deminutivâ* formâ *Καταρρακτόνιον*. Prodigiosè scribitur in *Vaticano scripto Codice Catlabactonion.*

CATTIEUHLANI : Ita *Ptolemæo* dicuntur *Cattivellani*, tanquam *Cattieu uch lan iü*, sive *Catti supra flumineam ripam.* Vide superiùs in **CASSII.**

CATTIVELLANI : Vide itidem in **CASSII.**

CAVATA,

CAVATA, flumen **Caud** in Cumbris. Vide in CONGAVATA.

CAUCI, Ibernix quædam natio apud Ptolemæum. Fuerant & gemini *Chauci* apud Germanos, Majores & Minores; de corporum puto staturâ ita appellati. Idem autem Britannis *Cauc* vel *Coc*, quod & Germanis **Bauch** vel **Hoch**. Vide plura in Voce COCIDIS.

CAUNONIUM: Ita enim planè reponendum in Antonino, pro eo quod in Libris est *Canonium*: Nam & in Peutingerianâ Tabulâ sexto casu *Caunonio* est. Deductum hoc nomen videtur de *Caün* sive *Caünon*, *Arundines*, & *Iü*, *Unda* vel *Flumen*, ut sit solutè scriptum vel *Caünon iü*, vel certè *Caün an iü*, *Cannæ* scilicet sive *Arundines fluminis*. Quod Græcis est *Κάυν*, illud Hebræis etiam *קאנ* *Kanneh* dicitur, & nobis etiam altero numero *Caün*. Antonini Milliariorum ostendunt hoc esse **Coggeshall**, apud Orientales Saxones sive Gueppones. Suspicio etiam olim alio nomine venisse *Coccilii Villam*, undè & Anglosaxonibus appellari possit **Coggeshall**. Hoc videtur innuere Inscriptio à doctissimo Camdeni Interprete Gibbone huc adducta, COCCILI M. sive *Coccilii Manibus*. De Camdeni **Canorden** nihil attinet dicere, cum non sit hujus Loci.

CEANGI: Ita enim in Lapide scribuntur, et si Tacito dicantur *Cangi*. Sicuti autem de Singulari *Ceang* fit Latinis *Ceangus*, ita & de Plurali *Ceangon* fit illis *Canganus*. Fuere autem singulis ferè Civitatibus sui *Ceangi*, qui quidem Minorum erant colonix sive Pastoritia pubes, quique nunc in montanis, nunc in paludosis locis Pecuariam exercebant. Sic legimus & veteribus Romanis fuisse apud Calabros & Lucanos Æstiva & Hyberna quædam Pastorum. “Pecora Pastores nunc in hybernos, nunc in æstivos saltus trajiciunt,” inquit Justinus, Historiarum Lib. VIII. Cap. V. Derivatur autem vox *Ceangus* sive *Canganus*, de Britannorum *Ceang* sive *Cang*;

L

quod

- quod illis *Ramum* significat, simili figurâ quâ & apud Græcos *Adolescentes* Poëtis dicuntur Ὀῖοι Ἀγῆοι sive *Rami Martis*. Videtur etiam huc referri & Saxonicum *Geong*, quod *Juvenem* significat; imò & Hebræorum חֲנוּך *Chanoch* vel חֲנִיכַּי *Chanich*, quod *Vernam* sonat, & per hoc etiam *Scurram*, vel Ἀνθεωπαῖος, *Rom. 52. vers. 6.* Dumnoniis sive Domniis fuere sui *Ceangi* in Regione de Pastorum Æstivis appellatâ *Somersæten*, sive *Sessores Æstivi*; & Britannis etiam eodem intellectu *Gûlâd yr bâv*, sive *Regio Æstiva*: in quâ & **Somerton** sive *Æstivale oppidum*, satis vetustum; quod equidem crediderim nominatam fuisse Britannis *Habodan*, sive *Mansionem Æstivam*. Constabat olim hic Pagus Paludibus, & ingenti Sylvâ Britannis appellatâ *Coit maür*, quæ Saxonibus eodem sensu fuerat *Selpube*, sive *Sylva magna*: unde & universo Conventui antiquum nomen *Selpud-ripe*. Atque ex his quidem Iberni *Cangani*, qui Ptolemæo mendosè scribuntur γάγλανοι, originem suam trahunt. Unde & *Fir Domnon*, sive *Viri Domnii* vel *Dumnonii*, incolis appellati videntur. Ptolemæi tamen ævo *Ceangi* isti parebant Belgis. Crediderim etiam Ostidamnios sive Corinavios fuisse Dumnoniis pro Pastorum Hybernis; cum horum proprius sit Pagus, & Ocrinum dicatur Ptolemæo Dumnoniorum Promontorium. Fuere etiam Cornaviis meis gemini *Cangani* sive malles *Ceangi*; nam & in his Lapis est repertus, autóre Camdeno, sub titulo C E A N G I. Hyberni Cornaviorum *Ceangi* videntur fuisse in Devano Pago, hodie **Cheshire**, correptè pro *Chester-scire* sive Castrensi Pago, ubi Ptolemæo est *Canganorum* Promontorium, ad Peninsulam **Mirral**, sive *Uidr bal*, quod *Aqua est cœrulea salsa*. Fuere etiam Æstivi *Ceangi* in Venedotiâ, ubi & eidem Ptolemæo est *Canganorum* Promontorium, hodie dictum *Llyn*, sive *Stagnum*, ut adverterat Camdenus; quod tamen in nonnullis exemplaribus pravè scribitur γάγλανων Ἀγῆον, pro eo quod deberet esse γάγλανων. Neque aliunde

aliunde sanè ipsum *Venedotiæ* nomen. Quid enim nomen *Güinedh* nisi *Servilis Regio*; cùm & hodie *Gueini*, *Servire* sit, & *Gueinidh* five *Gueinidaüc*, *Servus* five *Minister*? Veteri Bardo Lomarcho dicto Seni Venedoti dicuntur *Wynnion*, corruptè pro *Weinion*, quod eòdem redit; atque etiam magis montani *Meriones* five *Pecorum Custodes*, *Gorwynnion*, *Ceangi* scilicet *superiores*. Quin & inclyta Dynastia *Pöüys* appellata $\pi \rho \acute{o} \tau \omega \nu \gamma \lambda \omega$ videtur significare. Idem enim veteribus Britannis *Boü* & *Beu*, quod & Saxonibus *Köü* & *Keu*; *Uys* etiam antiquis dicebantur *Viri*, nam *Britanni* & *Saxones* veteribus Bardis *Argoëtüys* dicuntur & *Lloegyryüys*. Est igitur *Boüys* vel *Pöüys* idem quod Anglis dicitur **Cowmen**. Existimaverim etiam Orduicibus fuisse Hybernos *Ceangos* in Anonymo Pago, hodie de *Stavano* seu Flumineo *Trajectu* dicto *Staveford* five **Stafford**; unde & immenso Ericeto nomen **Cank-heath**, quod *Ceangorum* est *Ericetum*. Æstiva forsan fuerant in immensâ Arduennâ Sylvâ, quâ ferè Præfidiarius Conventus five Warwiccanus hodie constat. Nam & iste Pagus Ptolemæo est $\alpha \nu \acute{\omega} \nu \nu \mu \omicron \varsigma$; atque ipsum nomen **Warwick**, quod *Præsidium* dicitur *Huicciorum*, satis indicio est illum fuisse Orduicum, five Huicciorum. Fuerint & Coriis five Coricenis Æstiva versus montem Beccum in Derventionensi Regione; Hyberna autem in Borealis Antonianæ vastatis à Gallis campis; nam & isti Pagi Romanæ Geographiæ sunt anonymi. Cattieuchlanis Hyberna videntur fuisse in *Bedfordiano* Conventu, de *Tabulato Oxæ Trajectu* ita Saxonibus appellato; Æstiva autem in Australibus Girviis, qui quidem hodie Huntedunensis Conventus dicitur. Salenæ certè ad Cattieuchlanos spectabant Ptolemæi temporibus. Fuerint & Ancalitim immensæ Sylvæ Attrebatibus pro Hybernis, ut & Bibrocorum pro Æstivis, cùm harum etiam gentium nulla sit apud Ptolemæum mentio, qui imperitantium Civitatum tantum meminit. Icenis majo-

ribus Hyberna fuerunt apud Icenimaghos, Nordfolcienses scilicet Pastores, & Sudofolcienses Bubulcos; Æstiva verò apud Boreales Girvios, ubi hodie Cantabrigiæ Pagus est, & Anguillaria Insula. Siquidem *Gyrüys* appellabantur veteribus Britannis *Actores pecorum*. Fuerint etiam Orientalis Saxoniae sive Guepponiæ Saltus atque Paludes Trinoüantum Æstiva, Regioque Transfamesina (Saxonice dicta *Subrige*, sive *ad Austrum fluminis*) Hyberna. In quâ regione & *Lætetun* sive **Watton** forsan fuerat *Caprile Septum*, quod possit Britannis dici *Gabrodunum*; certè vel Romanorum nummuli Antiquitatem Loco asserunt. Segontiacis sive Belgis propriè dictis sufficiebat Anderidæ immensa Sylva: Durotrigibus etiam Carviliorum campi, qui forsan ob eam rem anonymi sunt Ptolemæo. Cantiis fuere sui Saltus & Solitudines in mediterraneis sui partibus, hodie **The Wouds**, sive *Nemoribus*: quod idem & de Dobunis affirmare licet in suo **Coteshwold**; quod ibridâ voce proferri videtur de Britannico *Coit*, Teutonicoque **Wald** vel **Wald**, quod idem sonat. Neque enim aliud **Wouds** quàm **Woods**, etsi nullæ hodie compareant illis locis *Sylvæ*. Quin & *Nemus* à *Sylvâ* diversum esse ostendit in *Metamorphosi* suâ Ovidius hisce verbis:

*Est nemus Æmoniae prærupta quod undique claudit
Sylva, vocant Tempe*———

Neque tamen minùs *Nemus* pro *Sylvâ* habendum est. Siluribus erant sui Demetæ sive Pecorarii, de quibus suo loco. Denique Brigantibus fuisse *Cean-gos* Hybernos in Westmoriæ sive Occidentalium Paludium Regione atque Cumbriâ, vel *Concangiorum* nomen in Imperii Notitiâ satis manifestum reddit; ut taceam de Deo *Cean-go*, Cumbriorum Genio, de quo nos inferiùs dicturi sumus in voce **CONCANGII**. Fuere & Æstivi Brigantum *Cean-gi* in Parisiis. De Caledoniâ nihil attinet dicere, cùm tota esset Sylva, quod & nomen indicat.

CEANGUS

CEANGUS, Cumbrorum Genius. Vide in CON-
CANGII.

CELNIUS fluvius est in Cantis Caledoniæ, in
partibus Victurionum, à Ptolemæo memoratus. Vi-
detur solutè scriptus fuisse *Kil ne iü*, quod est *Sinuo-*
sus undæ vel *maris Recessus*. Et videtur ostium Da-
brianæ amnis ita appellatum; ut sit magis *Æstua-*
rium quàm *Fluvius*. Camdeno videtur dici *Killian*
flumen in Mergis (etsi contradicat Ptolemæi ordo)
tantum ob sonum nominis. Nihil obstat tamen &
alterum flumen huic esse cognomine, cum Κέλνις,
sive *Kil ne iü*, nihil sit nisi *Aquæ secessus*, & per hoc
Sinus. Frustra fuerit hinc admonere & *Abrianam* &
Sabrianam & *Dabrianam* Britannorum vetustis Dia-
lectis idem valere.

CENA: Vide in CENIO.

CENIMAGNI: Vide in ICENIMAGNI; nam
curtatè scribitur vel ab ipso Cæsare, vel certè ab
ejus exscriptoribus. Diversi sunt ab his Gallorum
Cenimanni.

CENIO, Ptolemæo Κενίων, flumen *Geney* est in
Ostidamniis: Ravennati Monacho scribitur mendosè
Senua, cum deberet esse *Genua*, tanquam *Geneu üag*,
sive *Fauces fluctus*. Eidem Scriptori etiam est oppi-
dum *Giano*, corruptè scriptum pro *Ganio*; atque il-
lud Corinavium Dialecto (quibus *Geneu* dicitur
Ganou) pro *Cenio*, vel magis *Genio*; hodie *Tregeney*
sive *Tre Geneu*, vel *Oppidum Genevæ*. Nam & *Gene-*
va & *Genua* ejusdem sunt Etymologiæ, cujus & no-
strum *Genio* vel *Ganio*. *Cenio* autem *Kend iu* est, sive
Caput undæ. Eodem est Etymo & *Genabon*, hodie
Orleans; tanquam *Geneu Avon*, sicuti & in Belgicâ
Provinciâ inclyta urbs *Gandavum*, vetustâ Belgarum
Dialecto *Ganau Dav*, sive *Fauces Amnis*.

CENIO, apud Ravennatem *Giano*, Oppidum *Tre-*
geney est. Vide in superiore.

CENIO: Est & in Noüantis Caledoniæ aliud
flumen *Cenio*, quod Ptolemæo vitiosè dicitur Ἰήνα
pro

pro Κῆνα, vernaculè autem **Ken**, quod est *Caput*.

CENIO: Ad ostium *Cenionis* fluminis est & oppidum cognomine flumini, dictum *Cenio*; quod Ravennati nescio quâ Dialecto scribitur *Jano*; verùm voluit dicere *Ganio* (ut suprâ in Ostidamniis) quod est *Ganeu* vel *Geneu iū*, hoc est, *Fauces undæ*. Hoc videtur esse oppidum **Wigton**, quod ibridâ compositione *Fluctūs oppidum* est. Idem enim *Uæg*, *Uig*, & *Ui*, quorum Thema occurrit in Saxonico verbo *pægan*, *Movere*; quod de Æolico videtur esse *φάγειν* pro *ἄγειν*.

CERDANTONA: Ita ausus sum reponere pro eo quod in Ravennate monstrosè scribitur *Termonin*, cùm deberet esse *Cerdonnin*, correptâ & veteri prolatione pro *Cerdantonâ*. Primi Britanni plenis verbis dicerent *Cerdb avon ton*, five *Cursus amnis tenti*. Etiam *Antona* in Segontiacis Belgis Ravennati nostro recentiori loquelâ dicitur *Onna* pro *Annona*, quod est *Antona* prolatione illorum temporum. Oppidum autem *Cerdantona* Saxonibus dictum est *Epiðiantune*, hodiernoque vulgo **Crediton**. Satis hic vetustus locus in Dumnoniis.

CEROMORUM: Ita enim duxi reponendum pro eo quod apud Ravennatem duplici scripturâ venit, diversâque etiam sede. Nam & in recto casu dicitur *Cermium*, & in sexto *Ceromo*, & in Vaticano *Cermo*. Equidem hunc locum **Chirmers** esse sentio ad ripam **Loch cur** in Noüantis, unde flumen Deva oritur, ut sit solutè scriptum *Cür o mor*, five *Ora lacus*: Neque aliud sanè est **Loch cur** Linguâ Scotobriganticâ veterum Novantarum five Gallovidiorum; & Scotosaxonicum **Chirmers** corruptâ dicitur prolatione. *Ker* etiam Dialecto dici videtur pro *Cürr*, *Limbus* vel *ora*.

CERONES, five *Creones*, five *Carnones*: Ita enim in Ptolemæi Libris variè scribuntur, cùm non videantur esse diversa à *Carnovacis*. Vide in **CARNOVACÆ**.

CEROTI

CEROTI INSULA apud Bedam ea dicitur, quæ hodie nobis est **Chertsey**, in Transtamesinâ nostrorum Trinoüantum regione. Quis fuerit ille *Cerrotus* necesse est hodie ignorari. Ejus nomen certè non videtur abfimile Britannico *Carataco*. Verùm Dumnoniorum veteri Dialecto *Kêr*, *Carus* est; *Ot* etiam sive *Got* Veteribus erat pro *Adultero*. *Car* etiam Armeniis *Carus* est, de *Κέα* vel *Κή* *Cor*. Videtur & hæc Insula Ravennati Libro dici, pro *Cerottinas*, vitiosè *Certisnassa*. Nam illud nomen in Vaticano Libro comparet in fluminum Catalogo.

CICUTIO apud Anonymum videtur dici **Stret-ham** **Grantham**, sive magis *Grantavon*, hoc est, *Villa Stratæ ad amnis flexuram*; atque hæc est in Silurum Dynastiâ dictâ **Hereford** sive Ariconiensi, ad confluentiam duorum fluviorum **Lodden** (sive *Magnis* vel *Main-isc*) atque **Frome**, sive *Fraumæ*. Est autem Britannis *Main isc*, *Tenuis amnis*, quod Saxoni est *Lod* vel *Lodden*, & *Frauma*, *Fluor*, à *Freu*, quod est *Leniter fluere*. Æoles etiam dicerent *Ῥέειν* pro *Ῥέειν*. Est etiam Britannis nomen *Cicutio* tanquam *Kegu Tiü*, quod *Guttur* est *undæ* sive *amnis*. Erat cùm crederem de verbo esse *Kydgydio*, *Copulari*. Idem autem erat antiquâ Brigantum Dialecto *Keg* sive *Kic*, quod posterâ Belgarum *Pip*: Siquidem Brigantibus, Æolibus, & antiquis Ibernis nullum erat *P*. Est etiam natio quædam Hyperborea sive Americana quæ nullâ utitur Labiali literâ; de quâ videtis Hontani nuperum Itinerarium apud Canadenses. Certè Articulatio omnis Linguâ fit, cùm de Guttore prodeant ferarum voces atque volatiliū: Labiales Literæ tentamina sunt rudiuscula, sive magis infantilia, voce utendi. Vide in DURNOVARIA, & in RIGODUNUM.

CILURNUM in Libro Notitiæ Statio est *Præpositi Alæ Secundæ Astorum*. Ravennati Geographo *Celunno* dicitur vitiosè, & sexto casu; in Vaticano etiam *Celumno*. *Cilurnum* istud Camdeno mecum videtur

videtur *Fanum* esse *Sancti Osualdi*, sive **Cilchester**, vel *Arx Cilurnum*, ad citerius Vallum, non ita longè ab utriusque Tinnæ confluentiâ. Si solutis verbis Britannicè scribatur, *Kil Evron* erit, quod *Sinus* est *Aquarum* sive *Fluminum*.

CINDENISCA: Ita enim fidentèr lego in Ravennate pro monstro *Ejudensca*; & numerus literarum, & res ipsa loquitur. Nam *Cindeniscam* **Kinharden** esse censeo ad Iscam amnem, in partibus Victurionum. Britannis certè *Kind en isc*, Dialecto quâdam *Caput* est *Iscae* sive *Fluminis*. *Isca* ista Ptolemæo *Tuæsis* dicitur; atque urbs etiam *σωονύμως Tuæsis*. Verùm & *Uisc*, & *Tüisc* cum Præpositivo *T*, idem valent. Hodiernum nomen **Kincarden** compositum videtur de *Kind*, *Caput*, & *Caer din*, *Arx urbana*; ut sit quasi *Princeps Arx* sive *Munimentum*. Vide in **TÆXALI**, & in **TUÆSIS**.

CINDOCELLUM in Ravennate Libro videtur esse Scotofaxonum **Elisbury-head**, quod est *Antique Arcis Caput*; in eâ Noüantarum sive Galloüidiorum Dynastiâ, quæ de Sylvâ dicitur **Kyle**, mendosè puto pro Scotobriganticâ voce *Coil*. Quid autem *Cindocellum*, nisi *Kind uchel* sive *Caput altum*? Vide in **OCELLUM**, & in **UANDOGARA**.

CINDOUIGLA: Ita enim audactèr reposui in Anonymo pro monstroso *Lineojugla*; quod quidem necesse est esse nihili. Atque hoc est quasi dicas *Kind üi üegil*, sive *Principis aquæ* (*Vedræ* scilicet fluminis) *cervix*. Et *Cindouigla* planè videtur esse quod nobis est **Chester on the Street**, sive *Urbs ad Stratam*, in Deirorum Episcopatu. Saxonibus antiquis ibridâ compositione *Concerten* appellatur: nam *Cand*, *Kend*, *Kind* & *Cond* variantibus Dialectis efferebant Veteres. Camdeno hæc statio *Condercum* putatur, ob primam puto syllabam. Vide in **CONDERCUM**.

CINGETORIX, quasi dicas Britannicè *Kenta Rig*, quod *Primus* est *Rex* sive *Ductor*, Germanis Celto-

Celtescythis *Hendric*, Britannisque *Kendric*, & viti-
osè *Kynnbūrig*. Hic erat Cantiacorum atque Socio-
rum (Segontiacorum scilicet & Carviliorum) in bel-
lo adversus Cæsarem atque Romanos Imperator sum-
mus sive Ardiragus. Erat etiam ejusdem nominis in-
clytus Rex *Vercingetorix* apud Gallos tempestate Cæ-
saris. Quid enim Ὀυερκινγέτωριξ (uti Straboni scribi-
tur) nisi sermone Celtarum veteri *Ur kenta rig* cum
Articulo Britannico? Cū autem veteribus Britan-
nis, variantibus Dialectis, idem fuerit *Kend* quod &
Pend, quid vetat & Ἀρχιβασιλέα Britannorum, sive
Ardiragum, nominatum fuisse modò *Pend Ragon*,
modò etiam *Kend Rig* vel *Kend Ragon*, quod *Caput*
est *Regum* & *Rex Princeps*, qualis & Βασιλεὺς μέγας
apud Persas? Etiam *Rag* Dialecto quādam dici posse
pro *Rig*, vel *Ardiragi* nomen indicat. Imò & ho-
diernorum Gallorum *Roy*, magis de Celtico *Rag* est
quàm de Latino *Rex*, ut & *Loy* de Saxonico *Laga*, quod
ab *imponendo* nomen habet. Vide in *ARVIRAGUS*.

CINNOlsa: Apud Anonymum immani vitio
scribitur *Linponsa*, & in Vaticano MS. *Linonsa*. Est
enim **Collonsay** Insula ex Ebudis; quæ veteribus
Brigantibus dicta videtur *Kinnol sui*, Dialecto quā-
dam pro *Canol sui*, sive *Medium Maris*: imò etiam
συωνύμως *Colan sui*, sive *Cor maris*. Ostidamniis
etiam hodie *Colan* dicitur pro Britannico nostro *Cal-*
on, quod pro *Corde* est.

CLAUANIS: Ita enim certè in Anonymo legen-
dum pro vitioso *Elaviani*. Ille scripserat geminato
N, *Clauinnis*. Maxima hæc est Ebudarum, in *manis*
sive *brachii* formam protensa, hodieque **Lewes** ap-
pellata. Quid autem Britannis *Clauanis* nisi *Glaū-*
inis, sive *Brachialis Insula*? Idem enim Britannis
Lbau, quod & Francobelgis **Blauwe**. Hæc olim
continebat puto & *Varies* & *Eust* Insulas. *Ar ais*
Ibernorum hodierno sermone *Retrò* sonat: atque
Eust forsan *Orientalis* est, de voce Teutonicâ **Doff**.
Crediderim hanc dici Ptolemæo κατ' ἐξοχὴν *Ebudani*.

CLAVINIUM apud Ravennatem mihi videtur dictum quod hodie *Portus Weymouth* est, sive *Fluctus Ostium*; nam *Wey* sive *Ui* fluviolo nomen est. Equidem existimaverim datum *Clavinio* nomen de Insulâ *Vindeni* sive *Portland*, de *Clavinio Portu* ita nominatâ. Poterat & hæc Insula de curvati *brachii* figura *Clauinis* nomen mereri. Vide in **CLAUANIS**, & in **VINDENIS**. In Vaticano scripto Codice vitiosè dicitur *Clauimo*.

CLAUSENTUM: Vide in **ANTONA**.

CLED in Ravennate Libro flumen est Ibernix nobis ignotum, nisi sit (quod sanè videtur) *Deblanensis Amnis*. Siquidem urbs ista dici videtur *Bala Cleach*, correptè pro *Gledach*; ut sit quasi *Ostium Clotæ*. *Cled* autem sive *Clüyd* Britannis dici videtur de *Crate vimineâ*, quâ pisces prehendi consuevère: nam & *Clüyd* Britannis ejusmodi *Claustrum* est (uti & Scotobrigantibus Ibernix quivis *Sinus* sive *Angulus*) de verbo *Cloi*, quod & Græcis κλειν est. Vide in **DEBLANA**.

CLOTA: Ita enim Ptolemæo scribitur rectiùs quàm Tacito *Glotta*; crediderim eum cogitâsse de Græco γλῶττα pro *Lingua*. Nomen hoc insignis fluminis est in Valentiâ, quod vulgò dicitur *Clyde*, cujus Etymon est in priore. Est & altera *Clota* in Venedotis, Veteribus omissa.

CLOTA, Antonino *Glotta*, Insula est *Iberran*; quam vide.

COC CIUM apud Antoninum mihi videtur fuisse in Viâ vicinali, sive in anfractu Itineris, quod à Brennetonaci tendit ad Mancunium, in Seguntiis sive Segontiacis Brigantum, in loco ubi hodie *Adel Mill* est, sive *Vetus Molendinum*. De *Coccio* isto & vicinus locus dictus videtur *Cookridge*, sive antiquiore scripturâ *Cuceryge*, quod *Dorsum* sonat *Coccianum*. Illic sanè plurima rerum vetustarum vestigia dudum reperta sunt; inter quæ & sepulchralia quædam monumenta. Vide *Acta Philosophica* N° 282.

Forlan

Forſan & *Coccium* idem valet quod & *Cuceryge*; poſſit enim Veteribus dici *Coc cevn*, *Conſpicuum dorſum*. In Scòtobrigantium Gloſſis etiam adhuc *Coc* reperitur pro *Conſpicio*. Vide in ſequenti.

COCIDIS: Vetus Inſcriptio apud Cumbros Brigantium Ceangos reperta ſub Titulo DEO COCIDI videtur fuiſſe ex voto facta Genio fluminis, hodie **Coqued**, in Otodinis, quod quidem nomen correptè prolatum videtur de *Coc*, & *Neidio*, *Subſilire*, quod de fluminis fonte poſſit eſſe verum. Idem potuit valuiſſe Brigantium Linguâ *Coc*, quod & antiquis Gothiſ **hauh**, & Teutonibus hodierniſ **Hoch**: quò referendum & Anglorum **Cock-hoſte** & **Cock-loſt**. Certè vel Hebræiſ αα Gag dicitur *Tectum*. Vide in FANUM COCIDIS.

COCUNEDA apud Ravennatē videtur dici **Cocburn** in Gadeniſ Valentiaē; de *Cocneidio*, quod eſt, *In altum ſubſilire*. Vide in prioribꝯ. In Vaticano dicitur *Cocenneda*.

COGIDUMNUS: Ita enim legendum cenſeo apud Tacitum pro vitioſo *Cogidunus*. Hic erat cui Oſtorius Scapula tanquam inſtrumento patriæ ſervitutis Civitates quaſdam permifit, ut autor eſt Tacitus. Videtur vel ex nomine fuiſſe Dumnonius, & dictuſ veteri linguâ *Coc o Dumn*, quod eſt, *Altus Dumnonia*, **His Highneſſ of Devon**. Vide in ſuperioribꝯ. Fuerant autem Dumnonii (utpote Belgæ & Brigantium hoſtes) perpetui Romanorum ſocii.

COLANICA Ptolemæi & Ravennatiſ, hodie **Coleceſter** eſt ad Tinnam amnem in Otodiniſ, ut rectè advertit Camdenuſ; neque ita longè à Curiâ eſt. In quibuſdam Ptolemæi Codicibuſ legimuſ etiam Κολα-νία. Dicit autem videtur *Colanica* quaſi *Col an üig*, ſive *Punctum* vel *Crepida fluctuſ ſive amniſ*. Extant illic & ingentia Antiquitatum rudera.

COLDANA; ſive *Coludi urbs* ut vocatur Bedæ, hodie **Coldenham** ſive *Coldana Villa* eſt. Et eſt in Gadeniſ,

Gadenis, nomenque suum traxisse videtur à *Colidiis* five *Caledonibus*.

COLIDII: Vide in **CALEDONIA**. Fuerant etiam Boïci generis Κόλδοι in Hercynio Saltu, prode Strabone.

COLOMÆ: Apud Ravennatem vitiosè legitur *Coloneas*, & in quarto casu. Nullus dubito quin hoc sit Anglorum **Camalet**, Nennique nostri *Caer Calemion*, juxta flumen **Ivel**, quod plenis verbis est *Uivel*, five *Undæ caput*, cui σιμώνιον est & Anonymi nostri *Velox* five *Belox*. Hoc flumen est in Ceangis Dumnoniorum five Somersætis. Quid autem veteri Brigantum sermone *Coil Omion*, five alterâ Dialecto *Cal Emion*, nisi *Pastorum Sylva*? Nam Francobelgis antiquis *Am* pro *Nutritio* est, sicuti & Græcis ἄμμα, *Mater Nutritia*, Hebræisque & Ægyptiis ἄμμα, *Nutritius Pater*, quæ omnia ab ἄμμος deducta videntur: Siquidem & Hebræis אמה *Ammah* dicitur *Cubitus*. Erat autem universus iste Pagus de ingenti Nemore dictus *Coit maiur*, Saxonibus olim appellatus *Selpudcipe*; quod Νέμος est vel *Pagus Magni Nemoris*. **Camalet** igitur prolatione inversâ dicitur pro *Calamet*. Vulgus etiam fabulosi Arthuri Castra hîc fuisse crepat. Forsan Arx ista ab Ambrosio Aureliano communita est. Erant autem Dumnonii fidissimi Romanorum socii, utpote transmarinæ originis.

COLONIA: Vide in **CAMULODUNUM**; neque enim ab illâ diversa est, quod nonnulli senserunt.

COMBRETIVUM apud Antoninum vel σιμώνιον vel vitiosum est: Vide in **CAMBORITUM**. In Vossiano Codice dicitur *Compretonium*.

CONCANGII apud Imperii Notitiam, Ravennati turpissimè scribuntur *Coganges*, & in Vaticano *Ceganges*. In his erat *Præpositus Numeri Vigilum*. Solutè scriberent Britanni *Cum Cangon* five *Ceangon*, quod *Convallis* est *Juvenum Pastorum*. Siquidem *Cum* Συμάγκιον est, five *angusta & profunda vallis*, idemque

idemque penè significat quod & *Cam*, *Incurvum* : nam & Scotobrigantium sermone & *Cūmadh* & *Cam-madh* promiscuè *Recurvum* sonant. Saxonum **Kendale** vitiosè profertur *Ceang dale*, sive *Ceangorum Vallis* : Juxta hoc, in viculo dicto **Waterbrook** Britanniae Enarrator Gibson vestigia reperit hujus Arcis. Sit igitur **Kendale** in Westmoriâ sive Occidentali Palude *Concangii* novi. Fuisse autem Brigantibus suos *Ceangos* constat & ex ipso præmemorato nomine, & ex *Votivâ Arâ*, quam in Camdeni Cumbriâ reperimus pessimè exceptam. Nos tandem ita reposuimus ;

DEO.

CEANGO. AVRELIVS. DIOTOVA.

MARTI. ET. MATRI. SVAE. ET.

EBVRACIO. PRO. SE. ET.

SVIS. VOTUM.

LIBENTER. MERITO.

Vide plura in voce CEANGI.

CONDATE Antonini est in Ceangis Devanis, hodieque vocatur **Northwiche**, sive *Borealis Salina*. Hoc & Militaris via illuc tendens & Antonini ipsius Milliaria fatis declarant, etsi Camdenus ejusque sequaces, ducti nominis sono, stent pro **Congleton**. Græcis *Ἀλυκίδες* dicuntur ejusmodi Salinae.

CONDATE Ravennatis Monachi videtur esse **Loughborough** sive *Ligaroburgus* in Coricenis vel Minoribus Icenis, Saxonibus olim dictus *Ligapbryn*. Hanc urbem olim fuisse Regiam Villam, & à Britannis primis Saxonum temporibus direptam, autor est Camdenus. Atque hinc equidem conjicere licet *Condate* dictum fuisse Britannorum solutis verbis *Condate*, sive nostri temporis scripturâ *Kynta ty*, *Prima* scilicet *Domus*, *Regia* sive *Prætorium*.

CONDATE etiam in Arâ quâdam occurrit apud vicum quendam nomine **Consby** effossâ, juxta **Pierss Bridg**, sive *Petri Pontem*, ad flumen *Tuæsin* in *Deiris*, quod me docuit eruditus Camdeni Interpres Gibson.

Gibson. Atque hujus quidem nominis vestigium etiam hodie est in voce **Consby**, quod correptè profertur pro *Condatesby*, sive *Condatis vicus*. Est quartum *Condate* apud Gallos non longè à Rhodano fluvio, quod nunc *Chana* dicitur, teste Valesio. Erat etiam & quintum non ita longè ab altero situm; quorum utriusque & Peutingerianæ Tabulæ, & *Ravennas* noster meminere. Denique & sextum etiam fuerat in *Aremoricâ*, *Rhedonum* Caput scilicet, hodie *Rennes*, cujus meminit Antoninus; quod & *Surita* putat *Condati* nostro dedisse nomen. Verùm nihil fuit necesse, cùm nomina ista de communi sermone *Brigantum* desumpta sint. Fuerit forsan & *Condate* oppidum *Condé* apud *Belgas*.

CONDERCUM in Imperii Notitiâ est; cùm *Ravennati* sexto casu sit *Conderco*, & in Vaticano *Condecor*. Proximus hic *Segeduno* locus est, & prodente Notitiâ, ad Lineam Valli positus. Unde conjecerim eum esse Arcem **Bolsey**. Certè *Condercum* & **Bolsey** synonyma videntur vocabula. Nam & *Bol* sui *Britannis* *Vertex* dicitur *Undæ* sive *Fluvii*, & *Condergi*, *Caput undæ*. *Camdeno* videtur esse **Chester on the Street**, sive *Arx ad Stratam*; quæ tamen non est Ad Lineam Valli. Hic erat *Præpositus Alæ Primæ Astorum* juxta Notitiam.

CONGAVATA; Hæc in Notitiæ Libro tantum invenitur. Ingeniosissimè conjecit *Camdenus* hanc esse Castellum hodie dictum **Rose-Castle**, ad *Cavatam* amnem in *Cumbris* sive *Brigantum* *Ceangis*. Dicitur enim quasi *Cum cavaut*, sive recentiori loquelâ *Kyvodi*, quod est *Surgere*; quasi dicas *Rosendale*, sive *Surgens convallis*: unde & *Cavata* (hodie correptè **Caud**) flumini nomen est. Hæc erat *Statio Tribuni Cohortis secundæ Lergorum*, prodente Notitiâ. Vide in **CONCANGII**.

CONOVIVM Antonini hodie **Contwey** est sive *Aberconüy*, in *Canganis* *Venedotiæ*. Est enim *Condüi*, *Princeps fluvius* *Brigantum* *Linguâ*. Hæc urbs
Ano.

Anonymo nostro *Canubio* scribitur sexto casu : nam & *Cand* aliâ Dialecto dicitur pro *Cond*. Vide in CANUBIUM.

CONOVIVS fluvius exscribentium errore apud Ptolemæum *Τοισόβις* dicitur, cùm ipse Ptolemæus fecisset *Conobius*. Hoc adverterat ante me in Britannia suâ Camdenus.

CONSTANTINUS, Dumnoniorum Regulus, antiquo Gildæ memoratus. Crediderim Romanæ fuisse originis.

CORABONA, flumen *Carron* in Valentiâ. Vide in ABERCORN, & in CARNOVACÆ : nam duæ sunt *Corabonæ*.

CORDA Ptolemæo & Ravennati Libro eodem modo scribitur ; & videtur dici quasi *Cor Dav*, sive aliâ Dialecto *Div*, ut sit *Vertex Divæ* amnis. *Dav* autem & *Div*, adjecto Præpositivo *D*, *Aquam* sonat. Unde suspicari licet eam fuisse ipsum Lacum, dictum vulgò *Loch cur*, apud Selgovas, ad *Devæ* sive *Divæ* Caput. Vide simile exemplum in LEVINOXANA. Vide etiam in CEROMORUM.

CORGUBA : Ita sanè legendum in Ravennate pro vitioso *Corfula*. Monæ appenditur hæc Insula, quæ vel hodie vetusto nomine *Caer Gybi*, sive Scotobriganticâ Dialecto *Caer Coib* appellatur. Atque hoc *Munimentum* est *Cohortis* : De Latino enim *Copiæ* Ibernorum *Coib* pro *Turmâ* vel *Cohorte* est. Sunt etiam hodie in Arce Montis veterum Castrorum vestigia. *Caer Gybi* autem modò *Sacrum* dicitur *Caput* sive *Promontorium*. Græci *ἱερὸν ἄκρον* dicerent ; sicuti & hodiernum vulgus *holy head*. Quæ de nescio quo minorum Gentium Sanctulo crepant superstitioni quisquiliæ sunt.

CORIGAUNI, sive malles *Coriceni*, Ptolemæo vitiosè scribuntur *Κοριταῖοι* pro *Κορυθαῖοι*, de quo ex Latino Interprete Camdenus fecit Coritani. Hi *Minores* erant *Iceni* sive *Igauni* sive etiam *Uigantes* : nam ejusmodi composita in hunc diem Britannis sunt fami-

familiaria, uti cernere est in *Cornant*, *Corgi*, *Corbedū*, atque his similibus. In *Ravennati Libro* dicuntur *Corii*: In Græco certè Exemplari Πάρι Κορίων fuerat; unde & Latina Versio suum *Ratæ Corion* traxit. Plurima *Ptolemæi Exemplaria* habent etiam Πάρι pro Πάρι, simili planè errore quo & Κοριταίοι pro Κοριγαίνοι, quod & emendationem nostram præcipuè firmat. Crediderim horum Parentes, *Icenos* scilicet *Majores* vel *Lindenses*, Saxonice temporibus vocatos fuisse **Ikeneld**, cùm & Via quæ *Londinio Augustâ* per *Durolicum* & *Cæsaromagum* ad *Ventam Icenorum* pertendit, illud nomen repræsentet: nam **Ikeneldstreete**, sive *Icenorum Majorum Strata* in hunc diem appellatur. Nomen etiam *Stratæ* (ut & hoc obiter moneam) per omnes penè vicos à *Londinio* per *Durolicum* sive **Waltham**, usque ad **Stratford** quod dicitur *Episcopi*, etiam nunc vulgo in ore est. Hodie *Coriorum Pagus* *Leircestriæ* dicitur *Conventus*. Suspicio etiam *Prasutagum* omnium *Britannicorum Regum Thesauris* locupletissimum, in his *Regni sui sedem* habuisse, quod *Lindenses* jam coloni essent *Romani*. Ad horum *Ceangos* sive *Pastores* spectasse videntur & lati *Antoniani Campi*, & *Dervationensis* etiam *Conventus*. Quâ de re vide plura in voce *CEANGI*. Neque prætereundum hoc loco censeo *Icenos* in *Taciti Libris* mendosè dici *Jugantes*, exscriptorum vitio pro *Uigantes*: ut sint *Corigauni* *Britannis antiquis* *Corüigon*, sive *Corüigantes*, hodiernâ prolatione *Corüychon*, sive *Corüychont*: nam & *Pluralia in on* antiquitus etiam desinebant in *ont*, quod vel *Latinizata nomina* ostendunt. Vide in **ICENI**.

CORINAVII: Ita puto vocatos fuisse *Veteribus* quos hodie ibridâ voce *Cornüallos* sive *Corinavios Gallos* dicimus. Video enim de *Corin*, *Vertex*, nescio cujus *Corinei Phrygis* fabellam fuisse *Monachis* consarcinatam; atque oppidum quoddam ad hujus *Pagi terminos* *Ravennati Geographo* *Durocoronavim* appellatum;

pellatum; de quo nos quidem levi negotio *Durocorinavim* fecimus, quò omnia quadrarent Etymologia. Constat autem ex Ptolemæi Tabulis fuisse Pagum istum in partibus Dumnoniorum; cùm ille Ocrinum Promontorium dicat Dumnonium. Imò Pythæ Massiliensi Græco Scriptori & Ὀσிடάμνιος dicti videntur, tanquam *Ueis ti Duvnon*, sive *Vernæ Dumnoniorum*. Quâ de re vide plura ad vocem OSTIDAMNII. Et forsân hîc fuerant Ceangorum Hyberna, uti nos suprâ retulimus ad vocem CEANGI. Utcunque illud fuerit, satis constat, Britannis jam ab Occiduis Saxonibus ultra Tamarum fluvium actis, ortum hîc fuisse novum *Corinaviæ* sive Ostidamniæ Regnum, Latinizantibus Monachis *Cornubiam* appellatum; in quo Lingua Belgica antiqua, quæ & Aremorica, nondum ex toto extincta est. *Corinavia* autem, si solutè scribatur, erit Britannis *Corin aü*, vel hodiernâ Britonum loquelâ *Kern aü* sive *Kern iü*, quod & *Vertex* est, & *Cornu Maris*. Vide in DUROCORINAVIS.

CORINIUM: Ita enim Ptolemæo dicitur, cum Antonino sit *Durocornovium*; quod quidem solutè scriberent Britanni *Dür o corn o üi*, quod *Profluens* est *principis undæ* sive *amnis*; ut sit *Corinium* idem quod *Corn iü*, sive *Princeps unda* vel *amnis*. Siquidem *Corn o üi*, & *Corn aü*, & *Corn iü*, idem ferè sonat quod & *Sav Rian*, sive *Amnis Regina*. Dicitur enim *Corn iü*, *Princeps unda* vel *amnis*, eodem modo quo & *Carn lheidr*, & *Carn buttain*, *Latro* est *princeps*, & *Scortum princeps*. Imò & Hebræis ipsis קרן הפוך *Keren happuch*, quod *Cornu* est *Stibii*, & קרן גמל *Keren gnammo*, quod *Cornu* est *populi ejus*, *Princeps* est *Stibium*, & *Princeps Populus ejus*; accepto scilicet *Cornu μέλωνος* pro *Capite*. De flumine igitur, quod & *Corinius* erat Veteribus & *Durocornovius*, hodie verò correptè **Churn**, nomina sua traxit Civitas. Saxonibus antiquis hæc urbs dicta est *Eýpen-cearȝen*, quod *Urbs* est *Corinium*. Fuisse autem

Romanorum temporibus hanc principem Glevani Conventûs urbem vel inde patet, quòd in Ravennate Libro scribatur *Corinium Dobunorum*, & in Vaticano MS. vitiosè *Ciromum*. Principem autem modò dico Britannici generis, non Romani. Diversi enim habitabant initio Britanni atque Romani, quòd minimè inter se fiderent.

CORINIUS, five *Durocornovius*, **Churn** flumen in Dobunis. Vide in superiori voce.

CORIONDI, gens Ibernica apud Ptolemæum, qui Camdeno satis probabili ratione videntur esse *Corcagienses*. Cùm autem veterum Britannorum *Coriaceæ naves* dicantur *Curucæ*, satis verisimile est oppidum *Corcach* dici quasi *Navale*, incolasque Regionis de *Curucis* istis appellatos *Coriondos*, quasi *Navigatores*. Dici potuerat & ipsum oppidum *Coriondium*, de *Corion Diû*; quod Dialecto quâdam possit esse pro *Coria Marina*. Certè *Pelles* etiam hodie Britannis dicuntur *Crüyn* de Græco *Χρῆς*, quò spectat & Latinum *Corium*. Vide in CURUCA.

CORNAVII apud Ptolemæum Scrobesburgensem Pagum, unà cum utrisque eorum Canganis five Ceangis, Devanis scilicet & Venedotianis, tenuère. Et videntur hi fuisse primis temporibus unà cum Siluribus cognatis suis in Icenorum Clientelâ, quòd hi omnes Geüicciâ Provinciâ five Britannîâ Secundâ continerentur. Versimile est etiam universam istam Provinciam quondam paruisse Belgis, armis eorum sub primum eorum adventum subactam; postero autem tempore, receptâ patriâ Libertate, potentissimum Icenîæ Regnum condidisse. Linguâ certè quâ hodie loquuntur Britanni Belgobriganticam sapit originem; nam Literâ *P* utuntur, quâ vetustissimi Brigantes abstinebant. Ævo tandem Magni Constantini Attacottia nostra Præsidialis facta est Provincia, & Flavia Cæsariensis de Constantino Flavio appellata, sicuti nos superiùs retulimus in voce BRITANNIA. Validissimam autem fuisse *Cornavorum* gentem,

gentem, præterquam quòd *Legio XX Valeria Victrix* huic frænandæ opposita est, vel inde patet, quòd eâ uterentur Romani in Legionibus. Siquidem legimus in Imperii Notitiâ *Tribunum Cohortis Cornoviorum* fuisse *Ponte Ælii* in Otodinis. De flumine autem *Sabrianâ* nomen suum sortiti videntur. Siquidem, uti superius diximus ad vocem *CORINIUM*, & *Corn aü*, & *Corn o üi* idem ferè sonabat, quod & *Sav Rian*. Fuisse autem & *Sabrianæ* fluvio nomen *Cornavio* five *Carnovio*, satis indicio est *Carnaü*, five *Carnovius*, insignis *Sabrianæ* ramus in Dynastiâ Montegomericâ; ubi & viculus est cognomento *Carnaü*. In Anonymo autem *Ravennati Cornovinorum* legendum censeo, pro eo quod in edito Libro est *Cornoninorum*, & in Vaticano *Cornoviorum*. Unde novimus eos & *Cornavios*, & *Cornovios*, & *Cornovinos* fuisse indifferenter appellatos.

CORNAVII: Erant & in Valentiâ Provinciâ *Cornavii* alteri, quos Ptolemæi Libri & *Κορνάβις* & *Κορνάβις* diversâ scripturâ appellant. Fuerant isti in **Strathnabern**, quod quidem correptè dicitur pro *Strath na av Rian*, quod *Strata* est (& per hoc etiam *Vallis*) *Amnis Reginæ*, *Abrianæ* scilicet five *Sabrianæ*. De cognomine igitur flumine & *Populus* etiam cognominis est. Vide in **NABRIANUS**.

CORNOVINI: Vide in **CORNAVII**.

CORSTÖPITUM: Vide in **CURIA OTODINORUM**.

COUNENOS, Ptolemæo *Κουνήννο*, & plurimis ejus Libris nimis correptè *Counos*: Tamesina hæc Insula est, modò continenti ripæ juncta, vulgoque Anglorum dicta **The Isle of Dogs**, id est, *Canum Insula*. Idem sanè Veteribus *Cüninis* five *enis*, quod & Græcis *Κυνῶν νῆσος*. Antonino hæc Insula mendosè dicitur *Conuennos*; ut & *Ravennati* inversâ compositione *Insenos* nimis correptè pro *Inisecounos*; Britanni dicerent *Inis e cün*, eodem intellectu quo & *Cüninis*. Quid apertius? Faceffat igitur *Camdeni* Insula

Canbey, sive *Canubia*, quæ & ipsa dici poterat Britannis de *Cand* & *Ui*, *Fluctus* scilicet *Capite*.

CREGIDONA: In Ravennate Libro perversè scribitur *Credigone*, Græco etiam casu, sicuti alias *Navione* pro *Vainona*. Est autem *Cregidon* solutè scriptum *Cregin don*, *Testaceorum* scilicet sive *Cochlearum oppidum*: & videtur esse **Creighton** in Maïatiâ sive Citeriore Caledoniâ. In nostro etiam Cantio *Cregandunum* sive *Cregidona* est, quæ hodie coruptè dicitur **Croydon**.

CROCOLANUM, alias mendosè Antonino dictum *Crocolana*, hodie **Antcasser-beath** est apud Ice-nos Majores sive Lindenses; quasi dicat quis *Y Grug lân*, sive *Ericetum speciosum*: quomodo & in Stadfordiensi Pago *Pennocrucium* est *Pen o grug*, sive *Caput Ericeti*, Anglis vitiosè **Penkridge**. Vide in **VENTA ICENORUM**.

CROTA, Britannorum Inventum; nam Venantio Poëtæ *Crota Britanna* dicitur: vulgò hæc *Violina* appellatur. *Crôth* sive *Crüth* Britannis pro *Utero* est & quolibet *Ventre*; uti etiam Syris כרר *Crath*. Græcis etiam Κρωσός *Uter* est sive *Hydria*. Dicta videtur etiam Veteribus *Telon*, quæ vox nostratibus *Citharam* sonat; cum contrâ Deucaledoniis Scotis *Crüth* hodie *Cithara* sit. Certè Straboni Κιθαράς dicitur *Telonis* quoddam Promontorium de formâ puto *Portûs*; qui tamen *Crotæ* magis quàm *Citharæ* figuram refert. Nescio an Græcum Κιθάρα de voce *Crüth* sit; certè *Tâl* Armeniis pro *Hymno* & *Cantico* est, unde Deminutivâ formâ *Telyn* sive *Telon* pro *Citharâ* nostris Britannis.

CROUCINDUM: Malè scribitur Anonymo *Croucingo* sexto etiam casu. Hodie ibridâ compositione Scotosaxonicè dici videtur **Craghead**. Veteribus autem Britannis *Crug*, *Saxeus tumulus* erat, & *Kind*, *Caput*. Est autem **Craghead** in Clotanâ Valle sive **Clydesdale**.

CRUMON: Vitiosè in Ravennate dicitur *Girimon*, & in Vaticano *Eirimon*: nam **Crumstone** hodie dicitur Insula quædam Lindisfarnensis. *Crum man* Britannicè loquentibus *Curvatus* est *locus*: verùm cùm Insula Anglis dicatur ibridâ voce **Crumstone**, equidem crediderim illam Britannis vocatam *Crum maen*, quod *Incurvum* est *Saxum*.

CUNETIO apud Antoninum, Ravennati vitiosissimè scribitur sexto casu *Cimetzione*, pro *Cunetzione*. Notissimum est sequiori tempore *tzio* scribi solitum pro *tio*, de corrupto scilicet oris sono; quòd etiam Vocalis *I* haberetur pro Consonâ. Hodie **Marlborough** (sive *Marlburgus* vel *Marlberga*) dicitur; & est in Carviliis sive Wiltunensium Pago, ad cognominem fluvium *Cunetionem* sive **Kennet**, Saxonibus *Lynetan* appellatum, quasi *Kynnyt avon*. Verisimile est tamen factum ab urbe flumini nomen de more sequioris ævi. Est autem urbs *Cunetio* de Plurativo *Kynnytion*; quo nomine Britannis veteribus *Focalia* ligna appellantur, de *Kynneu* quod *Accendere* est, & *Uydion*, *Ligna*. Videtur hic Locus antiquissimo Bardo Lomarcho Seni, qui sexto sæculo floruisse fertur, in Threnodiâ quâdam quam in amissos filios composuerat, appellatum fuisse duplici vocabulo, *Rhyt Kynnyt* scilicet sive *Trajectus Cunetionensis*, & *Rhyt Vorlas* sive *Morlais*; unde conjicere licet *Morlais* vetustum fuisse flumini nomen (de *magnâ* scilicet *voce* sive *sonitu undarum* ita dictum) quasi *Grandisonum*, cùm sint in Flaviâ nostrâ alia etiam duo huic cognomina flumina. Equidem existimaverim & de *Morlais* flumine tractum fuisse hodiernum urbis nomen *Marlburgum*. Est & in Britannîâ Transmarinâ oppidum *Morlaix* sive *Morlais*. Ponitur etiam in veteribus Britannorum Genealogiis nescio quis *Kynynd Kynüidion*, qui forsan *Cunetus* dicendus est *Cunetionensium*, de Loci nomine. Longè latèque temporibus nostris per totum terrarum orbem inclarescit *Cunetionis* nomen cognomento sui Ducis, Gallorum Triumphatoris.

CUNINIS :

CUNINIS: Ravennati correptè extritâ mediâ syllabâ *Cunis* dicitur; & est Insula **Kannev** in Ebudis. Idem habet Etymon quod & suprâ *Counennos*. Quin & ibridâ compositione **Kannev** dicitur pro *Cūn ey*, quod *Canum* est *Insula*.

CUNOBELINUS, hoc est, *Cond velin*, *Capite flavo* sive ἡλιώνι: nam de *Bél* sive *Belin*, *Sole*, *flavus* color & *Melin* & *Velin* dicitur. Hic sub Augusto atque Tiberio totius Insulæ Ardiragus sive Pendragon fuit, Cartismanduæ Brigantis connubio potens: Portoria tamen, prodente Strabone, Romanis pendebat; unde & vox *Tascia* in nummis ejus vel hodie comparet. Crediderim etiam Icenorum fuisse Regem, adeoque Brigantici generis, quod Caratacum filium præfecerit Siluribus, & Togodumnus (uti ex nomine conjicio) Dobunis; ut sit antiquissimus Glevanorum Ducatus. Quinetiam, autore Dione, Camulodunum Regni ejus caput fuerat; quod cum in finibus Icenimagnorum fuerit, illorum juris initio fuisse censendum est, cum in Ptolemæo sit Trinoüantum. Credibile est Icenos veteris Britanniae populos, amicitia usos Romanorum frændis Belgis Primæ Britanniae populis, quibuscum solis Cæsar bellum gesserat. Belgobrigantes isti, ut verisimile videtur, dudum Belgarum jugum excusserant, creato sibi Silure Pendragone. Siquidem gens Silurum, prodente Tacito, omnium Britannorum fortissima habita est, quod & inclyti Carataci gesta satis probant. Erat autem Camulodunum satis opportunè situm, cum ingens possit esse metus Icenimagnis, Icenorum Pecuariis, à Trinoüantum Ceangis, qui nemora & paludes Orientalis nostræ Saxoniae seu Guepponiae obsedére. Certè Campestres Britanni omnium erant bellicosissimi. Vide in **TASCIA**.

CUNOGLASUS apud Gildam, Brigantibus dici videtur quasi *Cond glâs*, quod est, *Capite subcano*. Ipse tamen Gildas *Leonem fulvum* reddidit; quod *Keneu* sit Britannis *Catulus* vel Leonis vel cujuslibet
alius

alius feri animalis, & *glās* etiam quivis *medius color*. Verum magis Derisor erat Gildas quàm Grammaticus. Credibile est hunc Cumborum sive Brigantum fuisse Regem; quod & ante me conjecerat Stillingfleet.

CURIA DAMNIORUM Ptolemæi, Ravennati nostro monstrosâ planè scripturâ *Coriotarcelerion* (in Vaticano MS. *Coriotarcelouion*) dicitur; de quo nos sælici, uti quidem fidimus, conjecturâ, Græcis Literis (nam & de Græco est Ravennate Itinerarium) *Κορία* & *Ἀρχελεδίων* fecimus, quod quidem Latine proferendum foret *Curia Arcelediorum*; ut sint *Arceledii* sive *Ardcaledones* iidem qui & Ptolemæo *Damnii*, correptè puto pro *Daneu müieu*, vel *Montes maximi*. Quin & *Arceledii* iidem planè videntur (si sedes spectes) qui hodiè *Albani* & *Ardguideli*, *Alti* scilicet seu *Montani Scoti* appellantur. Est autem *Curia* ista ad ulterius vallum posita, hodieque corruptè **Caerpent-alloch** dicitur, cùm deberet dici Pictorum veteri Dialecto *Caer-bein-taloch*, quod est *Arx* vel *Curia montium sublimium*. Unde constat etiam Deucaledoniæ Monticolas Romani fuisse juris. Constabat *Curia* ista Cohorte sive Comitatu Præfecti illius Alæ quæ Alatis Castris agebat. Atque hinc quidem luce meridianâ clariùs patet Scotos, exeunte jam septimo sæculo, admodum obscuri fuisse nominis in Valentiâ, cùm neque nomen eorum compareat in Geographiâ: Contrà *Arceledii* seu *Deucaledonii Picti* toti *Arguideliæ* nomen dabant. Caroli Magni tandem temporibus Nordanhumbrani Saxones, metu Danorum atque Pictorum, Scotobrigantes (veteres scilicet socios) de Iberniâ accersivère; cùm antehàc admodum angusta esset Dalreudinorum portio, neque publicâ memoriâ satis digna. Caledonum igitur Triarchia eâdem ferè tempestate migravit in Monarchiam, quâ & Saxonum Heptarchia, eâdemque de causâ, Danorum, seu Vandalorum metu. Vide in DALREUDINI.

CURIA

CURIA OTODINORUM, quæ apud eundem Ptolemæum est, non minori prodigio Ravennati dicitur *Corielopocarium*, de quo nos pari fiduciâ fecimus Græcè Κορίας Ὀτοδανίων, servato Literarum numero; ut sit & Latinis Literis *Curie Otodaniorum*. Idem enim *Otodanii* diversâ Dialecto qui & *Otodini* & *Bernicii*. *Curia* ista certè posteris temporibus *Cohorte* constabat sive Comitatu *Ducis Britanniarum*, quæ jura reddebat Brigantibus atque Otodinis: Dux ipse forsàn Prætorii agebat apud Parisos. In Anonymo videtur *Curie* dici in Genitivo, omisso generalitatis nomine, quod idem factum est & in *Minervæ*; quâ de re nos inferiùs dicturi sumus. Hodie, ut ostendit Camdenus, ibridâ voce **Corbyrig** sive *Curie Pons* dicitur: etsi crediderim & **Corbyrig** corruptè scribi pro *Corbyrig*, ut sit *Curie burgus* sive *Castellum*, adjecto generalitatis nomine. Hic locus ad ripam Tinnæ est, Henricoque Huntendunensi **Cure** dicitur. Unde & pronum est credere Antonini *Corstopitum* vitiosè scriptum esse pro *Cohortis Oppidum*; præsertim cùm aliàs nulla sit tam clari loci apud Antoninum mentio. *Cohortem* autem modò dico non militarem, verùm *Curialium gregem*, quam & nos hodie corruptè **Court** appellamus. De Ravennatis etiam *Corie* nos ideò fecimus Κορίας, quòd crediderimus & Græcum hujus Itinerarii Exemplar retulisse Græcis literis Latinum Genitivum *Curie*. Neque illud mirum videri debet, cùm & Latini Casus in ipso Ptolemæo reperiantur, ut in Ὀυεγέβριμ, Ὀυεγέδεμ, & similibus. Nam de Latino quodam Codice multa hausit Ptolemæus. Crediderim & in Belgio olim fuisse *Cohortis Oppidum*, quod hodie appellatur **Kortrik**.

CURUCA, navis Celtica coriacea, & penè rotunda, quales & veterum Saxonum *Giule* (sive *Patules*) & Italicorum *Liburnicæ*. Romanorum Naves à figurâ *Longæ* vocatæ sunt: quò referendum Britannorum nostrorum *Lhong* pro quâvis *Nave*. Vide in BAS-

CAUDA.

CAUDA. Plinio *Curucæ* dicuntur *Vitilia navigia corio circumfuta*. Talibus enim Silures navigasse scribit ad Cassiteridem Insulam Victim. Quin & Cantabros reliquosque Boreales Hispanos διφθερανοῖς πλοίοις fuisse usos ex Strabone constat; imò & Babylonios ipsos ex Herodoto.

D.

DALREUDINI SCOTI: Hi confedère in Deucaledoniâ circa annum à nato Christo DIII. & Arguideliam & Drumalbaniam sive Dorsum Albanicum tenuère. Verùm fuerant adeo obscuri nominis, ut jam septimo exeunte sæculo Ravennati Monacho vel ignoti fuerint vel neglecti: nam Arcelediorum sive Ardcaledonum Pictorum tantùm meminit. Neque est ut quis dicat eum Veterum Geographiam descripsisse, cùm Orcadum vera nomina ignorare se prodat, quòd à Barbaris occupatæ sint. Constat etiam eum neque Ptolemæum neque Antoninum unquam legisse; vel si legerit eorum scripta, neglexisse. Est autem *Dal Reuda*, Scotorum antiquâ linguâ *Portio Reudæ Ducis*, ut prodit Beda. Verùm huic contradicit ingeniosissimus Flahertius, qui ostendit Ibernis *Dal Riota* dici Familiam quandam è *Riotâ*, Regiunculâ Septentrionalis Ibernix. Nam & *Dal* illis tam *Portio* est quàm *Familia*; & possit etiam *Riotæ* nomen idem sonare quod hodie *Riogbachd* sive *Regnum*; unde etiam Anglis nostris **Riot** *Infana* dicitur *lascivientium turba*, & *comeffatio*. Britannis etiam nostris *Rhiolty* dicitur opiparus epularum in magnatum prætoriiis apparatus: nam *Rhiolty*, *Regia domus* est. Etiam Flahertius cœpisse putat Scotorum Regnum sæculo septimo.

DAMNII: Hi quibusdam Ptolemæi Exemplaribus vitiosè scribuntur *Δαμνόνιοι*. Deucaledoniæ populus hi fuerant, de quibus nos suprâ ad **CURIAM DAMNONIORUM** retulimus. Pro diversis autem

O

Britan-

Britannorum Dialectis, *Dan, Den, Din, Don* atque *Dun* indifferenter efferebantur. Quin & ipsis Græcis Δίνη & Δόνος vel Δένος, *Vertigo* quædam dicitur.

DANMONII: Vide in **DUMNONII**.

DANNAVANTRIA, hodie **Dabentry**, quasi dicas *Dan avon tre*, quod est *Oppidum intra amnem*. In Antonini Codicibus mirâ errorum varietate *Bannavantum, Bennaventa, Bennavenna, Isannavaria & Isannavantia* leguntur; de quibus omnibus nos *Dannavantriam* expiscati sumus. Etenim primum fuerat scribere *IS* pro *B*; reliquæ verò literæ vel in hac vel in illâ comparent lectione. Adde quod maxima sint *Dannavantriæ* Romanorum Castrorum vestigia, quod vel ipse advertit Camdenus; etsi in primâ Britanniae suæ Editione Jovem Lapidem juret *Bennavennam* (quam & ex ingenio *Pennavennam* appellavit) esse *Borealem Antonam*, quæ Ravennati *Eltabon* dicitur; & in novissimâ *Uidunum* sive **Uweedon**, etsi nulla Antiquitatum vestigia illud confirment. Verum in illo falsus est Vir alioquin sagacissimus, quod crediderit Antoniniani Itinerarii tempore militarem viam processisse per **Stony-Stratford** sive *Lapideum ad Stratam Trajectum*; & quod non adverterit desertam fuisse ex parte magnâ eam viam, postquam Legiones à Flaviâ nostrâ revocatæ sunt. Unde factum esse existimo quod Ravennati nulla sit hujus *Stratæ* mentio. Nam per Tamesam, Branavim & Alaunam, Londinio Veroconium tendit. Nobis certè *Durocobrivis* ad Abbatiam **Uoburn** est, & *Lactorodum* sive *Lectoretum* ad viculum appellatum **Lathbury**, sive *Lactoburgum* in Ancalitu Agri Limitibus. Certè Antonini Milliaria non multum abludunt, etsi sint vitiosa. Existimaverim etiam, ob Itinerarii intervalla, militarem viam processisse anfractu quodam *Dannavantriâ* Bennonim per *Dunomorum*; ita enim crediderim Romanis appellatum fuisse **Stretton**, sive *Oppidum ad Stratam* in Pago Præfidiario sive **Watwick**, ob vicinum Ericetum nomine **Dunsmore**.

DANUM

DANUM (five magis *Daunum*) ab Antonino memoratum, hodie **Doncaster** est five *urbs Daunum*, ad *Daunum* fluvium, qui Britannis, adjectâ Præpositivâ, *Davon* est, & correptè *Daun*; quod quidem antiquâ Linguâ *Amnem* tantum significat. Raven-nati Monacho. hoc flumen corruptè *Naurum* dicitur. Urbs ipsa Nennio Britanno *Caer Daun*, five *Arx Dau-ni* appellatur; & est in Segantiis five Occidentali Brigantum Triarchiâ. Statio hæc fuerat *Equitum Crispianorum*, prodente Notitiâ.

DARENI (in quibusdam Ptolemæi Codicibus vi-tiosè *Δάρενοι*, & in pluribus *Δάρενοι*) dici videntur quasi *Quercigenæ*. Nam *Dâr* Britannis pro *Quercu* est, & *Geni* vel *Eni*, pro *Nasci*. Populus hic Iber-niæ est in *Voluntia* five *Ulster*, de quo forsan & Urbs **Derry**, ut & *Dairmach* five *Quercea Civitas*, quæ & **Ardmach** five *Alta Civitas*, nomina sua for-tita sunt. Veteres Romani *Daromagum* & *Ardima-gum* dicerent, urbemque **Derry**, *Darouam*. Vide in sequenti.

DAREOGLAS: Ita planè reponendum in Ano-nymo pro truncato *Daroecia* (quod in Vaticano vi-tiosè *Daræda* est) quò sit solutè *Dareo glas*, five *Quercus virides*. Nobis ignoratum hujus Acmodi-cæ Insulæ hodiernum nomen: Sed forsan absorpta est. Etiam hodie Ostidamniorum Dialecto *Glastan* dicitur *Quercus*.

DAREOGLASSIS, Anonymo vitiosissimè *Por-
eo classis*, Britannis solutè positum *Dareoii glas*, seu *Quercus virides*. Hodiernis Scotosaxonibus urbs ista dicitur **Glascu**, five potius *Glas coit* five *Sylva viridis*.

DAUNUS, flumen **Daun** five **Don**. Vide in DANUM.

DAURONA five *Dabrona*, fluvius est Iberniæ satis notus. Ita enim Ptolemæo scribitur, cùm Gi-raldo nostro sit *Saverenus*, cùm deberet esse *Sabriana*. Idem enim Veteribus nostris *Dav Rian* quod & *Sav Rian*, & utrumque *Amnem Reginam* sonat. Ibernis

eodem intellectu *Avon Mor*, sive *Fluvius Magnus* appellatur, Brigantico scilicet sermone. Ravennati Libro *Sodismam* dicitur, ac si dicatur Scotobrigantice *Süi Disman* sive *Fluctus Dismond*. Quid autem *Dis mam*, vel *Düisc mam*, nisi *Aqua matrix*? Forfan etiam & Regioni *Momonie* nomen à *Moü mam* vel *Poü mam*, quod est *Regio mater*. Erant autem *Moü* & *Poü*, eadem quæ & *Magus* & *Pagus*, *Maes* & *Païs*.

DEBLANA: Ita enim planè reponendum in Ptolemæo pro truncato *Eblana*. Siquidem princeps ista Ibernæ urbs flumini Brigantibus appellato *Avon Lif*, sive *Flumineo profluenti* (quod alio nomine *Duv lun* fuerat) nomen suum debet. Unde & de vitioso *Eblani* & *Blani*, nos levi negotio fecimus *Deblani*. Est autem veteri Britannorum sermone *Duv lun*, *Niger liquor*: atque ipsum *Lun* correptum est de *Lugan*, *Lugain* & *Lugavon*; quo nomine *Limpidus* dicitur *Annis*. Literæ initiales frequentissimè in Locorum Nominibus apud Geographos deperduntur. Sic & *Epiacum* & *Epidii* in Ptolemæo legimus pro *Pepiacum* & *Pepidii*, in nostrâ Britannia; atque etiam apud Dalmatas *Ulcinium* pro *Dulcinium*, hodie *Dulcinio*; ut nihil dicam de Antonini *Etocetum* de quo nos fecimus *Letocerum*.

DEBLANI, Ibernæ populus: Vide in superiore.

DECHA apud Anonymum Arx quædam est ad flumen *Decham* hodie vitiosè appellatum *Ceith* sive *Teitch*, in Regiunculâ Deucaledoniæ hodie dictâ *Menteith*; quæ possit esse quod hodie dicitur *Doun-Castle* sive *Duni Castellum*. Britannorum veterum verbis *Ment* vel *Mant* *Tech av*, *Ostium* est *Techæ* sive *Dechæ* vel *Fugacis aquæ*. *Techu* enim Britannis *Fugere* est, de Græco puto *Τήκειν*, *Colliquescere*, satis vicino sono. Ejusdem notationis videtur esse & Lusitanorum flumen *Tagus*: nam & hi, prodente Strabone, Celtici erant generis seu Brigantici. Imò &

& Parisiorum nobile Caput *Lucotecia* appellatum videtur (tanquam de altero Secuanæ fluminis nomine) *Lug o Tech iü*, quod est *Liquor Amnis Fugacis*.

DEIRI apud Bedam, totam Brigantiæ Borealem Triarchiam, unà cum Episcopatu, complectebantur. Qui quidem *Deiri*, unà cum Berniciis sive Otodinis, Saxonibus pro Nordanhumbranis fuerant; etsi Nordanhumbranorum Regnum universam ferè Brigantiam, unà cum Romanorum in Valentiâ castellis sequentibus temporibus contineret. Latinum nomen *Deiri* (ut & nostrum Britannicum *Deivir*) Dialecto quâdam dici videtur pro *Duvn üyr*, *Profundi* vel *Vallici viri*; sicut è contrario *Bernicii* sive *Otodini*, quasi *Collini* appellati sunt. Scotobrigantes Ibernix *Dumnán Fir*, & *Dovain Fear* appellarent. Brigantes autem nostri alio forsan prolato *Deiv üyr*.

DELGOVICA Antonini, Camdeno videtur vicus esse hodie vocatus *Wighton*, juxta fluviolum *Foulness* sive potius *Vol inis*, id est, *Caput Insulæ*: Insulam enim efficit versus Abontri Æstuarium, in Parisiis. Hoc nomen, si solutè scribatur, Britannicè efficiet *Delgüe* sive *Delüe üicion*, quod est *Simulacra sacra*. Quid enim vetat *Uic* sive *Uych* Britannis dici etiam *Sacrum*, cum illud sonet Gothiis, Saxonibus, & Francis? *Delgü* autem sive *Delü* Britannis dici *Imaginem* inter notissima est. Imò vel ipsi Servio *Delubrum*, *Simulacrum ligneum* est sive *ἑόανον*. Fuit autem insigne Idoli cujusdam Templum in vico quodam inde dicto *Godmundham*, ut ostendit ex Bedâ Camdenus. Possit igitur videri istud *Godmundham*, sive *Divini oris villam*, esse veterem *Delgoviciam*. Possit & apud Ravennatem *Deuouicia* (quod in Vaticano libro vitiosè scribitur *Deuovitia*) non minùs rectè scribi; ac si planè dicendum foret *Deüioü Uicioü*, sive *Dii Sancti*, antiquâ Britannorum Declinatione, quibus Pluralia exhibant in *oü*, ut & hodie nostris Ostidamniis atque Aremoricis Britannis. Atque ex eodem Ravennate didicimus imperitè scribi in Anto-

Antonino *Delgovitia* per *T.* Quid autem in Ibernis **Uerford** nisi *Sacer Traiectus* (Scotobriganticè forsan *Rit iic*) cùm juxta fuerit Ptolemæi *ἱερὸν ἄλγεον* five *Sacrum Promontorium*.

DEMETÆ, Ptolemæo *Δημήτις* (& in quibusdam libris vitiosè *Δημήτις*) gens est Britannica Pennobrogensem, Muridunensem & Kereticanam Dynastiam complectens; imò etiam, ut mea fert sententia, & Brechiniam & Radnorianam, cùm in his vix ulla sint Romanorum Arcium vestigia: unde constat eas Pecurias fuisse Silurum. Certè res nota est Historias nostras legentibus, vel ipsum Pennobroganum Agrum ad Henrici Primi tempora mansisse incultum, atque eum fuisse peregrinis de Belgio Francis à Rege permissum; qui de sylvis & paludibus exiguo temporis spatio cultissima prædia effecere. Vel ipse Plinius universam hanc Regionem Siluribus tribuit, quod videtur & à Tacito confirmari. Huc facit vel maximè quòd *Oves* dicantur Britannis *Deveit*, quòdque ipsi *Demetæ* hodie dicantur *Dyveit*: *Damb* etiam five *Dav* Ibernis pro *Bove* est. Quid quod vel ipsum gentis caput *Muridunum* five *Murdhin* dicatur? quæ quidem vox etiam hodie ad *Havodas* five *Æstiva Pastorum* spectat; quibus castellula quædam esse solent, tumultuario opere congestis lapidibus munita; atque illud quidem & nomen *Murdhin* significat. Vide in **MURIDUNUM**.

DERVENTIO: De verbo Britannico *Derüent* (præsenti Dialecto effertur *Dirüyn*, ut & Francobelgis **Deur-winden**, quod Latine est *Pervolvere*) quivis *Volubilis Annis* Britannis *Derüent iü* (atque aliâ etiam Dialecto *Gerüynt iü*) appellatur; quorum magnus in Britannia cùm sit numerus, quatuor cum cognominibus oppidis in Romanâ Geographiâ hodie comparent. Anonymo autem Ravennati, in Fluviorum Catalogo, *Dorvatium* mendosè legitur pro *Δορξαντίων* five *Dorvantio* aliâ quâdam Britannicæ Linguæ Dialecto. Imo verò existimaverim vitiosè fuisse exscriptum,

rum, & pro *Dorvatium antrum* legendum esse *Doruantio Mantium*, duabus vocibus. Quin & *Coantia* scriptum puto turpissimo errore pro *Trovantio*, atque illud etiam Dialecto quâdam dici pro *Troventio*, quod nobis nimis correptè dicitur **Crent**.

DERVENTIO STATIO (nam Anonymo falso scribitur *Statio Deventia*, & in Vaticano *Stadio Deventia*) Portus **Dertmouth** est five *Derventionis Ostium* in Dumnoniis, satis vetustum oppidum.

DERVENTIO itidem Ravennati ponitur ad amnem *Derventionem*, in Agro *Derventionensi*, juxta urbem **Derby**, in viculo dicto **Little Chester**, five *Parvâ Urbe*; ut sit etiam **Derby**, *Derventio nova*.

DERVENTIO eidem Scriptori ponitur ad *Derventionem* amnem, in Deirorum Episcopatu; quam equidem crediderim esse *Urbem Sanctæ Ebbæ* five **Chchester**, satis antiqui nominis. Hic erat *Præpositus Numeri Derventionensis*, juxta Notitiam. Vide in VINDOMORA.

DERVENTIO Antonini est in Parisiis five Orientali Brigantum Triarchiâ, ad *Derventionem* itidem fluvium, ut adverterat Camdenus. Hodie vocatur **Auldby**, five *Antiqua Statio*. Est & in Allobrogibus flumen *Druentia*, eâdem puto Etymologiâ; ut & in Piceno *Draentinus* amnis. Ad Cantiacum *Derventionem*, hodie **Darent**, oppidum est **Dartford**, five *Trajectus ad Derventionem*.

DEVA, nomen est nobilissimi fluminis, quod Venedotiae Canganos five Ceangos perfluit Coloniam *Devanam* usque; quæ cum Ptolemæo sit *Δηῶνα*, tamen in Septimii Getæ Nummo DIVANA est. Antonino dicitur *Deva XX. Legio Victrix*; & Anonymo Ravennati vitiosè *Dena Victrix*; & in Vaticano *Deva victris*; verum error est exscribentis. Fluvius ipsi Ptolemæo in cognomine loco *Δηῶνα* est, & Civitas vulgo Britannorum *Caer Leon Vaur* five *Civitas Legionis Magnæ*; atque etiam *Caer Leon ar dbur Düi*, five *Civitas Legionis ad profluentem Düi*, *Aquæ* scilicet five

five *Amnis*, adjectâ Præpositivâ *D*. Dicitur & alio nomine Veteribus *Dûr Donûi*, five *Profluens Tinuæ* five *Tinnæ* five *Tenti Amnis*. Fuisse & *XX*. huic *Legioni Aureliæ* nomen ostendit Vir doctus ad *Camdenum*. Romanum hoc erat *Cornavorum Caput*, sicuti & *Vereconium Britannorum*.

DEVA five *Dea*, ab eodem *Ptolemæo* in *Selgo*-*vis* posita: etiam hodie dicitur *Dee*.

DEVA, *Ptolemæo* (uti suprâ monuimus) *Δηῶα*, fluvius est apud *Victuriones Caledones*, in eâ *Can-*
tarum parte, quæ hodie de *Mor* puto five *Mari*,
Magno, & *Marria* & *Morria* dicitur. In confluentiâ
hujus fluvii, atque *Dauni*, urbs erat *Ptolemæo* dicta
Δηῶνα, hodie *Old Aberdeen*. Quid autem *Britan-*
nicum (five malles *Picticum*) *Aberdeen* nisi solutis
verbis *Aber deu aün*, five *Ostium duorum fluviorum*?
Ravennati nostro inquinatissimè scribitur *Devonime-*
manturum, pro *Devanina*, *Manturum*; ut sit & *De-*
vana & *Devanina* urbis antiquum nomen.

DEVANA vel *DEVANINA*: Vide in superiore voce.

DEUCALEDONES: Ita enim in *Ammiano Mar-*
cellino reponendum pro *Dicaledones*, cùm in *Ptole-*
mæo de eodem Populo *Virgivium Mare* sit *Deucale-*
donium. Erant autem *Deucaledones* ad *Libonotum*
positi, ubi *Ravennatis* ævo *Arceledii* fuerant, hodieque
Scotobrigantes Iberni, qui & veri *Scoti*. Nam *Brit-*
tannorum veterum sermone *Deboü* five *Deheu*, &
Dextra est & *Auster*, sicuti & *Hebræis* *מִן יָמִין*.
Vide plura in *CURIA DAMNIORUM*, & in *VIC-*
TURIONES.

DEUTIONISSUM: Ita planè restituendum in
Anonymo, pro eo quod sexto casu *Devionisso* dici-
tur; quò sit *Cotenes* in *Dumnoniis*, pervetustum
atque inclytum Oppidum. Interamnia est Urbs ista;
unde & *Deutionissum* dictum censeo, quasi *Deu ti an*
isc, five *Utrinque flumini*. De *Deutionissum* *Barbari*
fecere suum *Cotenes*.

DICTIS

DICTIS apud Notitiam, Ravennati corruptè
Dixio est, & Camdeno falsò *Dictum* scribitur, & ad
 Cangorum Venedotiæ oppidum *Diganwy* indictâ
 causâ relegatur, etsi constet Notitiæ ævo Legiones
 ab Iscanâ & Devanâ Coloniâ ad Antonini Pii Vallum,
 & Saxonicum Limitem tuendum fuisse amandas.
 Videmus enim *Præpositum Legionis Secundæ Augustæ*
 apud Notitiam esse Rutupis; constatque ex Lapide
 antiquo, ab erudito Equite Sibbaldò adducto, *Vexil-*
lationem Legionis XX. Valeriæ Victricis fuisse Victo-
 riæ, ultra Antonini Vallum. Unde existimaverim
 & occasionem Attacottis nostris, unâ cum Saxoni-
 bus, Pictis & Scotis datam, Provinciam immaniter
 devastandi, quod apud Marcellinum legere est. Ve-
 rùm ad *Dictum* revertendum est. In eâ Brigantiaco-
 rum Ceangorum parte quæ hodie de Paludibus West-
 moria dicitur, prægrandis est Lacus, hodie **Uinan-**
der Mere, vitiosè puto pro *Uion uedr mör* appellatus,
 quod Britannis quidem valet *Undarum cœrulearum* sive
marinarum, lacum. Ad fauces hujus Lacus præclaræ
 Stationis vestigia, prodente Camdeno, vel hodie com-
 parent. Vernaculum Loci nomen est **Ambleside**,
 quod nequeo satis mirari Virum doctum pro *Ambo-*
glannâ habuisse, cum illa ad Lineam Valli fuerit,
 cumque vel ipsi alio in loco sui immemori **The**
Bank-End sive *Ad finem Valli* putetur. In Lacu
 autem præmemorato *Itis* est sive *Parva Insula*, quæ
 appositâ Præpositivâ consonâ, & *Dictis* & *Sictis* ap-
 pellari possit. Forsan etiam Ravennatis *Dixio* sive
Dizio sexto casu est pro *Dictio*, quod possit de vitiosâ
 vulgi prolatione ita scribi, quomodò & superius *Cu-*
netzione pro *Cunetione*. Neque sanè nostrum **Amble-**
side quicquam aliud videtur quàm *An-bél sît*, sive
Caput parvæ insulæ, vel *Nordis* ut nihil sit in hac re
 negotii. In hac Arce fuit Notitiæ tempore *Præpo-*
situs Numeri Nerviorum. Vide in SIGDELES.

DOBIA sive DOVIA, in Ravennate malè scri-
 bitur *Rovia*, & in Vaticano *Novia*, nullâ commodâ

Etymologiâ. Videtur dicta veteri linguâ *Dov iû*, *Profunda aqua*: nam veteri Scotobrigantium linguâ *Dovain* hodie pro *Profundo* est, quod nobis est *Durn*. In Demetiâ est *Aber Dyvi* sive *Dov iû*, id est, *Ostium Dobia* vel *profundæ aquæ*. Huic cognomine est & flumen *Dobia* in Agro Stavefordienfi sive Ordūicum Hybernis Ceangis. Est & in Burgundiâ flumen *Duba* apud Ravennatem. Fuisse etiam *Scharpæ* flumini in Belgio nomen *Dobia* sive *Dovia*, ostendit vicina Urbs *Doüy*, Latinizantibus appellatum *Duacum*, pro *Dobium*.

DOBUNI apud Ptolemæum hodie dicuntur *Glevani*; & cùm *Durn* (quod Aremorici est *Doûn*) Britannis sit *Profundum*, credibile est *Dobunos* de *Kallibus* quas incolunt fuisse nominatos, quod & ab altero nomine *Bodunni* (quod vide suo loco) videtur confirmari. *Dobuni* videntur in Clientelâ fuisse Icenorum, quod ad Britanniam Secundam spectent. Nonnunquam etiam, florente scilicet illâ Civitate, *Cattieuchlani Dobunos* usque imperitavêre. Forfan etiam *Togodumnus*, inclyti Cunobelini alter filius, illis fuerat à Patre præfectus. Quid enim *Togodumnus* nisi *Tog o Durn* vel *Dubn* sive *Dux Dobunorum*? Etiam hodie Celtescythis Germaniæ **Tog** pro *Duce* est; quod spectare videtur & Britannorum *Toguis*, vel hodiernâ scripturâ *Tyüys*, quod est *Ducere*, ut & *Tyüysaüc*, *Ductor*.

DOLA Nennio Britanno dicitur nostrum *Deal*, de *Curvatura* puto litoris: illud enim Britannis est *Dól*, ut ferè Græcorum Δόλ. Est & altera *Dola* apud Aremoricos Britannos, quod Galfridus noster prodit Archiepiscopalem Iscaniæ Coloniæ Sedem à Sampson Episcopo fuisse translatam, ob quandam pestem Britannis dictam *YVad Velen*, Deæ puto *Andrastæ* Nemefin, de quâ nos suprâ retulimus.

DOLOCINDO: Vide in **DUNOCINDUM**.

DOMNII: Vide in **DUMNONII**.

DORCADES: Vide in **ORCADES**.

DRUIDES

DRUIDES five *Druidæ*, veterum Gallorum atque Britannorum *Theologi* five *Aruspices* & *Magi*, atque etiam pro veteri more *Magistratus*. Britannicâ linguâ appellati sunt *Deriuidhon*, quasi dicas *Persapientes*. Idem enim Celtis *Der* vel *Dre*, quod & Germanis Celtoſcythis *Deur* vel *Dooz*; ut ſint & illis *Druides*, *Deurwitten*. Altera notatio de *Quercuum* Cultu, etſi ferri poſſit, minùs tamen videtur probabilis. Hi tradidère Chaldæis atque Perſis *Magiam*, prodente Plinio. Certè Orpheus, qui & ipſe Thrax erat five Phryx vel Brigas (& per hoc de numero *Druidum* atque Bardorum) & Muſicam & Theologiam Græcos docuit. Ex Athenagorâ etiam didicimus hunc mundi *Ἱερογρίαν* tradidiſſe; quod vel præcipuum erat Magorum atque Ægyptiorum Dogma. *Σαρόνιδες* veteri convicio Græcis dicuntur de veterum *Quercuum* Cultu, ob vulgarem puto *τὸ Δρυΐδων* notationem.

DRUMABON: Ita cenſeo legendum in Anonymo, pro vitioſo *Rumabo* ſexto caſu; quò ſit Arx *Dummond* in Abrianâ valle, ſeu *Strathern*. Eſt autem *Drum Avon* antiquâ Britannorum atque Pictorum linguâ *Dorſum Annis*: hodierni Scotobrigantes *Druim Avan* dicerent. *Dummond* igitur ibridâ voce profertur pro *Drum Avon*: Certè *Rumabo* nihil eſt.

DUBRIS, Antonino *Portus Dubris*, ut & Anglis hodie *Dober*. Hic eſt ſatis notus locus in Cantio; & eſt de Britannico *Duvr iſc*, five *Aquæ tractus*: Si quidem antiquis temporibus valdè portuoſum fuiſſe illic mare oſtendit Camdenus ex Eadmero. Tempore Notitiæ *Præpoſitus Militum Tungricanorum* hîc agebat, qui *ſub Comite* erat *Saxonici Limitis*.

DUI in quâdam Camdeni Inſcriptione *Jupiter* eſt. Etiam adhuc Dialecto quâdam *Deus* Britannis dicitur *Dyü*, ut & Aremoricis *Dûe*. Vide plura in JUPANIA.

DUMNA apud Ptolemæum ex Orcadum numero est, quod quidem vocabulum videtur correptè prolatum pro *Deumona*; ut sit & **Deu** truncate dictum pro *Deheu*, *Dextra* five *Australis*: quod de Pomona sit versus *Austrum*. Vide in **MENAVIA**, & in **POMONA**.

DUMNANI Solino dicuntur *Dumnonii* five *Domnii*. Vide in sequenti.

DUMNONII: Ita enim Antonino scribuntur, cùm Ptolemæo vitiosè dicantur *Δαυμόνιοι*, Librariorum puto incuriâ; nam ipse levi vitio fecerat *Δαυμόνιοι*. Solino dicuntur *Dumnani*, Ravennati nostro *Domnii*; Monachisque eorum Regio, *Dompnonia*. Verùm *Domnii* de Singulâ tractum est *Dumn* vel *Duvn*, & *Dumnonii* de Plurali *Dumnon* five *Duvnon*, vel etiam antiquiori Declinatione *Duvnont*, unde & Britannis dicuntur *Dyuneint*. Crediderim eâ voce Veteribus dictos fuisse *Geiiffos* five *Occidentales*; tam quòd Saxonia *Occidentalis* originem suam illis videatur debere, quàm quòd *Δύσις* five *Δύμη*, Græcis etiam *Occidentem* vel *Solis Occasum* significet, de verbo scilicet *Δύειν*, quod illis *Mergi* est. Neque aliunde sanè est Britannorum *Duvn*, quod pro *Profundo* est; unde & altera gens, *Dobunorum* scilicet, nominata est. Gens ista Saxonici belli tempestate (Ambrosio Aureliano Romano Duce, in Pendragonem five Ardiragum erecto) patriam libertatem strenuè tuebatur. Horum Hyberni Ceangi five Corinavii Pytheæ Mafiliensi apud Strabonem dicuntur *Ostidamnii*. Vide in **CORINAVII** & **OSTIDAMNII**.

DUNBLISSIS: Anonymo levi vitio dicitur *Dunabliss*, uti & hodie **Dunbaste** ibridâ pronuntiatione. Arx quædam hæc erat ad Antonini Pii Vallum in Valentia. Est autem *Dunbliss* Britannico sermone, *Dun bel isc*, quod est, *Arx ad caput aquæ*. In Vaticano Codice scribitur *Duabfissis*.

DUNCLIDUM: Anonymi Exscriptor de *Simetria* atque *Dunclidum* monstrosè fecerat *Sinetriadum*,
Clidum

Clidum (& in Vaticano Libro *Clindum*.) *Dunclidum* autem nobis est **Dunbixton**, five *Arx Britonum*, ad ulteriorem Prætenturam. Atque illud erat Saxonibus temporibus validissimum Noüantarum contra Scotos munimentum. Veteri scriptori Bedæ *Alt cluid* Britannicè dicitur, tanquam *Clotanus clivus*; ut sint *Albt* & *Dun* *συνωρύχως* dicta. Idem autem Celtarum linguâ *Dun*, quod & Teutonicum **Berg** five *Burgus*, *Collis* scilicet *Arce munitus*.

DUNIUM: Ita enim in Ptolemæi Libris scribitur, de quo Camdenus fecit *Durnium*, quò conveniret hic Locus cum *Durnovaria*. Verùm *Durnovaria* urbs erat quæ hodie dicitur **Dorchester**; & Δούριον (cujus solius meminere Ptolemæus atque Ravennas) *Arx* in excelsio monte posita, ad mille ferè Passuum à *Durnovariâ*. Hodiernum Loci nomen est **Maiden-Castle**, quod Castellum est *Mai dun*, five *Ingentis collis*, & per hoc *Arcis* etiam five *Burgi*. Confirmant sententiam meam insignia Castrorum vestigia in hunc diem ibi comparentia. Anonymi Exscriptoribus mendosè *Dolocindo*, etiam in sexto casu, pro *Dunocindum* dicitur: Erat autem *Dun kind* veteribus Britannis *Montis caput*. De mendoso autem *Dolocindo* facilè conjecerim Itinerarium istud initio conscriptum fuisse majusculis Græcorum Literis. Siquidem tam proclive erat ΔΟΛΟΚΙΝΔΟΝ legere pro eo quod erat scriptum ΔΟΥΝΟΚΙΝΔΟΝ, quàm alibi ΚΑΜΟΤΛΟΔΟΥΛΟΝ ΚΟΛΩΝΙΑ pro ΚΑΜΟΤΛΟΔΟΥΝΟΝ ΚΟΛΩΝΙΑ, fallente Literarum ductu. Vide in **CAMULODUNUM**. Hujusmodi Arces extra urbes positæ etiam veteribus Hebræis appellatæ sunt מגדלי נוצרים *Migdalei notzerim*, five *Vigilum turre*s. Vide 4 Reg. xvii. 9.

DUNOCINDUM: Vide in Voce superiore.

DUNOMORUM: Vide in **DANNAVANTRIA**.

DUNUM Sinus est Ptolemæo ad Iscam fluvium in Deirorum Triarchiâ, ubi vel hodie **Dunshy** five *Duni vicus* est, Saxonibus *Stepeoneſ-healh*, & postero tempore

tempore **Strenshald** appellatus: Beda *Phari Sinum* interpretatur. Certè **Stefn** etiam hodie Thulensium Dialecto dicitur *Lapis*, & *Hale* vel *Heale* pro *Cavitate* est *valleculæ* & pro *Curvaturâ sinûs*; ut possit dici figuratè *Stpeoner-heale*, *Titulus* vel *Phari sinus*. Veteribus etiam Francobelgis **hael** pro *Furno* fuerat, ob formam puto excavatam: sicuti & Germaniæ Saxonibus **Bale hand** pro *Vola manûs* est. Hic Locus nobilitatus est vetustissimo *Strenshaldano* Cœnobio atque inclytâ Abbatissâ *Hildâ*, de quâ vide Historicorum nostrorum Principem *Bedam*. Pro *Stpeonerheale* hodie dicitur **Whithy**, quod est *Candidus vicus*. Vide in AD LAPIDEM TITULI. Fuisse videtur & huic cognominis Locus in Morinis, qui hodie **Durnkerck** dicitur.

DUNUM eidem Ptolemæo Urbs est Ibernæ, in Voluntiis, etiam hodie **Down** appellata, eodem penè sono.

DUR apud Ptolemæum fluvius est Ibernæ in *Momoniâ*: etiam hodie caret proprio nomine. Nam & *Dür* Britannis *Aqua* tantum est: Est autem idem illis *Doür* quod & Græcis *Ὀυρον*, appposito Præpositivo *D*: unde & Romanis *Urina* & *Urinator* deducta sunt. Sunt & in nostrâ *Britanniâ* plurima flumina appellata *Es dūr* sive *Sturæ*, Anglorum sermone **Stour**. **Dordrecht** in Belgio videtur fuisse *Trajectus ad Dür*. Et in Gallaciâ & in Subalpinâ Galliâ flumen *Duria* est.

DURBIS apud Antoninum fluvius est, quem de nomine conjecerim esse *Dür Güi*, sive flumen vulgò dictum **Uy**, in Siluribus. Quid autem *Dür Üi*, nisi *Profluens Aquæ*?

DURNIUM: Vide in **DUNIUM**.

DURNOVARIA apud Antoninum hodie urbs est **Dorchester**, in *Durotrigibus*, Pagique universi Caput, ad quam spectabat & Arx *Dunium*, vitiosè *Camdeno Durnium*. Britanni solutè dicerent *Dür na Uar üi*, quod est *Profluens Varii* sive *mansuetæ undæ*.

ANTIQUITATUM BRITANN. III

undæ. Qui quidem fluvius & συνώνυμος *Fræu* dicitur & *Frome*, de antiquâ Scotobrigantium Dialecto, quibus *Freuv*, & *Freum* est pro *Fluento* & *Rivo*. Britannis nostris etiam *Fraü* dicitur eodem intellectu, atque etiam quâdam aliâ Dialecto *Rbig* & *Rhiü*; quibuscum convenit & Latinorum *Rivus*, de Græco *ῥέιν*, quod Æolicè foret *ῥέειν*, pro *Fluere*. Fuisse autem & *Fraü* flumini nomen ostendit Camdenus ex Afferio. Est etiam *Freu* Britannis pro *Fluere*; unde & antiqua Principum nostrorum Regia apud Monam Insulam, appellata est de vicino fluento *Aber-Fraü*, tanquam *Fraumæ Ostium*. Fuisse etiam *Fraumæ* Durotrigum, nomen *Vario* ostendit *Moriconii* vernaculum nomen *Marham*, quod est tanquam *Ad Varium*. Est & flumen *Varus* in Allobrogibus Gallorum. *Durnovariæ* autem vel præcipuam Antiquitatem asserunt plurimi Romanorum nummuli illic effossi, qui Regis *Dorni* vulgò feruntur. Conditor hic fuit *Durnovariæ*, quo tempore Ludus regnabat Londini, Ebraucus Eboraci, & Coilus Coloniae Camuloduni, imò & Brutus Britanniae. Sunt autem ejusmodi somnia omnium vetustissima & miserrima ignoratae Antiquitatis subsidia. Vide in **RIGODUNUM**.

DUROBIUS: Ptolemæo excusabili linguæ nostræ imperitiâ *Tuerobius* dicitur. Demetiae hoc flumen est, & in Dynastiâ Kereticanâ. Britannis solutè dici potuit *Dür ov iü*, vel *av iü*, vel *ev iü*, quod est *Profluens avidæ undæ*: hodie eodem intellectu dicitur *Teivi*, *Deivüi*, vel *Teivüi*. Vide in **EBIUM**.

DUROBRIVÆ apud Antoninum Ravennati mendosè scribuntur *Durobrisin*, exscribentium certè errore; nam ipse fecerat *Durobriga*, quod *Urbs* est *ad profluentem*. Saxones dicebant *Dupmunð-cearτερ*, *Castra* scilicet sive *Urbs ad Durmant*, quod Britannis *Aquæ profluentis os* est sive *ora*. Hic Locus sequioris ævi Britannis correptè *Caer Dorm* appellatus est, Anglisque hodie *ἀπλῶς* **Caster** sive *Urbs*: & est juxta

juxta **Dornford** five *Trajectum Durmant*, ad flumen Antonam, Antinam vel Anninam (Ravennati *Nainam*) in Australium Girviorum finibus atque Antonensium. Superius ostendimus quid Britannis sit *Dür* : est etiam idem illis *Bre*, *Bri*, *Bro*, five pleniore sono *Breg*, *Brig* & *Brog*, quod & Celtoscythis Germanis **Berg**, **Byrig**, **Bogg** & **Burg**, Phrygibusque antiquis Πέρις & Πέριςμος, *Arx* scilicet & *Montis* & *Urbis* ; figuratè etiam *Civitas*, & quivis *Habitandi locus*, five *Sedes* : neque abludit Græcorum Πύριος. Fuisse etiam *Beia* veteribus Thracibus pro *Urbe*, ista Strabonis verba satis declarant : τῆς ἡ πόλεως Βείας καλεωμένης Θρακίς, ὡς καὶ ἡ Σήλυος πόλις Σηλυμβεία προσήγορετο. Idem igitur *Bria* quod & *Bri* & *Briga* & *Bro*, variantibus scilicet Dialectis.

DUROBROVIS, pro variantibus Dialectis Antonino dicitur *Durobrivis*, Bedæ *Durobrevis*, Ravennati Libro *Durobrabis*, & Peutingerianæ Tabulæ corruptissimè *Rarabis* pro *Brabis*. Hoc inter omnes constat Cantiorum esse urbem, ad fluvium Madum five Maduiacim sitam ; quam Saxones truncato nomine *þrope-cearþen* appellavere : unde & Latini-zantes Episcopum hujus urbis *Roffensem* nominavere. Siquidem sequiori tempore & *Rabis* & *Reibis* & *Robis* dicebatur. Vide in superiore quod ad Etymon spectat.

DUROCINDUM : Ita enim reposui, ad nomen Analogiam, cum in Bedâ nostro vitiosè scribatur *Dorcinea* pro *Dorcinta* : Urbs hæc in Attrebatibus fuerat, olim Episcoporum Sedes ; hodie verò Viculus antiquo nomine **Dorchester** ; quod de Britannico *Dür* est, & Latino *Castra*. Est autem *Durocindum* de *Dür* & *Kind*, quod *Caput* est *Aquæ*.

DUROCINDUM alterum : Vide in sequenti.

DUROCINONTE : Antonini Libris turpi vitio scribitur *Duroliponte*, & Ravennati etiam Monacho correptè *Durcinate*, vel forsan *Durcinante*. Oppidum hoc est Saxonibus ibridâ voce *Duntanbun* appel-

appellatum; cùm si plenè scriberetur deberet esse *Durocinontedun*. Siquidem ipsum vetus *Durocindum* possit esse *Garmonceaster*, de Germanis Incolis ita appellatum; *Durocinonte* autem, quod Girviis Britannis cesserat, *Huntedun*, sive magis *Ontedun*. Idem enim *Hunte* vel *Onte* (quod & Britannis *Ante*, *Unte*, & *Hünt*) quod Saxonibus etiam *Leond* est, Anglisque *Pond*, sive *Ultra* & *Ulterior*. Sit igitur *Durocindum* nostrum *Gormanchester*, & *Durocinonte*, *Huntedun*, sive *Huntington*. De Gormundo sive Guthruno Dano, quærant quibus fabellæ placituræ sunt.

DUROCOBRIVIS: In sexto Antonini Itinere *Durocobrium* exscribentium vitio dicitur; cùm in secundo & octavo sit *Durocobrivis*. Equidem existimaverim urbem istam fuisse in Pecuariâ Cattieu-chlanorum, quæ hodie de *Tabulato Oxæ Trajectu*, *Bedfordshire* appellatur; Oppidum scilicet *Uoburn*, nobili Abbatiâ insigne. Turbatum autem esse Antonini ordinem Itineris vel inde patet, quod secundo ejus Itinere Magiovinium distet Lactorodo M. P. XVII; sexto verò Lactorodum *Durocobrivi* XVI: ut non intersit inter Magiovinium atque *Durocobrivim*, nisi Milliare unum, quod nemini probabile videbitur. Quin & Saxonicum *Uoburn* convenire videtur cum Britannico *Dür o güog*, quod *Aqua* est *motitantis paludis*. Quid enim *Uoburn* nisi *pæg bunn*, quod idem sonat? Quid quod & Ibernorum *Bog* convenire videtur cum Anglorum *Quagg*, sive magis *Gewæg*, cum & Aremoricis Britannis *Güac*, *Tenerum* sit & *Molle*. Ipsi etiam *Woburni* Indigenis *Guogs* dicuntur *Woburnici* fluviali *paludosi fontes*. *Güogr* etiam Britannis nostris idem ferè est cum Thulensium *Uo gur*, *Salum* scilicet sive *Σεισμὸν* undarum: quin & ipsis Aremoricis *Goagüen* & *Guagren* *Unda* est, altero etiam numero *Goagou*; unde & Italis *Voga* pro *Fluctu* est. Certè Æoles facillè dicerent *ῥάγην* pro *ἄγην*, quò referendum & Anglosaxonicum

Q

Verbum

Verbum *pægan*, *Movere*, quod Anglis hodie est, **To wagg**. Adjecto igitur *Briva* (de quo nos modo retulimus) *Dūr o gūog bria* vel *briva*, *Civitas* erit *paludosi profluentis*. Constat etiam ex ipso *Ravennate* *Viam* militarem vulgò appellatam **Watling-street**, posteris Imperii temporibus fuisse neglectam (sicuti sanè hodie ex parte magnâ) subductâ jam de *Devanâ* *Coloniâ* *Legione*; ut non suppetarent militum manus, quibus posset refici. *Ravennatis* enim *Iter* *Londinio* *Veroconium* *Cornavorum* tendit per *Tamesam*, *Branavim*, & *Alaunam*, hodie **Chame**, **Banbury** & **Alcester**. *Antonini* verò temporibus *Iter* tendebat *Magiovinio* *Vennonim* per nostram *Durocobrivim*, *Lectoretum* sive *Lactorodum*, *Tripontium*, *Dannavantriam* atque *Dunomorum*. *Wetelinga* autem *Strata* (ut & hoc ex occasione *moneam*) videtur ab ipsis *Britannis* adornata, quâ tenderetur à *Galliâ* versus *Iberniam*: nam à *Portu* *Dubri* *Devam* usque processerat. Neque quicquam aliud sanè *Anglorum* ore *Weteling* quàm *Oedeling*, *Originarius* scilicet *Civis* vel *Ingenuus*. Est & in *Cornaviis* nostris *Viculus* quidam nomine **Wattlesburgh** vulgò appellatus pro *Oedelsburgh* (quomodo & *Avenæ*, *Wats* dicuntur pro **Dats**.) Hic idem *Vicus* *Britannis* dicitur eodem planè intellectu *Trev rydh*, sive *Oppidum liberum* & *ingenuum*: cum fuerint *Britannis* nostris (quod ex *Hoüeli* *Regis* *Legibus* constat) diversi generis *Vici*; *Trev rydh* scilicet sive *Mansum ingenuum*, *Trev gordh* sive *gorydh*, sive *Mansum libertinum*, & *Trev gaeth*, sive *Mansum vernile*: imò atque ipsis *Saxonibus* & *Oedelenmentum* fuerat, & *Horentun* diversis in locis. Verùm hæc in mantissam adjecta sunt.

Durocogis, fluviolus **Uoburn**: Vide in superiore. Videtur alterum fuisse & *Durocogim* & *Durocobrivim* in *Cumbris* sive *Brigantum* *Ceangis*, ubi & flumen **Cocker** & oppidum **Cockermouth**. Quid si & *Gallorum* flumen *Sequana*, *Ravennati* *Siguna*,

Sigugna, eodem veniat Etymo, tanquam *Si güog Avon*, de paludosis fontibus apud *Sequanos*?

DUROCORINAVIS: Videtur fuisse vetustissimum Castellum hodie dictum **Tre-maton**, sive *Man-sum virorum bonorum vel nobilium*, ad fluviolum **Li-ber** (seu *Profluentem brevem*) in finibus Ostidamniorum sive Corinaviorum: Quem quidem Rivum con-jecerim initio fuisse appellatum *Dür o Corinaüon*, sive *Fluvium Corinaviorum*, cui & Arx ista, ut vide-tur, limitanea cognominis fuerat. Atque hoc qui-dem in causâ fuit, quòd de *Ravennatis Durocoronavis*, permutatâ unâ literulâ, fecerim *Durocorinavis*. Vide in **CORINAVII**. Vaticano dicitur *Purocoronavis*.

DUROCORNIVIUM: Vide in **CORINIUM**.

DUROLANIS: In *Ravennati* sexto casu *Duro-lani* dicitur (in Vaticano *Durolam* vitiosè) cùm plen-*is Britannorum* verbis *Dür o lân isc*, sive *Profluens plenæ aquæ* dicendum foret. Neque aliud nobis vide-tur quàm flumen **Lan** sive **Lon**, ad *Lugandinum* sive *Lancastrum*, Segontiorum caput. Vide plura in **BRENNETONACIS**, & in **LUGANDINUM**.

DUROLEUCA: Vide in **LEUCA**.

DUROLEVUM Antonini, malè *Camdeno* scri-bitur ex ingenio suo *Durolenum*, quo fit **Lenham**, sive *Prædii villa* in *Cantiis*, cùm reverà sit vetustum oppidum **Sittingbourn** sive *Sittenburn* appellatum, quod *Indigenarum fontem* significat. In *Alfredi Re-gis Vitâ Cantiani fontes* appellati sunt. Mirè huc fa-cit de *Britannicâ Linguâ* petitum Etymon. Siqui-dem *Dür o leü üi*, sive hodiernâ Linguâ *Dür y gloyü üi*, *Profluens est Aquæ limpide*: idem enim *Glevum* quod *Durolevum*, sicuti & *Leuca* & *Duroleuca*, de quo & oppidum *Durolicum*. Vide in **GLEVUM**.

DUROLICUM: Levi errore in *Antonino* legi-tur *Durolitum*; sicuti vice versâ aliàs *Camboricum* pro *Camboriturum*. Posset & *Duroleuca* nominari, cùm positum sit ad amnem *Leucam*. Verùm cre-diderim *Durolicum* Romanis dictum, cùm plenè

Britannis diceretur *Dür o lugain*, five *Profluens limpidi amnis*. Hoc flumen etiam Saxonibus appellatum est *Ligean*, de Britannico *Lugain*, vel *Lugavon*. *Durolicum* autem in finibus erat Trinovantium ad spatium XII. M.P. à Londinio: nam in Antonino levi admodum mendo legimus XV. M.P. pro XII. ut sit Oppidum **Waltham**; quod quidem veterum Saxonorum Regum *Nemorenses* fuisse *Villam*, non tam ex nomine **Waltham** conjecerim, quam quod **Haraldus Rex** de Prædio suo, ante commissum cum Normannis prælium Abbatiam ibi dedicaverit in spem futuræ victoriæ. Peccatum autem fuisse à Librariis in Antonini numeris vel inde patet, quod cum in Itinere à Londinio ad Luguvalum Cæsaromagus distet Londinio M.P. XXVIII. cumque in alio à Ventâ Icenorum ad Londinium *Durolicum* distet Cæsaromago M.P. XVI. & Londinio M.P. XV. (unde conficitur summa Milliarium XXXI. à Cæsaromago ad Londinium) supersint tamen primo numero M.P. III. unde manifestum est illud quod modò diximus, pro M.P. XV. legendum esse M.P. XII. Camdenus igitur noster magno versatur in errore; cum *Durolicum* habeat pro viculo **Leighton** five *Leucoduno*, & M.P. V. reponat pro XV. deletis scilicet caractere X. Quid quod manifesta sint Icenianæ Viæ vestigia, cum per omnes penè vicos Londinio Cæsaromagus usque Stratæ nomen adhuc perduret?

DUOTRIGES: Britannorum Civitas est apud Ptolemæum, etiam Saxonibus ibridâ compositione *Dop-jæten* five *Aquatici Sessores* appellata. Certè *Trigo* Britannis *Habitare* & *Morari* est, & *Dür* etiam *Aqua* & *Fretum*. Credibile est hos olim fuisse in *Dumnoniorum* Clientelâ, & *Pecuarías* habuisse in *Carviliis*, quod hi omnes postero tempore ad Occidentales Saxones five *Geuissos* pertinuerint. Elegantissimus iste Pagus plurimis Romanorum Castellis communitus est.

DURO-

DUROTUOBRIGA: De monstroso *Punctuobice* apud Anonymum ita ex ingenio reposui: quid enim non audendum in tali monstro? Antonino hic *Locus Traiectus* dicitur: & quando *Traiectus* iste distet Abonâ sive Alabo in Dobunis M. P. IX. non potuit esse Camdeni **Oldburgh** sive *Antiquus Burgus*; sed oportet (nisi me graviter fallit ariolatio) e regione fuisse **Newenham** sive *Villæ Novæ*, ubi hodie **Stramelod Passage** sive *Parvæ Fraumæ Traiectus* est, ad confluentiam Sabrianæ atque **Stroud**: quod quidem **Stroud** de nomine *Traiectus* Britannis videtur dici *Es traud*, quod idem sonat. *Dür dou briga* autem veterum Britannorum solutis verbis *Duarum Aquarum* erit *Civitas*. Quin & ipsum nomen **Newenham** indicio est fuisse etiam alium locum in viciniâ se vetustiore. Equidem existimaverim in ipso Ravennati Autographo fuisse ΔΟΥΡΟΤΟΥΟΒΡΙΓΗ. Si cui conjectura nostra minùs arrisura est, licet per me ut commodiorem inveniat.

DUROVERNUM Antonini, vitiosè scribitur Ptolemæo Δαρεβερνον, Bedæque aliquantò meliùs *Dorobernum* & *Dorobernia*; apud Anonymum autem nostrum sexto casu *Duroverno* (& in Vaticano *Duroverno*) *Cantiacorum*. De Peutingeriano autem monstro *Duroaverus* nihil attinet dicere. Saxonice tandem temporibus *Lantuaþa-býrg*, quod est solutis verbis *Cantiacorum virorum burgus* vel *castellum*, appellatum est: nam hoc semper fuit genti Caput. Cùm autem veteri Brigantum sive Celtarum sermone *Vern*, *Sanctuarium* fuerit (de Pelasgico antiquo *ἱερόν* pro *ἱερὸν*) & cùm *Dür* etiam sit *ὕδωρ* sive *Aqua*; quid vetat sacram istam Sedem Latine reddi *Fanum profluentis amnis* sive (sicuti Fluvius iste vulgò appellatur) *Sturæ*, de Britannico scilicet *Es dūr* sive *τὸ ὕδωρ*? Vide in **VERNOMETUM**.

DUROVERNUM etiam Anonymo est in Dumnoniis; quod in edito Libro mendosè concipitur *Duriarno*, sexto etiam casu, cùm ille fecerit Dialecto quâdam

quâdam *Duruarno*. Suspicio hoc esse *Dulyphe*, inter Stenam atque Uxelim situm, quod à *Dür*, *Aqua* vel *Fretum*, & *Lis*, *Curia* nominatum videatur. Possit etiam *Lis* idem dici quod & *Vern*, cum Veteribus omnes *Curiae* dedicatae fuerint in *Templa*. Est autem Britannicum *Lis* idem ferè quod & Græcum *Λεῶς* sive *Λαός*, Saxonicumque *Leob*, de quo & Anglorum nostrorum *Leet*, quod *Conventum populi* sonat, sive *Mallum*. Quid quod & Latinorum *Lis* huc videatur pertinere?

DUROVIGUTUM Anonymo soli notum, sexto casu *Duroviguto* dicitur. Idem tamen hic Locus Antonino nomine Latino *Ad Pontem* nominatur; & est hodie **Paunton** Magna ad flumen *Viētium* sive *Vigutium* (hodie **Witham**) in Majorum Icenorum Pago seu Lindano. Quid autem *Vigutum* nisi *Uigot* *Avon* sive *Uigantum flumen*? Nam & *Uigot* & *Uigont* Plurali numero dicebant Veteres. Erit igitur *Dür* o *Uigont*, *Aqua Vigantium* sive *Icenorum*. Etiam *Venta* Icenorum dicitur Nennio *Caer Went Güic*, quod est *Civitas Ventæ Huicciorum*, ut Bedano utar vocabulo. Denique advertendum in Ravennate Geographo *Durobrigam* occupare locum *Duroviguti*, manifesto exscriptoris errore.

DUROVIGUTUS, fluvius *Vigutus*, Anonymo nostro correptè *Viētius*. Vide in superiore.

E.

EBIUM: *Ebiō* Anonymo sexto dicitur casu: in Græco Libro forsan fuerat *Ἐβιον*. Arx hæc ad Antonini Pii Vallum erat, loco scilicet qui vitiosè dicitur vulgò **Achindeby**, de Britannico *Aüch an düi*, quod *Acritudo* est *undæ* sive *amnis*. Tantundem autem fuerit sive *Ebium* dicas sive *Debium*, sublatâ scilicet vel adjectâ Præpositivâ. Certè Britannorum verbum *Deivio*, *Avidissimè absumere* est tam *radendo* quàm *ustulando*; quin & *Aüch* (sive productiùs *Avüch*) *Acri-*

Acritudo est & *Celeritas*. Est & Latinis *Avidus* & *Aviditas*, de nostro *Aüydh*. Crediderim etiam antiquis Belgis *Deviam* sive *Doviam* fuisse fluvium qui hodie Francobelgis dicitur **Scharp**, eodem planè intellectu, quod vel confirmat nomen Urbis *Douay* sive *Dobium*.

EBLANA: Vide in DEBLANA.

EBUDA: Vide in CLAVANIS. Ravennati dicitur *Evania* pro *Ebonia*.

EBUDÆ vel *Ebudes*, vulgòque vitiosè *Hebrides* (sicut & Jordani *Mevaniæ*) Insulæ sunt ignoto numero in Deucaledonio Mari sitæ. Hodie Scotobrigantibus Ibernis *Infeu Gal*, sive *Brigantica Insula*, appellantur: nam & *Brigantes* Ibernix pro Gallis sive *Peregrinis* fuêrunt antiquis Eriis sive Scotis. Neque sanè *Evaüd* vel *Evon* (nam & *Ebonia* & *Evo-nes* nonnullis dicuntur *Ebudæ*) quicquam aliud significat quàm *Insulas*: Nam *Aü* vel *Eü* Veteribus tam *Mare* quàm *Insula* fuerat, ut & Saxonum *ſege* vel *Eý*. Hodiernis autem Ebudarum incolis **Äu** esse pro *Oceano* ostendit harum Insularum diligentissimus descriptor Martinus. Plinio hæ dicuntur *Hæbudes*, & Marciano apud Stephanum Byzantinum *Αἰβῆσαι*, Ptolemæo verò rectiùs *Εβῆσαι*.

EBURA flumen *Eura*: Vide in EBURACUM.

EBURACIUS, in veteri Inscriptione apud Brigantum Ceangos sive Cumbros repertâ, pro *Genio* est *Eburacensium*. Veteres nostri & *Genios* & *Deos* sibi finxere de Locorum nominibus, ut & Monachi, longè his insulsiore, Sanctulos. Vide in CONGANGII.

EBURACUM: Ita enim & Antonino & Anonymo scriptum reperio, cùm Ptolemæo sit *Eboracum*, quod tamen tantundem esse scio. De Britannico *Eur* vel *Ebr*, quod ipsis Græcis est *Ευρον* (unde adjectâ Præpositivâ de more nostro fit *Dür* & *Dovr*) Adjectivâ formâ fit *Evräuc*, *Aquosum*, unde & urbi Britannicum nomen *Caer Evräuc*, sive *Aquosa Civitas*.

Quin

Quin & ipsis Romanis *Ebrius* est *Benè madidus*. Vicinum etiam flumen *Eura* (sive *Ebura*) dicitur; cuius nominis & fluvius est in Galliis, ut & populus *Eburones*; de quibus & insigne cognomentum *D'Ebreux*, atque oppidum etiam *Eburodunum*, hodie vitiôsè *Embrun*. Videtur etiam Belgarum *Ypres* vel *Yper* eodem esse Etymo tanquam *Ebura*, atque etiam flumen hodie *Yper Le*, *Eburoleuca*, ac *Ebura*, atque *Lega* vel *Leuca*. Vide in *LEUCA*. Hæc Statio fuerat *VI. Legionis*, nomine *Victricis*, frænandæ *Brigantiae* atque *Valentiae* positæ. Nequeo sanè mirari unam Legionem suffecisse, cùm duæ opponerentur *Siluribus* & *Cornaviis* nostris. In veteri quâdam Inscriptione Urbi nomen est *COLONIA EBORACUM*, cùm in *Aurelio Victore* dicatur *Municipium*; verùm improprie hoc, quo sensu scilicet *Colonia* omnes dici solent *Municipia*.

EBUROCASSUM: Hoc in uno *Ravennate* hodie occurrit, estque ad *Alauni* ostium in *Otodinis*, & de flumine *Alauno* nomen habet *Alnwick*; juxta quod & viculus est etiam hodie dictus *Ebertwick*, quo nomine Saxones dixere nostrum *Eburacum*, ibridâ scilicet compositione. Nomen autem *Eburocassum*, sive *Evrâuc Assû*, *Sinistrum* sonat *Eburacum*, & per hoc *Septentrionale*. Siquidem veteribus *Britannis* *Dehou*, *Dextrum*, & *Assû* sive *Chûtth*, *Sinistrum*, pro *Australi* fuerant atque *Boreali* mundi parte. Hinc constat moris fuisse primis temporibus *Orientem Solem* præcipuè adorare. *Hebræis* etiam cæterisque *Orientis* incolis pro *Famin* sive *Dextra* pro *Austro* est. Contrà *Græcis*, quorum *Auguracula* spectabant *Austrum*, *Oriens* erat pro *Manu sinistra*, atque *Occasus Solis* pro *Dextrâ*; quæ omnia contrà erant *Romanis*, quorum scilicet augurandi loca spectabant *Boream*: nam illis *Dextra* fælicis erat *Augurii*, ad quam fuerat mundi *Latus orientale*; & contrà *Sinistra* infausti, quod à partibus esset *Syderum occasus* sive *Inferorum*. *Græcis* verò *Sinistra manus*, quod boni esset *Auspicii* Εὐώνυμος
appel-

appellata est, & *Dextra* contrà infauſta, quòd Dii Manes ab illâ eſſe ferrentur. Rudioribus autem populis, cùm nullæ eſſent Deorum Imagines, vel ſanè Templâ, his *orientia Sydera* ſummis excipiebantur honoribus, cultibus, atque poppyſmis. Scitè igitur Virgilianus ille Paſtor ut agreſtis loquitur;

Daphni, quid antiquos Aſtrorum ſuſpiciſ ortus?

Ecce Dionæi proceſſit Cæſaris Aſtrum.

EDROS: Vide in ADROS; nam vitioſè in quibusdam Ptolemæi Exemplaribus legimus *Εδρος ἑρμῶς*.

ELAVIANI: Vide in CLAVANIS.

ELCONIUM: Sexto caſu in Ravennate legimus *Elconio*, & videtur ex ordine Itinerarii antiquiſſimus eſſe locus in Corinaviis, ad Alauni amnis caput ſitus, hodie **Camelford** appellatus, ibridâ compoſitione; olim autem *Camalan*, tanquam *Cam a laün üi*, quod eſt *Pleni amnis flexura*. *Elconium* autem ſolutis verbis dici potuit *Ael cond iü*, ſive *Supercilium principis amnis*. Nihil attinet quicquam mutire de fabuloſi Regis Arthurii prælio apud *Camalaunam* commiſſo; niſi idem ille fuerit qui & Ambroſius Aurelianus, de quo nos ſuprà retulimus.

ELETA: Anonymo hæc Græco caſu *Elete* ſcribitur, & videtur eſſe Inſula **Wansman** (ſive veriore ſcripturâ, *Brads man*) in Lindiſfarnenſibus ſive Acmodis. Dicta autem videtur Britannis *Eü letan*, ſive *Lata Inſula*. Nescio an & vernaculum nomen ibridâ ſit compoſitione de **Brad**, quod *Latum* eſt, & *Maen*, *Saxum*.

ELTABON: Hoc eidem Anonymo truncatè & ſexto caſu eſt *Eltabo*, & videtur eſſe *Petroci oppidum*, vulgò correpto vocabulo **Padſtow** pro *Petrocſtow*, in Oſtidamniis ſive Corinaviis. Arx hæc olim erat munitiſſima, & ad Alauni oſtium poſita. Erit autem *Eltabon* ſolutè ſcriptum *Ael tavon*, ſive *Amnis supercilium*. Idem enim *Avon*, *Davon*, & *Tavon*, uti ſæpiùs memoravimus.

R

ELTABON

ELTABON five *Eltavon*: Ita enim planè repōnendum in Anonymo pro vitioso *Eltanuri* (in Vaticano *Eltauori*) nullā omninò Etymologiā. Hoc vel ex Itinerarii ordine dici videtur hodie *Borealis Antona*. Saxonice dicitur *Northaventun*, unde facile est colligere & *Avontonam* five *Antonam* fuisse alio nomine vocatam. Flumen etiam quod præterfluit urbem, *Antina*, *Annina* & *Nina* appellatum videtur, cū & Ravennati sit *Naina*. Vide in **ANTONA** & in **NAINA**.

EPIACUM: Vide in **PEPIACUM**.

EPIDII: Vide in **PEPIDII**. Utrumque truncato capite est.

ERDINI apud Ptolemæum Ibernix populus, & dici videntur solutè *Eri dineu*, five *Erigenæ montium*.

ESSEGRADENAS: In Anonymo, deperditā unā literā, dicitur *Essegradena*. Hæc videtur esse **Holy Island**, five *Sacra Insula* in Lindisfarnensibus five Acmodis. Quid enim aliud *Essegrad Enas* nisi Dialecto quādam veteris Lingux, *Sacrata Insula*? In Vaticano scripto Codice geminatā voce dicitur *Esse, Grandena*.

ETOCESSA: Ita proculdubiò corrigendus est Anonymus, cū duplici errore & *Epocessa* & *Ypocessa* repræsentet. Hæc urbs in Dobunis est ad confluentiam Sabrianæ atque Abonæ, unde & *Etocessa* nominatā est, tanquam *Etoc isceu*, five *Faux aquarum* five *fluminum*. Possit enim Antiquis dici *Etoc*, pro eo quod hodie Britannis est *Ūthūc* vel *Gūthuc*, & Novæ Angliæ Barbaris, *Cuttuc*. Hic locus Saxonibus dicebatur *Theocrbypur*, hodieque **Wettersbury**, tanquam *Etocessæ Arx* vel *Burgus*. Quæ de nescio quo minorum gentium Sancto *Theoco* crepatur vulgò minus nihilo sunt. Crediderim etiam alteram fuisse *Etocessam* in Ceangis Ordūicum five Stavefordiano Pago, quæ hodie **Uttoreter** est. Vide in **ANITOCIS**. Haud absimili Etymo dici videtur *Eburonum Castellum* apud Belgas nomine *Atuatuca*, tanquam

At utūc av five *Ad fauces undæ*, quod modò est *Leodium* five *Leodicum*. Ptolemæo vitiosè hoc scribitur
 Ἀργάνσλοβ.

ETOCETUM Antonini vitiosè scriptum puto pro *Letocerum*, quod vide suo loco. Causa erroris quòd non ita longè abesset *Etoceffa* five *Utoc-cearpen*, hodie **Uttoreter**, in confluentiâ duorum fluminum, Dobix scilicet atque alius cujus nomen modò non occurrit. Si quis tamen mallet & illud magis *Eto-cetum* fuisse nominatum quàm *Etoceffam*, non me repugnantem invenerit: Potuit enim *Letoceri* nomen altero *Etoceti* obscurari. Sit igitur & *Etocetum* Britannicè *Etoc e Tui* five *Dui*, quod *Faux* est *Amnis* five *Dobie*. Antonini Milliaria, ipsiusque Itinerarii ratio nunquam finent aliud iudiciū ferri, nisi me multū fallit ariolatio.

EXOBANES: Penè jurarem ita scripsisse ipsum Anonymum, etsi in edito Libro sit *Exofades* prorsus nullo cum Etymo. Idem enim veteri scripturâ *Exob* quod & *Escob*, quod Britannis dicitur *Episcopus*, ut & *Anes* five *Inis* sit *Insula*: Ut planè sit ipsa **Farn** five **Fern** Insula, veteribus Britannis *Medicante*, quod me docuit Camdenus primū. Nam & *Fern* vel *Vern* Brigantum veterum linguâ fuisse *Sacrum*, nos in **DUROVERNUM** & in **VERNOMETUM** ostendimus. **Lindisfarn** autem de *Lindiſſā* Amne appellata est. Sanctæ istæ Insulæ Monachis illorum temporum satis erant accommodæ, neque enim longè aberant Bannâ Nordanhumbranorum Regiâ; & opportuno fuerant perfugio, si quid à litore incommodi suboriretur. Videtur autem Britannicum nomen *Inis Medic Ante* five *Unte*, interpretari posse *Insula Regis Ulterioris*: Siquidem Regulus Berniciorum (cujus mentio est apud Stephanum Heddium Bedæ coævum, in Vitâ Episcopi Wilfridi) potuit dici Briganticè *Medic Ante*, seu *Rex Ulterior*. Certè Oscè five Celticè loquentibus Italiæ populis *Meddix* fuerat pro *Magistratu summo*, qualis & veteri Græciæ dicebatur *Μέδων*.

Ita enim Pompeius Festus; "*Meddix* apud Oscos
" nomen *Magistratus* est." Ennius etiam,
Summus ibi capitur Meddix, occiditur alter.

Sin autem hoc longiùs videatur petatum, proclive
foret reponere *Medhic Anse* seu *Pratenses Insulae*, quod
vel nomen *Acmodarum* aliquatenùs confirmat. Ve-
rùm *Inis Medicante* priori adstipulatur *ἑνὶ μύτῃ*, cùm
Singulari dicatur numero. Hæc Insula fuerat è re-
gione Bannæ, sicuti modò retulimus. Vide in
LINDISFARNE & in ACMODÆ.

F.

FANUM COCIDIS: In MS. Regis Galliarum
curtatè scribitur *Fanocodi*, & in Editò vitiosius
Fanocedi, cùm in Vaticano Codice plenè scribatur
sexto casu *Fanococidi*. Possit hoc videri locus ille
celebris ad Amnem *Cocidem* in Otodinis, ubi Paulinus
ille tot millia baptizâsse fertur, nomine *Halysson*
sive *Sacer lapis*, forsan ob *Στήλην* aliquam Amni *Cocidi*
sacram. Vide in COCIDIS.

FRAXULA: Fluvii nomen apud Ravennatem (in
Vaticano vitiosè *Traxula*) hodie correptè *Froshwell*.
Et est in Orientali nostrâ Saxoniâ sive Guepponiâ.
Britanni solutis verbis dicerent *Fraü süael*, sive *Fluctus*
brevis: Siquidem *Fraü* Britannis *Fluor* est, & *Uael*,
Güael & *Süael*, *Vilis* & *Bassus*. Sunt autem in Bri-
tanniâ plurima flumina nomine *Swale* sive *Vahalis*,
sive etiam malles *Fraxulæ*. Vide in IDUMANTIUS
& in MANTIUM.

G.

GABRANTUICON PORTUS, de commodi-
tate suâ Ptolemæo *Εὐλίμῃος Κόλπος* appellatus,
Latinoque Interpreti *Portuosus Sinus*; unde, pro-
dente Camdeno & vicinus Viculus hodie dictus est
de securitate loci *Sureby* sive *Securus vicus*, qui in
finu

sinu est **Burlington**; quem quidem Sinum ille mecum habet pro *Grabrantuicon Portu*. Quid autem *Gabrantuicon* Britannis nisi *Gavr ant* (vel *gant*) *üigon*, quod *Capella* est *exadversum maris fluctibus*? *Fluctus* enim *maris* veteribus Britannis & *Uigon* erat & *Uion*, uti & Saxonibus de *motu* *pægen*, Anglisque *Uabes* vel *Uaben*. *Kent* etiam hodie *Corinaviis* & *Ar-moricis* pro *Ante* est, de *Kent*, *Caput*; sicuti & nostratibus *Gan* vel *Gant*, *Apud* est: *Gavr* etiam *Capra* est. Fuerit igitur *Gavr ant üigon* Insigne alicujus ad hunc Portum noti Hospitii publici, sicuti & sequens *Gabrocentum* etiam hodie **Gateshead**, sive *Ad caprina capita*. Falsus est igitur *Camdenus* cum de *Gabrantuicon* Genitivum fecerit Pluralem, cum nullus fuerit ejus nominis *Popellus*. Adde quod in nonnullis melioris notæ *Ptolemæi* *Libris* *Γαβροκέντων* legatur, non verò *Γαβροκέντων*. Quid quod vel ipsum nomen *Burlintun* (nonnullis vitiosè **Bridlington**) ibridâ dicatur compositione pro *Büch ar lin*, quod *Caper* est *ad marinum liquorem*? Quid apertiùs?

GABROCENTUM: In Anonymo sexto casu legitur *Gabrocentio*, & in *Notitiæ Libro* *Gabrosentum*, levi vitio; quod & nobis jam olim deprehensum est, cum nondum ederetur *Ravennas* qui *Gabrocentium* scripsit, quod videremus *Gabr cent* Anglorum vernaculâ dici **Gateshead**, uti superiùs monuimus. *Tribunum Cohortis Secundæ Thracum* Stationem habuisse *Gabrocenti* ex *Notitiâ* didicimus. De ruderibus autem tam antiquæ urbis nobis *Novum Castellum* in viciniâ ortum est, meliori quidem, uti speramus, auspicio; atque hoc nobis *Gabrocentum novum* fit.

GADA, flumen **Jed** in Citeriore *Valentiâ*. Vide in sequenti.

GADENI: *Ptolemæo* ita dicuntur *Maiatæ* in *Valentiâ*. Hi orientale *Valentiæ* latus tenuere, de *Bodotriâ* *Sinu Otodinos* usque. Vestigia hujus gentis etiam hodie exstant in **Keddonbourn**, atque etiam in flumine **Jed**, & in urbe **Jedburgh** sive *Gadoburgo*.
 Quid

Quid enim *Gadeni* nisi ad *Gadam* amnem *geniti*? Eiusdem formæ occurrunt *Carini*, *Morini*, *Dareni*, & *Luceni*, uti nos prius monuimus. Ignotum non erat Britannis *Gadæ* nomen; nam *Gadam* sive *Gadefsam* fuisse illis fluvioli nomen ostendit vicus *Gadesden*, sive *Gadessodunum*, ad fluviolum *Gadam* in Catricuchlanis. Est & flumen *Sheete* in Belgicâ Primâ seu Brachbantiâ, quod & *Gadam* Veteribus appellatum equidem existimaverim. Ravennati forsân erat *Gata*: Nam de vitioso *Calatumis* feci *Gata*, *Lumis*; quò *Lumis* sit alterum nomen fluminis *Dile*, quod ita dicitur à *Dilin*, *Insequi*. Vide in LIMIA. Certè *Gadaü* Britannis *Relinquere* est, & per hoc etiam *Fugere*; unde & Aremoricis *Gadoü* dicuntur *Lepores*, tanquam *fugaces*. Quid quod & Sarmatis & hodiernis Persis *Chod* dicatur *Profectio*, quò referri possit & Græcum ὁδός, *Via*, & Borealium nostrorum *Gate*. Persis etiam *Choda* pro *Summo Numine* est, quod Veteribus *Sol* erat, tanquam ἥλιος; nam pro *Aurigâ* habebatur. Vide plura in MAIATÆ.

GALGACUS: Caledonum hic erat Ardiragus, Argetotoxus, sive Imperator summus, temporibus Proprætoris Agricolæ. Videtur autem vel ex nomine fuisse Nouianta sive Gallovidius. In vetusto Libro Triadum *Galaüc ap Llienaüc* dicitur. Est autem *Llienaüc* Britannis *Parthenius*, sive *furtivo toro genitus*; nam *Lbian*, *Puella* est vel *Virgo*. Unde conjecerim eum notho fuisse patre. Est autem *Galaüc* tanquam *Peregrinas*, *Gallicus*, vel *Scotobrigas*.

GAMBOGLANDA: Ita conjicio legendum pro *Amboglanna*, quod vide.

GANGANI: Gens hæc Ibernica est apud Ptolemæum. Vide in CEANGI.

GANIO: Vide in CENIO.

GARIENUS apud Ptolemæum, fluuius est in Iccinimagnis ulterioribus sive Nordofolcis, hodie correptè *Pate* appellatus. Videtur mihi ostium hujus amnis *Garienum* tanquam *Garü iii eneu* sive *Asperæ unde*

unde os appellatum. In Vaticano Ravennatis Exemplari hoc flumen vitiosè scribitur *Anava*.

GARIONENUM: In Libro Notitiæ mendosè scribi videtur *Garionnonum*: atque hæc quidem Statio fuerat *Præpositi Equitum Stablefianorum sub Comite Limitis Saxonici*. Et planè videtur fuisse nostrum **Paremouth** sive *Garieni ostium*. Ipsi Camdeno visum est in primâ Britanniae suæ Editione fuisse **Caster** sive *Castra*, non longè à nostro **Paremouth**. Verùm **Caster** illud nihil aliud fuerat quàm *Castrorum locus* extra urbem positorum, qualis & **Lerdon** est extra Camulodunum. In alterâ Britanniae suæ Editione Arx quædam insignis, Bedæ (de Tuberculo puto in quo sita est) dicta *Lnobheperburg*, Camdeno habita est pro *Garioneno*: Hodiernum loci nomen **Burgh-Castle** est sive *Castellum collinum*. Sunt autem illic immanes vetusti operis reliquiae. Erant sanè huiusmodi Arces veteribus Romanis frequenter commodioribus locis extra urbes positæ, qualis & supra Dunocindum extra Durnovariam. Dicatur igitur Arx ista in præsentiarum Arx *Garionena*, atque ipsum **Paremouth**, *Garionenum*; quod quidem solutis verbis Britannicè dicatur *Garü aün eneu*, sive *Garumnae* vel *asperi amnis ostium*. Aquitanorum flumen *Garumna* Straboni dicitur *γαργυῶς*: Siquidem Literæ *mn* Veteribus proferebantur ut *nn*.

GARNIA: Hæc Insula in Antonino turpi vitio *Sarnia* dicitur, cùm nobis hodie sit **Garnsey**, quasi *Guaronum* sive *Baronum Insula*: Siquidem Celtis sive veteribus Brigantibus & *Uaron*, & *Baron* & *Güaron* dicebantur *bellici Gallorum Clientes* sive *Soldurii*. Sit igitur **Garnsey** Britannorum plenis verbis *Güaron inis*, vel etiam *Güaron iü*, quod idem valet: Ut sit probabile Insulam istam datam fuisse quibusdam Militibus, qualiter hodie Melita.

GAUSENNIS: Vide in **CANTENNIS**.

GEBANNIUM: Antonino vitiosè scriptum esse *Gobannium* ostendit hodiernum urbis nomen **Aberge-venny**,

benny, seu potius *Aber geban iü*, quod est *Alti fluminis ostium*: Ostendit etiam mons *Gebenna* (Straboni Κέμμενον) in Galliis, hodie *Les Cevennes* sive *Montes præalti*. Erat autem Syllaba *Ge* Veteribus (uti & hodie Germanis) Articulare quid sive Augmenti loco, quod & vitiosè scribitur nostratibus *Y*; sicuti & priori sæculo Anglis dicebatur **Þbozn** pro **Gebozn**, & similia multa. Est autem hic locus in Siluribus ad cognominem fluvium *Gebannium*. In Ravennati nostro sexto casu & truncatè dicitur *Bannio*, quod tamen tantundem esse scio. Idem enim Britannis *Ban iü* sive *Altum flumen*, quod & præmissò Articulo *Geban iü*. Vide in **BANOVALUM**.

GEBANNIUS: Vide in voce superiore.

GENUA: Vide in **CENIO**.

GEUICCIA: Apud Pausaniam monstroso verbo dicitur ΓΕΝΟΥΝΙΑ, vitio certè exscribentium, pro eo quod ipse fecerat ΓΕΥΟΥΙΚΙΑ, oculos fallente literarum ductu, ut ferè fit in ignotis nominibus. Hæc fuerat olim Icenorum, Uicciorum sive Uigantum latum Imperium; ut & Britannia Secunda Romanorum. Incolæ Belgobriganticæ fuere originis, uti nos superius memoravimus. Camdenus inscitè pro *Genunia* reposuit *Guinethia*, quod barbarum nomen est Venedotiæ, & nuperrimè ad aurem tantum ab imperitis confictum; quod quidem nollem à tanto Viro factum. Vide in **BRITANNIA** & in **ICENI**.

GIRVII, Britanniae quædam natio apud Bedam; sive potius Icenorum Majorum non tam Ceangi quam Vernæ. Australes tamen *Girvii* sive *Huntedunenses* videntur fuisse Æstiva Cattieuchlanorum; & Boreales tantum seu Cantabrigienses, Icenorum. Tandem verò, Saxonum puto temporibus, de immanibus istis paludibus & sylvis erecti sunt duo Pagi seu Conventus, qui tamen uni parent Vicecomiti. Certè instructissimus Camdeni enarrator Gibson ostendit non nisi sub Henrico Tertio *Huntedunenses* servilem conditionem exuisse. Credibile est igitur *Girvii* istos

istos fuisse Icenorum & Cattieuchlanorum Civitatibus pro Helotis, atque tales etiam in Saxonum jus transisse, adeoque Britannici fuisse generis. Certè vel *Ivonis* nomen, cujus in tutelâ est oppidum *Sleppa* five *Nova Ritomagus* (ut de Neoto Ainulphoburgi Numine nihil dicam) indicio est eos esse Britannos. Hi enim *S. Joannem* etiam hodie *Ivanem* dicunt. Fabella de *Ivone* Persâ de Monachorum venit cerebellis. Quin & Ostidamniorum Britannico populo est etiam alterum oppidum *Ivoni* dedicatum. Videtur & Urbs *Sleppa* Britannicæ planè originis. Siquidem in Höu-eli nostri Legibus *Ysleppan* dicitur Britannicè Παγίς five *Decipula*. Quod ad *Girviorum* nomen attinet, planè de Britannico *Gyrwys* est, quod veteri linguâ est *Pecorum Actores*; vetustiori etiam scripturâ *Gir-üis* atque *Girüir*. Vide in RITOMAGUS.

GLANNOBANTA: In Imperii Notitiâ legitur *Glannibanta*, & in Antonino pejus *Glannoventa*, de quibus nos levi negotio fecimus *Glannobanta*. Britanni vetere linguâ solutè dicerent *Glen* five *Glyn o bant*, quod est *Vallicula loci pandi vel subsidentis*. Hæc Statio fuerat *Tribuni Cohortis Primæ Morinorum*; quod ostendit Notitia. Et cùm hæc Arx fuerit ad Lineam Valli (quod nos docet Notitia) neque potuit esse *Bainbydg* in Agro Brigantico, quod primò visum est Camdeno; neque ad flumen *Wensbeck*, ut idem Vir magnus postea conjecerat; neque denique *Caer Voran*, quod eruditissimo Camdeni Enarratori placuit, cùm *Caer Voran* suo sub nomine compareat in Anonymo: Equidem existimaverim *Glannobantam* fuisse *Routcheffer* ad Vallum, quod & Antonini intervalla hoc confirmant, & quod in Notitiâ hæc Statio proxima stet à Tunoceno. Quid quod nomen *Route* etiam *Iter* significet? Nam & hodiernis Gallis ea vox in usu est, & Britannis etiam *Rhodio* pro *Ambulare* est. Antonini etiam XI. Iter ab hac Statione orditur. Est igitur *Routcheffer* tanquam *Castra Itineris*.

S

GLE-

GLEVUM Antonini, Ravennati *Libro Glebon Colonia* est: Britannis hodie *Caer Gloyü*, correptè puto pro *Caer gloyü üi*, vel *Civitas amnis limpidi*. Græcè scribebatur Γληβον, unde & Anonymo dicitur *Glebon*. Confirmat etiam Camdeni Inscriptio Aquis Calidis reperta *Glevum* fuisse *Coloniam*. Vide in **DUROLEVUM**.

GLOTTA apud Tacitum, Ptolemæo veriùs scribitur Κλωττα. Vide in **CLOTA**.

GRAMPIUS Caledoniæ mons Tacito memoratus, hodie dicitur *Grantz-Bein* sive *Granni Colles*, Γενναίος βενοι, de antiquo scilicet *Beli* sive *Beleni* vel *Apollinis Granni* cultu. Notissimum est antiquissima *Sacra* in *Montium* apicibus fuisse celebrata, quò scilicet *Dii immortales* faciliùs exaudirent precantes.

GRANNUS: *Beleni* vel *Apollinis* cognomentum hoc fuisse apud antiquos *Brigantes* sive *Celtas* ex pluribus *Velferi* Inscriptionibus constat. Atque inde novimus *Caledones* nostros fuisse eadem origine quâ & *Galli veteres*, quòd *Mantovii* sive *Musfelburgi* reperta sit *Ara* sub hoc Titulo, **APPOLLINI. GRANNO. Q. LUCIUS. SABINIANUS. PROCOS. AUG.** Atque hic etiam antiquis *Doribus* Κάργενιος, *Phrygibusque* Γενναῖος appellatus est, de Γεννὸς scilicet sive Γεννὸς, quod *Veteribus* idem fuerat quod & Κορμὸς, nempe *Truncus arboris*. Sub eâ enim formâ *Veteres* colebant summa *Numina*, ante inventum *Statuarum* usum. *Aquæ Granni* dicuntur *Belgarum Fontes*, hodiernis *Gallis Aix la Chapelle*, & *Francobelgis Aken*. Atque hinc est quòd etiam hodie *Grein* *Ibernis Scotobrigantibus* sit pro *Sole*.

GRUCIUS, fluminis nomen in *Ordüicibus*. Vide in **PENNOCRUCIUM**.

H.

HABITANCUM, *Rifingham* in Otodinis, Antiquitatum reliquiis celebre. Hoc ex veteri Inscriptione ostendit Camdenus. Nescio an Brigantice dictum fuerit *Havot an cūm*, quod est *Mansio Æstivalis in convalle*. Situm est hoc oppidum ad flumen *Read* sive *Rit*, de *Trajectu* ita appellatum; nisi & *Rit* sit etiam pro *Cursu*, quod vix credo. Vide supra in BREMENIUM.

HAVNUM: Ausus sum ita reponere in Anonymo pro vitioso *Daunoni* (quod in Vaticano est *Dannom*) quod ipse videtur scripsisse *Haunom*, vel magis etiam Græcâ Declinatione *Haunon*. Hodie *Hotonam* esse videtur in Gadenis sive Maiatis, unde & Camdenus docet Viam militarem procedere versus Tuæsin nostram sive Borgovicum. Ingenuè fateor me nescire quid ea vox sibi velit, nisi Dialecto quâdam sit idem quod *Hunnum*.

HEBRIDES: Vide in EBUDÆ.

HERCULIS PROMONTORIUM apud Ptolemaeum *Hertland* est sive *Litus Herculis* in Dumnoniis. Vide plura in JUPAPANIA.

HESUS, *Mars* sive *Orcus*, Celticis gentibus idem fuerat qui & Germanis *Celtoscythis* (quod in Islandorum Edda cernere est) *Omnipotens As* appellatur. Sarmatibus *Os* pro *Patre* est, quod (apposito Præpositivo *T*) Britannis & *Tāz* fit & *Tāt* eodem intellectu. Phrygibus *Asiæ Deus* iste & *Ἄτλις* erat & *Ἄσις*, & *Μηνολύγεγνος*, *Deus* scilicet *Lunus* sive Phrygium Pantheon, Thracibus dictus *Ἀτλής* sive *Ἀτλής ὕης*, vel *Pater Filius*, quod idem Romanorum est *Liber Pater*. Hic erat & Syrorum *Aziz*, qui pro *Marte* illis fuerat: *Ἄρης Ἀζίζος λεγόμενος ὑπὸ τῶν οἰκένων τῆς Ἑδεσσας*, inquit Imperator Julianus. Neque diversus sanè Græcorum *Dis Pater* sive *Ἀιδώνος*, sicuti neque Germanorum *Odin*, qui & Hyperboreis Canadensibus dici videtur

videtur *Odcon* non abſimili ſignificatu. Quid enim Germanorum *Odin* niſi *Ot kind*, ſive *Pater Filius* correptè prolatum? Erat hic igitur antiquiſſimis populis pro Summo Numine tam Cœleſti ſcilicet quàm Infernali; *Superis Deorum gratus & imis*, quod ait de Mercurio Horatius. Vide in **TEUTATES**. Oppidum eſt in Belgio hodie dictum **Dudenaerd** Francobelgarum ſermone, quaſi dicas Angloſaxonum Dialecto *Odin gearð*, quod *Odini Septum* eſt ſive *Arx* vel *Domus*. Equidem contenderim hoc non eſſe diverſum à *Fano Martis*, quod in Libro Notitiæ & in Antonini Itinerario Tabuliſque Peutingerianis occurrit. Veteres Belgæ *Aſgardh* appellaverint.

HIBERNIA: Vide in **IBERNIA**.

HORESCI: Ita enim apud Tacitum legunt Eru- diti pro eo quod in Libris vitioſè ſcribitur *Horeſi*, etſi Sibbaldo placeat ſuum *Ogésai*. Populus hic erat Caledoniæ, ad flumen *Iſcam*, *Tuiſcam* ſive *Tuæſin*, in Dynaſtiâ quâdam de *An gūiſc* ſive *ſ' Iona*, hodie **Angus** appellatâ. Adeò nihil eſt quod de neſcio quo *Ængus* ſive *Æneâ* vulgò crepatur. Dicuntur autem *Horeſci* de *Gor ūiſc*, quod eſt *Supra Iſcam* ſive *Flumen*. Hi Ptolemæo *Tæxali* dicuntur. Vide in **TÆXALI**.

HUICCI: Ita Bedæ noſtro dicuntur *Ordüices*. Vide in **ICENI**, **ORDUICES**, & in **UIGANTES** & **GEUICCIA**.

HUNNUM: Statio hæc eſt in Notitiæ Libro *Præſecti Sabinianæ Alæ*, ad Vallum Hadriani; unde vel hodie **Seventhales** corruptiſſimo vocabulo appellatur, uti Camdenus ſatis doctè monuit. In Ravennate Libro legimus *Onno* ſexto caſu, ut ſit admodum credibile traxiſſe ſibi nomen de aliquâ *Fraxino*, quæ Britannis dicitur *Onnen*.

I.

IBELNIUM : Anonymo nostro pravè scribitur sexto etiam casu *Ibernio*, mutato scilicet *L* in *R*, quod quidem aliàs haud rarerè fieri solet. Videtur hoc fuisse vetustum oppidum in Durotrigibus, hodie ibridâ compositione vocatum **Windsor**. Nam & Itinerarii ratio illud poscit, & pronus est lapsus in ignotis vulgò vocabulis. Britanni nostri solutè dicerent *I bêl na iü*, quod & *Caput* est & *anterior pars undæ*, sive *amnis*. Possit & plenius efferri *Ibelanium*, imò etiam (dempto Præpositivo *I*) *Belanium*, quasi *Bêl an iü*, quod tantundem valet. Unde & Saxonibus effectum **Windsor**, tanquam *Belaniensis Trajectus*. Vide in **BLATUM BULGIUM**, quod & *Belanium*.

IBERNIA, Græcis Scriptoribus Ἰβερνία, Ἰβερνὴ & Ἰέρνῃ, Diodoro etiam Siculo Ἰεῖς. Vulgò hæc vitiosè scribitur *Hibernia*, tanquam de Latino. Veteres solutè dicerent *Iü Erion*, tanquam *Insula Terrigenarum* sive Ἀυτοχθόνων. Siquidem *Aü*, *Eü* & *Iü* tam *Insula* erat quàm *Aqua* Veteribus : quæ & plenius scribebantur *Aug* vel *Og*, sicuti & Teutonibus *Æge* atque *Ooghe*, de Græcâ voce Ἀυγή, quòd omnis *Aqua splendeat* ; unde etiam & alterum nomen *Lug*, de Λύκη, quod *Lux* est : Quin & Ὠγήν veteribus Græcis dicebatur *Oceanus*, unde & Plutarcho Ὠκυγία pro *Ibernia* est. Ἰεῖς etiam antiquæ Græciæ *Terra* est, sicuti & Britanniae nostræ *Er*, & Syris Ἀργα *Arnga*. Certè ipsi *Iberni* & *Erin* sive *Erion* se appellant ; unde & *Erigenæ* Scoto nomen, tanquam *Ereiniaüc*, quod ab *Er*, *Terra* est & *Geni* vel *Eni*, *Nasci*. Videtur sanè gens ista ante appulsum nostrorum Brigantum sive Phrygum universam Galliam, Hispaniam, atque Britanniam tenuisse : nam & Vascones & Cantabri etiam hodie ex parte magnâ (sicuti & olim universa Aquitania, prodente Strabone, Garumnâ usque)

usque) veteri *Eriorum* Linguâ utuntur; quod ostendit Antiquariorum Britanniae facile Princeps Edvardus Luidius in luculentâ suâ Archæologiâ. *Ibernorum* autem hodiernus sermo ferè tertiâ sui parte Briganticus est sive Britannus; unde & Scotobrigantes hodiernos *Ibernos* nomino, cum & ipsi se Gallos seu Peregrinos vocent. Primi autem Mortales ideo & *Terrigenæ* & *Αυλόχθονες* habebantur, quod ad instar cuniculorum *τρωγλοδύτι* & *Antricolæ* fuerint; unde & Scythæ *Γέτι* sive *Γεάτι* Græcis appellati sunt. De nostris certè *Ibernis* notissimus est Propertii versus,

Ibernusque Getes, pictoque Britannia curru.

Firmatur hoc vel maximè antiqui Gildæ dicto; "Prorepfere è cavernulis suis fusci vermiculi *Iberni*." Neque sanè ab his videntur diversi qui vulgò etiam hodie feruntur nobis antiquiores, *antrisque* & in sylvis vitam egisse; & *Coüri*, *Milüyr* & *Güidhonod* appellantur. Singulari certè numero *Caur* dicitur Gigas, correptè pro *Cau ür*, quod *Homo* est speluncaris; qualis *Cacus* & *Cyclopes* veteribus feruntur fabulis. *Milür* etiam *Vir ferinus* est vel *sylvestris*, & per hoc *Venator*, sicuti *Milgi*, *Venaticus canis*: nam Britannis *Mil*, *Fera* est, ut & Græcis *Μῆλον* pro quovis *Pecore*; atque huc spectare videtur Ibernorum *Clanna Miledh*. Denique Gigas *fœmina*, *Coüres* dicitur & *Güidhon*, quod est *Saga*. *Antricolæ* Scythiæ prodit Strabo, Libro suæ Geographiæ XI. *Troglis* suis frigus devitasse: *τρωγλοδύτι* (inquit ille) ἐν φωλεῶσι οἰκῶντες. *Ἀπὸ τὰ ψύχη*. Vide plura in BRIGANTES, SCOTI, & UERGION.

IBERNI: Quibusdam Ptolemæi Libris corruptè dicuntur *Ουτεργοι*, nisi sit illud *συνωνύμως* positum; sicuti & suprâ *Αυτεργοι* seu *veteres Iberni*. Populus hic erat *Iberniæ*; ubi & *Ibernus* fluvius, in extremâ *Momoniâ*. Ita autem videntur appellati à Britannis, postquam bona *Iberniæ* pars à Brigantum & Belgarum colonis occupata est. Vide in AUTEIRI & in ERDINL.

IBERNIS

IBERNIS Ptolemæo urbs est *Iberniæ*, ad *Ibernum* flumen posita. Si **Dunkeran** est (sicuti Camdeno mecum verisimile videtur) nomen suum sortiri possit de *Corinaviis*, *Dumthoniæ* Colonis, quasi *Dun Kernaü* sive *Corinaviorum* urbs. Certè antiquitatem arguit, quòd Episcoporum Sedes olim fuerit.

IBERNUS; Fluvius hic *Iberniæ* est apud Ptolemæum. Vide in superiore. Ptolemæi Libris Ἰβήρος dicitur.

IBERRAN apud Anonymum, *Insula Clota* est, & Castellum hodie correptè dictum **Arran**. In Catalogo Insularum apud eundem Scriptorem vitiosissimè scribitur *Union*, cùm deberet esse *Iuerion*, vel uti priùs scripserat *Iberran* pro ipsâ Arce, hodie etiam **Arran** appellatâ. Est autem Brigantibus *Iü-Erion*, *Insula Erigenarum*, Noüantarum scilicet sive Gallovidiorum, qui origine erant Scotobriganticâ vel Ibernî mixto genere. Vide suprâ in IBERNIA.

ICENI, magna Britannorum Civitas atque inclyti Prasutagi atque Vondicæ Regnum, quorum Clientelis universa *Geüiccia*, *Uigantia*, sive *Britannia Secunda* constabat. Venerabili Bedæ gens ista *Hüiccia* dicitur; & *Venta* etiam *Icenorum*, primis temporibus Britannici generis Caput (Nennio nostro *Caer Uent*) *Güic* appellatur. Unde conficitur ex facili eosdem fuisse omnino *Icenos* & *Hüiccios*, nisi quòd *Hüiccii* dicantur de Singulari nomine *Uic*, sicuti & suprâ de *Ceang*, *Ceangi*; & *Iceni* contrâ de Plurali *Uicon*, sicuti & de *Cangon*, *Cangani*. Erant autem *Uicon* (hodiernâ scripturâ *Wychon* & *Gwychon*) Tacito dicti *Uigantes* (nam *Jugantes* manifestò vitiosum est) quod quidem vocabulum *Viros fortes* & *strenuos* significare videtur. Unde & στυγνύμους olim *Kedyrn* sive *Strenui* appellati sunt *Britannis*, ut & universa *Insula Inis y kedirn*, sive *Insula virorum fortium* στυγνδοχικῶς de *Uigantum* populis. Certè vel hodiernis Francobelgis **Uig** pro *Prelîo* est, & **Uigand** pro *Bellatore strenuo*: Nec multum sanè abludit Anglicum nomen

nomen **Quick** quod pro *Vivido* est; quod Scoto-saxones efferunt Britannico adhuc sono *Huick* sive **Whigg**: neque absimili significatu est Latinum nomen *Vigor*. Videntur isti post Belgarum appulsum fuisse his pro Provinciâ; verum processu temporis, orto nescio quo civili tumultu, virtute præcipue Silurum atque Cornavorum, novum sibi condidisse Geüicciæ Regnum. Certè vel hodiernus Britanno- rum sermo originem sapit Belgobriganticam. Fuisse etiam veterem Belgarum Linguam Teutonismis quibusdam inquinatam, sicuti & contra Teutonum Cel- tocismis, multa declarant quæ non sunt hujus loci. Erunt tamen duo Exempla instar omnium. Unde nostri homines *Proditorem* dicerent *Bradür* de Teu- tonico **Aer-raeder**, sicuti & *Proditionem*, *Brád* de **Aer-raed**? Unde etiam *Anudon*, *Perjurium* est de Teutonico **Aneed-doen**, quod est *Falsum juramen- tum facere*, nisi ea vocabula à veteribus Belgis acce- pissent? Neque enim antiqui Saxones ita locuti sunt; atque ipsæ voces compositionis sunt planè Teutonicæ. Fuisse autem Belgicæ & Transmarinæ factionis *Icenos* nostros vel inde patet, quòd societatem Romanorum etiam sub Claudio libenter amplexi fuerint. De his enim ita Tacitus Annalium septimo; "*Iceni* valida " gens, nec præliis concussa, quia societatem nostram " volentes accesserant." Verum de diverticulo re- deundum est. Habuit hic populos utrosque Icen- magnos, Corios sive Coricenos, Boreales Girvios, Ordüices, Dobunos, Silures cum suis Demetis, & Cornavios, unà cum utrisque eorum Canganis in fide & clientelâ, vel certè in societate. Temporibus au- tem Constantini Magni de Attacottiâ nostrâ sive Wal- liâ facta est nova Præsidialis Provincia, nomine Fla- via. Verum ruente tandem Romanorum militum po- testate, Britannia Secunda, sive Geüiccia, in tria dis- filuit Regna, Britanno- rum scilicet sive Walliscorum, Merciorum, atque Orientalium Anglorum; ita ta- men ut Mercii antiquo jure Principatam tenerent.

Augusti

Augusti atque Tiberii tempestate Icenorum Rex Cunobelinus, amicitia Romanorum adjutus, & Cartimanduae Brigantis nuptiis auctus, universae Insulae Pendragon sive Ardiragus factus, Caratacum filium Siluribus praefecerat, atque alterum etiam nomine Togodumnus Dobunorum sive Glevanorum creavit Ducem, ni me fallit ariolatio. Ante Romana autem tempora praecipua Regum Sedes videtur fuisse Lindi Colonia, postea etiam Archiepiscoporum illius Provinciae. Postero vero tempore, occupato jam à Romanis Colonis Lindo, Cives quidem migravere Crocolanum, quod exinde Ventam sive Μητρόπολιν dicebant *Icenorum*: Reges vero jam facti vectigales, ad Coricenos seu Minores *Icenos*, Bennonim atque Ratas sese recepere. Neque praetereundum censeo vetustum Monasterium **Icanhoe** sive *Icenorum Arcem* appellatum, quod in Lindensibus est, Lindensem Conventum planè *Icenis* vindicare, meaque Geographiae fidem facere. In Ptolemæi Tabulis gravimendo pro *Οικενοί* hodie legimus *κίρδοι*, quod oportuit hoc loco subnotari. Tacito in Vita Agricolae *Iceni* Brigantibus accensentur; unde constat eos Brigantici fuisse generis.

ICENIMAGNI: Clientes hi fuerant *Icenorum Majorum*. Constabant enim initio horum Ceangis sive Juventute Pastoritiam rem apud Nordofolcas & Sudofolcas faciente. Vel ipse Camdenus censet *Icenos* dici à Cæsare *Cenimagnos*; verum non advertit truncatum esse eorum nomen vel ab ipso Cæsare, vel certè à Librariis. Ratio autem hujus nominis altiùs repetenda est. Britannis priscis, pro diversitate Dialectorum, vel *Magn* vel *Mogn* (Aremoricis hodie *Moan*) vel etiam *Megn*, liquidiusculâ scilicet G, efferebatur pro nostro *Main*, quod pro *Parvo* & *Tenui* est; sicuti & Armeniis *Mân*, Latinis *Manis* (ut in voce *Immanis*) atque etiam Græcis *Μανός*. Qui igitur hodie dicuntur Gallis *Le menu peuple* (ut etiam Francobelgis **De Menigh**, atque ipsis etiam

T

Roma-

Romanis *Minuta Plebes*) poterant & Britannis dici *Megni*; nam & hodie *Plebecula* dicitur *Y Meini*, quod Veteres scriberent *Gemegni*. E diverso de alterâ voce *Magn*, *Icenimagni* dici videntur quasi *Parvi* vel *Juvenes Icenii*. Neque sanè abluunt *Icenimagnorum* Saxonica vocabula; siquidem hodie *Norfolk* & *Suffolk* nominantur, quæ quidem novimus Romanis sonare *Borealem* & *Australem Pubem*. De *Fole* enim, sive *Pullo* vel *Parvulo*, fit *Folk*; sicuti & de *Tale*, *Talk*; de *Stale*, *Stalk*; & de *Pull*, *Pulk*, Deminutivâ quâdam formâ: Et nomen *Folcach* etiam hodie Britannorum est de *Plebe minorum gentium*. Verùm de istis plùs satis. Fuerint igitur *Nordofolcæ*, *Icenorum* Pastores, & contrâ *Sudofolcæ* (quod vel hodie sunt ex parte) *Bubulci*: Atque hæc quidem primis fuerant temporibus. Cæsaris autem ævo satis ampla Civitas hæc fuerat, etsi (ut videtur) *Icenorum* in fide; cùm nulla sit apud Ptolemæum tanti populi mentio. Tandem etiam sub Saxone Victore Orientalium Anglorum Regnum fuit; quod satis indicio est fuisse *Icenimagniam* jam antea sui juris, non minùs quàm Flaviam nostram sive Attacottiam: neque enim ut fungi nascuntur Regna. Apud Germanos etiam fuere *Chauci Majores* atque *Minores*.

ICIANI apud Antoninum, urbs est in Borealibus *Icenimagnis*, hodie dicta **Ickborough**, sicuti **Talbotto** mecum videtur. Dicebantur autem *Iciani* de *Populo*, tanquam *Iceangi* vel *Uiceangeu*, quod *Pubes* est *Icenorum* seu *Uigantum*; ut sit & **Ickborough**, *Icianorum* *Arx* sive *Burgus*. Crediderim & nostrum *Nordovicum* fuisse alicujus nominis Romanorum tempore: nam & locus Castrorum (hodie etiam **Caster**) ad tertium lapidem est ab inclytâ urbe, & Saxonicum nomen *Nopðpic*, *Boreales* sonat *Icianos*. Si quis in re tam obscurâ conjecturæ locus, equidem divinaverim duplices, imò triplices fuisse *Icianos*, Occidentales scilicet ad *Icburgum*, & Boreales ad *Nordovicum*, & Australes etiam sive Orientales (respectu habito ad

ad priores *Icianos*) ad *Gyper-pic* five *Ipswich*. Britannis enim & *Güippa* & *Güeppa* pro *Ore* & *Facie* est, & forsan etiam pro *Mundi facie* five *Oriente*. Cum enim *Chüith* five *Sinistra manus* sit pro *Boreâ*, & *Deheu* five *Dextra* pro *Austro*; quin possit & *Güeppa* dici pro *Oriente*? Ut possint & *Saxones* nostri *Orientales*, *Gueppon* five *Gueppones* Britannis appellari; imò & *Guepponum nemus* dici quod Anglis est *Epping-forest*. Etiam *Sarmatis Geba* est pro *Ore* & *Buccâ*; *Scotobrigantibus* vitiosè *Gulba*. Est & *Guepponium* oppidum *Epping*.

ICTA: Vide in VICTIS.

IDUMANTIUS, Orientalis Saxoniae Æstuarium, Ptolemæo vitiosè appellatum *Ἰδρυμάντιος*. Hoc erat *Fraxulæ* atque *Ansæ* vel *Axæ* fluminum ostium, quod & *Ravennati* truncatè dicitur *Mantium*, & in Vaticano monstrosè *Intraum*, *Antrum*; unde mutatâ literâ *Labiali* vitiosum *Pant* pro *Fraxula* est, cum deberet dici *Mant*. In *Ravennate* tamen *Libro* mendosè scribitur *Mantrum*, pro eo quod deberet esse *Mantium* five *Mant üion*, quod *Ostium* est vel *Os fluminum*. Quin & ipse *Idumantius*, si solutè scribatur, erit *I deu mant iü*, five hodiernâ loquelâ *Ydheu vant wy*, hoc est, *Duo fluminea ora*.

IENA: Vide in CENIO; nam Ptolemæo vitiosè *Ἰῆνα* dicitur pro *Κῆνα*, quod & ipsum est quasi *Kend av*, vel *Caput aquæ*. In Vaticano MS. *Lano* est vitiosius.

ILA apud Ptolemæum fluvius est in Carinis Caledoniæ, qui quidem hodie plenius *Ullise*, tanquam *Ui bel* vel *Aquæ Os* vel *Caput*, appellatur. Fuerat igitur magis Æstuarium quàm Flumen.

IMMANUENTIUS, Trinoüantum Rex, Cæsari memoratus, & à Cassivellano obtruncatus. Nescio quid hoc nomen sibi velit, nisi sit (quod equidem suspicor) *Hynav y Noüanteu*, five antiquiore scripturâ *Hinam a Noüantou*, *Trinoüantum* scilicet five *Noüantum natu maximus*, quem & nos hodie dicimus

Majorem Londinii. Vide in NOVANTÆ, & in TRINOUANES.

INISECOUNOS: Ita enim proculdubiò in Anonymo legendum pro eo quod in Libro est nimis curtè conceptum *Insenos*; cùm sit in Antonino *Counennos*, quod vide.

IRIS Diodoro Siculo Insula *Ibernia* est, quomodò & nobis hodie **Ireland** sive *Eriorum Terra*. Vide in IBERNIA.

ISACA: Ita enim in quibusdam Ptolemæi Libris vitiosè scribitur pro *Isca*. Flumen hoc est ad Dumnoniorum *Isca*.

ISAMNIUM, Ptolemæo Ἰσάμνιον ἄλγος sive *Isam-nium Promontorium*, hodie *S. Johannis* in Voluntiis Ibernix, ut Camdeno mecum videtur. Certè Scotobrigantibus *I savn iü*, *Ostium* sive *Os* est unde sive *maris*.

ISANNAVARIA: Vide in DANNAVANTRIA.

ISCA, hoc est *Aqua*; atque hæc veterum Brigantum sermone *Uisc* erat, & hodiernis etiam Pannoniis sive Boiis **Uis**. *Uisc* autem proprio positum intellectu, *Tractus* quidam est sive *Agmen aquæ*. Certè verbum *Uisco* sive *Güisco* Ostidamniis est *Adigere*, & Britannis nostris *Inducere*. Erant *Isce* in Britannia penè innumeræ: Apud Belgas etiam flumen **Esch** vel **Asch** est, quod pro *Isca* venit. Quin & flumen *Axona*, quod in Belgicâ Secundâ est (modò dictum *Aisne*) dici videtur tanquam *Asc avon* vel *Asc aün*, quod *Tractus* est *amnis*.

ISCA AUGUSTA: Ita enim in Anonymo dicitur celeberrima urbs Silurum; cùm Antonino sit *Isca Legio Secunda Augusta*, de *Legione Secundâ*, quæ & *Britannica Secunda*, ex quo eam Claudius de Germaniâ traduxit, Vespasiani ductu. Ab hâc igitur *Legione* urbs ista ad hunc diem *Caer Leon ar Uysc* sive *giar Uysc* appellatur; atque hoc est *Civitas Legionis ad Iscam* sive *ad aquæ tractum*. De cineribus tantæ urbis

urbis **Netport** sive *Novus portus* in viciniâ ortus est. Ptolemæus egregiè lapsus est dum *Isam* nostram cum *Isâ Dumnoniorum* confuderit. Hæc fuit primis temporibus Archiepiscoporum Provinciæ Flaviæ Sedes, quæ modò, prodente Galfrido, Dola est in Britannia Transmarinâ.

ISCA DUMNONIORUM, Saxonibus *Eaxan-cearþen*, tanquam *Isana civitas*, & Latinizantibus Monachis *Exonia*. Nequeo satis mirari convenisse Ravennati cum Antonino in inquinatissimo errore: Siquidem utrique horum *Scadum* Urbis nomen est, Antonino verò *Nanniorum* vel *Nunniorum*, Populi, quod Ravennati est *Namorum*; alio tamen loco aliquantò rectiùs *Scadomorum* posuit, cùm deberet dici *Isca Domniorum*. In MS. Regis Galliarum *Scadoniorum* est; malè editur *Scadomorum*. Poterat enim de Singulari *Domn* (antiquâ scripturâ pro *Duvn*) Plurali numero dici *Domnii*; sicuti & de Plurali *Dumnon*, *Dumnonii*. Peutingerianæ etiam Tabulæ *Isca-dum Nomorum* est. Ipsa Regio Monachis *Dompnonia* dicitur. Liquet inde quid audendum sit in veteri Geographiâ purgandâ, cùm veterum Locorum nomina prorsus fuerint ignota Librariis.

ISCALIS apud Ptolemæum urbs est in Ceangis Dumnoniorum, ad flumen **Ibel** sive *Guivel*, quod solutum erit *Güi bel*, vel *Fluvii os & caput*; unde Florentio dicto Wigornienfi urbs hæc *Givelcester* appellatur. Nennio verò Britanno *Pen sâr vël coit* est, quasi dicas *Ad caput fluminei oris in sylvâ*. *Coit* autem dicit Nemus dictum *Coit maiür*, *Ingentem* scilicet *sylvam*, vel *Selpube*, quâ constabat olim universus iste Pagus. Erit autem *Iscalis* solutè positum *Is vël*, sive *Os* vel *Ostium fluminis*. Hoc Ravennati inversè dicitur *Velox* sive *Belox*; quod vide suo loco.

ISCALIS; Flumen **Ibel**: Vide in superiore.

ISURIUM BRIGANTUM: Ita enim & Antonino & Ravennati dicitur. Caput hoc erat *Brigantum*
Britan-

Britannici generis, sicuti & Eburacum, Romanorum; nam diversi habitabant Britones & Romani primorum temporum, quod minùs inter se fiderent. Hodie dicitur **Aldburg** sive *Urbs vetus*, & est ad Eburam amnem positum. Imò dictum videtur *Isurium* tanquam *Is eur*, quod est *Infra Eburam* sive aquam. Atque hoc quidem fuerat Ptolemæi *Brigantium*; non verò (veluti Camdeno & sequacibus videtur) *Colonia Eburacum*. Vide in **BRIGANTIUM**.

ITUCODON apud Anonymum hodie **Wetter-Cowdon** est ad ulteriorem Prætenturam in Valentia. Forsan autem *Ituc iii don* solutè scriptum *Arx* erit *ad fauces undæ*. Siquidem *Den*, *Din*, *Don* & *Dun* pro diversis Dialectis *Arx* est, atque etiam *Oppidum*: *Etoc* etiam vel *Ituc* (quod hodie est *Uthuc* vel *Güthuc*) *Faux* est sive *Guttur*; etiam Novæ Angliæ Barbaris *Cuttuc*: neque aliunde Romanorum *Guttur*. Vide in **ETOCessa**, **ETOCERUM**, **ANITOCIS**; & in **BRANDON** & **LUBDON**.

ITUNA, Ptolemæo flumen **Eden** est in Brigantium Ceangis, hodie Cumbris. Hoc si solutè scribatur erit *Itun iii*, hodiernâque scripturâ *Y tynn wy*, sive *Tentum flumen*; cujus nominis plura sunt per Britanniam flumina. Vide in **ANTONA** & in **TINNA**.

ITYS Ptolemæo flumen est Deucaledoniæ, sicuti Camdeno mecum videtur. Hodie dicitur **Alint**, tanquam *Asc hynt*, quod *Aquæ iter* est. *Itys* autem solutè positum videtur esse *I tüisc* vel *Y twysc*, sive *Aquæ tractus* vel *fluvius*. Vide in **TUÆSIS**.

IVERION: Vide in **IBERRAN**, & in **IBERNIA**.

JUGANTES: Vide in **UIGANTES**.

JULIA STRATA quæ Nechamo Poëtæ dicitur, juxta Camdenum Via militaris est ad Iscam Augustam, à *Julio* Frontino Silurum subactore constrata. Hic autem advertendum ἐν παρῳδῳ, Saxonicum vocabulum *Erming-ſtræt*, *Stratam* dici *militarem*; siquidem

siquidem **Hermen** Teutonibus dicuntur *Milites* five *Bellatores*.

JUPAPANIA: Non dubitavi apud Anonymum ita rescribere; cū in Libro sit (nullā planē cum Etymologiā) *Jupania*, elisā scilicet repetitā Syllabā. Siquidem (quod advertit Placidus Porcheron, eruditissimus Ravennatis Editor atque Interpres) sæpe evenit in MS. Codicibus, ut Syllaba, cū bis debeat consequenter, à Librariis semel tantū scribatur. Atque equidem existimaverim hanc fuisse vetustissimam Silurum Urbem, hodie duplici nomine insignitam, *Caer Dyv* scilicet, de amne *Tavo* five *Rhato-staubio*; & *Caer Dydh*, de *Jovis* vel *Herculis* cultu. *Aü*, *Eü*, *Iü*, *Oü* & *Üi* vetustissimis Briganticæ linguæ Dialectis pro *Liquore* fuerant *aquæ*; imò & pro quovis *Nitore* & *Lumine* five *Aquæ* five *Diei*, five etiam figuratè ipsius *Juventæ*. Appositis etiam Præpositivis Literis *D, G, S, T*, fit Græcis atque Britannis $\Delta\delta\varsigma$, *Deü*, *Diü*, & *Düi*, tam pro *Die* quā pro *Deo*: Nam & Cretes olim *Diem* dicebant $\Delta\acute{\iota}\alpha$, sicuti vel hodie Scotobrigantes *Deum*; imò & Romanis ipsis idem est *Jupiter* qui & *Diespiter*. Sicuti & Britannis nostris *Diü* vel *Dyü* etiam hodie & *Dies* est & *Deus*. Armeniis seu veteribus Phrygibus *Tiü* est *Deus*, appositā alterā Præpositivā *T*; quod si apponatur *S*, fiet Lacedæmonium $\Sigma\acute{\iota}\delta\epsilon$, & commune $\Sigma\delta\varsigma$; si *G* vel *I*, Aremoricorum *Goü* vel *Ioü*, quod & *Jupiter* est & *Juvenis*. Britannis verò *Güi* pro *Unda* est, & *Düi* pro *Aqua* & *Deus*. Celtoscythis autem seu Teutonibus plenius dicitur **Dags** & **Daeg**, Armeniis tamen hodiernis *Te*. Denique antiquis Phrygibus, Argivisq; & Ægyptiis horum Colonis, Ἰάω , Ἰαὺ atque Ἰώ pro *Juvene* erat *Deo*, *Baccho* scilicet five *Attide Menotyranno* & *Apolline*, qui quidem & *Deus Lunus* fuerat & Κόρος & *Liber*, & Ἡερχλῆς five *Hercules*; quem & Ægyptii, prodente in Iside Plutarcho, *Conchâ* five *Lunari* scaphâ circumvectum ferebant. Erant autem Græcis $\Delta\iota\sigma\kappa\lambdaῆς$, Ἡερχλῆς , cum similibus aliis

aliis ejusdem ferè formæ, cujus & apud Romanos *Marcipor* pro *Marci puer*, atque ejusmodi alia. Si-
quidem Ἡρακλῆς est quasi *De Junone nominatus* vel
Junonius; uti & Διοκλῆς, *De Jove* vel *Jovius*; & Διονυ-
σιανός, *De Dionysio* vel *Dionysius*. Certè Μηνοτύγε-
νος iste puer Phrygibus pro *Matris Magnæ* erat *Amasio*
sive *Deliciis*; Græcis verò rudiori populo, contrà pro
Calone vel *Ministro*. Idem Numen & Thracibus
dictus est Ἰῆς Ἀτλῆς, eodem sensu quo & Romanis
Dius Fidius, quod est Διὸς υἱός, *Lunosolare* scilicet *Nu-*
men sive Phrygium Pantheon; quod cùm (ut Paphia
Venus) Ἀρσενοθήλυ fuerit, utroque sexu & Ἰῶ & Ἰῶα
dicebatur: *Solem* enim in *Lunâ* colebant Veteres.
Hic *Minor* erat *Jupiter*; sicuti *Cælum* vel *Æther*,
Major. Videbatur enim Veteribus hic Mundus non
unius Opificis Δημιουργημα, quod nos docent & Philo-
sophi & Sacri Judæorum libri; verùm Familia quæ-
dam Deorum, quibus *Cælum* & *Terra* pro Parentibus
fuerant, *Sol* autem & *Luna* pro Majoribus Liberis;
atque hi quidem fuerant Divipotes, Dii magni, Sa-
mothracumque Cabiri, sanctissimus idemque vetustis-
simus cultus. Et Phrygibus etiam & Thracibus Ἰῶ
Σάβε sive Ζῶς Σαβάζιος, *Juvenis* erat *Bacchus*, Cho-
rææ repertor. Ἦσαν ὃ καὶ ἔθνος Θερακικὸν Σάβαι, ὅπερ
τὰς Βάκχας δηλοῖ Φρυγία διαλέκτω, inquit Eustathius ad
Dionysii Περιήγησιν. Βάκχας autem Κορύβαντας dice-
bant Veteres, hoc est, *spiritu vini percitos*, & *insanos*
Διονύσιος χοροτάς; quales & Arabibus Σαβαῖοι diceban-
tur Διονυσιακοί, imò vel Judæis ipsis סובאים *Sobeim*
sunt Ὀινοφλυγῆς. Atque hinc videtur & Mohamme-
des Arabibus suis interdixisse *Vini* usu, quo *Dionysia*
eorum aboleret *Sacra*. In Gemmâ quâdam quæ in
nupero Cornelii Itinerario ad Orientem est, reperi-
mus Phrygum Ἰῶ Σάβε alati Cupidinis formâ de Leo-
nis dorso (qui ad *Magnam Matrem* spectabat) sagit-
tas jaculantem: Et in aliâ etiam ejusdem Scriptoris
Gemmâ duo sunt Cupidines, se invicem quasi confo-
dientes sagittis; qui quidem de geminâ *Lunari* Phasi
inter-

interpretandi videntur. Atque hi fuisse videntur Græcorum Ἠώς & Ἀντίκω. Cùm autem veteribus Phrygibus, Thracibus & Celtoscythis Πάπα sive Πάπας & Jupiter sit & Pater, inde factum est quòd Hercules ille sive Apollo Græcis dicatur Παίαν & Ἰὼ Παίαν, quod Juvenis est Pater sive Deus, qui & Κόρος & Liber Pater, & Teutonibus hodie eodem planè intellectu Sohn sive (uti nostri scribunt) Sun, quod Participium est Satus: Britannis etiam veteribus Jau Papan idem sonat. Nam & Jau etiam hodie nostrati populo tam Juvenis est quàm Jupiter, ut & Aremoricis Joü & Gou; & Papan est pro Filio-lo, etiam Novæ Angliæ Barbaris Papis. Neque tamen hoc nos morari debet, cùm notum sit etiam hodiernis Saxonibus Pueros atque Puellas dici Fader-kindén & Morderkindén, sicuti & Arabibus Aben dicitur Filius, quasi Paterculus, de $\alpha\beta$ Ab vel Ἀππα, Pater; quod quidem aliàs truncatè dicitur Ben tam Arabibus quàm Judæis. Papan autem veteribus Britannis & Belenum Jovis filium fuisse vel inde patet, quòd in verustâ eorum Mythologiâ ipsum Cælum (quod sæpe à natu Majoribus, harum rerum peritis, audivimus) Bugarth Papan sive Bovile Papæi appellatum est. Firmatur etiam vel inde Anonymi Monachi emendatio à nobis instituta, quòd è regione Silures, in Dumnoniis, Herculis Promontorium ponatur. Quod quidem satis bono argumento est ista Sacra non fuisse Britannis veteribus peregrina. Imò & Artemidorus apud Strabonem Libro IV: Geographiæ, ait Insulam esse juxta Britanniam, in quâ similia Samothracibus, Cereri atque Proserpinæ fiebant sacrificia. Hanc equidem existimo fuisse Malenon sive Minervæ Insulam Pythæ dictam Unifancam.

JURA: De duabus Insulis Saponis & Susura, quæ hodie in Ravennati Libro sunt, nos levi negotio fecimus Pepidionissa atque Jura; quod neminem improbatum scimus, cùm Jura sit vel hodie in Ebudarum numero. Ipse verò Ravennas non Pepidionissam
U sed

sed *Papidionissam* scripserat; cùm nesciret quid esset Græcum Πεπιδίων νῆσος, diversâque forsan uteretur Britannicæ Linguæ Dialecto. Neque dubitandum censeo quin *Jura* Britannis solutè dicatur *Jau Rig*, vel alterâ etiam Dialecto *Jou Rag*, quod est *Jovis Regis*; præsertim cùm vicina *Mula* sive *Malenos* dicatur Ravennati *Minervæ*, & cùm Gallorum mons *Jura* sive *Jurassus* huic Insulæ sit cognominis. Vide in superiore.

JUTÆ: Hi apud Bedam perversè scribuntur *Uite*, erantque in vastandâ Romanâ Provinciâ Saxonum & Anglorum socii. Etiam hodie horum Patria dicitur *Jutia* apud Danos, quorum veteri Linguâ *Jot* vel *Jotun* pro Gigante est vel *Homine sylvestri*, *Getá* scilicet vel *Geatá*, *Troglodyticam* vitam agente. Est etiam *Danus* à Saxonica voce *Ðegn*, quod illis *Vir strenuus* est, & *Minister*, & *Servus*, atque etiam *Miles*, *Kemper*, sive *Cimber*. Etiam Britannis nostris *Dên* sive *Dyn* idem ferè significat, nam usquequaque *Hominem* sonat.

L.

LABERUS, Ptolemæo Λάβρος, locus quidam fuerat in mediâ Ibernîâ nobis hodie ignotus. Equidem conjecerim Curiam fuisse Brigantum sive Κοινοβόλιον vel Parliamentorum Locum, quòd Britanorum Linguâ *Lhavar* sit *Sermo* sive *Concio*. De Camdeni *Kil-lair*, quod Castrum dicit esse in mediâ Ibernîâ, alii meliùs judicabunt. Hujusmodi Curiam fuisse crediderim & *Stone-henge* sive *Pensiles* dictos *Lapides* in lato Carviliorum Campo, modò dicto Sariscano sive Sorbiodunensi.

LACTORODUM: Hoc in plerisque Antonini Libris vitiosè *Lactodorum* scribitur, Ravennatique aliâ Dialecto *Lectoretum*; ita enim legendum cenleo pro *Lectocetum*, quod in Vaticano est geminâ voce *Lecto Ceto*. Antonini Milliaria indicio sunt hoc fuisse quod

quod hodie ibridâ compositione **Lathbury** sive **Laetoburgus** dicitur; & est ad Oxam sive Iscam flumen in finibus Ancalitium, inter Durocibrivim atque Dannavantriam. Valet autem **Laetorodum** sive **Leetoretum** solutè scriptum **Lbaith ryd** (antiquâ scripturâ **Laetrit**) quod **Trajectus** est liquoris. Britannis etiam hodie **Lbaith** pro **Humido** est; & Veteribus **Ret**, **Rit** & **Rot**, variantibus Dialectis, dicitur **Trajectus**. Etiam Gallorum urbs inclyta **Arelate**, *Supra liquorem* sonat. Etiam **Lac** Britannis dicitur **Lbaeth**, de Græco γάλα, γάλακτος, quod & Aremoricis **Leth** dicitur. Hic locus Camdeno videtur fuisse juxta Lapideum dictum **Trajectum** ad veterem Stratam; quod quidem nobis eo minùs placet, quòd Nova Porta **Laetoburgo** vicina bono indicio sit, juxta fuisse aliam urbem se ipsâ vetustiore. **Nova Porta Paganelli** hodiernum est **Laetorodum**.

LAGENTIUM: Ita enim Ravennati scribitur quod in Antonini Itineribus duplici errore & **Lagecium** & **Legæolium** dicitur. Hæc Statio fuerat in Segontiacis Brigantum, ad confluentiam fluminis **Garrüi**, **Are** (sive **Arü üi**, vel *Asperi amnis*) & **Caladurii**, **Calder**, sive potius **Calai dür**, vel *Lutosi amnis*. Hodie **Lagentium** ibridâ linguâ **Castelford** (Mariano verò **Casterford**) sive **Castra** vel **Urbs ad Trajectum** appellatur. Est autem **Lagentium** Britannorum solutis verbis **Laiü gant** (vel *gent*) **üion**, quod est *Ad manum flexuræ undarum*, quod sit in ipsâ conflentiâ. In Vaticano codice perversè scribitur **Laguentium**. pro **Laugentium**. Forſan & pervetusta urbs **Lewes** apud Australes Saxones, etiam Danicis temporibus celebris, appellata est Veteribus **Lauisca**, tanquam *Ad manum Iscæ* sive *Amnis* hodie ἀνωρύμυς.

LANGANUM vel **IANGANUM** **PROMONTORIUM**: Vide in **CEANGI**; nam vitiosè Ptolemæo scribitur.

LAPIS TITULI: Vide in **AD LAPIDEM TITULI**.

LAVATRIS: Ita enim in Antonino est, cùm sit apud Notitiam Plurativo vocabulo *Lavatres*, & in Anonymo corruptè *Lavaris*, omisâ literâ T. Statio ista in partibus Deirorum est, in Ægmundi Dynastiâ, ad fluviolum de Urbis nomine hodie appellatum *Laber* sive *Lavatrim*. *Lavatrim* autem Romanis dici *Balineum* vetus Inscriptio apud Camdenum manifestum facit, atque etiam Anglorum nomen *Bowes*, quod *Balinei Arcus* designat, quod & Camdenus monuit. Vitiosè etiam scribitur *Levatis* atque etiam *Lavatra*.

LAVOBRIGA: Ita scribendum in Anonymo pro *Lavobrinta*. In exemplari Græco forsan fuerat *Lavobinga*, Græcis autem Literis ΛΑΟΥΟΒΡΙΓΓΑ: Exscriptores fecêre *Lavobrinta*. Certè *Cetobriga* in Hispaniâ (Antonino *Catobriga*) eidem Ravennati pari mendo *Cetobrigga* dicitur, sive, ut in Impresso est, *Cetobricca*. Est autem Britannis *Lavobriga* soluto sermone *Laü üog briga*, quod *Civitas* est *ad manum paludis*. *Paludem* autem dici existimo quæ Britannis hodie dicitur *Tralbunc* sive *Vorago*, Anglisque *Welsh-Pool* sive *Palus Gallica*. Urbs hæc omnium quæ in Montegomericâ Dynastiâ sunt, videtur nobis antiquissima. Quin & Anonymi *Lauobriga* media est inter Veroconium atque Mediolanium, quod & hæc est. Vetustissimo etiam Bardo Lomarcho Seni dicta videtur *Caer dan aü* vel *adan aü*, quod Urbs est *infra aquam*, *paludem* scilicet modò memoratam. Vide in DUROCOBRIVIS.

LEBANONIUS: Vide in LEVINOXANA.

LEGIO II. AUGUSTA: Vide in ISCA.

LEGIO VI. VICTRIX: Vide in EBURACUM.

LEGIO XIV. GEMINA MARTIA VICTRIX: Vide in CAMULODUNUM.

LEGIO XX. VICTRIX: Vide in DEVA.

LELAONNONIUS: Vide in LEVINOXANA.

LEMANIS

LEMNIS sive PORTUS LEMNIS ut Antonino scribitur, Ptolemæo est *Καὶνὸς Λίμνην* sive *Novus Portus* in Cantiis. Hodie *Whitby* dicitur sive *Whith* vel *Litus*, & per hoc *Portus*, juxta quod & *Stut-fall* Castellum est sive potius *Stadsfall*, quod videtur *Ruentem arcem* significare, neque longè abest *Lime* viculus, antiquæ urbis locus. Hic Portus etiam Ravennati dicitur *Lemanis*; Peutingerianæ verò Tabulæ plenius *Lemavio* pro *Lemavon*, de flumine puto *Lemana*. Juxta Librum Notitiæ hîc erat *Præpositus Numeri Turnacensium* sub Comite Limitis Saxonici. Constat apud *Stut-fall* egregias esse veteris Arcis reliquias. Vide in sequenti.

LEMANA apud Ravennatem hodie *Lime-water* est ad Portum *Lemanim* in Cantiacis. Qui quidem fluviolus plenius *Lem aün* sive *Lem avon* scriberetur, quod Britannorum linguâ *Acris* est *amnis*; siquidem Aremoricis Belgis *Lem* dicitur quod nobis est *Lbym*. Atque hinc quidem Peutingerianæ Tabulæ ipse Portus corruptè dicitur *Lemavio*, sicuti nos suprâ monuimus. De Celtico etiam *Lim* Romanis dicitur *Lima*, atque etiam *Limis oculis*.

LEND A apud Ravennatem fluvii nomen est. Et videtur sanè dici *Weland* in Antoniniano Conventu. Quid enim *Lenda* nisi *Len dav*, sive *Plena aqua*? Corinaviis enim etiam hodie *Len* dicitur quod nostratibus est *Lhaün*: *Dav* etiam idem esse quod *Av* aliàs ostendimus. Hoc *συωνύμω* vocabulo appellari possit *Uilen*, & Saxonibus vitiosè *Welud*, Anglisque adhuc vitiosius *Weland*. Erat autem Saxonibus ibridâ compositione *Welud* tanquam *Aquæ ductus*. *Transitus ad Lendam* fuerit nomen *Stanfordiæ*.

LETOCERUM: Equidem dudum suspicatus sum *Etocetum* fuisse ab ipso Antonino per errorem nominum loco suo submotum, & *Letocero* nostro suppositum. Certè quod antiquis Saxonibus ibridâ prolatione dicebatur *Licio-pelb*, Anglorumque imperito vulgo hodie *Lichfield* in Stavefordiano Pago, videtur

tur mihi potuisse meliùs efferri *Letocfield*, quo conveniret cum Britannico *Letoc erü* sive Πλατεῖα ἄρρεα vel *Latum arvum*; eoque magis quòd vocabulum *Licid ἄσσημον* sit utrique populo. Nihil attinet Monachorum somnia recensere. Vetus *Letocerum* ad locum fuisse, hodie de vetere *Muro* dictum **Wall**, ad Passuum ferè mille à Novo, ostendit in Britannia sua Camdenus. Vide in ETOCETUM.

LETOCETUM: Vide in LACTORODUM, nam vitiosè ita Anonymo scribitur pro *Leetoretum*; etsi possit & *Leetoretum* ferri Dialecto Belgicà pro *Lactorodum* vel etiam pro *Laetoretum*, quomodo & *Letb* dicitur Aremoriciis pro nostro *Lbaeth* quod *Lac* est.

LEUCA: Ravennati nostro sic dici videtur flumen *Lega*, *Leigh* vel **Lea** in Trinoüantum finibus versus Orientem. Saxonibus certè dicebatur *Ligean*, correptè puto de Britannico *Lugaün* vel *Lugavon*, quod *Lucidum amnem* sonat. Crediderim & hunc fluvium productiùs fuisse appellatum *Duroleucam*, ob nomen vicini oppidi *Durolicum*. Notum est vocabulum *Lug* antiquà Celtarum linguà *Clarum aquæ liquorem* denotasse, qui & veteribus Latinis *Lix* fuerat. Est igitur *Leuca* quasi *Lug av*, vel *Translucidus amnis*, qualem vel hodie cernimus. Vide in LEUCARUM & in LEUCOMAGUS. Huic cognomine videtur & Belgarum flumen *Lega* Ravennati dictum, hodie *Leye* sive **Lys**. Etiam Armeniis Λοῖς pro *Luce* est, sicuti & Hyperboreis Canadæ Barbaris.

LEUCARUM apud Antoninum, hodie *Càs Lychür* est, sive *Castellum Leucarum* ad amnem *Lychür* sive *Ligurem* in Morganticà Silurum Dynastià, uti nos docuit Camdenus. Erat autem veteribus Britannis idem *Ligur*, quod & Gallis *Liger* vel *Ligeris*; & compositio vocabuli est de *Lug* quod *Clarus liquor* est, & *Eur* vel Οὐρεον, *Aqua*. Vide in LIAR.

LEUCOECION: Vide in CANDIDA CASA.

LEUCA

LEUCOMAGUS : In Ravennate Libro *Leucomago* est sexto casu. Hæc eadem urbs Antonino dicitur *Verlucio*. *Leucomagus* autem Britannis diceretur *Lug aii maes*, quod *Civitas* est ad *Leucam amnem*. Siquidem *Magus* veteribus Celtis tam pro *Urbe* erat quam pro ipso *Agro*, ut olim monuerat Plinius. Erat etiam *Abonæ* isti proprium nomen *Leuca*, ut vel ex compositione vocabuli apparet. Vide in *LEUCA*, & in *VERLUCIO*. In Vaticano Exemplari vitiosè scribitur *Leucumagna*.

LEUGOBALENA : Ita planè in Anonymo Libro legendum duxi pro eo quod nullâ commodâ Ety-mologiâ *Leugosena* est, deperditâ mediâ Syllabâ, & mutatâ Literâ *L* in *S*. Æstuarium hoc erat *Lugubali* five *Lugubaliæ* in Brigantum Ceangis, qui hodie sunt Cumbri. Lomarcho Seni antiquissimo Britan-norum Bardo dici videtur *Aber Lhyü*, correptè puto pro *Aber Lhug üi* five *Ostium limpidi amnis*. Vide in *LUGUBALIA*.

LEVINODUNUM : In Anonymo monstrosè scriptum est *Leviodanum*, de quo nos nullo negotio *Levinodunum* fecimus, quò sit *Lebingstown* in Mai-atis five Gadenis. Britanni soluto dicerent sermone *Lurn aii dun*, quod est *Levis amnis oppidum*. Idem enim illis, variantibus Dialectis, *Levn*, *Livn*, *Lovn* & *Lurn* quod & Græcis Λῆος & Romanis *Levis*.

LEVINOXANA : Hæc Ravennati levi mendo dicitur *Levioxana*, omissâ Literâ *N*, quæ solutis ver-bis foret *Levn osc anau*, quod *Os* est *levis amnis*. Si-quidem Ostidamniis *Anaü* five *Ganau* pro nostro *Geneu* est, quod *Os* est & *Guttur* five *Fauces*. Lacus hic est in Valentiâ hodiernis Scotosaxonibus vitiosè pro-latum *Loch-Lomund*, quod veteri Pictorum Britan-norum Dialecto foret *Lug lovn munt*, quod est *Liquo-ris levis ostium*. De Lacu isto *Libnius* amnis oritur, qui vitiosè Ptolemæo dicitur Λελαοννόσιος, & in qui-busdam Libris Λεμαννόσιος, pro eo quod dici deberet *Lebanonius*, verbisque solutis *Levn aii isc*, five *Levis amnis*

amnis aqua. Atque de hoc Lacu universa ista Dynastia hodie dicitur **Lennox** correptè pro *Levn ox*, vel *Levis aqua.* Vide in **CORDA**.

LIAR: Ita enim Anonymo correptè scribitur Corigaunorum flumen *Ligur*, quod quidem *Leircestris* sive *Ratts* nomen dedit. De hujus autem Ety-mo vide suprâ ad **LEUCARUM**. Flumen etiam *Liar* sive *Ligur* appellatur hodie **Soar**, quod Britan-nicè foret *Sôr iii* sive *Acerbus amnis*, & Latinis *Sarua* vel *Saruba*. Hodierni etiam Galli de *Ligeri* suo fe-cère correptum *Loyre*, liquefactâ scilicet Litera G de more antiquo: Atque hoc quidem flumen Straboni dicitur *Λείρις*. Vide in **SARUA**.

LIBNIUS Ptolemæo, Ibernias fluvius est in Sinu **Slegach**, prodente Camdeno. Et hic etiam Bri-gantibus erat *Livn iii* sive *Levis unda*. Sunt & plu-res *Libnii* in Valentia, Veteribus non memorati.

LIMES: Vide in **VALLUM BARBARICUM**.

LIMIA: Anonymo levî vitio dicitur *Cimia*: Et flumen **Lim** est in Durotrigibus, quasi *Lim iii* vel *Torrentis unda*. Est autem *Lim* productum pro *Fluen-to* sive *Torrente*, hodiernâ prolatione *Lbiv*, & Are-moricè *Linvat*, de Græco puto *Λίμνη*. Erat & flu-men *Lumis* in Belgio quod *συωνύμους* hodie *Dila* dici-tur; ad quod forsan & Urbs *Lumis*, hodie *Lovanium* vitiosè pro *Lumanium*. Est autem *Lumis* quasi dicas *Lbim isc*, quod est *Profluens amnis*. Vide in **GADA**. Vitiosum puto Ravennatis *Catalumis*, cùm deberet esse duplici voce *Gata*, *Lumis*.

LIMNUS, apud Ptolemæum *Λίμνη ἑρμπος*, Insula est hodie dicta **Ransey** (sive *Romana Insula*) in Ver-givio mari, non ita longè ab insigni Pennobrogano Portu. Hæc & Plinio *Silimnus* dicitur, appositâ sci-licet Præpositivâ syllabâ *Si*, quæ Britannis nonnun-quam pro Articulo est. Ipfis Britannis Insula dicitur *Limen*, quod plenè scribendum foret *Liv inis* sive *Insula in fluente*; Antiquis enim *Lim* dicebatur pro *Liv*. Unde existimaverim & alteram Insulam **Birdsey** (quæ

(quæ Ptolemæo eodem intellectu est Ἀδελφεινός) eodem nomine à quibusdam insigniri. Nam & hodie *Inis Enlhir* appellatur, quod quidem veteri prolatione foret *Inis en lim*. Altera autem Monachorum sive Sanctorum erat propria, & in Justiniani Martyris Vitâ *Liminea* dicitur, more scilicet Latinizantium Saxonum.

LINDISFARNE Bedæ dicitur quædam Monachorum Insula è regione Bannam Otodinatorum Regiam. Nomen habet de fluviolo *Lindiffa*, diciturque tanquam *Verninis* vel *Sacra Insula*. Vide in **DUROVERNUM**. Dicitur & flumen *Lindiffa* quasi *Lim disc* vel *Fluentum aquæ*; nam & *Tisc* & *Disc* idem valent quod & *Isc*, adjectis Præpositivis. Vide in **EXOBANES** & in **ACMODÆ**.

LINDUM COLONIA: Ita enim Ravennati dicitur, cùm Ptolemæo & Antonino sit ἀπλῶς *Lindum*. Saxonibus est *Lind-cýllan-cearτερ*, unde & Latinizantium *Lincolnia*. Normannis denique perridiculè *Nichol* appellatur hæc urbs. Equidem existimaverim & hanc fuisse *Coloniâ Londiniensem*, Geüicciæ Caput, cujus Episcopus nomine Adelphius Arelatensi adfuit Concilio. Nam sive *Lindum* dixeris sive *Londinium* tantundem fuerit; cùm de *Lug avon* sive *Lug aün* (correptè *Lân*) atque *Din* vel *Dun* utrumque sit formatum. Certè hoc fuerat *Londinium* Taciti à Vondicâ concrematum; nam illa Trinoüantes habuit socios. Quæ post Nennium huc adducit Camdenus de Britannico nomine *Caer luit coit* ad alterum *Lindum* spectant: Neque enim sunt hujus loci. Ptolemæus urbem istam ad Corigaunos retulit, cùm & hi fuerint Icenî. Est etiam in Belgio urbs *Machelen* sive *Magiolinum*.

LINDUM alterum Ptolemæo est in Citeriore Valentiâ, & hodiernis Scotosaxonibus *Linlithqua* vitiosè dicitur, cùm plenis dicatur verbis *Lindum Collidiorum* seu *Caledonum*. Nam & *Lithquo*, *Lúdb coit* est sive *Curia sylvarum*. Britannis autem veteribus

idem dici videtur *Lys* & *Lúdh* quod & Saxonibus *Leod*, Atticisque *Λεῶς*; quò spectat & Anglorum **Leet** pro *Curiâ* vel *Mallo*. Notissimum est autem Britannis nostris *Caledoniam* dici *Coit Kelydhon*, five *Sylvam Caledonum* vel *sylvestrium hominum*.

LISSIA apud Antoninum exigua est Insula ad Dumnoniorum extremum Promontorium sita, Ostidamniisque etiam hodie **Lefoueth** appellata: quod videtur esse de nostro *Lysoien*, *Anguilla*, & *Uist* vel *Uith*, *Parva insula*; ut sit *Lissia* correptè dicta pro *Lefouictia*, *Anguillarum* scilicet *insula*, qualis & in Borealibus Girviis est *Elig*, *Eley* vel **Ely**, quam & ab *Anguillis* nominatam prodit Beda. Erat igitur *Eley*, *Lefouictia* vel *Lissia*.

LITANA in Ravennate videtur esse **Lyne** in Gadenis, quòd (ut autor Camdenus est) Via militaris eò tendat Randulphi Fossis. Imò vel ipsum **Lyne** correptè dici videtur pro *Litana*. De Etymo hujus loci vide in sequenti.

LITANOMAGUS: Vitiosum est in Ravennate *Litinomagus*. Hic locus nobis dici videtur **Flodden-field** insigni prælio nobilis. Certè Britannis veteribus *Litan maches* vel *Lbydan maes*, *Campus* erat *latus*. Ibridâ etiam prolatione hodie dicitur **Flodden-field** quasi *Lbydan-field*. Romanis autem, uti credi par est, Arx fuerat in præalto isto colle communita nomine *Litanomagus*; & est ad Valentiae fines in Otodinis. Vide in **LODONÆ**.

LITUS ALTUM, five *Ripa alta*, Ptolemæo *Ὀχθη ὑψηλὴ*, Camdeno satis probabili ratione videtur esse **Carbarth** in Victurionibus: Nam & **Carbarth** corruptè Scotosaxonibus dicitur pro *Tarva ardh* vel *Altus venter*; Certè Scotobrigantum antiquo sermone etiam *Tarr* dicitur *Venter*, sicuti & nostratibus *Torr*; & *Litus* etiam *Torlan* seu *Venter riparius*. *Ardh* autem (Ibernicè *Aird*) *Altum* esse sæpius diximus.

LODONÆ:

LODONÆ: Ita enim scribendum puto quod in Vaticano Ravennatis Exemplari & in Libro Regis Galliarum est *Lodone*, & in edito Libro vitiose *Ledone*. Est autem Britannicè loquentibus *Led doneu*, *Latitudo collium*, & per hoc etiam *camporum*. Et videtur iste locus **Flodden** esse in Otodinis, cujus Propugnaculum sive Arx videtur fuisse *Litano-magus*.

LOGIA Ptolemæo fluvius est Iberniae sive magis Ostium **Loch-foil**. Plenè scriberetur *Lug iiii*, quod *Clarus est undæ liquor*. Est etiam **Loch-Foil** quasi dicas *Lacus caput*. Possit enim *Foil* dici Dialecto quâdam pro *Bêl* & *Vêl*, quod veteribus Brigantibus pro *Capite* fuisse atque *Ore* aliàs memoravimus.

LONDINIS: Hæc Ravennati dicitur Portus **Lime** in Durotrigibus. Olim (ut me monuit Antiquariorum nostrorum facilè princeps Edvardus Luidius) Britannis nostris dicta est *Lhongborth* sive *Navalis portus*; unde crediderim & *συναγωγὴς* appellatum *Lhong-dinas* vel *Navium urbem*, etsi hodie vix sit Portus. Fuerit etiam huic loco & *Limia* nomen, de fluviolo *Limiâ*. Vide in **LIMIA**. In Vaticano Libro fortasse meliùs scribitur *Lindinis*, de flumine *Limia*.

LONDINIUM: Ita enim & Tacito & Ptolemæo appellatur: Stephanus etiam Byzantinus *Λινδόνιον* vocat. Ammiano verò Marcellino *Lundunum* & *Augusta* dicitur. Denique Ravennati Monacho *Londinium Augusta* est. *Londinium* à Vondiccâ Reginâ concrematum *Lindum Colonia* fuerat sive *Colonia Londinensium*. Nam Trinovantium Natio eâ tempestate amica erat & socia Icenorum. Sive autem *Lindum*, sive *Lindonium*, sive *Londinum*, sive *Lundunum*, sive denique *Lugandinum* appelletur, tantundem fuerit. Siquidem Celtis *Lug*, *Aquæ liquor* est, & de *Lug avon* sive *Lugain*, quod *Liquidus* est *amnis*, fiunt correpta *Lin*, *Lon* & *Lun*: Item *Din*, *Don* & *Dun*, *Arx* est & *Oppidum* sive *Civitas*, atque etiam *Collis*, sicuti & Teuto-

Teutonibus **Berg**; Plurali etiam numero *Dain* atque *Donieu*: Unde in sequioris ævi Scriptoribus legimus *Lundonia*, & Galli hodie vocant *Londres*, quasi (ut olim *Athenæ*, *Thebæ* & *Syracusæ*) pluribus constarent oppidis, quod sanè vel hodie cernere est. Supervacaneum foret admonere idem dici Britannis *Tre* vel *Dre*, quod & *Din* vel *Dun*: unde & *Londin* & *Londre* promiscuè possit appellari; Plurativè etiam *Lundain*, *Londonia*, & Peregrinis *Londres*. Saxonum nomina fuerant *Lonben-pic*, *Lonben-býpug*, & *Lonben-cearþen*. Britannorum verò Bardis hæc urbs de *Belenæ* vel *Dianæ* cultu, *Dinas Belen* sive *Urbs Belenæ* appellata est; imò etiam *Caer Lúdb* sive *Civitas Curia*: Siquidem *Curia* hæc olim fuerat Trinovantum. De *Ludo* Rege somnium est; nam & **Ludgate** Saxonibus dicebatur tanquam *Porta fluminalis*. *Lod* etiam Saxonice loquentibus *Ductus* est *aquæ*. De Britannico autem *Lúdb* jam in *Lindo* diximus. Ptolemæi autem ævo *Londinium* nostrum Cantiorum fuerat. *Ædes* autem modò *Pauli* olim fuerat *Belenæ* seu *Dianæ*: sicuti & *Occidentale* dictum *Monasterium Petro* dicatum, *Taranis* Dei, Teutonibus dicti *Thoronis*; unde & *Thorneia* seu *Tarania* Loco nomen. Vide in **AUGUSTA**.

LONGINIS: Ravennati more suo nimis correptè scribitur *Longis*: Et insula hæc erat *Acmodica* sive *Lindisfarnensis*, sed videtur jam olim mari absorpta. Siquidem *Longinis* sive *Lhync inis*, *Absorpta* est *insula*. Vide in **ACMODÆ**.

LONGOVICUS in Libro *Notitiæ Statio* est *Præpositi Numeri Longovicanorum*. Probabile est (quod & initio senserat ipse Camdenus) *Longovicum* istam fuisse **Lanchester** in Deirorum Episcopatu, inter *Durolan* amnem atque *Tuæsim*; etsi in ultimâ Britannia suæ editione eam fecerit esse *Lancastrum*, quod nobis Ravennatis est *Lugandinum*. Videtur autem huic Loco nomen à Germaniæ Veteranis fuisse inditum; sicuti etiam aliàs *Börgovico* & *Medioborgo*, quæ

quæ omnia Germanicam habent Etymologiam. Et **Lang wic** Germanis dicitur *Longum oppidum*; siquidem idem illis **Wic** quod & antiquis Pelasgis *Foros* pro *Omōs*, & Romanis *Vicus*.

LOXA Ptolemæo flumen **Losse** est in Mergarum finibus: Ravennati autem Libro antiquissimum Castellum **Elgin** eo nomine meliùs vocatur. Atque hoc solutè scriptum videtur esse *Ael ox* vel *osc*, *Supercilium* scilicet *aquæ*: Quid enim Scotofaxonicum **Elgin** nisi *Ael gūion* sive *Supercilium undarum* veteri Pictorum nostrorum sermone? Arx erat hæc Romanis maximè Borealis omnium, quarum quidem nomina ad nos pervenere.

LUBDON: In Anonymo legendum censeo pro prodigioso *Subdobiandon* (quod nihil esse necesse est) duabus vocibus *Lubdon*, *Brandon*. De *Brandone* nos suo loco retulimus. *Lubdonem* autem **Lebintoun** esse existimo, ad *Libnium* amnem in *Ælicanâ* valle apud Selgovas, hodie appellatâ ibridâ compositione **Eskdale**: Ut plenè scribi possit *Luvn ūi don*, sive *Oppidum* vel *Arx ad Libnium* vel *levem amnem*. Potuisset sanè meliori typo dici *Lubnodunum*; verùm in Barbaro ferenda sunt Barbara. Vide in **LEVINO-DUNUM**.

LUCENI: Apud Ptolemæum Ibernix populus est, quasi dicas *Marigenas*. Hi videntur initio fuisse Dumnoniorum Belgarum Coloni, nomenque dedisse *Lugenix* Provinciæ sive **Leinster**, quod quidem *Lugenorū terram* sonat; verùm posteris temporibus ulteriùs in Momoniam concessisse. Sæpiùs jam diximus *Lug* dici Veteribus nostris *Liquorem aquæ*; atque hoc modo pro *Mari* est: Est etiam *Geni* vel *Eni*, *Nasci*. Hinc & Piratæ Saxones Britannis dicti videntur *Lhoegyr*, vitiosè puto pro *Lug ūir*, seu *Marini viri*, unde & hodiernum *Angliæ* nomen. Quin & *Scandinavienses* eodem penè intellectu *Gūyr Lbychlyn*, *Lochlun* vel *Luglun* appellati sunt. Quid autem *Luglun* nisi *Marinum stagnum*, quod quidem
Mare

Mare fuerat Germanicum? Hodiernis etiam Britannis *Lbüch* pro *Lacu* est, Ibernisque *Loch*. *Logur* etiam Thulensibus quivis *Humor* dicitur. Atque hæc quidem notatio videtur eò verior, quòd antiqua Britannorum Patria Plurativo etiam numero dicatur *Kymru*, ut sint *Kymru a Lboegüyr*, *Aborigines & Advenæ Lochlunii* seu *marini*. Sin minùs placitum est hoc *Loegriæ* Etymon, est & alterum nobis ad manum. *Lhoi gyrr* antiquo sermone *Vitulorum agmen* sonat: Fuerit igitur Gentile hoc convicium in Teutonicæ gentis simplicitatem, quod etiam adhuc hæret Orientali nostræ Saxonæ. Quin & *Aufones* antiqui, prodente Timæo in Historiis atque Varrone, à Græcis primùm dicti sunt *Ἰταλοί*, tanquam *Vituli* vel *Boves*, ob *Rusticitatem*.

LUCIUS, Britannia Rex, à Monachis Bedæ interpolatoribus confictus. Neque enim temporibus Eleutherii Papæ quisquam erat Britannia Monarcha. *Lucius* autem iste videtur Monachis ita appellatus, quòd primus Regum nostrorum Evangelii *Lucem* accepisse ferretur; ideòque & Nennio Britanno *Lever maior* sive *Lux magna* fingitur nominatus. De Papæ Eleutherii Epistolâ ad *Lucium* istum conscriptâ, quæ hodie apud Bedam est, ita eruditissimus Eques Spelmanus in Glossario ad vocem *Manutene*re. “ In Angliam
“ cum Normannis trajecisse reor, nec hîc auditam
“ priùs. Reperio tamen *Manutenere* in Epistolâ Eleutherii Papæ *Lucio* Regi Britannia An. Dom.
“ CLXIX. conscriptâ, videlicet: *Gentes verò Regni Brytannia & populi vestri sunt, & quos divisos debetis in unum ad concordiam & pacem, & ad fidem & legem Christi, & ad sanctam Ecclesiam congregare, revocare, fovere, Manutenere, protegere, regere, &c.*
“ Nollem Epistolam non suscipere, sed terret vox
“ *Manutenere*; quam licet gratiorem reddideris dividendando, eâ tamen nec gaudet Romana Dialectus.
“ Psalmi etiam quam citat versio, *Dolosi non dimicabunt dies suos*, non videtur tùm adhuc condita,
“ præ-

“præsertim si sit Hieronymiana; nec vocabulum
 “*Dimidicabunt* adeo grandævum esse.” Atque hac-
 tenus quidem ille. Nihil tamen super hâc materiâ à
 Stillingfletâ dictum est in Originibus, quod subit
 mirari in tanto & tali Viro.

LUDENTINUM Ptolemæi, hodie *Lhannio* est sive
Cae'r Kestylh, id est, *Campus Castellorum*, ad amnem
 Tibium in Kereticanâ Demetarum Dynastiâ; quod
 ostendit ad Camdeni Britanniam Vir Britannicarum
 rerum scientissimus Edvardus Luidius. Neque sanè
 diversum nomen videtur *Luentinum* à *Lugandino*,
 quod vide.

LUGANDINUM: Anonymo levi vitio, & sexto
 etiam casu dicitur *Lugundino* (in Vaticano *Lugunduno*)
 atque hoc videtur nobis *Lancastrum* dici Segantiorum
 Caput. Britannis nostris *Lugavon* & correptè *Luga-
 gūn*, *Lucidus amnis* dicitur; & *Din* etiam *Arx* vel
Civitas. Est igitur *Lugandinum* Britannis *Civitas ad
 amnem lucidum*, hoc est ad *Leucam*, *Durolanim*, sive
Tonacim. Tot enim videntur fuisse huic flumini sive
 Nomina, sive Epitheta. Cognomine huic loco vide-
 tur fuisse & superius *Luentinum*; imò & *Londinium*
 & *Lindum*, etsi diversis scribantur Literis. Vide in
 DUROLANIS.

LUGATRENA: Hæc vitiosè Ravennati scribi-
 tur *Locatrene* (& in Vaticano *Locatreve*) casu etiam
 Græco: Et videtur dici oppidum *Lauder* sive *Lugot
 tren*, *Rivus fulvus*; unde & *Lugatrena Vallis* Scoto-
 saxonice dicitur *Lauderdale*. Sunt autem συνώνυμα
 vocabula *Dür* & *Tren*: idem enim *Tren* quod & Go-
 this *Rino* atque Anglosaxonibus nostris *Rýne*, quod
Rivus est vel *Torrentis*, unde & *Rbeno* nomen est.
 Atque hinc quidem Ravennati *Trinis* & *Drinius* dici-
 tur Dalmatarum flumen *Drino*, quod Ptolemæo Δρεϊ-
 νος est, Plinioque *Drinium*: Straboni verò Δερίων
 vitiosè appellatur pro Δερίων, exscriptorum vitio.
 Est & in Franciâ Rhinensi (quam vocat Ravennas)
 amnis *Lugatrena* vel *Lugot dür*, hodie *Lauter*.

LUGA-

LUGATRENA fluvii nomen est in Westmoriâ. Vide in **BROVONACIS**.

LUGAVON vel etiam *Logavon*: Siquidem apud Anonymum prodigiôsè scribitur *Coguvensuron*, de quo quidem monstro nos duo extudimus flumina, *Logavon* scilicet atque *Savron* sive *Sabriana*; cum aliâs hõrum nomina non compareant in Catalogo fluminum. *Lugavon* etiam hodie **Lug** est in Siluribus, in Herefordiæ Conventu. Est autem veteri linguâ nomen **Lug** pro *Claro liquore*, ut & *Avon* pro *Anne*. Vide in **SABRIANA**. Huc referendum & Gallorum inclytum *Lugdunum*, tam Segusianorum quàm Batavorum, Ravennati Monacho *Lucdonon* appellatum, casu Græco, quod est solutè scriptum *Lug dun*, *Liquoris* scilicet *Arx*, *Urbs* vel *Collis*.

LUGOTORIX: Apud Cæsarem nomen est cuiusdam Viri nobilis, quasi dicatur hodiernâ Dialecto *Lhüydric*, quod *Canus* est *Princeps*. Nam & Britannicum *Lhüyd* correptum est pro *Lugot* quod *Lucidum* sonat, de Græco nomine Λύκη; unde & Romanis dicitur *Lux*, & Britannis etiam *Lug* pro *Claro liquore*, & *Mari*, vel quâvis *Undâ*. Armeniis etiam *Lois* dicitur *Lux*, uti & Canadensibus Barbaris ipse *Sol*.

LUGUBALIA: Ita enim Bedæ scribitur, cum Antonino sit vitiosè *Luguvallum* pro *Luguvalum*. Britannis etiam recentioribus correptè est *Caer lual* pro *Caer lug val*, quod *Civitas* est *ad ventrem liquoris*. Nam & *Lug*, *Liquor* est, & *Bala*, *Venter*, & figuratè *Sinus*: Unde & Saxonum *Bælge* & Anglorum **Bag** & **Bay**; ut & veterum Gallorum *Bulga*, & Græcorum Μολός. Hæc urbs hodie mendosè dicitur **Carlisle**, & est Cumbris pro Capite. Hujus *Æstuarium* Ravennati dicitur *Leugobalena*. Vide in **LEUGOBALENA**.

LUGUVALLUM: Vide in superiore. Ravennati meliùs dicitur *Lugubalum*. Huic pro propugnaculo fuisse videntur *Exploratorum Castra*. In Vaticano libro pessimè scribitur *Lagubabami*.

LUNGI:

LUNGI: Ita enim in Ptolemæo reponendum pro *Λῆσι*, nam ille proculdubio scripserat *Λῆσι*. Deucaledoniæ hic erat populus ad **Loch Longas** in Rosfiâ, quod ostendit Camdenus. Vide in sequenti.

LUNGUS: Ptolemæi Libris vitiosè dicitur *Λόγος* pro eo quod deberet esse *Λῆγος*. Fluvius erat sive potiùs **Æstuarium Loch Longas** in Rosfiâ. Dictus autem videtur Britannis *Lonc üisc* vel *Lhync üisc*, quod est *Absorbens aqua* seu *Vorago*. Aremorici hodiernis *Absorbere* est *Lonca*. Vide in **LAUOBRIGA**.

LUTUDARUM apud Anonymum, hodie **Chersterfield** est sive *Civitatis Campus*, in Pago Derventonenfi: In Vaticano dicitur *Lutudaron*. Hoc solutè Britannis foret *Lbu at odre* vel *at odare*, quod est *Castra ad limites*: Siquidem munimentum hoc fuerat veterum Uigantum sive Icenorum ad tuendos Geüicciæ fines ab impressionibus veterum Brigantum; atque hoc vel ipse situs declarat. Fluviolus etiam vicinus **Rother** est tanquam *Yr odar* sive *Terminus*; quod idem cernere est & in *Cantio*. Vide in **MANTANTONIS**.

M.

MACACORION: Ita ausus sum reponere in Ravennate pro *Macatonion*. Locus iste inter Etocessam erat atque Glevum, ut patet vel ex ordine Itinerarii; ut nullus sit alius locus quàm *Deop-hýp̃r̃* Venerabili Bedæ memoratum, & vetusto Monasteriolo satis celebre. Quid etiam veteri Dialecto *Macacorion* nisi *Mach a corion*, vel *Maes y keirü*, quod idem sonat quod Anglorum **Deer-hurst**, hoc est, *Cervorum saltus*? Siquidem Ibernix Scotobrigantibus, primis hujus Insulæ colonis, *Mach* pro *Campo* est vel *Saltu*, quod veteribus Belgis erat *Magus*, & nobis hodie *Maes*: & potuit verustè de Singulari *Carü*, quod *Cervus* est, multitudinis Numero dici *Corion* pro nostro *Ceirü*.

Y

MACO-

MACOLICUM Ptolemæo est urbs Ibernix, verum nobis incertæ sedis, nisi fortè sit **Kilkenny**, quod sanè videtur vero haud absimile. Certè videri possit dici *Macolicum* de Scotobrigantico *Mach collach*, quod foret & Britannis nostris *Maes colhawg* sive *Campus colurnus*. Nam & *Colb* tam Hybernis quàm Britannis pro *Corylo* est, quæ & Græcis dicitur *Κόρυλος*. Si Sanctulus *Canacus* nihil est, quod sanè subest suspicari, cur non possit & **Kilkenny** dici de *Coill* & *Ceand* sive *Kend*, tanquam *Corylorum Caput* vel *Collis*? Eodem ferè Etymo est & urbecula *Colrin* sive **Colrain**. Nam & *Rhin* pro *Colle* est de Græco *ῥίον*, & *Coill* sunt *Coryli*. Est & colli nomen *Colrin* juxta nostram *Lauobrigam*. Sunt tamen qui Ibernicum *Colrinum*, *Cuil Rathain* scribant; quod quidem *Seccessus* est *filicum*, nostrati vulgo *Kil rhedyn*. Atque illud hausimus ex Appendice Ibernici Dictionarii ab Edvardo Luidio editi in nobili suâ Archæologiâ. Aliorum erit meliùs judicare.

MADUIACIS: Manifesto vitio hodie legitur in Antonino *Vagniacis*. *V* media pars est literæ *M*, & levi negotio de *D* fit inversum *G*; de *V* etiam facile fit *N*. Est autem *Maduiacis* idem quod & Saxonum *Mes-pæge*; atque Britannis ita dicitur tanquam *Mad üog üisc* vel *Pulcher fluctus aquæ*. Etiam hodie flumen dicitur **Medwey**, atque ipsum oppidum **Medwaston**, Saxonibusque pleniori scripturâ *Mespeagestun* sive *Maduiacis oppidum*. Atque hoc vel maximè firmatur à Peutingermanâ Tabulâ, apud quam urbs ista correptè *Madus* quasi *Madüisc* appellatur. Erat igitur *Madüiacis* nomen & Oppido & Flumini commune; quod quidem sæpe aliàs fieri consuevit. Hæc erat quæ Nennio nostro *Caer Medhüag* appellata est; ita enim legendum pro *Caer Megwad*.

MADUS: Vide in superiore. *Mad üog üisc* & *Mad üisc* videntur fuisse antiquis Britannis *συνώνυμος* posita.

MAGA-

MAGANISA: Anonymo levi vitio scribitur *Maganica*, & in Vaticano MS. *Magantia*. Est autem veteri quâdam Brigantum Dialecto *Mag anis*, quasi dicas *Pratensis Insula*. Hodie ibridâ voce *Megstone*, sive *Magensis Rupes* appellatur; & est de numero Acmodarum sive Lindisfarnensium.

MAGI, in Notitiâ Imperii Statio est *Præpositi Numeri Pacensium*; hodieque dicitur ibridâ voce *Maiden-Castle*: & est in Ægmundi Regno, apud Deiros: De quo quidem loco vel ipse Camdenus ostendit Militarem Viam pertendere ad *Caer Voran*; imò & exstare ibi ad hunc usque diem Castrorum Romanorum manifesta vestigia. Et tamen indictâ causâ *Magos* ad Silures nostros, Radnoram scilicet Veterem sive *Old Radnor*, relegat. Superiùs ostendimus ad vocem **DUNUM**, *Mai dun* dici veteri Dialecto *Magnum collem*, & per hoc etiam *Arcem* sive *Burgum*. Certè *Mai* & *Maith* veteribus Celtis erat pro *Ingente*, sicuti & *Mai* & *Máys* Phrygibus, atque hodie *Meds* Armeniis, & *Méyas* etiam Græcis. Romanorum igitur Plurale *Magi* ex errore nominis videtur effectum, cum idem sonet illis *Magi* quod & Britannis & Phrygibus antiquis *Mai*. Liquescebat enim litera G. Vide in **MAIA** & in sequenti.

MAGIODUNUM: Penè jurarem Jovem Lapidem (quod aiebat ad Bennavennam suam Camdenus) ita scripsisse ipsum Ravennatè pro monstroso *Iagiodulma*, quod in edito Libro est, sicuti & *Iaciოდulma* in Vaticano. Nullus enim dubito quin sit *Arx* vel hodie vetusto nomine appellata, vitiosâ scripturâ, *Maiden-bowre*, non ita longè à Dunstani dictâ villâ, sive *Dunstable*, in limitibus Cattieuchlanorum atque Bedfordiensium. Quid enim *Magiodunum* nisi *Mai dun* vel *Magnus collis*? Quid etiam *Bowre* nisi Saxonice *Býrig* pro *Burgo* vel *Arce*. Ibridâ igitur voce dicitur *Maiden-bowre*, quasi *Magiodunoburgus*. Vide in superiore & in sequente.

MAGIOVINIUM apud Antoninum videtur dici *Dunstani villa* sive **Dunstable**, cui Magiodunum modò memoratum de more antiquo pro Arce fuerat vel Propugnaculo; quod idem Durnovariæ, Garienneno, Veroconio, atque Calevæ contigisse aliàs ostendimus. Veteres Belgæ dicerent suâ Dialecto *Magiou Union, Campos candidos*; quales scilicet hodie undiquaque cernuntur in viciniâ hujus urbis calce albescentes. In quibusdam Antonini Codicibus mendosè scribitur *Magioninium & Magintum*, nullâ commodâ Etymologiâ. Vide in superiore. Existima- verim & apud Belgas *Magiolinum*, hodie **Machelen**, ejusdem fuisse formæ.

MAGLOCUNUS apud antiquum Gildam Bri- tannorum Regulus est, quem quidem constat impe- ritâsse Canganis Venedotiæ; cùm Poëtis nostris sive Bardis dicatur *Maelgun Güinedb*, quod est *Primus Princeps Venedotiæ*. Hunc autem magis in suæ gen- tis regulos bella movisse quàm in Saxones ex eodem Scriptore constat. Saxones enim magis pro sociis habebantur quàm pro hostibus illo seculo à nostris Attacottis. Dumnonii contrâ, quòd Belgici essent generis, diversarum erant partium: Paruerant enim initio Saxonorum tumultuum Romano Duci Am- brosio Aureliano. Vox *Magl* sive *Mael* idem sona- bat quod & *Mél* vel *Bél*, *Caput* vel *Princeps*, pro di- versitate Dialectorum: *Cûn* etiam vel *Primus* erat vel etiam *Princeps*, de *Cond* vel *Kend*, quod & *Caput* fuerat. Erat igitur *Mael cûn*, quod modò diximus, *Princeps Primus*; cùm singulis *Güelygordhis* sive Tri- bus sui essent Principes qui parebant *Gonano*, *Con- cendo*, sive omnium *Primo*.

MAGLOVA apud Imperii Notitiam Camdeno vitiosè scribitur *Maglona*, quam & turpi errore fingit esse *Machynlbeth* in Flaviâ nostrâ; cùm vel ipsum nomen ostendat eam Arcem esse hodie dictam **Mul- caster**, juxta Portum **Ravenglas** (quod est *Yr avon- glas* sive *Amnis flavus*) in Cumbrianis Ceangis: Quo
in

in loco Inscriptiones quasdam fuisse erutas ipse prodit Camdenus. Erit autem *Maglova*, si solutè scribatur, *Magl* vel *Mael o üag*, quod est *Ad caput fluctus*; unde & vernaculum loci nomen *Mulcaster* tanquam *Arx Maglova* est. *Præpositus Numeri Solensum* agebat *Maglovæ* juxta Notitiam.

MAGNIS apud Antoninum, hodie *Lidbury* est in Siluribus, Herefordiæ scilicet Conventu; quod vel Antonini Milliaria ostendunt, imò & ipsum nomen *Magnis*: Siquidem Britannis *Magn isc* vel *Main isc* idem sonat quod Saxonum *Lid*, *Tenuem* scilicet *fluvium* sive *undam*. Male igitur Camdenus urbem istam cum *Magis* confundit, & Radnoram relegat, ut suprà dictum est in MAGI. Erat igitur *Magnis* & Oppidi & Fluvioli nomen.

MAGNIS altera apud Notitiam atque Ravennatem alio loco quærenda est, ad alterum scilicet flumen *Magnim* sive *Lid* in Cumbrianis Ceangis, ubi per vetustum Castellum est, hodie de valle atque fluviolo *Liddel* & *Liddale* appellatum. Adducor ut hoc credam tam ob nomen *Lid* quàm quòd in Notitiâ proximè sequatur *Æficam*. Erat autem hæc *Magnis* juxta Notitiam *Statio Tribuni Cohortis Secundæ Dalmatarum*.

MAIA: Hæc Statio in solo Ravennate comparet, & nobis videtur fuisse *Maiden-Crosse* sive *Magiodunensis crux* in Otodinis; præcipuè quòd *Avalariam* in Itinerario proximè sequatur: Movet etiam vetustum loci nomen *Maiden*, quod quidem quid sit nos sæpiùs diximus. Vide in MAGI, MAGIODUNUM, & in DUNOCINDUM.

MAIATÆ apud Ammianum Marcellinum iidem videntur qui & Ptolemæo sunt *Gadeni*. Horum nomen etiam hodie comparet in *Maitland*, quod Scotosaxonum sermone dici videtur *Maiatarum terra*. Quid autem veteri linguâ *Maiatia* nisi *Mag* vel *Mach Gateu*, quod *Gadenorum* dici videtur *ager*? Videtur & vernaculum nomen *Lauden*, *Lothian* sive *Laudonia*

nia ibridâ dici compositione de *Lag*, quod hodie est *Lam* vel *Humilis*) & *Doniou*, *Colles*. Constat enim *Maiatia* humilioribus ferè collibus quàm vel *Caledonia* vel *Noüantia*.

MAIOLENICA: Vide in OLENAGUM.

MALATA, *Ververcum patria*, *Insula* scilicet *ovium* sive *Shepey*. Ravennati leviusculo vitio dicitur *Malaca*. Britannis nostris *Vervex* dicitur *Molbt*, Scotobrigantibus Ibernix *Molt*, Ostidamniis *Molz*, Aremoricisque *Maout*, *Vervex*, & *Maout turch*, *Aries* est. *Caro* etiam *vervecina* imò & *ovilla* Gallorum vulgo *Mouton* dicitur. Videtur planè *Malatta* vox Phrygia, tanquam *Præcisus pater*: Sicut enim Britannis nostris *Malu* dicitur Μύλαιν, sive *Molere*, & per hoc etiam *Præcidere* (ut & Hebræis מול מל, *Pe-elepein* est) ita etiam Phrygibus Ἀτλα dicebatur quivis *Mas*; His enim *Hircus*, autore Arnobio, *Attagor* sive *Pater caper* appellatus est. Crediderim autem hanc *Insulam* pleniori loquelâ appellatam fuisse *Malatinis*, sive *Ververcum insulam*. Erat & huic cognominis *Insula Malata*, prodente Anonymo, in sinu Illyrico, Græcis dicta Μελίτη.

MALENOS: Ita puto Ptolemæum scripsisse correpto sono pro *Maleninos*, cùm in Libris vitiosè sit conceptum ΜΑΛΕΟC, & in nonnullis vitiosius ΜΑΛΑΙΟC. Et hæc est *insula Mula* in Ebudis. Vide in MINERVÆ.

MANAPIA Ptolemæo urbs *Wierford* est apud Iernos, ut autor est Camdenus, quod proximum veritati videtur. Dicitur autem *Manapia* Britannis tanquam *Mant ab* vel *Os aquæ*, complanato aspero sono. Saxonicum nomen *Wierford* ibridâ profertur compositione de *Wych* & *Ford*, quod *Sacer* est *Trajectus*; sicuti nos suprâ docuimus ad DELGOVICIA.

MANAPII Ptolemæo Ibernix populus est ad urbem *Manapiam*. Erant & in antiquo Belgio alteri *Manapii*, ad ostium Rheni atque Mosæ, qui Straboni dicuntur

dicuntur *Mevdri*. Hi sunt hodie *Teutonici Flandri*, & *Hollandi*; olim etiam *Dorostates*, autore Anonymo, appellati sunt. Unde & urbs vetustissima *Dorostadus* sive *Batavodurum*, hodie vicus **Duerstad**; à *Dür* quod *Aqua* est Britannis, & Teutonico **Stad**, *Sedes* sive *Locus*.

MANCUNIVM (quod & vitiosè scribitur *Mamuncium* in Antonino) hodie **Manchester** est in Segantiis, quod *Mancunium urbs* est. Quin & idem dicitur Britannis *Mancunium* sive *Man cenion* quod & **Manchester**: Nam & *Man*, *Locus* est, & *Cenion* *Pelles* sive *Castra*. Vide suprà in **ALATA CASTRA**.

MANDUBRATIUS, Immanuentii Trinoüantum Regis filius, qui obtruncato à Cassivellano patre, ad Cæsarem in Galliam præ metu fugit. Inde populari Cassivellanorum convicio *Mandu bratiur*, tanquam *Patriæ proditor* appellatus est. Nam & *Mandu* vox composita videtur ex *Man* quod *Locus* est, & *Ty*, *Domus*; & *Brád*, *Proditio* est, sicuti & *Bradiur*, *Proditor*, de Francobelgico **Uer-raed**, quod quidem de Præpositione **Uer**, *Pro* est, & **Raed**, *Consilium*: unde & *Bradiur* idem est quod Francobelgicum **Uer-raeder**. Hinc autem novimus & veteres Belgas traxisse quædam vocabula à Sicambris sive Francis, & hodiernos etiam Britannos Belgobriganticæ esse originis. Eutropio atque Bedæ hic idem (ut & Camdenus advertit) *Androgeus*, sive *An drüg ias* vel *Vir malus* appellatus est. Vide in **ANDROGEUS**.

MANDUESSEDUM Antonino dicitur vetustum Corigaunorum oppidum, quod hodie in finibus est Pagi Præliarii sive Warwiccani; sed in ruderibus jacet, nomine **Manchester**, quod *Urbs* est *Manduessedum*. Hoc Nennio nostro vitiosè scribitur *Caer Manbgued* pro *Caer Mandu güidh*, quod est, *Civitas Mandu in Sylvis*: Siquidem Conventus iste primis temporibus ferè constabat Arduennæ saltu. Superiùs ostendimus Britannis veteribus *Mandu* fuisse pro *Patriâ*; etsi sit in Fabellâ Caledonii Regis Cul-huchi etiam *Maendy* pro

pro *Regiâ* vel *Lapideâ domo*. *Essedin* etiam (sive hodiernâ scripturâ *Yffydbyn*) pro *Sede* est; unde & Carpentum bellicum veterum Celtarum *Essedum* appellatum est. Erat igitur *Mandu Essedin* tanquam *Patriæ Sedes*: Curia hæc videtur fuisse sive Basilica veterum *Uigantum* sive *Icenorum*; cui quidem successit inclyta urbs *Conventria* sive **Cobentry** vel *Convent-tree* (*Arbor* scilicet sive *Crux Conventûs*) Anglis appellata. Atque hæc nobis *Manduessedum* Novum est.

MANNA: Ita correptè dicitur Anonymo, sicuti & nobis hodie, Insula *Menavia*. Vide in **MENAVIA** & in **MONA**.

MANSOVA: In Ravennate gravi mendo scribitur *Mafona*, demptâ de more veteri *N* literâ sequente *S*, & malè acceptâ *U* pro *N*. Hic locus fuisse videtur, qui nobis *συνώνυμω* vocabulo hodie **Apudor** sive *Abbal diŕ* (quod *Furca* est vel *Sinus aquæ*) juxta Portum Abernavim sive **Bernstable** in Dumnoniis. Neque aliud sonare videtur *Mans o ūag* quàm *Os fluctûs*. Possit enim Dumnonicè *Mans* dici pro *Mant*, sicuti & hodie *Ostidamniis Cois* dicitur *Sylva* pro *Coit*.

MANTANTONIS: Levi mendo in Anonymo libro *Mutuantonis* legitur, & in Vaticano *Mantuanonis*, nullo cum Etymo; cùm *Mant* & *Ment* Britannis sit *Os* vel *Ostium*, & *An ton isc*, *Tenti fluminis*. Ista civitas olim de Britannorum nomine *Brittenden* sive *Britannodunum* appellata est; postero verò tempore de novis Incolis **Brewenden** sive *Noviodunum*. Sita est ad *Odaram* flumen, quod Britannico vocabulo **Rother** dicitur, verùm vitiosè pro *Er odar* vel hodiernâ loquelâ *Yr odr* quod est *Limes*; cùm Veteribus diceretur *Antona*. Hic fluvius Regnos sive *Rencos* à Cantiis dividebat. Oportuit hæc omnia nescisse *Camdenum*. Est & in Regione urbis *Transfamesinâ* locus hodie appellatus **Rotherhithe**, quod *Ripam Limitis* sonat; ut sit iste locus olim *Cantiacorum* atque

atque Trinoſiantum *Limes*. Eſt & in Batavis oppidum dictum **Roterſdam**, quaſi *Agger limitis*. Forſan & in Notitiâ Imperii *Equites Dalmatæ* qui *Marcis* in *Litore* ponuntur *Saxonico*, *Odaræ* ſive *Roterodami* fuerant; nam & *Marc* erat veteribus *Celtis* pro *Limite*. Certè *Locus Quartenſis* ſive *Hornenſis*, ubi *Prefectus Claffis Sambricæ* fuerat, vel ex nomine videtur fuiſſe *Batavorum Horna*.

MANTAVIS: Ita enim reponendum cenſeo in Anonymo, cùm in Libro ſit ſexto caſu *Manavi*; ut ſit ſolutis verbis *Mant a uiſe*, quod eſt *Os aquæ* ſive *fluminis*. Ipſe Anonymus proculdubiò fecerat ſcripturâ ſequioris ſæculi *Mannavi* pro *Mantavi*; quâ de re vide quæ ſuprà dicta ſunt in voce **ANTONA**. Hæc urbs veteribus *Pictis* *οὐωνύμω*s appellata eſt *Rigmunt* (nam *Scotoſaxonum Rigmund* vitioſum eſt) atque illud eſt *Os rivi*. *Ptolemæo* dici videtur *Orrea*, quaſi *Orria*, *Super rivum*. Hodie hæc eſt *Civitas Sancti Andree* in partibus *Viſturionum*: *Johanni à Fordon Kël Remont*, Fanum eſt *Sancti Andree*; atq; hoc quidem correptâ prolatione pro *Kël Rigmunt*. *Britannis* autem *Kël* quivis erat *Seceſſus*, & per hoc *Monafterium* quoque & *Eccleſia*. Poſſit & *Anglorum* oppidum **Richmond**, quod ad oram eſt *Tameſæ*, veteri linguâ proferri *Rigomanta*. Crediderim & alteram in *Flaviâ noſtrâ* fuiſſe *Mantavim*, quæ hodie *Menevia* vel *Mentevia* eſt.

MANTIUM: Hoc Anonymo ſexto caſu dicitur *Mantio*. Equidem ex ordine *Ravennatis Itinerarii* conjecerim illud eſſe **Dunford**, ſive *Arcis Trajectum*, ad *Abuntrum* amnem, in *Occidentali Brigantum Triarchiâ*. Erat autem *Mant* iſſi *Britannis* *Os aquæ* ſive *fluminis*.

MANTIUM: Vide in **IDUMANTIUS**; nam illud rectius videtur. In *Ravennatis fluminum Catalogo* levi vitio dicitur *Mantrum*. Nam de *Dorvatium*, *Antrum*, nos ſolitâ fiduciâ fecimus *Dorvantio*, *Mantium*.

tium. Hodiernum *Fraxule* nomen *Pant* vitiosum est pro *Mant*.

MANTOVIVM: Anonymo vitiosè dicitur *Mato-vion*, omiffâ literâ *N*, & declinatione Græcâ. Hoc nobis est *Musselburgh*, ad fluviolum *Iscam*, in *Gadenis*. Pervetustum esse oppidum ostendit Romanæ *Aræ* dedicatio ibi reperta sub hoc Titulo: APOLLINI. GRANNO. Q. LUCIUS. SABINIANUS. PROCOS. AUG. Neque sanè multum abludit Saxonicum Loci nomen ab Etymo Britannico. Nam & *Mant o üion*, *Os* dicitur *fluctuum* sive *maris*; & *Musselburg* voce ibridâ profertur quasi *Munt isc heli bymz*, quod est *Arx ad ostium aquæ salæ* vel *marine*.

MANTURUM apud *Ravennatem* urbs dicitur antiquæ *Caledoniæ*, hodie *συνώνυμος* *Montrose* quasi *Mant er osc*, quod est *Os aquæ*.

MAPONIS: In Anonymo sexto casu legimus *Maponi*, & in Vaticano *Mapon*. Hæc soluto sermone dicta videtur *Mâp an isc*, quod *Origo* est vel *Nativitas aquæ*. *Mâp* enim Veteribus tam *Natus* fuerat quàm ipsa *Nativitas*: Siquidem vel hodie *Natalis Sancti*, *Mâp Sant* dicitur. Nescio an hic locus *Mowap* sit citra *Tinnam*: Certè non multum abludit vocabuli sonus.

MARCOSAXON: In Anonymo levi mendo scriptum legimus *Marcotaxon*. Quis non videt *Rorburgh* esse in *Gadenis*, antiquiore nomine *Marchidun* appellatum, quasi dicas *Limitis oppidum*: Nam hîc erat olim Saxonum & Pictorum Britannorum *Limes*. Unde vel ipsi Pago *Marchiæ* nomen hæret. Utrâque autem linguâ *Marc* pro *Signo* est & *Limite*, quod etiam Persis dicitur *Marz*. Vel hinc conjicere licet Anonymum nostrum exeunte jam septimo sæculo floruisse, cùm jam Pictorum essent *Maiatæ*.

MARGIDUNUM, hodiè vitiosè **Market-Overton**, in illâ Icenorum Majorum Dynastiâ quæ Rotelandia dicitur; quod monstravit eruditus Camdeni interpres Gibson: Cujus quidem sententiæ vel ipse Camdenus fuerat in primâ Britanniae suæ Editione, in tantum ut faceret de **Market-Overton** ingeniosè satis *Marged-Overton*. Medulla quædam terræ est, quam Græci *Ἀργίλον*, Teutonesque Celtoscythæ **Mærg**, **Merg** & **Marg** appellavêre; sicuti & Britannis hodiernis quævis *Medulla*, *Mêr* dicitur, Saxonibusque plenius *Mepg*. De *Margâ* igitur istâ atque *Dun*, *Oppidum*, fit compositum *Margidunum*, quod *Margæ* est *oppidum*. Veteres Celtæ *Margam* dicebant *Gliscomargam*, de verbo *Lhysgo* quod est *Trabere*, quasi *Tractilem Margam*. Est autem *Marga* satis magnâ copiâ juxta oppidum *Margidunum*, ut prodit Gibson.

MAROMAGUS: In Anonymo sexto casu dicitur *Maromago*; & videtur esse **Langtoun** juxta **Falkirk** ad Lineam ulterioris Valli. Siquidem Britannis *Maür maes* idem ferè sonat quod & Scotosaxonibus **Langtoun**; cùm *Magus* sit Celtis etiam *Oppidum* prodente Plinio, & *Maür* etiam hodie sit pro *Magno*. Fuit & quoddam Romanorum munimentum juxta **Falkirk**.

MATONAS: Ita enim suspicor Anonymo initio scriptum, cùm sit in edito Libro nullo commodo sensu, & sexto etiam casu, *Maiona*. Neque enim probabile videri possit *Maionas* Dialecto aliquâ fuisse nomen Insulæ, tanquam *Magnam* quis dicat *insulam*; cùm Majores omnes Lindisfarnenses aliis veniant nominibus. Sit igitur *Matonas* Insulæ isti nomen, quod veterum Brigantum sermone *Bonorum* sonat *insulam*. Etiam hodie *Emporii* dicitur *Însula*, sive **Staple-Îlle**. *Mat* etiam hodie Aremorice dicuntur *Bona* atque *Divitiæ*.

MATORITUM: In Anonymo duplici errore scribitur, & casu præterea Græco, *Tadoriton* scilicet

& *Maporiton*; & hoc videtur esse *Atterith* in Selgovis, quod & ipsum truncatè dicitur pro *Matrit*, quod Britannis *Speciosus* dicitur *trajectus*. Camdenus tamen sentit *Atterith* dici Ptolemæi *Trimontium*, quod nobis minùs videtur. Videmus & Hispaniarum Caput hodie eodem venire nomine; quod ostendit & illum vetustum fuisse locum, etsi obscurioris olim notæ, utpote in viciniâ Mantuæ Carpetanorum præclari olim loci.

MAULIONDOMA: Anonymo levi errore dicitur *Mauliondeme*, casuque Græco; nam de prodigioso *Maulion demerosesa* nos duo extudimus vocabula, *Mauliondoma*, *Rosexa*. Hic locus hodie videtur dici *Maulsmire*, Scotosaxonum ibridâ compositione. Hodiernâ Britannorum Dialecto nos diceremus *Moe-lion dom*, *Cumulos stercoreis* vel etiam *cœni* vel *luti*. Locus hic est in citeriore Valentiâ, quò & Militarem Viam processisse constat. Ad eandem normam effingi possit & Francobelgis *Amsterodoma*, *Rodardoma*, & similia; quòd illorum *Damme* sive *Terreus agger* accedat ad nostrum *Dom*. Vel Hebræis *Dom* est pro *Fimo*.

MEDIOBORGUS: Anonymo vitiosè scribitur, & sexto casu, *Modibogdo*, & Vaticano Libro *Medibogdo*, Videtur hæc Statio fuisse quorundam Teutonicorum militum, fortasse Veteranorum jam emeritorum. Etiam hodie *Middleburgh* appellatur; atque est ad ostium Tuæsis, in Orientali Brigantum Triarchiâ.

MEDIOLANIUM Ptolemæi, in Ordüicibus est, ad Sabrianam amnem, olim de antiquo nomine appellatum *Madle*, prodente nostro Giraldo. Est autem nomen *Mediolanium* Romano sono prolatum pro *Meigiou* vel *Mediou laniou*, antiquâ Celtarum declinatione, quod Romanis est, prodente Glossario antiquo, *Prata pulchra*: Nam & ista Interpretatio est *Mediolanii* Romanis dicti *Cisalpini*; cui cognomine est *Mediolanium* Santonum Caput, hodie *Xaintes*.
Medio-

Mediolanio autem nostro vernaculum est nomen *Bewdley* pro *Madle*. Scotobrigantes Ibernix etiam *Mádh* dicebant pro *Magb*.

MEDIOLANIUM Antonini, Ravennati sexto casu dicitur *Mediolano*, atque etiam alio in loco adhuc vitiosius *Mediomano*. Hoc esse *Meivod* vel *Meigvod*, quod in Canganis est Venedotix, verissimè conjecit Camdenus; etsi hoc à priore *Mediolanio* non discernat, sed Ordüices ponat in nostris Canganis, immani vitio. In veteri Britannorum scripto olim legeram Civitatem *Caer Meigion* in hisce partibus fuisse incendio deletam à Deiris atque Berniciis, hoc est, à Nordanhumbranorum Rege Edüino, cui grave bellum fuit cum Cadüallano Cadüaladri nostri avo, Britanici generis Ardirago sive Pendragone. Credibile est eo tempore Dumnonios etiam & Cumbros unà cum nostris hominibus à partibus stetisse rebellantium Pictorum. Fuere certè Pouissiano Principi Cadüallano (quod ex antiquissimâ ejus Elegiâ apparet) *Pe-deir Pruvog ar ddeg, a thrigeint Kyvarvaüt*, quod est, *Quatuordecim propria Agmina, & triginta unermia* sive *socialia*. Quæ quidem *quatuordecim Agmina* totidem fuere *Güelygordhæ* sive *Clientelæ* Pouissianæ ditionis; uti constat ex Poëmatio *Güelygordheu Pouys* inscripto, cujus *Condelüa* (cognomento Poëta Magnus) autor fuit; qui quidem *Condelüa* floruit sub Henrico Primo Rege.

MEDIONEMETUM: Apud Ravennatem Græcâ dicitur declinatione *Medionemeton*. Atque hoc quidem solutè scriptum Britannis foret *Meigiou Nemet*, sive sequiore prolatione *Neveit*, quod est *Campi* vel *Prædia Teutonum*. Certè Germani qui Celto-scythicæ sunt originis, etiam hodie Pannoniis sive Boiis Celtis dicuntur *Niemet*, quod Græcis fuerit *Νομάδες*, *Campestres* scilicet *prædones*. Nam & Νέμεν vetustæ Græciæ idem fuisse quod & Teutonibus *Namen*, *Capere*, vel una vox *Κληρονόμος* testatum facit; sicuti etiam Latinum *Emerere* in Compositis *Adimere*,
Exi-

Eximere, Interimere & Perimere, quæ omnia de Græco Νέμειν corruptè efficta sunt. Credibile est hoc fuisse Castellum **Nemthor** sive *Nemetum turris* in Cumbris, cujus meminit eruditissimus Antiquarius Ibernæ Rodericus Flahertius in Ogygiâ, tanquam Patriæ Sancti Patricii Ibernorum Apostoli. Videtur autem nomen suum traxisse de emeritis *Germanicæ* gentis Veteranis, qui stipendia fecêre temporibus Romanorum. Erant & *Nemetum* populus ad Rhenum flumen, & *Nemetobriga* in Hispaniâ apud Anonymum: Erat denique *Augusta Nemetum* in Aquitaniâ; ut nihil dicam de Ibernorum *Nemetho* & Partholano Scythis. *Namon* etiam Ravennati dicitur in Provinciâ Belgicâ munimentum insigne, vel hodie dictum *Namur* & Francobelgicè **Namen**, eodem Etymo; temporibus autem Notitiæ, uti ego existimo, *Nemetacum*, quasi *Nemeitaüc*, sicuti & Hirtio *Nemetocenna*, quasi *Nemeit Kend* vel *Nemetum Caput*. Hodiernum nomen *Namur* vitiosè profertur pro *Namüyr* vel *Nemetes viri*, quod Francobelgicè **Nam-men** sonat. Vide in NEMETOMAGUS.

MELARVONIS: Anonymo mendosè scribitur & sexto etiam casu, *Melarnoni*. Vel ipse Ravennatis Editor Placidus Porcheron fatetur incertum esse literarum ductum, ut nesciat an sit & *Melamoni* legendum. Quid vetat hanc esse *Ischanum* quod dicitur *Monasterium* sive **Erminster**, antiquum oppidum in Dumnoniis? *Bon isc* certè veteri linguâ *Alta* dicitur *Isca* sive *aqua*, & *Mél* idem est quod *Bél*, *Caput*, & per hoc etiam *Os*: Ut sit *Melarvonis* soluto sermone *Os* vel *Caput altæ Iscæ*. Unde intelligimus & Articulum nostrum *Yr* vel *Er* fuisse Veteribus nonnunquam *Ar*.

MELIDUNUM: Hoc Ravennati levi vitio est *Milidunum*, & videtur hodie dici **South-Moulton** ad Tavum amnem in Dumnoniis, oppidum satis vetustum. Plenis enim verbis *Mél* vel *Mól iū dun*, *Oppidum* est *ad caput fluminis*, quod est *prope flumen*;
nam

nam & nostrum *Yn ymmyl* solutè dicendum foret *Yn y mèl* vel *In capite*.

MELEXUM: Ravennati monstro sexto casu dicitur *Moiezo*, quod nauci esse necesse est. In Exemplari Græco proculdubio fuerat ΜΟΛΕΞΟΝ. Certè literæ Z & Ξ persæpe Librariorum vitio permutantur. Quid quòd & in Vaticano Libro sit *Melezo*? Legimus in plurimis Ptolemæi Exemplaribus ΟΥΖΕΛΛΑ & ΟΥΖΕΛΛΟΝ vitiosè scripta pro ΟΥΞΕΛΛΑ & ΟΥΞΕΛΛΟΝ. Leviusculum est autem quòd litera L mutetur in I. Atque equidem censuerim *Melexum* istud Arcem fuisse in summitate altissimi montis qui in vico **Silleston** est, juxta Sturam amnem in Durotrigibus, quique vel hodie **Hameldon** appellatur. In hoc monte vel Camdenus ipse Romani Castri deprehendit vestigia satis insignia. Erit igitur *Melexum* solutis Britannorum verbis, vel *Mèl ex* vel *Bèl isc* indifferenter, pro ratione scilicet Dialectorum; atque illud est *Ad caput vel oram fluminis*, quod hodiernâ loquelâ est *Yn ymmyl yr avon* vel *Prope flumen*. Sanè vel hodiernum nomen **Hameldon** nihil aliud videtur quàm *Hamel dun*, quod *Arx* est *ad caput vel oram fluvii*. Fuerat igitur ipsa Civitas Anitocis, quod hodie Sturanum dicitur Monasterium; hujus verò Arx sive Propugnaculum *Melexum* istud; quod & Dunocindum erat Durnovariæ, Magiodunum Magiovinio, ut de aliis taceam.

MELTEVIA: In Anonymo levi vitio *Mestevia* scribitur, atque erat **Tawton** Magna sive *Ad Tavum*, olim Episcoporum Sedes, in Dumnoniis. Possit & Dialecto quâdam *Teu* dici pro *Taiü* (quod *Amnem* vel *Aquam* sonat) ut sit *Meltevia*, *Mèl Taiü*, sive *Ad caput vel oram Tavi* sive *fluminis*. Vide in præcedenti. In edito Ravennate vitiosè dicitur *Mostevia*, cum in Exemplari Regis Galliarum & in Vaticano sit *Mestevia*.

MENAVIA: Ita Bedæ dicitur Ravennatis & nostra *Manna* Insula. Etiam hodiernis Britannis dicitur

dicitur *Menau*, quod est *Main* aū vel *Exilis insula*, quod idem & Plinii *Monabia* sonat; imò sanè & Ptolemæi *Monæda*, quod manifestè vitiosum est pro *Monæda* vel *Mon iūct*. Nam & *Uict*, *Parva est insula*, & *Moan* hodie *Aremoricis* pro *Main* est. Vide in *MONA*; nam utriusque Insulæ nomina eodem redeunt. De Gildæ *Euboniā* nihil attinet dicere, cū *Ebudam* velit seu *Clauanim*.

MENNA, quam *Jornandes* (sive verius *Jordanes*) in *Geticis* memorat ex nescio quo *Cornelio*, *Chersonesus* est *Ostidamniæ* sive *Corinaviæ*, vel hodie dicta *Meneg*, ibridā *Saxonicae Linguae* compositione, quasi *Main age* vel *Exigua insula*. Et *Manna* & *Menna* & *Mona* variantibus *Britannorum Dialectis* eodem redeunt.

MENTARIS: *Ptolemæo*, extritā *N* literā, vitiosè dicitur *Melæis* pro *Metaris* (in alio Codice *Metœia*) nullo cum *Etymo*. Nullus dubito quin dici possit *Dialecto loci Ment ar isc* pro *Mant ar isc*, quod *Os* est vel *Ostium Iscæ* vel *Oxæ* fluminis, in finibus *Icenimagnorum*. *Æstuarium* istud hodie dicitur *The Washes* sive *Eluvies*. In *Belgicā* etiam *Secundā* fuerat forsan *Armenteura*, quod hodie est *Armentiers*.

MERGÆ: In *Ptolemæi Exemplaribus* vitiosè dicuntur *MEPTAI* & *CMEPTAI*, solenni exscribentium errore. Nobis *Mergæ* dici videntur *Moravii* (sive vetustiore scripturā *Murevi*) in partibus *Victurionum*, & videntur de *Margā* nomen trahere. Nam *Αδναρίδος* fertur esse horum *Regio*. Vide suprà in *MARGIDUNUM*.

METAMBALA: Vitiosè conceptum videtur in *Ravennate* de *Græco* *MEITAMBOΥΛΑ*. Vide in *BULÆUM*. *Britanni* veteres solutè dicerent *Meig* vel *Meigiou an bula*, quod est *Principis pascua* sive *Regis prata*.

MIBA: In *Ravennate Libro* ita dici existimo *Saxonum* nostrorum *Peopengea*, quod correptè dicitur *Pebensley* & *Pemsey*. Portus hic est *Segontiacorum*

tiacorum sive Australis nostræ Saxonix, ubi Neustriæ Dux Willielmus copias suas classe exposuit, regnumque non suum vi occupavit. Sive autem *Buva* sive *Muva* sive etiam *Buvan* Britannicè dicatur *Vaccarum locus*, tantundem fuerit: Siquidem Britannis prona est Labialium permutatio. Sunt autem *Beu* Britannis *Vaccæ*, & *Man*, *Locus*; ut sit & *Peovens ey*, *Bivæ insula*. Vide in BOVIUM.

MINERVÆ: Insula hæc est in Ebudis à Ravenate memorata: Ptolemæi Libris dicitur ΜΑΛΕΟC, correptè puto pro *Malen inis*, nisi ipse Μάλενος scripserat pro Μαλενίνος; nobis hodie dicitur *Mula*. Idem autem Veteribus *Mél* & *Mûl* quod & *Bél* & *Bûl*, *Caput* scilicet, & figuratè *Dominus*. Unde etiam *Bela*, *Mela*, *Belen*, *Melen*, *Balen*, & *Malen*, pro variantibus Dialectis, possint esse pro *Dominâ* & *Ded*. Quomodo & Syris de ܒܝܒܐ *Baal* fit ܒܝܒܐ *Baala*, eodem intellectu; imò & Græcis etiam veteribus Βέλενος & Βελένος *Sol* & *Luna* sunt, *Apollo* scilicet & *Diana*, Saturni & Rheæ Liberi. Neque etiam aliud Græcis Πάλλας quàm Deminutivum de Παῖς *Puella*; sicuti & Πάλλαξ, unde Romanum *Pellex*. τῷ δὲ Διὶ (inquit Strabo Libro Geographiæ suæ XVII.) ἐνειδεσάτη, καὶ γένος λαμπροτάτη παρθένος (à Sacerdotibus Ægyptiis) ἱερεῖ, ἃς καλεῖσιν οἱ Ἕλληνες Παλλάδας. Ἄυτη δὲ καὶ παλλακοῦσι — μὲν δὲ καὶ καθαροῖν δίδοι πρὸς ἄνδρα. Quin & Romanis corruptâ consuetudine *Minerva* profertur pro *Minor Dea*. Scythis etiam sive Thracibus, prodente Herodoto, hæc Dea Ἀρτέμειζα appellata est, tanquam Ἀρτα ἄμμα παῖζα vel *Magna mater filia*. Nam & de Phrygio Ἀρτα ἄμμα est Græcorum Ἀρτεμις pro *Diana*, quæ & *Minerva*; confusa enim sunt ista numina. Britannis vulgò *Malen* pro *Furiâ Andraftâ* est sive *Diaboli Matre*, quàm imperiti sic appellant. Hujus confingitur quidam Equus magicus nomine *March Malen*, sive *Malenæ* vel *Mtnervæ Equus*, quo vehi feruntur per aëra malefici; olim autem *Pegasus* hic erat, quo vehabantur

vitâ functorum umbræ. Atque hinc natum videtur quod instar Proverbii est in ore vulgi, *A gasgler ar Varch Malen dan ei dorr ydh â*, hoc est, *Quod Malenæ equi dorso comparatur, id subter ventrem ejus disperdendum erit*; quod Anglicè vulgò dici solet, **What is got on the Devil's back is spent under his belly.** Dicitur autem *Minervæ* in Genitivo, omisso generalitatis nomine, quod est *Insula*. Pythæ Massiliensi apud Strabonem hæc Insula dicta videtur *ΟΥΞΙCΑΜΗ*, Librarii errore puto pro *ΟΥΝΙCΑΜΗ*. Quid enim linguâ Celticâ *Unis ama* nisi *Matris insula* sive *Νᾶσος τᾶς Ἀρτας Ἀμυας Παῖδας*, ut Pelasgicâ loquar Dialecto. Certè *Unisamam* suam prodit Pytheas distare à litore Gallico *τρεῖς ἡμερῶν πλεῖν*. Cùm autem nihil constaret Straboni de istâ Insulâ, putabat eam planè *Πυθέα πλάσμα*. Causa videtur exscribentium erroris, quòd ipse Pytheas scripserit literam *N* transversim, *Z*, antiquo ritu: Et pronus est lapsus, & Librariis omnibus usitatus in literis *Z* & *Ξ*, uti nos aliàs monuimus. Parum liquet nobis hodie cur Pytheas Straboni dicatur *Ἀνὴρ ψευδέστατος* sive *Vir omnium mendacissimus*; nisi forsân sit (quod equidem vel ex ipsius verbis conjicio) quòd fabulosam crediderit Thulen Insulam, nullibique terrarum comparentem. Ista enim, factâ Thules mentione, statim subjicit; *Καὶ οἱ Ἕ Βρεταννικὴν Ἰέρην ἰδόντες, εἰδέντες ὅτι ὅλης λέγουσιν, ἄλλας νήσους λέγοντες μικρὰς πρὸς ἡ Βρεταννικὴν*, h. e. *Quique Britannicam Iernen viderant nihil de Thule produnt, alias recensentes insulas parvas circa Britanniam.* Certè Eratostheni gravissimo Mathematico ad instar Oraculi fuerat *Πυθέα γῆς Περίοδος*; ita enim inscriptus est ei Liber nobis hodie desideratissimus. In hac autem Insulâ celebrata fuisse Samothracum Sacra nos suprâ ostendimus in *JUPAPANIA*. Aliâ quâdam Celtici sermonis Dialecto, pro *Belen* dici poterat *Belis*: Nam in antiquo Lapide, cujus meminit Eruditissimus Bochartus in *Phaleg*, idem est *Belisama* quod *Minerva*, h. e. *Domina mater.*

MINOXA apud Ravennatem, hodie dici videtur *Minnno*, quod est ad ripam Tuæsis amnis non longè ab urbe Tuæsi, in Gadenis. Vaticano MS. correptè dicitur *Mixa*. Quid autem *Minox* nisi *Mîn ox* vel *osc*, quod *Labium* est *fluminis*? Quin & ipsum *Minnno* correptè proferri videtur pro *Mîn aü*, eodem intellectu.

MODONUS apud Ptolemæum, Camdeno videtur flumen *Slan* in Ibernîâ. Nobis magis videtur Æstuarium hujus fluminis, Britannis nautis ita olim appellatum. Existimo etiam *Modon* Dialecto quâdam dici pro *Bodun*, quod, autore Plinio, Celtis erat pro *Profundo*: Certè nobis hodie *Bodhi* dicitur *Mergi*. Possit igitur *Modonus* solutis dici verbis, *Bodun* vel *Modun üisc*, quod *Amnem profundum* sonat. Possit etiam vel ipsum *Slan* correptè poni pro *Isc lân*, quod *Purus amnis* est.

MONA: Notissima est ista Insula, etiam hodie nostratibus *Môn* appellata, Anglis verò *Anglorum Insula*; illud enim est *Anglesey*. Dicebatur autem *Mona* veteribus nostris quasi *Mon aü*, Dialecto vetustâ, pro *Main aü* vel *Exilis insula*: Certè Aremorici etiam hodie *Moan* est pro nostro *Main*. Vide plura in MENAVIA & in POMONA.

MONABIA: Vide in MENAVIA.

MONAOEDA: Vide in MENAVIA. Vitiosum est pro *Monaoeða*.

MONAPIA: Ita apud Plinium scribitur *Monabia* vel *Menavia*.

MORBIUM in Imperii Notitiâ, hodie dicitur *Moresby*; & est ad mare, in Cumbrianis Ceangis, quod vel plures Inscriptiones apud Camdenum declarant. Hic erat *Præpositus Numeri Cataphractariorum* juxta Notitiam. Nomen autem loci solutè scriptum erit *Môr üion*, sive *Ad fluctus magnos* vel *mare*. Hodie Viculus est, & vix Portus.

MORICAMBA apud Ptolemæum *Curvatus sinus* est, in Cumbriæ Ceangis. Certè *Môr iü Camva*

Britannorum sermone *Magnæ undæ* five *Maris curvatura* est.

MORICONIUM: In Ravennate, extritâ unâ literulâ & sexto etiam casu, *Morionio* est, pro quo nos quidem levi admodum negotio *Moriconium* reposuimus; quo scilicet constaret Etymon *Mor iū cond*, five *Magnæ undæ* vel *Maris caput*. Ex ordine Ravennatis Itinerarii atque ipso Etymo conjecerim hoc esse **Uarham** ad ostium *Varii* fluminis, vetustum & celebre oppidum in Durotrigibus.

MORIDUNUM Antonini non potest esse, quod Camdeno nostro videtur, **Seaton** five *Marinus vicus*; nam & Milliaria repugnant, quæ usque ad **Topesham** *Muridunum* proferunt. Confirmantur ista Anonymi nostri verbis: "Juxta civitatem Iscam
" Domniorum (ita enim legendum pro Scadomorum) est civitas quæ dicitur *Moriduno*." Quid autem Britannorum ore *Moridunum* nisi *Mor iū dun*, five *Magnæ undæ* vel *Maris oppidum*. Neque sanè vernaculum nomen **Topesham** quicquam aliud videtur significare quàm *Oppidum ad maris verticem*: Idem enim Anglis **Top** quod & Britannis *Coppa*, & Phrygibus antiquis *Κόβα*. Possit etiam **Topesham** correptè dici pro *Topseaham*. Ravennati Libro, de more sequioris sæculi, sexto casu dicitur *Moriduno*, & Peutingerianæ Tabulæ truncato capite, *Riduno*. Italis etiam hodie Ablativus est pro Casu recto.

MUNNUS flumen **Munnnow** est in Siluribus. Vide in **ALBIMUNNUM**.

MURIDUNUM: Ita enim Antonino scribitur, quod Ptolemæo vitiosè *Μαριδουν* dicitur. Hodiernis Britannis *Caer Vyrdbin* appellatur, quod *Muridunum civitatem* sonat. Atque hoc est vel hodie universæ Demetiæ Caput. Vide Etymon hujus loci in voce **DEMETÆ**.

MURIVINTUM, five potius *Moriventa*: Vide in **VINDOMA**.

N.

NABRIANUS : Ita enim legendum censeo pro eo quod apud Ptolemæum nimis correptè scribitur Νάβαρος, & in quibusdam Exemplaribus adhuc pejùs, Νάβαιος & Ναύαιος. Nam flumen est **Nabern** in Septentrionali Valentiâ, & in *Valle Nabrianâ* five **Strath-Nabern**. Idem est autem *Nabrianus* quod & *Abrianus* five *Sabriana*, præpositâ literâ N, quod provenire videtur de Particulâ *Na*; quam non solum Scotobrigantibus Ibernîæ, verum etiam antiquis Britannis Notam fuisse Genitivi indicio est vetus Inscriptio, DE AE NEHALENNIAE; in quâ (aliâ quâdam loquelâ) *Ne* usurpatur pro *Na*. Est autem **Strath-Nabern** Pictorum sermone *Strata* (& per hoc etiam *Vallis*) *Abriani*, five potius *Abrianæ* fluminis. Anonymo etiam Ravennati Viæ militares *Estrate* dicuntur *Imperiales*.

NAGUATÆ, apud Ptolemæum populus est Ibernîæ; omnes tamen Libri levi laborant vitio: Quippe pro eo quod deberet esse ex Analogiâ linguæ Νάναϊ, hodie legimus Νάναϊ, & in nonnullis exemplaribus adhuc pejùs Μάναϊ; puto quò fieret vox Latina. *Naguatarum* Sedem *Connactiam* fuisse mecum sentit Camdenus. Quod quidem nomen correptè effertur pro *Cúan na guactie*, quod *Portus* est *exiguarum insularum*, quæ hodie ab *Erion* five *Eriis* indigenis vocantur **Arran** pro *Iuerion*. Est autem *Cúan* Ibernîs *Portus*, sicuti & hodiernis Gallis *Coin* pro *Angulo* est, nostrisque Britannis *Congl*: *Uict* etiam (five alterâ quâdam loquelâ *Uact* vel *Güact*) *Parvam* fuisse *insulam* aliàs docuimus. Est igitur *Na* syllaba in voce *Naguatæ* pro Notâ Genitivi veteri Brigantum sermone. Vide in præcedenti.

NAGUATA, Ptolemæo Πόλις Ἀπίσημος dicitur, quod hercle vel hodie est *Galliua* nostra, ita nominata Scotobrigantibus de cultoribus Anglis: Siquidem

dem vetustâ linguâ *Gal* pro quovis *Peregrino* est; unde & se ipsos *Gallos* vocitabant *Brigantes Iberniæ*. Etymon hujus loci in superiore voce quærendum est.

NAINA: Apud *Ravennatem* mendosè scribitur *Maina*, & in Vaticano *Mavia*. Vide in *ANTONA*.

NATHANLEOD, atque *Dumnoniorum* Dialecto *Nazanleod*, quod est veteri linguâ *Naudb* sive *Nauzan lûdh*, sive *Populi tutela* vel *perfugium*. Hic in *Annalibus nostris Britannorum Regum Maximus* appellatur, quod quidem *Ardiragum* sive *Pendragonem* valet. Equidem libenter *Camdeno* assenserim hunc non alium fuisse quàm *Ambrosium Aurelianum*, à *Provincia Romanâ* ad *Purpuram* evectum. Est autem nomen *Nathanleod* ibridâ prolatum compositione: Siquidem de *Saxonico* sermone est *Leob*, quod & *Britannis* esset & *Lûdh* & *Lys*, de *Græco* *Λεός*. Eodem modo & *Ardb* *Heer* sive *Arthur* appellatus est, pro *Ardb Rig* vel *Ardb Rag*. Vide in *ARVIRAGUS*.

NEMETOMAGUS: Nullus dubito quin sic sit reponendum in *Anonymo* pro monstroso *Nemetotacio*, quod usitato more in sexto casu est. Existima-verim hanc urbem etiam *συωνόμω* vocabulo fuisse appellatam *Nemetodunum*, quod hodie *Ostidamniis* *Dun-Deveit* appelletur, quod est *Dunum* sive *Arx Nemetum*. Recentiori etiam nomine *Fanum Stephani* vocatur; illud enim valet *Lban Stephan*, quod *Anglis* vitiosâ correptione *Launston* dicitur. Idem autem esse *Celtarum* linguâ *Magus* quod & *Dunum*, nos suprà ostendimus ex autoritate *Plinii*. Ad vocem etiam *Medionemetum* docuimus *Nemetes* fuisse *Celtoſcythis* sive *Teutonibus* antiquum nomen. Unde autem in *Ostidamniâ* *Germani* quis dicat; nisi forsan hîc fuerint quædam emeritorum militum prædia, quod sanè verisimile videtur.

NEUSTRIA, *Gallia Celtica* sive *Aremoricanus Tractus* fuerat, & *Ravennati* nostro etiam *Britannia*
in

in *Paludibus*, quam scribit sæculo suo pertendisse à Transligeranis Vasconibus five Aquitanis ad Galliam Belgicam Germanam, quam vocat, quòd erat ad Sequanam amnem: Certè veteri Belgicæ linguæ *Neüz Tir* est *Terra nova*. Illuc enim actos fuisse Belgii Britannos five Alobrites circa annum à nato Christo CCCXI. à Francis five Sicambribus superiùs ostendimus ad vocem *AREMORICI*. Saxones igitur à *Transmarinis Britannis* subacti sunt, Ducibus Wilhelmo Notho & Alano *Britanniæ* Duce nepote suo, qui postea Ægmundi Regno in Brigantibus potitus est.

NIDUM Antonini, hodie *Nedh* est in Morganticâ Dynastiâ Silurum: Anglis hodie vitiosè dicitur *Neath*. Fortasse fluvioli nomen olim fuerat *Nid*, de verbo *Nydbu*, quod Britannis est *Torquere* & *Nere*: Græcis etiam *Níðev* dicitur *Nere*. Sunt & in Belgicâ Provinciâ *Nidæ* duæ, atque alibi etiam plures. Ravennati quoque dicitur *Nida* quæ in Belgio est.

NODIUS: Ita enim Camdenus in Ptolemæo reposuit; cùm in Libris sint *Nóðios* & *Náðios* & *Nóvios*, omnia vitiosè. Fluvius hic est in Selgovis, etiam hodie *Nid* five *Nida* appellatus; qui & aliâ quâdam Dialecto dici possit *Nodius*. Vide in superiore.

NOTIUM PROMONTORIUM apud Iberos à Ptolemæo memoratum. Hoc Camdeno mecum videtur esse *Biarhead* in Momoniâ. Vide in **VELLABORI**.

NOUANTÆ apud Ptolemæum, hodie *Gallovidii* sunt in Citeriore Valentiâ. Veteri Britannicæ *Nou* fuisse videtur pro *Novo*; quod hodie dicitur *Aremoricis* quidem *Noadh*, nobis autem *Neüydh*, Sarmaticæque hodie *Nou*, & Persicè *Nau*, Græcèque *Néos*. Hent etiam *Aremoricis* *Consuetum* iter est, veteri etiam Dialecto *Hant*, sicuti & nobis *Hynt*: Etiam Anglis dicitur *Haunt*, *Locus quo sæpiùs recurri consuetum est*; unde & Germanis *Wannen* dicitur pro *Wonten*, sicuti & Britannis hodiernis *Annedbu* pro *Antedbu*, quod

quod *Habitare* est. Erant igitur *Noüantæ*, *Advenæ* five *Novi inquilini*. In Britannico quodam Nummulo etiam *NOVANEI* five potius *NOVANTI* legitur pro *TRINOVANTES*, qui & ipsi origine erant *Peregrini*; nam de Belgio huc migraverant. Hodiernum *Noüantiæ* nomen originem arguit Ibernicam, five potius Scotobriganticam. Quid enim *Galloüidii* nisi inversum *Güidali*, seu *Sylvestres Galli* vel *Peregrini*? *Güidh* enim *Britannis Sylva* est, & *Al* vel *Gal*, *Peregrinus*. Est igitur tam *Galloüidius* quàm *Güidalus* idem quod *Scotobrigas* vel *Ibernus*. Equidem crediderim *Bedæ Dalreudinos Scotos*, *Anonymi ævo*, *Ardhgüidaliâ* suâ contentos, nullius fuisse in *Valentiâ* nominis; quòd *Scriptor ille* nusquam vel *Scotiæ* vel *Scotorum* extra *Iberniam* meminerit. Certè *Arceledii Picti* five *Ardcaledones* sub finem septimi *Sæculi* fuerant *Ardguidalis* five *Scotis* magis noti. Erat igitur *Noüantarum* five *Galloüidiorum* Regnum pluribus sæculis *Scotico* five *Albanico* vetustius. Constat etiam & posteris temporibus *Noüantas* istos five *Galloüideos*, originis suæ immemores, se gessisse pro *Britannis*; quòd in *Bellis* adversus *Scotos* munimentum *Alt Cluid*, five *Dunclidum*, *Britannorum* feratur *Arx* in *Scotos*: Unde factum est quòd in hunc usque diem *Arx* ista **Dunbriton** vocetur. Denique *Noüantæ* fuisse videntur quos superiora *Britannorum* sæcula dixere *Güidhyl Fictied* five *Ibernos Pictos*; neque enim *Scoti* unquam se pinxisse feruntur. Equidem ex nomine conjecerim insignem *Pictorum* veterum Imperatorem *Galgacum* genere fuisse *Noüantam* five *Galloüidium*. Atque hi quidem *Noüantæ* *Iberniæ* forsan fuerant veterum *Brigantum* five *Pictorum* in *advenas Belgas* socii.

NOUANTARUM CHERSONESUS *Ptolemæo* memorata, dicitur hodie veteri vocabulo *Galloüidiæ Mula*. *Bûl* autem five *Mûl* fuisse *Veteribus* pro *Capite* nos suprà ostendimus in voce **MINERVÆ**.

NOVIO.

NOVIOMAGUS apud Ptolemæum, Ravennati mendosè scribitur, & casu sexto, *Noviomagno*. Cum autem inter Vindogladiam atque Antoniam posita sit Anonymo *Noviomagus*, vel inde satis constat eam non esse Camdeni **Woodcote**, sive *Sylvestrem* dictam *casam*, in Transtamesinâ Regione: Cùmque Ptolemæo nullum sit omninò *Regnum*, neque Antonino in hisce partibus *Noviomagus*, pronum est credere Ptolemæi *Noviomagum* (quam & *Regnorum* ponit Caput) dictam fuisse *Ἰωνύμας* & *Regnum* & *Noviomagum*; quomodò & Crocolanum, Venta Icenorum; si nos veram sequuti sumus conjecturam. Rectissimè autem conjecit Camdenus vetustum *Regnum* fuisse **Ringwood** sive *Regnsted*, ad Alaunum fluvium in Belgis, sive potiùs *Regnis*; unde suspicatus sum vitiosè prolata fuisse Romanis *Regnum* & *Regnos* pro *Rencum* & *Rencos*. Nam in magno Censuali Libro dicto **Domes-dei**, hoc oppidum *Rencewud* appellatur, quasi *Rencorum* dixisset *sylvam*. Quin & existimaverim de novis incolis Belgis *Regnum* fuisse appellatum *Noviomagum*; quòd linguâ veterum Belgarum *Nouiu mages* vel *maches* sit *Novorum civitas*, Belgicæ *Noviomago* etiam cognominis. De vocabulis autem *Nou* & *Magus* nos aliàs diximus quod visum est. Vide in **REGNUM**.

NOVIOMAGUS Antonini huic planè diversa est: Nam cùm sit inter Londinium atque Madüiacim sita, facilè adducor ut credam eam fuisse ad locum hodie appellatum **Ravensbourn** sive *Corvi fontem*, juxta *Grænovicum*, quæ nobis est pro *Noviomago*. Ista monstravit eruditus Camdeni Interpres primus quod sciam, qui & rudera & insignia Romanarum Antiquitatum vestigia illuc reperit. Quin & Antonini *Miliaria* huic sententiæ adstipulantur maximè. Credibile est de *advenis Belgis* sive *Nucantiis* *Noviomago* factum fuisse nomen. De Belgicâ *Noviomago* nihil attinet dicere; neque de alterâ etiam Belgicâ ad *Mosellam* amnem positâ.

NUCANTIUM: Ita quibusdam Ptolemæi Libris *Cantium* dicitur *Promontorium*: Unde licet suspicari & *Cantios* dictos fuisse Νεκάντιος sive *Novos Cantios*, post appulsum Belgarum.

O.

O **Boca** Ptolemæo fluvius est Ibernix non longè ab **Arklo**, ut videtur Camdeno. Certè Britannorum linguâ & *Aüch* & *Avüch*, *Acer* est sive 'Οξύς. In nostrâ Montegomericâ Regione admodum obscurus est locus nomine *Rhyd Avüch*; Vetussti dicerent *Rit oboc*, quod *Acer* est *trajectus*.

OCELUM PROMONTORIUM quod apud Ptolemæum est, rectè videtur Camdeno collocandum ad **Spurn-head**, sive *Protensum Caput*, in Parisiis. Est autem *Ocelum* de Britannorum *Ychel*, Antiquis forsitan *Ochel*, quod est *Excelsum*. Eiusdem nominis est & in Sabaudorum finibus oppidum modò *Exilles*, Ravennati *Ocellium*; & in Gallaciâ etiam tertium, Antonino dictum *Ocellum Durii*, Ravennati verò uno vocabulo *Ocelodorum*, modò dictum *Oporto*.

OCITIS: Vide in **SCETIS**; nam vitiosum est.

OCRINUM, quod & **DUMNONIORUM PROMONTORIUM** Ptolemæo, hodie dicitur **The Lizard**, in Ostidamniis. *Ocrinum* Britannis solutè positum *Och Rin* est, sive *Altum Promontorium*. Idem enim Veteribus nostris *Rbyn* sive *Rin* quod & Græcis Ρῖον à Πῖν *Naris* sive *Nasus*. *Ocris* etiam Latinis, auctore Festo, *Mons* dicitur *celsus* & *confragosus*, de Græco 'Οξεῖς quod idem ferè sonat: Unde & *Interocrea* & *Ocriculum* apud Italos Locorum nomina. De Britannico etiam videtur esse Anglorum vocabulum **Lizard**; nam *Lbys ardh* (vel antiquâ scripturâ *Lis ard*) *Alta* dicitur *Rejētio*; ut sint οὐρανόμας **Lizard** & *Ocrinum*.

OCTO PETRARUM PROMONTORIUM sive **VERGIVIVM**: Ita in Ptolemæo legendum; *Octo-pitaron*

pitaron enim vitiosè legitur pro *Ὀκλὼ πελῆων*. *Octo* istæ *Petræ* mihi videntur quas vulgus appellat *Episcopum* & *Clericos*, ad Promontorium *Pepidiacum*, five Sancti Davidis, in *Demetis*, juxta quod est & urbs *Pennobroga*, *Dynastiæ* Caput.

ODARA fluvius est in *Dervationensi* Pago; atque alter etiam in *Cantio*. Vide in *LUTUDARUM*.

ODIRA: Ita enim ausus sum reponere in Anonymo pro eo quod immani vitio in edito Libro est *Omire*, casu Græco. Pronus enim Librario lapsus in literis *P* atque *Q* vetustâ manu. Locus iste fuerit, ubi hodie *Autree* est ad litus *Dumnoniæ*, quod & ipsum nomen & Itinerarii ordo videntur innuere. Et videtur hic olim fuisse *Dumnoniorum* Limes. *Godre* enim five *Odre* *Britannis* dicuntur *Oræ* & *Limites*. Unde & Urbs *Caer Briton*, *Britodunum*, *Bristol* five *Britfold* *Britannis* dicta est *Odara* vel *Caer Oder* five *Civitas Limitis*. Vide in *MANTANTONIS* & in *LUTUDARUM*.

OGYGIA: Vide in *IBERNIA*.

OLENAGUM: Hoc levi vitio *Notitiæ* dicitur *Olenacum*; & videtur *Camdeno* mecum *Arx* fuisse *Linstock* five *Olenagum ad sylvam* in *Cumbrianis* *Ceangis*, ad *Itunam* amnem. Certè *Elin* *Britannis* pro *Ulnâ* est & *Cubito*; quod quidem aliâ *Dialecto* *Olen* fuerit, quomodo & *Ibernis* *Ulyn* & *Græcis* *Ὀλένη*. Est igitur *Olenagum*, *Olen a gûi* five *Ulna fluminis*. Hæc *Statio* fuerat *Præpositi Alæ Primæ Herculeæ*, quod ostendit *Notitia*. *Ravennati* *Monacho* duabus vocibus scribitur *Maio Olerica*, & in *MS. Regis Galliarum* *Maio Blerica*; de quo nos fecimus solitâ fiduciâ *Maioolenica*, & interpretamur *Mai iug olen*, vel *Ingentis fluminis ulna* five *Cubitus*; ut sit & *Maius Itunæ* nomen alterum.

OLICANA apud *Ptolemæum* *Camdeno* mecum est ad *Verbeiam* amnem, hodie *Ubert*, in *Segantiis*; apud quam & vetus *Camdeni* *Inscriptio* ostendit

fuisse *Præpositum Cohortis II. Lingonum*. En autem ipsius Inscriptionis verba, unde & *Verbeie* nomen innotescit;

VERBEIAE. SACRVM.

CLODIVS. FRONTO.

PRAEP. COH. II. LINGONUM.

In Britannia Camdeni vitiosè scribitur *PRAEF.* cum *Præpositi* nomen perpetuum sit in Notitiâ. Est autem nomen *Olicana*, si solutè scribatur *Oli cand av*, quod est, *Pone principem Annem*. Hodie ibridâ compositione *Ikley* appellatur, ac si diceretur *Olicanus Campus*, vel *Olicanomagus* antiquâ formâ.

OLICLAVIS, quæ Ravennati scribitur *Oleiclavis* & in Vaticano *Oleaclavis*, cum Græcè fuerit conceptum *Ὠλεκλαρίς*. Hæc fuisse videtur *Oberkilvin*, ad Antonini Pii Vallum in Valentiâ Provinciâ: Siquidem veteres Britanni dicerent *Oli Clauz* vel *i Cläudb*, pro *Pone Vallum*. Et videtur fluviolus *Kilvin* corruptè prolatus pro *Clavis*, & prima syllaba *Ol* Scotofaxonice est *Ober*.

ONNA: Vide in ANTONA.

ONNO: Vide in HUNNUM.

ORCADES; Anonymo adjunctâ *Præpositivâ D*, dicuntur *Dorcales*. *Orcades* autem dictæ videntur ab *Or* sive *Gor* (quod & Scotobrigantibus & Saxonibus est *Fop*, & Græcis etiam *Πεο*) atque *Cand* sive *Cad*, quod & *Caput* est & *Promontorium*. Veteribus etiam Pelasgis *Κότλα* vel *Κόππα*, *Caput* fuerat; sicuti & Phrygibus *Κύβα*, Corinthiis *Κοτλς*: Et puto *Κότλα*, quo in dinumerandis Decadibus utuntur Græci, fuisse pro *κεφαλαίω* sive *Summulâ*. Dictæ sunt igitur *Orcades*, quod *Taräüedrum* Promontorium ex adverso spectent. Hæ Insulæ Anonymi tempore à Barbaris, puto Scandinaviensibus, occupatæ sunt; quamobrem fatetur sibi ignorata esse earum nomina. Unde constat eum non veterem sed sui sæculi Geographiam confarcinasse; adeoque Provincias nostras non fuisse à Saxonibus, verum postero tempore à Danis sive Vandalis

Vandalis *Kαλαβαρβαρωδεϊσας*. Idem Anonymus prodit *Orcades* fuisse quidem numero XXXIII. non tamen omnes cultas: Plinio feruntur XL. Hodieque vitiosè dicuntur *Dikeneyss* pro *Orcadeys*.

ORCAS PROMONTORIUM: Vide in TARAUEDRUM.

ORDUICES Ptolemæo Britanniae populus est, atque etiam Tacito qui & *Ordeuices* eos appellat. Bedæ dicuntur *Huiccii*; aliàs etiam Tacito vocantur *Iceni*. De Saxonico *Pygapan* sive *Uiccii viri*, fit Latinizantibus Monachis urbis nomen *Wigornia*; sicut & de *Lantpapan*, *Cantüaria* dicitur *Durovernum*. Hi videntur initio fuisse Icenorum clientes sive conductitii milites. Siquidem Britannis vel hodie *Wigornienses* dicuntur *Güyr ehangon*, & correptè *Gürangon*, quod est *Viri* vel *Milites liberi*: Unde & urbi *Brannogenii* nomen. Iisdem etiam Britannis & *Ordh* & *Gordh* etiam hodie correptè dicitur pro *Gorydh*, quod illis *Quadantenus liber* est, & per hoc *Mercenarius*; unde & *Gordhverch* tam pro *Libertinâ* erat quàm pro *Concubinâ*, quod ferè Romanorum fuere *Libertinæ*. Quin & Legibus Regis Hoüeli *Trevgordh* dicitur Vicus qui neque *Trev rydh* sit sive *Vicus liber*, neque *Trev gaeth* sive *Vicus vernilis*: Saxones dicerent *Oedelmentun*, & *Horentun* sive *Ceorltun*. Britanni igitur communi sermone *Gordüychon* dicerent *Ordüices*, quod ferè tantundem valet atque *Güyr ehangon*; qui hodie dicuntur *Gürangon* sive *Gürengon*, *Viri* scilicet *clientelares*. De *Gürengis* autem istis Saxones tandem fecere suos *Drengos*; quam quidem vocem non debet mirum videri eruditissimo Spelmanno fuisse ignoratum. Vide Spelmanni Glossarium in voce *Drenges*; de quo tamen Anglorum nomen *Dudges*, pro *Mancipiis*. Hujusmodi *Servi militares* veteribus Celtis dicebantur *Ambacti*, quasi dicas *Emptitii*. Vide in AMBACTI. *Satellitium* hujus generis Britannis dicebatur etiam *Gosgordh*, à *Güas*, *Homo* vel *Miles*, & *Gorydh*, *ἄδδegos*. *Ordüicum* Montes (quorum meminit Tacitus)

tus) *Malvernici* fuerant, atque *Britannici* etiam sive *Bredon-Hills*.

ORREA apud Ptolemæum idem putò fuerat quod & Anonymo *Mantavis* est, quod vide.

OSTIDAMNII: Pythæ Massiliensi apud Strabonem ita dicuntur *Corinavii*, tanquam *Ueis tu Duvnion* sive *Vernæ Domniorum* sive *Dumnoniorum*. Fuerant enim *Dumnoniis* pro Hybernis Ceangis sive Pecuariis. Stephano etiam Byzantino *Ostiones* appellati sunt; putò quasi *Ueistion* sive *Gueistion*, quod *Servos domesticos* sonat: Imò & Artemidoro (prodente eodem Scriptore) *Cossini* dicti sunt, quasi *Gueistion* vel *Servi ἀπλῶς*.

OSTIONES: Vide in superiore.

OTHONA apud Imperii Notitiam Statio fuerat *Præpositi Numeri Fortensium* sub Comite Limitis Saxonici, in litore Orientalium Saxonum sive Guepporum. Radulphus Niger, quem Camdenus adducit, ex Venerabili Bedâ narrat Civitatem *Ithancester* fuisse juxta *Maeldon*, & à flumine Pantio (nobis Mantio vel Idumantio) absorptam. Ut subeat mirari *Maeldon* istud, quod nobis videtur *Othoniensium* fuisse *Molendina*, Viro aliàs sagaci potuisse videri *Coloniā Camulodunum*; cùm *Othona* fuerit illi propemodum intra teli jactum. Quod ad Etymon attinet, verisimile videtur dictam fuisse *Othonam* tanquam *Aut* vel *Ot avon*, quod *Ad fluminis ripam* sonat. De voce *Ot* vide in sequenti. Dicatur igitur nostrum *Maldunum*, *Othona* Nova; cùm Vetus dudum interierit mari absorpta.

OTODINI: Vitiosè in Ptolemæi Codicibus scribuntur Ὀτοδῆνοι & Ὀταλίνοι, ex Librariorum sive insciitiâ sive negligentia. Fuerat ista natio ad fines Valentia; verùm jam olim in Brigantum vel clientelâ vel societate. Horum patria hodie *Transhumbrana* dicitur *Regio*, ob Regiam antiquam Bannam Nordanhumbrorum Regum, cùm reverà sit *Transstinnana* Bedæ etiam eodem intellectu quo & Otodini, *Bernicii*

nicii appellantur: Siquidem veteribus Britannis *Brin*, *Bern* & *Bern* pro *Colle* fuerat, sicut & *Din*, *Don* & *Dun*. *Ot o dineu* autem veteri Brigantum linguâ, *Litus* dici videtur *montium*: *Litoraria* enim pars feracior est, atque cultui humano magis idonea; cum perpetui ferè & asperrimi *Montes* sint versus occasum. *Aremoricis* vel hodie *Litus* dicitur *Aut* vel *Ot*, etsi vox ea nobis exoleverit. Hi Britannis nostris semper nominantur cum *Deiris*, quibus in ore esse solet *Güyr Deivr a Bryneich*, quod est *Viri Deiri atque Bernicii*. *Ravennati* nostro *Otodanii* dicuntur *Otodini*, alterâ Britannicæ linguæ *Dialecto*.

P.

PANOVIVS: Vox ista solutè scripta videtur esse *Pan o üi*, *Dialecto* quâdam pro *Pen o üi*, sive *Caput fluminis*; ut sit fortasse locus hodie appellatus *Cyne-head* sive *Tinnæ caput* in finibus *Otodinorum*. Hujus loci solus meminit *Ravennas*. In *Vaticano libro Panonius* dicitur, levi vitio.

PARISI, *Ptolemæo* scripti *Πάριον*, *Orientali* constant *Brigantum Triarchiâ*. *Parisia* autem dicta videtur quasi *Paür isa* sive *Infima depastio*; cum *Pecuararia* fuerit & ad mare posita ista *Triarchia*. Quin & ipsis *Græcis* *Πορὴν* dicitur, quæ *Britannis* *Porva* est sive *Pasculum*. Videntur isti olim *Deiris* fuisse pro *Ceangis*: Siquidem (quod me docuit *Camdenus*) horum *Regio* *Bedæ* dicitur *Dejn-pube* sive *Deirorum nemus*; & cuidam *Monacho* *Regiuncula* *Holdernesse*, *Cava Deirorum* redditur. His cognomines sunt & *Parisi* apud *Gallos*. Simplicius tamen videtur *Parisios* fuisse appellatos tanquam *Poruys* sive *Pastoritos viros*.

PECUARARIA: Ita enim planè legendus *Anonymus* pro *Decuararia*; cum in *Ptolemæo* sit altero vitio *ΠΕΤΟΤΑΡΙΑ ΠΑΡΕΙΩΝ* pro *ΠΕΚΟΤΑΡΙΑ*. Hanc equidem existimaverim hodie dici *Pocklington*.
 Certè

Certè Græcis Πόνος est, quod Latinis dicitur *Vellus*; unde & nomen *Pecus* videtur deductum.

PEMPOCANALIA: In Anonymo nimis correptè legimus *Pempocalia*, quod vel Saxonicum *Pincanheale* (corruptè **Finchale**) hodie demonstrat. Britannis certè dicebatur *Pemp cant hael*, quod est *Quingenti viri liberales*; sed oportet hodie nesciri causam. Hæc Statio in Deirorum Episcopatu est, ad Vedram amnem.

PENDRAGON, Ἀρχιβασιλεὺς five *Rex Regum*, & *Summus Britannorum Imperator*, *Ardiragus*, *Argetoxus* vel *Cingetorix*. Cùm vulgo fabulantium Monachorum *Uter*, *Arthurii* five *Pater* five *Frater*, *Pendragon* nominetur, Alano tamen appellato de Insulâ ipse *Arthurius* planè *Pendragon* dicitur. Superiùs ostendimus Britannorum Dialectis & *Kend* dici & *Pend* (quod hodie est *Pen*) pro *Capite* & *Principe*; & *Rigon* & *Ragon* appellatos fuisse *Reges*, *Ordinum* scilicet *Ductores* atque λαῶν Κοσμήτορες. Nam & *Rig* etiam hodie dicitur Francobelgis **Riga**, *Ordo* vel *Series*; ut & Britannis *Rhês*. Tantundem igitur valet *Pend Ragon* quod & *Kend Rig* atque *Ardb Rig*, five *Summus Rex*; qui scilicet minoribus imperet Regibus. Hoc valet & Britannicum nomen *Kyndrûyn*.

PENNOCRUCIUM apud Antoninum, Camdeno mecum est Oppidum in Ordüicum Ceangis five Stavefordiensibus, hodie corruptè appellatum **Penkridge**; de quo & fluvius **Penk** truncatè dicitur more sequiorum temporum, cùm Veteribus appellaretur *Grucius*. Est autem *Pen y Grug iü* five vetustâ scripturâ *Pend o Gruc iü*, *Ad caput Grucii amnis* five *ericei*: Idem enim *Grug* Britannis quod & Græcis Ἐρείκη. Crediderim etiam & scriptum fuisse absque Præpositivâ *G*, *Urug*; cùm *Frych* dicatur *Erica* Scotbriganticè, & *Bruc* *Aremoricè*. In viciniâ hujus oppidi est ingens *Ceangorum Ericetum*, vel hodie appellatum **Cank-beath**. Minùs igitur placet quod hujus Pagi ingeniosus Descriptor Plotta de **Stretton** propo-

proposuit, cùm constet non fuisse omnes Romano-
rum Stationes atque Urbes ad magnas Militares Vias ;
nam & plurimæ Viæ dictæ Vicinales ab hisce de-
rivatæ sunt: Imò & ipsis Majoribus Stratis fuere sua
Brachia sive Rami. Hujus formæ fuerat & *Penno-
lucus*, Ravennati nostro *Pennolocus* ad Lacum Lema-
num apud Gallos, ubi hodie *Villeneuve* vel *Novum
oppidum*.

PEPIACUM: Neque enim dubitandum quin ita
in Ptolemæo sit reponendum pro detruncato Ἐπίακον :
Siquidem modò *Epiacum* istud (quod non minùs
nobis quàm magno Camdeno visum est) sit hodie-
rum **Papcastle** inter Derventionem atque Alaunum
amnes in Cumbriæ Ceangis ; cùm & exstent illic
Romanarum Antiquitatum vestigia. Nequè sanè
novum est de *Tibia*, quæ Britannis veteribus & *Pép*
erat & *Píp*, tenuia terrarum rostra nominari, cùm &
Osto Petrarum Promontorium in Demetis vel hodie
dicatur *Pepidiauc*. Vide plura in sequentibus & in
VACOMAGI. “ Solebant Scribæ primam literam
“ omittere, postea cùm finitus esset codex majusculâ
“ formâ describendam in margine.” Millius in Pro-
legomenis ad Novum Testamentum.

PEPIDII: Etiam hi Ptolemæo truncatè dicun-
tur Ἐπίδιοι pro Πεπίδιοι. Erat iste populus in Deu-
caledoniâ, in Promontorio scilicet quod hodie dici-
tur *Cantiriæ Mûla*. Quid autem *Pepidium* nisi *Pepi-
diauc* sive *Tibiciniforme*? *Mûl a cant tir* etiam Bri-
tannorum veteri sermone *Rostrum* est ad caput terræ.

PEPIDIORUM INSULA: Neque enim dubi-
tavimus de portentoso *Saponis Susura* apud Ravenna-
tem, nostro more duas conficere Insulas, *Papidio-
nissam* scilicet atque *Juram*; cùm & in quibusdam
Ptolemæi Libris Ἐπιδίων νῆσος pro vulgato Ἐπίδιον sit
reperitum. Barbarus Ravennatis Interpres de Παπι-
δίων νῆσος inscitè fecerat Dialecto quâdam *Papionissa*;
de quo nos quoque *Pepidiorum insula*. Etiam nostro
tempore *Ma* dicitur ἀπλῶς; quod & ipsum correptè
C c pio-

profertur, ferè ut apud Gallos *Isle*, pro *Insula* vel *Isula* vel etiam *Isla*, juxta vulgarem (antiquam tamen) Romanæ linguæ prolationem.

PEPIDIUM, Ptolemæo Ἐπίδιον, Promontorium est *Mûl a cant tîr*, sive *Pepidiauc* vel *Tibiciniforme*. Nam *Pipydh*, vetustè *Pepydh*, Britannis dicitur *Tibicen*.

PETRIANÆ apud Imperii Notitiam, hodie est *Vetus Perith* in Cumbrianis Ceangis, ad confluentiam scilicet fluminum **Einot** (sive *Ui mant* quod *Os est lacus*) & **Loder**, sive *Lugot eur* sive *Lugotrena*, quod *Aqua est limpida*, sive *Loyü dÿr* hodiernâ loquelâ. Ibi plurimas esse veterum rerum reliquias, etiam Inscriptiones, Camdenus autor est. Statio hæc fuerat, juxta Notitiam, *Præpositi Alæ Petrianae*, quæ quidem *Ala* & *Loco* nomen fecit.

PETUARIA: Vide in **PECUARIA**.

PEXA: Vide in **BEGESSA**.

PICTI: Redactâ jam in Provinciæ formam nostrâ Britannîâ, Caledones, qui ad Antonini Pii tempora pro Extraprovincialibus fuerant, *Picti* appellati sunt; quod antiquo reliquorum Britannorum, imò & Thracum ritu corpora sua acubus compungebant, atque variantibus figuris de glasto sive vitro ea colorabant. Quod quidem nobilissimum quemque fecisse hisce verbis testatur omnis historiæ pater Herodotus, agens de Thracibus; Τὸ μὴ ἐσίχθαι, ὡς ἐνὲς, τὸ δ' ἄσικτον αἰνέει. Artemidorus etiam Ephesius Oneirocriticorum Primo, Στίζον) παρὰ Θραξίν οἱ ὡς ἐνὲς παῖδες, ἢ παρὰ Γέλταις δέλοι. Quin & Strabo septimo Geographiæ suæ Libro Pannonios etiam atque Illyrios, & ipsos origine Celtas, cutim sibi pupugisse hisce verbis declarat, scribens de Pannoniis; Ὁ ὃ ὀπλισμὸς Κελτικὸς, κατὰ σικτοὺς δ' ὁμοίως ἢ τοῖς ἄλλοις Ἰλλυριοῖς, ἢ Θραξί. De Celto-scythis autem qui de *Aqua Tyræ* amnis, ad quam incolebant, *Agathyrsi* appellati sunt, supervacaneum foret quicquam scribere. Britannia autem nostra etiam Claudiano dicitur *Ferro picta genas*; unde & Ibernis

Ibernis *Piæti* dicuntur *Cruithnigh*, de *Craith* quod
 Britannis *Cicatricem* sonat. *Pictorum* autem gentem
 non tam ab Ardguidalis sive Scotis, quàm a Saxoni-
 bus Brigantiæ Dominis sive Nordanhumbranis fuisse
 oppressam vel inde patet; quòd in universâ Valentiâ,
 exceptâ montanâ Scotorum Patriâ, Saxonum Sermo
 invalescat; Scotorum verò Lingua nusquam audia-
 tur ubi olim *Picticè* locuti sunt. Unde autem *Piæti*
 Saxonice locuti sunt, non item Scoti, nisi quòd *Piæti*
 Saxonicae fuerint ditionis, Scotique horum in *Pictos*
 Socii? Quin & Stephanus Heddius, Bedæ coævus,
 in Vitâ Wilfridi Episcopi memorat *Rebellantes Pictos*
 Ecfrido Nordanhumbranorum Regi colla sua subdi-
 disse. Certè Nordanhumbrani Saxones quicquid
 Romani juris fuerat, Loxam atque Banaciam usque,
 consentientibus initio Pictis (ob odium scilicet Ro-
 manorum) occupasse censendi sunt. Tacito *Piæti*
 Germanicae putantur originis ob flavos crines; sicuti
 & Silures nostri Hispanicae, quòd nigrioribus essent
 capillis, nimis levi argumento: Beda etiam Taciti
 (ut videtur) motus autoritate Scythicam putavit gen-
 tem. Verùm neque pingebant se unquam Germani;
 neque veterum Oppidorum atque Fluminum voca-
 bula apud *Pictos* abludunt à Britannicis. Ut de aliis
 vocibus taceam, *Caput Valli* apud Bedam Pictorum
 Linguâ *Penüabel* dicitur; cùm Britanni nostri dice-
 rent *Pen y üal*. Stat tamen pro Tacito Magnus Stil-
 lingfleta in Originibus; meretur tamen excusationem
 ob veteris Linguae imperitiam. Erant etiam alii *Piæti*
 Ibernici generis, quos Veteres nostri *Güydbyl Fictied*
 sive *Ibernos Pictos* appellavêre; quos equidem existi-
 mo fuisse *Noüantas* sive *Galloüidios*, Eumenique *Iber-*
nos; quibus hostibus unâ cum Brigantibus *Pictis* af-
 fuetam dicit fuisse Britannorum adhuc rudem gentem,
 Cæsaris Dictatoris ævo: Neque enim alii fuerant
 Cæsari pro hostibus quàm Primæ Britannia Belgæ;
 qui quidem (ut Strabonis utar vocabulo) tunc tem-
 poris Μεσάργοις fuerant; non autem prorsus Ἀργοίς,
 uti *Piæti* Brigantes.

PILMIS: In Ravennate levi vitio scribitur **PI-
LAIS**, dimidiatâ *M* literâ. Scotobrigantium Iber-
niæ antiquâ Dialecto *Pilim* etiam hodie pro *Volvere*
est; unde & Britannis nostris *Pilyn* pro *Panniculo* vel
Integumento est. Quin & Græcis ipsis idem dicitur
ΠΙΛΩΝ quod & Romanis *Pilare*, quod est *Convolvere*,
& per hoc *In angustum cogere*. Fuerat igitur flu-
mini nomen initio *Pilmis* five *Pilim isc* quod *Convol-*
vens aqua est; hodie verò correptè dicitur **Plym**,
ut sit & oppidum *Pilmis* quod modò **Plymton** est in
Dumnoniis. *Pilmis* autem *ostium* five **Plym-mouth**
recenter conditum est, & dici possit *Pilmomanta*. In
hujus loci viciniâ, in Dumnoniorum scilicet atque
Ostidamniorum finibus, erat & *Cadmagon* five Deus
Terminus; unde nata Fabella de nescio quâ immani
pugnâ Corinæi Phrygii Herois cum commentitio
Gigante **Gogmagog**. Vide in **CADMAGON**.

POMONA: Orcadum præcipua hæc est, quæ
vel hodie ibridâ compositione **Mainland** five *Exilis*
terra appellatur. Idem enim veteri Britannia *Magn*
vel *Main* quod & *Mogn*, Aremoricorum hodiernâ Dia-
lecto *Moan*, Græcis etiam Μᾶνός, & Armeniis *Mân*;
unde & Latinis *Immanis* pro *Non parvo* est. Est igi-
tur *Pomona*, detorto ad Divæ *Pomone* nomen voca-
buli sono, pro *Pou mon*, *Parva* scilicet five *Exilis*
Patria five *Pagus*. Vel ipsa *Anglia* Corinaviis dici-
tur *Pou an Zouzn* five *Patria Saxonis*; quod quidem
subnotavi, quò constaret de usu vocis. Vide in
DUMNA & in **MENAVIA**. Erat & in Dalmatiâ
urbs *Pomona* eodem intellectu. Existimaverim &
Batarvos ita appellatos *Interamnios Rhēni*, tanquam
Po tarv seu *Amnica Regio*. Vide in **TAMARUS** &
TAVUS. Sunt tamen qui deducant à *Betulis*, quæ
Britannis dicuntur *Bedü*, Aremoricisque *Bezo*; quod
nobis minùs videtur.

PONS ÆLII: In Libro Notitiæ Statio est *Tri-
buni Cohortis Cornoviorum*. Etiam hodie depravatâ
voce **Pont-Eländ** dicitur, tanquam *Pons Ælianus*:
Atque

Atque ultra *Ælii Hadriani Vallum* est in Otodinis, ad fluviolum de suo nomine hodie **Pont** appellatum.

PONTES Antonini hodie dicuntur **Colebrook** five *Colnbrook*, *Coloniensis* scilicet *amnis. pons*; & sunt in Trinovantum atque Ancalitium finibus. Nam & flumen *Aventio* à multis retrò seculis, de insigni *Colonia Verolano*, & ipsum *Colonia* appellatum est; quomodo & de Camuloduno etiam alterum flumen *Colonia* est, quod puto olim fuisse *Alaunum*. Antonini Milliaria stant pro Camdeno; cùm alii *Pontes* existiment esse **Reading** five *Rheabyge*, uti dictum ferunt Saxonibus, mixtâ scilicet compositione de *Rit* five *Rhyd* quod Britannis *Trajectus* est, & *Æge* quod Saxonibus *Aqua* dicitur. Britannis ipsis dici potuerit *Rit o iii* vel *Ritovium*. Verùm hoc videri possit ἀπεγοδιόνυσον: Sed nolui deesse celebri loco, quòd *Pontium* vices suppleret. Fuerint & in Belgio *Pontes*, hodie *Bruges*.

PORTUOSUS SINUS: Vide in GABRANTUICON.

PORTUS DUBRIS: Vide in DUBRIS.

PORTUS GESSORIANUS vel MORINORUM AD BRITANNIAM, Notitiæ monstròse scribitur *Portu Aepatiaci* pro *Gessoriaci*; scèdiùs etiam Velferi Schedis *Petru muiaco* pro *Portu Victiaco*. Vide plura in VICTIS. Crediderim in Notitiâ fuisse scriptum *Gessariaci*: Facile fallunt Literarum ductus in ignoratis vocabulis.

PORTUS LEMANIS: Vide in LEMANIS.

PORTUS MADURNI: Ita enim Ortelius & Pancirollus reperere in scriptis Notitiæ Libris, cùm in editis sit *Portus Adurni*. In pictâ Notitiæ Tabulâ *Portu Madurni* dicitur. Hic fuit Statio *Præpositi Numeri Exploratorum* sub Comite Limitis Saxonici, ut prodit Notitia. Satis ingeniosè coniecit Camdenus hunc *Portum* fuisse apud Australes Saxones, ubi hodie viculus **Ederington** vel *Aldrington* est, five potius vetustâ scripturâ *Aeldrentun*, quod quidem ibridâ

ibridâ compositione *Oppidum* est ad *Supercilium Treni* five *Flumentis*. De voce *Tren* nos suprâ diximus: Hæc aliâ quâdam loquelâ *Tern* dicebatur; unde & in Cornaviis *Ternius* fluvii nomen, sicuti aliâs *Trinius* five *Drinius*. Fuerit igitur *Madurnus* idem quod *Materna* five *Matrona* apud Gallos. Vide in MATONAS. Egregia Camdeni conjectura vel maximè firmatur nomine *Stratæ* five *Militaris Viæ* in vicinis locis *Bedingstreet* five *Tabulatâ Stratâ*, & *Stret-ham*, imò (quod & advertit Camdenus) vicinis casulis dictis *Portshade*, quod *Ductus* est five *Via ad Portum*. Huic *Portui* jamdudum arenis obstructo successit *Shoreham* de *marino litore* ita appellatum; ut sit hoc *Madurnus* Nova. In Vaticano Codice flumen est *Madron*.

PORTUS MAGNUS, Ptolemæo Μέγας λιμήν, hodie *Portchester* est juxta nostrum *Portsmouth* five *Ostium portus*, quod nobis hodie est pro *Magno Portu*. Somnia sunt quæ adduci solent de nescio quo *Porto* Saxone huc appulso, qui & *Vindeni* Insulæ *Portlandiæ* nomen dederit. Nihil vanius Saxonica Historiâ vel turbatius.

PORTUS NOVUS: Vide in LEMANIS.

PORTUS SEGANTIORUM: Vide in SEGANTIORUM PORTUS.

PORTUS TRUTULENSIS: Vide in voce AD LAPIDEM; nam falsò scribitur Tacito *Trutulensis* pro *Rutupiensis*, ut olim adverterat Rhenanus.

PRÆMATIS: Vide in BROENIACIS.

PRÆSIDIUM. Antonini hodie *Warwick* est, quasi dicas *Arx Uigantum*, *Huiciorum* five *Icenorum*. Statio hæc erat, juxta Librum Notitiæ, *Præpositi Equitum Dalmarum*, frændis *Arduennæ Sylvæ* *Ceangis*, atque etiam *Dumnoniorum*. Campestris enim *Britanni* plurimum faceiebant Romanis negotiis. Imò videntur *Britannorum* *Ceangi* semper bello parata manus, & Patronis fuisse pro *Solduriis* five *devotis capitibus*.

PRÆSI-

PRÆSIDIUM Ravennatis Geographi in citeriore erat Valentia. Hoc hodie vitiosè dicitur **Paisley**, cum debeat esse *Praisley*: Scotofaxones enim ibridà appellant voce, tanquam *Præsidii* dicant *campum*. Hoc loco plurima veterum castrorum rudera atque vestigia etiam hodie comparent.

PRÆTORIUM Antonini, Camdeno mecum est **Patrington** sive *Prætorii villa* in Parisis. Forſan hic fuerat insignior villa *Proprætorum* atque Ducum Britanniae, apud quam & jus dicebant. Video enim primum Antonini Iter tendere à Vallo ad hoc *Prætorium*.

PRASUTAGUS, Icenorum Rex inclytus atque Theſauris locupletiffimus, & (quod erat ſummum) Heroinae Vondiccae Maritus. Aremoricanorum Dialecto *Brasuidhiec* hodie diceretur Πολυμαθής sive *Multiscius*. Siquidem *Bras* idem eſt illis quod & Corinaviis *Bradz*, & Scotobrigantibus *Breas*, quod *Magnum* ſonat: *Guidhiec* etiam *Sciens* eſt, ſicuti & Britannis *Guydhaiuc*. Noſtratibus autem *Bras* pro *Pingui* eſt & *Crasso*; ut poſſit & huc pertinere Germanorum *Groſs* sive *Groot*, ut & Latinum *Crassus*.

PROCOLITIA: Vide in **BROCOLITIA**; nam vitiosè apud Notitiam ſcriptum eſt.

PROMINENTIA: Ptolemæo Ἐξοχή, *Promontorium* eſt *Oriente* sive **Caſton-neſſe** in Citerioribus Icenimagnis, ut verè Camdenus docet.

R.

RAIBA, & in quibuſdam Ptolemæi Libris Ρέβα, veteris Iberniae Oppidum eſt, etiam hodie (quod oſtendit Camdenus) **Reban** appellatum. Forſan *Righ ban* dicebatur Iberniae Brigantibus, quod *Collis* eſt vel *Burgus Regius*.

RANAFROVIUM: Quis enim dubitet quin ſit ita reponendum in Anonymo pro vitioſo *Ranatonium*, cum vel hodie dicatur **Rentrau**, quod eſt in Clotanâ Valle,

Valle, in Citerioris Valentiae finibus? Superius ostendimus in DURNOVARIA, *Fraū* dici Britannis *Lenem fluorem*; atque etiam in PORTUS MADURNI atque alias, *Ren* sive *Fren* dici *Fluentum* sive *Aque cursum*, quod alia Dialecto possit esse *Ran*. Idem igitur *Ranafrovium* quod & hodiernum **Benfraw**; atque oppidum est fluvio suo *Ranfrovio* cognomine, ac si quis solutè dixerit *Ran fraū ūi* sive *Cursus fluentis undæ*. Atque huic συνώνυμον videtur hodiernum fluminis nomen **Cathcart**, quod Britanni nostri efferrent *Caeth kerd*, quod *Angusta* est, & per hoc *Ignava decursio*. Vide suprā in CIRDANTONA: Ptolemæi *Ουανδράεα*, de quo Camdenus fecit ex conjecturā propriā *Randuara*; non videtur mihi diversum ab *Ουανδολάεα*: Neque quisquam Librarius facilè erraverit in Literā P & in Diphthongo O R.

RATÆ Antonini, Ptolemæo etiam in melioris notæ Libris *Ράται* non *Ράσαι* dicuntur. In pluribus tamen mendosè scribuntur *Ράσαι*, satis prono lapsu. Anonymo etiam Ravennati *Rate Corion* appellantur, cū in Exemplario Græco proculdubio fuerint *Ράται χορίων*, sive *Ratæ Coriorum* vel *Corigaunorum*. Unde intelligere est Ptolemæi *Coritaŭos* sive magis *Corigaunos*, *Corios* etiam fuisse appellatos; atque etiam urbem **Leircester** fuisse jam olim Pagi Caput. Dicitur autem **Leircester** de flumine *Ligure* sive *Liar*, & Latinā voce *Castra*. Antiquum nomen *Ratæ* Dialecto quādam poni videtur pro *Rotæ* vel *Rite*, hodie *Rhydiu*; quæ quidem omnia multitudinis Numero *Trajectus* significant.

RATOSTAUBIUS, apud Ptolemæum vitiosè concipitur *ΠΑΤΟCTΑΘΥΒΙΟC* pro *ΠΑΤΟCTΑΟΥΒΙΟC*, mutato O in Θ; etsi sit in quibusdam Libris *ΠΑΤΟCTΑΒΙΟC*: Et videtur *Æstuarium* esse sive *Ostium* fluminis *Tavi* in Siluribus. Quid enim *Ratostaubius* nisi *Rhat* vel *Rhot es Tav*, sive *Cursus fluminis* vel *Tavi*? Siquidem à *Rhedeg*, quod est *Currere*, *Rhat* vel *Rhot* & *Via* & *Cursus* est; & *Tav* etiam

etiam *Aqua* est vel *Flumen*. Estque hodie flumen *Tav* in Morganticâ Dynastiâ Silurum, ad cuius ripam est & *Lan-Dav* five *Fanum ad Tavum*, Episcoporum Sedes. Possit & dici *Stavus* pro *Tavus*. Vide in TROVANTIO.

RAVENNATONA: Anonymo casu Græco de more sibi consueto *Ravenatone* dicitur; & videtur esse *Anton* ad cognominem fluvium *Antonam* in litoribus Dumnoniæ, quod vel Itinerarii ordine innuitur. Hoc nomen si solutis scribatur verbis erit *Ar avon ton av*, quod est *Super flumine tentæ aquæ*. Sic & Cisalpinis dictis Gallis *Ravenna* dicitur pro *Aravenna*; ut & *Regentium* inferius pro *Argentium*, truncatis capitibus.

RAVONIA apud Anonymum, hodie dici videtur Arx **Rabensworth** ad flumen Dervationem in Deiris. Etiam hæc correptè dicitur pro *Ar avon iü*, quod est *Super aquæ fluvio*. Ipsum nomen **Rabensworth**, *Ravoniæ villa* est five *Prætorium*. Pleniùs scribitur Anonymo nostro cognominis locus *Aravona* in Pannoniis, hodie correptè **Baab**, & Antonino cum Peutingerianâ Tabulâ *Arrabona*.

RAVIMAGO: Vide in SORAVIMAGUS; nam capite truncatur apud Anonymum. In Vaticano vitiosè scribitur *Navimago*.

RAVIUS; Ibernix flumen est apud Ptolemæum. Nautæ Britanni dicebant *Ar av iü*, quod est *Undæ flumen*. Camdeno flumen *Ban* est, quod *Altum sonat*; unde ipse reposuit *Banius*. Verùm nihil opus, cum Ibernica flumina olim fuerint binomina. Ptolemæo hic fluvius scribitur *Ῥάσιος*. *Ar* etiam Britannis pro Præpositivo erat Articulus, qui hodie est *Yr*, aliis etiam Dialectis *Er* & *Ys*. Belgæ etiam hodie Articulus utuntur Britannico in **Ryſell**; ita enim appellant oppidum *L'Isle* five *Insulam*; quæ olim dici potuerat *Ranes*, *Renis*, *Rinis* & *Ronas*, diversis Dialectis antiquæ Lingux.

REGENTIUM: Hoc apud Ravennatem truncatè scriptum videtur pro *Argentii*, quod est *Super caput* sive *Ad oram fluminis*. Equidem penè dejerarem hoc fuisse juxta antiquum oppidum *Pertanbyrig*, hodie **Wessbury** sive *Urbem* dictam *occidentalem*, ad flumen **Were** in Carviliis sive Wiltunensibus, quod quidem Teutonibus *Aquam* sonat. Certè ibi sunt plurima antiquæ urbis vestigia. Erudito Camdeni enarratori Gibsoni **Wessbury** videtur esse *Verlucio*; quod tamen nobis non persuadet.

REGLINA: Ita enim planè reponendum censeo in Anonymo pro *Regaina*, Antonini *Riduna*, & Ptolemæi *Ῥιδύνα*. Nam Ibernix Insula **Racine** est, quod est quasi quis Britannicè dicat *Rbag lyn* sive *Præ maris liquore*. *Lean* etiam Ibernix est *Liquor*.

REGIA: Ita enim in nonnullis Ptolemæi Libris scriptum reperio pro vitioso *Rigia*. Duæ fuere apud Iberos *Regiæ*, quas oportet esse nobis hodie incognitas; cùm nil fuerint nisi cæteris celsiores Casulæ. In Fabellâ antiquâ de Caledonio Rege Cul-hucho legimus *Eskir Oervel* fuisse Ibernix pro *Regiâ*; nescio tamen an fabulosè confictum sit.

REGNI: Ita Ptolemæo Romanâ scripturâ dicuntur pro *Renci*. Segontiaci hi fuerant, qui appulsis in Australem nostram Antonianam Belgis, maritimam oram à Durotrigibus Cantium usque obtinebant. Siquidem antiquâ Britannorum linguâ *Rheng* quivis *Longus ordo* dicitur, ut & hodiernis Francobelgis **Benck** sive **Banck**, Aremoriciisque etiam *Renc*. Frustrâ est Magnus Stillingfleet, dum commentitii Lucii Regnum in *Regnorum* nomine expiscatur: Quis enim sani sincipitis Romanus *Regnos* diceret pro *Regios*? Vide in **SEGONTIACI**.

REGNUM: Ptolemæo *Regnum* Antonini dictum puto *Noviomagum*. Hodiernum verò nomen **Ringwood**, quod magno Censuali Libro dicitur *Rencwud*, *Regnorum* dici videtur *Nemus*. Hoc olim *Regnorum* fuerat

fuerat Caput, etsi occupatum à Belgis postero tempore. Vide in **NOVIOMAGUS**.

REGULBIUM: In Libro Notitiæ hæc statio fuerat *Tribuni Cohortis Primæ Vetasiorum* sub Comite Limitis Saxonici in Cantiacis. Saxonibus hoc Reaculæ appellatum est, & nobis hodie **Reculver**. Dicitur autem videtur *Regulbium* tanquam *Rbeg gol iion*, quod est *Præ aculeo fluctuum marinorum*. Col enim Britannis pro *Puncto* est vel *Aculeo*, & *Rbag* & *Rbeg* variantibus loquelis *Præ* fuerat: Scotobrigantes Iberniæ etiam hodie dicunt *Re*. Anglorum etiam **Reculver** videtur *συνωρύμω* positum pro *Rbeg col evr*; nam & *Evr*, *ὄρεον* est vel *Aqua*, sicuti sæpius diximus.

RERIGONIUM: Vide in **BERIGONIUM**.

RIGODUNUM apud Ptolemæum, Camdeno mecum **Ribelchester** est in Segantiis sive Lancastrensi Conventu. Nihil necesse fuit à Camdeno reponi *Ribodunum*; siquidem *Rigodunum* solutè scriptum erit *Rbig* vel *Rbiū dun*, quod quidem *Arx* est vel *Civitas ad rivum*. Est autem *Rbiū* idem quod & Armeniorum *Aroi*, Anglosaxonum *Reag*, & Scotobrigantium *Freuv* sive *Freum*, quod de Græco est *ῥέυμα*, Æolicè seu Pelasgicè *ῥεῦμα*. Vide in **BELISAMA** & in **DURNOVARIA**. Erant & *Rigomagi* duæ in veteri Galliâ, de quibus vide **Ravennatē nostrum**.

RITOMAGUS: In Antonino vitiosè legimus *Sitomagus*, & in Peutingerianâ Tabulâ adhuc vitiosius *Sinomagi*, multitudinis etiam numero. Si *Venta Ice-norum*, *Crocolanum* est sive **Antcaster**, & *Camborritum* sive *Cambretoivium*, **Chesterford**, sicuti nos opinamur; *Ritomagus* etiam erit quod modò est **Hemingford** *Abbatis* ad *Oscam* vel *Iscam* flumen in Australibus *Girviis*, juxta quod est *Sleppa* sive *Fanum Sancti Ivonis* vel *Johannis*, de *Ritomagi* nata cineribus. Erit autem nomen *Ritomagus* solutè scriptum *Rit iū maes*, *Campus* scilicet & *Civitas ad Trajectum fluminis*. Neque sanè ipsum **Hemingford** aliud mihi

videtur quàm ibridâ Saxonum compositione *Hemagenford*, *Magorum* scilicet five *Camporum Trajectus*. Camdenus longè erravit viâ cum hunc locum ad *Thetford* esse voluerit in Icenimagnis Ulterioribus. Huic cognominis est & Gallorum *Rotomagus*, quæ & ipsa *Ritomagus* appellata est, hodieque correptè *Roan* pro *Rotion*, quo nomine Celtis dicuntur fluminum *Trajectus*. De oppido autem *Thetford* nihil attinet dicere Saxonibus appellatum fuisse *Theod-ford*, quod *Trajectus* est *publicus*, quem Britanni veteres *Tidoritum* dicerent, imò fortè dixêrunt. Flumen *Thet* five magis *Theod* recentiori ritu de ipso oppido nomen suum traxit. Vide in GIRVII.

ROBOGDII Ptolemæo Ibernix sunt Natio ad Voluntios spectans, & de Promontorio dicti sunt sui nominis.

ROBOGDIIUM PROMONTORIUM apud Ptolemæum, Camdeno videtur esse *Fair-Fozeland* five *Speciosum Promontorium* in Voluntiis. Veterum Brigantum Dialectis *Re*, *Ri*, & *Ro* promiscuè dicuntur pro *Rac* vel *Rbag*, *Præ*; est etiam *Uog diü*, *Fluctus aquæ*; ut sit *Robogdium* tanquam *Præ maris fluctu*.

RONUENNA: Ita vulgari convicio veteribus Britannis, imò etiam hodiernis, Ansegisi filia Vortigernique uxor appellata est; etsi in Bedæ impressis Libris vitiosè legatur *Rouenna*. Pignus hæc erat nefandi foederis: Hæc mercede maleferiatus ille Vortigernus florentissimam Romanorum Provinciam Barbaris excidendam tradidit. Est autem Britannorum sermone *Rhonüen* magis *Equæ* quàm *Reginæ* nomen: Siquidem *Rbaiin*, *Equinæ* sunt *Setæ*; & *Üenn*, *Alba* est five *Candida*. Certè *Ronüennæ* nomen non sine execratione Britannicæ plebi etiam hodie profertur. Aliàs novimus ex Strabone vel ipsos Gallos illorum temporum *flaviore* fuisse comâ quàm Britanni. Hodierni Galli ex parte magnâ sunt Romani; & color & lingua & statura indicio sunt.

ROSEXA:

ROSEXA: Ita enim in Anonymo reposuimus pro *Rosesa*; & videtur sanè dici quod hodie est inclytum Montegomeriæ Castellum *Ardrossin* in Noüantis. Nam *Rosesa* Britannorum linguâ fuisse videtur *Ros echa*, hodiernâ scripturâ *Rhos ychav*, quod idem est & *Ardrossin* Scotobrigantium antiquo sermone; nam *Altam Rosam* sonat. In edito Ravennatis Libro vitiosè legimus *Maulion*, *Demerosesa*, de quo nos fecimus *Mauliondoma*, *Rosesa*. Hispanis etiam hodie *X* est pro Græcorum *χ*, quod fortè etiam sequebantur olim Celticæ Provinciæ. Vide in **UXELODUNUM**.

RUTUNIUM Antonini est apud Cornavios meos, ubi nuper erat antiquum Castellum **Rowton**. Hoc & Magno Stillingfletæ videtur esse Nennii *Caer Draiton*; quod quidem fortasse verum est. Siquidem *Rutunium* solutè scriptum Britannis dicetur *Rut union*, quod est *Iter rectum*, quale vel hodie Veroconio est *Laiobrigam*. Quod attinet ad nomen *Draiton*, & illud videtur esse vetustum: Siquidem veteribus Britannis *Rbaitb* & *Rbeith*, *Rectum* est, quod adjunctâ Præpositivâ consonâ *D* fiet *Draith*; unde & hodiernis Gallis *Droit* pro *Recto* est. Erit igitur *Draiton*, si plenè scribatur, *Draith rut dun*, quod est *Arx* vel *Oppidum ad rectum iter*.

RUTUPIÆ Ptolemæi, Marcellino dicuntur *Rhutupie Statio*, Antonino *Rhitupis Portus*, & Orosio *Rhutubi Portus* & *Civitas*. Anglis antiquis *Repta-cear-tep* fuerat & *Reptimuth*, ut & Alfredo Beverlacensi *Richberg*, hodieque **Richburgh**, uti diligentissimè recensuit Camdenus. Satis probabile tamen videtur quod ab erudito Gibsone affirmatum video, *Rutupensem* quidem *Portum* fuisse *Ad Lapidem* sive **Stoubar**, ubi scilicet *Lapis Tituli* sive *Pharus* fuerat; urbem verò ipsam fuisse *Richberg* sive *Ritubsberg*, cui modò succedit vicina *Sandovicus*. Nomen autem *Rutupiæ* sive *Ritubis*, si Britannico sermone plenè scribatur, *Rit deu üieu* sive *Trajectum duorum fluminum* efficiet. Neq; enim aliunde

Want-

Wantsum flumini nomen est: Siquidem Jutis sive Danis, Cantii inquilinis, **Want** pro *Aquâ* est, & **Samman** est *Colligere*. Hujusmodi nomen etiam in Ulterioribus Icenimagnis occurrit, quod & ipsi ab Hospitibus traxere Danis. Frustra fuit ergo noster Camdenus cum in isto nomine *Ventam Icenorum* quaereret. Fuere autem *Rutupiae*, juxta Notitiam Imperii, Statio *Præfetti Legionis II. Augustæ* sub Comite Limitis Saxonici. Quæ quidem *Legio* primis temporibus erat *Isca Silurum*. Sit igitur *Sandovicus* nobis pro antiquis *Rutupiis*, & *Sandovicina Ostrea* Juvenalis *Rutupina*.

S.

SABINIANA ALA: Vide in HUNNUM.
SABRIANA: Ita enim Ptolemæo dicitur, cum aliis correptius dicatur *Sabrina*. Anonymo vitiosè scribitur *Suron*, cum vellet dicere *Savron*. Nobilissimum hoc Britanniae flumen ipsis Britannis, demptâ Præpositivâ *S*, *Havren* dicitur, correptè pro *Havrian*. Quod si solvatur nomen, *Ha av rian*, *Aqua* erit *regina* sive *princeps*. Nam & *Ha* vel *He* Britannis fuerat pro *Articulo*, ut & veteribus Saxonibus *He* pro **The**, & Græcis θ & η . Huic immisceatur in Cornaviis flumen *Trinius* sive **Tern**, de cujus Etymo nos aliàs diximus quod visum est. Sunt & *Sabrianæ* nostræ cognomina flumina, *Dabrona* scilicet Ibernorum, & *Dabrianus* & *Abrianus* & *Nabrianus* Caledonum. Est denique & Pannoniis Celtis, Παῖος scilicet sive Boiis, flumen *Savus* sive *Sabus*, quod idem est quod & nobis *Tavus*. Vide in LUGAVON.

SACRUM PROMONTORIUM, Ptolemæo Ἱερὸν Ἀκρον, non longè est à Civitate **Wexford**, in Ibernîâ, ut autor est Camdenus. Quid autem vel ipsum **Wexford** nisi *Sacer trajet*us, ibridâ scilicet compositione? Vide in DELGOUICIA.

SALENÆ

SALENÆ apud **Ravennatem** sexto dicuntur casu *Salinis*. Hæ ex ordine Itinerarii fuisse videntur apud **Wilen-Ferry**, ad confluentiam scilicet **Dervationis** atque **Troventionis**, in **Corigaunorum** & **Dervationensium** finibus. Oppidum ipsum hodie dicitur **Castle-Donington**, ibridâ scilicet compositione quasi *Dunensis oppidi castellum*.

SALENÆ alteræ apud eundem Autorem in **Dobunis** fuere, quas ex ordine Itinerarii equidem con-
jecerim fuisse ad ingentia Romanorum Castra hodie
appellata **Morbury**, vitiosè puto pro *Morbyrig*; quæ
quidem vox ibridâ compositione *Magna* significat
castra sive etiam *urbem*. Sunt autem ista (ut me do-
cet eruditus *Britanniæ* enarrator **Gibson**) in vico
dicto **Farmington**, juxta **Mozlich**.

SALENÆ **Ptolemæi** hodie dicuntur **Salndy** in
Bedfordiano pago, ad fluvium **Ivel** sive plenius *Iū
vel*, quod *Fluminis* est *caput* sive *ora*. **Camdeni** ju-
diciū firmatur Nummis ibi repertis: Ipsi vidimus
aureum **Vespasianum** illinc effossum. Videntur au-
tem *Salenæ*, si solvantur, *Britannicè* dictæ *Sav len-
neu* sive *lanneu*, quod *Aquæ ripas* sonat. Certè no-
men **Wilen-Ferry** sive *Saleniensis Trajectus* con-
jecturæ nostræ astipulatur. Vide in **UGRULEN-
TUM**. In Vaticano codice ubique immani vitio scri-
bitur *Salmis* pro *Salinis*.

SALTUS CALEDONIUS, sive **SYLVA CA-
LEDONIA**, **Lucio Floro** memoratus, **Ptolemæo**
dicitur *Καληδόνιος Δρυμός*, & *Britannis* nostris *Coit Ke-
lydhon* sive *Nemus hominum sylvestrium* vel *Celtarum*.
Ingens ista Sylva est ad montem **Grampium** in **Valentiâ**.

SARNIA: Vide in **GARNIA**.

SARUA: Hoc nomen fluminis est apud **Raven-
natem**, quod in Vaticano *Sarna* est. Credibile est
hanc esse fluvium qui præterfluit urbem **Sorbiodu-
num**; qui quidem variantibus *Britannorum* *Dialectis*
Sarua, *Soravon*, *Serbis*, sive *Soruis*, & *Sarisca* olim
appel-

appellatus est. Est & *Sarava* five *Saruba* (uti Anonymo nostro vocatur) Belgarum flumen, hodie *La Saar*. *Sarüa* verò nostra hodie ἀπλῶς dicitur *Avon* five *Amnis*. Sunt autem Britannis *Sâr*, *Sôr*, *Sûr*, & Scotobrigantum *Searv*, idem quod & Armeniis *Xaur*, Persis *Sciur*, Anglosaxonibus *Sup*, hodiernisque Anglis *Sowr*; quod quidem *Acerbum*, & figuratè etiam *Iracundum* sonat. Vide in *SORAVI-MAGUS* & in *SORBIODUNUM*.

SAVRON: Vide in *SABRIANA*.

SAXONES: Celtoscythæ hi fuerant de Mæotide Palude, qui de Sarmatiæ partibus antiquissimis temporibus universam Asiam Latrociniis vastavêre: Siquidem Scythæ ante primorum Imperiorum tempora, prodente Trogo Pompeio insigni Historico, per totam Asiam Ægyptum usque per mille & quingentos annos Imperium tenuêre. Quin & Megasthenes apud Strabonem prodit Ἰδάνθυρον τὸν Σκύθην ὁπιδραμεῖν τὴν Ἀσίαν μέχρις Ἀιγύπτου. Qui quidem Idanthyrus fuisse videtur Pompeii Trogi Tanaus nonnullis, nobis verò alius vetustior & Phryx. Neque sanè alios Imperii æmulos vel Cyrus vel Darius Hytaspis filius quàm Transistranos istos Scythas habuisse videntur. Hi veteribus Græcis κινυμέροισι appellati sunt vitioso nomine pro κινυβροῖς. *Kimbri* autem de *Latrociniis* nominati sunt: Idem enim Teutonibus *Kemp*, & Britannis nostris *Camp*, quod & Græcis κάμπος, & Romanis *Campus*; unde & *Kemper* & *Kempon* Teutonicè *Latro* est, qui scilicet rem agit in *Campis*. Hinc & linguâ Gallorum veterum, Autore Solino, *Cimber*, *Latro* est, quasi *Vir campestris*: Quin & *Caimper* Scotobriganticè *præclarus* est *Miles* & *perfectus*. Etiam sacris Judæorum Libris גימברים *Gimborim* quasi *Gimbri* appellati sunt; quo nomine vel à primis temporibus *Gigantes* appellavêre. Certè Scythici generis *Troglodytæ* & ῥέγ & ῥεάγ & ῥησεῖς five ῥίγαντες vocati sunt Græcis: neque *Titanes* diversi videntur à *Teutonibus*. Quin & Britannicum nomen
Caür

Caur pro Gigante correptè dictum videtur pro *Cau-ür*, quod *Troglodyta* est sive *Homo speluncaris*, quales scilicet *Cyclopes* atque *Cacus* à Virgilio describuntur. Atque hinc quidem nata est universa *Gigantum* Historia. Quis miretur immani fuisse terrori pumilionibus Orientis proceros & prægrandes Scythas? Verùm de diverticulo in viam redeundum est. De *Namen* etiam quod Teutonibus est *Capere*, ut & veteri Græciæ *Νέμειν* (quod & nos superiùs monuimus) *Germani* *Νομάδες* appellati sunt Græcis, ut & Sarmatis hodiernis *Niemet* sive *Nemetes*, quasi *Prædones*. Quibus verò temporibus Henetos sive antiquos Thracas sive Phrygas è Germaniâ pepulêre, ut in re tam vetustâ, quis affirmet? Crediderim tamen Furii Camilli ævo illud accidisse; quo tempore Galli Senones sive Heneti Germaniâ veteri oriundi, Brenno Duce, & Galliam & Italiam, ad quærendas novas Sedes, pervagati sunt. Fuisse autem *Cimbros* eosdem qui & Græcis *Κιμμέριοι* appellati sunt ex Possidonio hisce verbis testatur Strabo; 'Απ' ἐκείνων ὃ καὶ ὁ Κιμμέριος κληθεὶς Βόσπορος, οἷον Κιμβελκός, Κιμμερίας τὰς Κίμβρας ὀνομασάντων τῶν Ἑλλήνων. Φησὶ ὃ καὶ σὺν Βοίῃς τῶν Ἐρκύνων θρυμὸν οἰκεῖν τὸ πρότερον, σὺν ὃ Κίμβρας ὀρμήσαντας ἐπὶ τὸν τόπον τῶτον ἀποκροθέντας ὑπὸ τῶν Βοίων, ἐπὶ τὸν Ἰσθμὸν, καὶ σὺν Σκορδίσκῃς Γαλάταις καταβῆναι, εἴτ' ἐπὶ τῶνδε, καὶ τῶνδε Γαλάταις. Hoc est, *De illis autem* & *Cimmerius appellatus Bosporus, quasi Cimbricus, Cimbros Cimmerios vocantibus Græcis. Prodit autem* & *Boios Hercynium Saltum incoluisse priùs; Cimbros autem in hunc locum impetum facientes, & pulsos à Boiis, in Istrum atque Scordiscos Gallos descensum fecisse, deinde verò in Teuristas & ipsos Gallos. Ut sint plana omnia quæ nos modò retulimus de vetustâ istâ Celto-scytharum in Germaniæ Gallos irruptione. Idem Cimbri de brevibus Gladiis sive Cultellis quibus rem in prælio agebant, quasque ipsi suâ linguâ Sachs appellabant, Saxones dicebantur. Hujusmodi Cultellus Britannis nostris Ysgien dicitur, atque etiam*

Scotobrigantibus Ibernis *Sgian*: Quem quidem & antiquissimis Latinis non fuisse incognitum ostendit Livii Andronici primi Romani Poëtæ dictum, à Pompeio Festo adductum; "Livius (inquit) in Lydio: Corruit quasi ictus *Scenâ*, haud multò secús." Ostendit etiam Paulus Diaconus & *Sacenam* fuisse pleniore voce appellatam. De *Sacenâ* autem istâ per universam Asiam Σάκαι appellati sunt, quasi dicas *Cultellarios*. Σάκας autem *Latrones* interpretatus est Historicorum Pater Herodotus; ut constet jam de nomine. De his ita Poëta Choërilus ἐν τῇ διαβάσει τῆς χερδίας ἣν ἐξέδωξε Δαρεΐος, quod ait septimo Geographiæ suæ Libro Strabo:

Μηλονόμοι τε Σάκαι, γενεᾷ Σκύθαι· αὐτὰρ ἔναιον
Ἄσιδα πυροφόρον· Νομάδων γε μὴν ἦσαν ἄποικοι.

Strabonis tamen ævo *Saca* ad Orientem fuerant Caspii maris. Erat etiam & alterum *Sacenæ* genus, *incurva* scilicet *Sica*, quæ Persarum fuerat *Acinaces*, quâ jugula præcidebant sibi adversantium. Neque ignotum fuit ipsis Judæis *Sacarum* nomen, quod ostendit Basanitis Regio, quæ in Sacris eorum Libris correptè dicitur בֶּשֶׁן *Bashan* pro בֶּת שֶׂאן *Beth Shaan* five *Sacarum Domicilium*: Urbs etiam בֶּת שֶׂאן *Beth Shaan*, quæ LXX Interpretibus Græcis Βαυθσάν appellata est, Græcorum Σκυθόπολις est. Quin & Rex *Gog* five Γύγης pro immani erat *Gigante* seu *Typhone*; cujus tamen novemcubitalem lectum Græcorum Heros Achilles æquabat: Hunc enim Lycophron in Alexandrâ & Ἐινάπηχον & Πελασγικὸν Τυφῶνα appellat. Neque sanè aliud videtur nomen γῶγ quàm quod aliâ quâdam prolatione Gothis dicitur *Haub*, Germanis *Hoch*, veteribusque Britannis *Coc*, quod nos superiùs ostendimus in voce *Cocidis*. In Tauricâ Chersoneso Κιμμέριος est Βόσπορος, cujus incolæ vel hodie *Teutonicè* loqui elegantissimus Scriptor Busbequius ostendit in Epistolis, in quibus & plurima eorum vocabula proponit. Hi sunt iidem *Cimbri* five *Saxones* qui & Britanniam nostram, labente jam Roma-

Romanorum potentiâ, domuere. Fuisse autem illos perpetuos Attacottorum, Pictorum atque Scotorum Ibernorum in Romanam Provinciam socios, ex Tacito, Marcellino & Zosimo facile est colligere. Quid quod in Libro Notitiæ Legio II. Augusta de Ilicâ Silurum sive Attacottorum, ad custodiendum Limitem *Saxonicum* translata sit Rutupias? Nullus igitur illo tempore à Silure metus, modò frænaretur *Saxo*. Scotorum autem gentem vel ipse *Saxo* Beda prodit Anglis semper fuisse amicissimam. Denique Ansegisus *Saxo* filiam suam Vortigerno Siluri (quod firmissimum amicitiae pignus) in matrimonium tradidit.

SCETIS: Ita hæc Insula Ravennati correptè dicitur pro *Scetinis*, Dialecto quâdam pro *Scad inis* sive *Sardinarum insula* vel *Harincorum*. Hodie adhuc vitiosius *Skey* dicitur; & est de Ebudarum numero Insula insignis. *Scadan* etiam Britannis vocantur *Harinci*. Fuerat forsan & Singulari numero olim *Scad*; cùm vel Anglorum linguâ, quæ horum feruntur Matres, *Haleces* scilicet, dicantur *Shads*. *Scadan* etiam Ibernis pro *Harinco* est vel *Sardinâ*.

SCETIS altera apud Ptolemæum in Orcadibus est, quarum nomina ignorare se faterur Ravennas. Hæc hodie eodem penè vocabulo *Schetland* dicitur, quod est ibridâ sono *Sardinarum terra*. Camdeno putatur *Iey*, quæ nobis est *Dumna*. In melioribus Ptolemæi Libris vitiosè legitur Σκίτις, cùm deberet esse Σκητίς. 'Οκίτις certè vitiosum est.

SCOTIA: Ita Bedæ & Ravennati Monacho dicitur *Ibernia*; nulla enim ante Octavum Sæculum in Britannia nostrâ fuerat *Scotia*. Hæc Insula, prodente Flahertio, ipsis incolis dicitur *Fiod inis* sive *Sylvestris insula*; atque etiam *Inis Fiodfa* sive *Insula Sylve*: Nostrates vocarent suâ Dialecto *Twydh ynys* & *Tnys Wydhfa*, eodem scilicet intellectu. De *Scotis* autem Romanis dicitur *Scotia*; qui quidem *Scoti* & Britannis vocabantur *Tsgwydhwyr*, quod quidem
E e 2 veteri

veteri scripturâ foret *Scoitûir*, quod *Viros sylvestres* sonat. Hodiernum nomen *Güydhal* tanquam *Sylvestris Gallus* est sive *Brigas*. Siquidem mixto genere sunt *Iberni*: Constant enim *Eriis* sive *indigenis Barbaris* vel *Scotis*, & *Brigantibus* nostris sive *Güydhalis* vel *Sylvestribus Gallis*; unde factum est quod nobis etiam mixto nomine *Scotobrigantes* sæpius appellati sint. *Scotobrigantum* istorum coloni hodie Valentiam obtinent, antiquorum Saxonum in devastandâ Romanâ Provinciâ fœderati; quod ex Ammiano Marcellino atque Zosimo intelligimus. Atque hi tandem Saxonum ope Pictorum sive veterum Caledonum gentem oppressere. Danorum enim temporibus, fracto jam Saxonum Imperio, Valentia ex facili cecit *Scotis*; omnibus illarum partium Saxonibus (modò Scotosaxonibus) libentiùs his ut veteribus sociis parentibus, quàm vel præpotenti & infestæ genti veterum Pictorum, vel etiam peregrinis Vandalis sive Danis. Bono indicio est vel Saxonum sermo, quo solo exstincta est veterum Caledonum Lingua; Saxonice enim loquuntur quâ olim Picticæ: Quod cum Scriptores ejus gentis non lateret, finxerunt Pictos Germanæ fuisse originis; quò quidvis essent magis quàm quod reverà fuerant, Anglosaxones. *Scotobrigantes*, siqui tandem illo nomine Veteribus venerant (nam in Senecâ Tragædo ex solâ conjecturâ eos reposuit Scaliger) *Brigantes* erant Ibernix (quos modò diximus) *Brigantum* nostrorum Coloni, mixto genere. Horum Ἀνέροισι in Britanniam nostram remigrantes circa annum à nato Christo DIII. Insulas Ebudas atque Deucaledoniam, imò & à multis retrò sæculis Noüantiam sive Galloüidiam tenuere; tandemque (sicuti modò dictum est) abolitâ antiquâ Triarchiâ, Scotosaxonum Nordanhumbranorum opibus adjuti, *Scotorum* Regnum condidere. Imò opportunitate Danicorum atque Normannicorum tumultuum allekti *Scoti*, Pictorum, Noüantarum, Cumbrorum & Berniciorum Regna adeoque universum penè Nordanhumbranorum

branorum Imperium sibi arrogavêre, & Gallorum amicitia firmavêre. Nuperrimè verò sub Gloriosissimæ Reginæ auspiciis, post novem & quod excucurrit sæcula, Britannicâ civitate faustè & feliciter (uti quidem speramus) redonati sunt.

SEGANTII: In plerisque omnibus Ptolemæi Exemplaribus leviusculo mendo Σεαντίων legimus, de quo nos fecimus Σεγαντίων. Atque ea quidem emendatio vel ex eo firmatur, quòd Lancastrensis pagus, unâ cum Occidentali Brigantum Triarchiâ, Anonymo vitiosè scribatur *Sistuntiaci*: Ita enim scribit; "Nam *Sistuntiaci* dividunt in Tertiâ portione ipsam "Britanniam." Quæ verba nos ita initio concepta contendimus: *Nam Siguntiaci dividunt in Tertiâ portione ipsam Brigantiam.* Vox autem *Segontium*, (unde & *Segontiaci* vel *Siguntiaci* vel etiam *Segantii* deducti sunt) Britannis solutè scripta, erit *Se gont iū*, quod *Caput* est vel *Ora fluctus* sive *maris*. Etiam Anglo-saxonibus *Se* pro *Articulo* est, Francobelgis *De*, & nobis *The*: *Cont* etiam Dialecto quâdam dici necesse est pro *Cant*; sicuti aliàs *Cond*, Scotobrigantibus hodiernis *Ceand*. *Segantii* sive *Segontiaci* Brigantes à Saxone Victore acti Ducatum condidêre Lancastrensem; qui & ipse tandem Cumbrorum Regulis ablatu Anglorum Regum fiebat peculium.

SEGANTIORUM PORTUS: In Ptolemæi Libris mendosè scribitur Σεαντίων Λιμὴν pro Σεαντίων, ut nos suprâ retulimus; hodiernum verò loco nomen *Lithet-pool* est sive *Pigra palus*, estque Στομαλίμνη ad ostium Amnis *Mersey* sive *Tinnæ* in Conventu Lancastrensi. Camdenus longè erravit viâ cùm *Segantiorum Portum* ad *Diſtim* quæreret sive *Uin-wadre-mere*; quod quidem ut videretur eo verisimilius, Λίμνη fecit de Λιμὴν, quod hercle nollem factum.

SEGEDUNUM in Libro Notitiæ Statio est *Tribuni Cohortis Quartæ Lergorum*. Hodie Camdeno mecum est *Seghill* in Otodinis, non longè à Tun-poceno. Ravennati Libro mendosissimè scribitur
sexto

sexto casu *Serduno*, pro eo quod ipse fecerat *Secduno*. Scotobrigantes *Sic din* dicerent *Aridum collem*, atque Aremorici Britannici *Secbdin*. Novimus ipsi in Montegomerica Regione locum perobscurum huic cognominem *Sychdhn*, eodem Etymo. Ibridâ igitur compositione & **Seghill** dicitur pro *Segdin*. Est & *Segedinum* in Pannoniis.

SEGELOSIM : Vide in AGELOGUM.

SEGLOES apud Ravennatem possit esse **Eccles**, juxta Tuæsim urbem in Gadenis. Hic videtur fuisse primis Christianismi temporibus celebris quædam *Ecclesia* : Nam vel hodie *Ecclesia* Britannis *Yr Eglüys* dicitur ; Scotobrigantibus etiam *Eaglais*. Veteres forsan scripserint *S' Egloes* pro *Se Egloes*. Vide superius in SEGANTII.

SEGONAX : Videtur hic fuisse *Segontiacorum* Rex, & Taximaguli Cantiacorum Regis socius in bello adversus C. Cæsarem Dictatorem instituto : Nominatum enim illum existimo de gentis nomine cui imperitabat, sicuti & de Carviliis Carvilius. Quin possit dici correptè *Segonnach* pro *Segontach*, consuetâ Veteribus prolatione. Advertendum etiam & X modò esse Græcum χρ, sicuti inferius in UXELODUNUM.

SEGONTIACI Cæsaris, Ptolemæo dicuntur *Regni*, Romano sono pro *Renci*, quod quidem ferè eodem redit. Hi cum fuerint, ut & reliqui Britanniae Primæ populi, origine Belgæ, à recentiore tamen ejusdem gentis Coloniâ ad maris litora propulsi, Ptolemæi ævo à Regno sive *Noviomago* & Durotrigum finibus, ad Mantantonem & Cantii fines, omnem maritimam oram obtinebant : Australis tamen Antoniana initio illis pro Patriâ fuerat. Illorum Rex *Segonax* Taximagulo Cantiano unâ cum Carvilio, ut videtur, Wiltunensi in bello adversus Cæsarem vel Socius vel Cliens fuerat : Falluntur enim qui Regulos istos omnes habent pro Cantianis. Vide in REGNI.

SEGN

SEGONTIUM Antonini, Ravennati est *Seguntio* sexto casu. Hodie *Caer Seiont* est in Venedotiæ Canganis, non longè à *Caer Narvon* five *Civitatem contra Monam*, quod nobis est *Segontium Novum*: Ubi & *Segantiorum Portum* in quibusdam Ptolemæi Libris comparere Camdenus autor est. Vide suprà in SEGANTII.

SELGOVÆ: Apud Ptolemæum populus Citerioris Valentiaë sic vocatur, de quo vel hodie **Solwey-Frith** five *Selgovarum Sinus* appellatur. Videntur autem *Selgovæ* Aunomanam, Nodianam, & Æsicanam Vallem incoluisse potissimùm. Vocabulum *Selgovæ* Britannorum soluto sermone erit *Sel gûi*, quod est *Salsus fluctus* five *Mare*. Aremorici dicerent Plurali numero *Selliz gûagou*, *Salsas undas*. Hodiernis Britannis *Halen*, *Sal* est, Scotobrigantibus *Salan*, Corinaviis & Aremoriciis *Holen*. Adjectâ igitur Præpositivâ *S* fiet hodiernum **Solwey** five *Sol iii*. Scotobrigantes Dialecto suo dicerent *Sail go*, *Salsum mare*.

SEÑUS Ptolemæo flumen est Iberniaë, Orofio *Sena*, hodieque **Shanon**; quasi dicas *Senn aün* vel *Synn avon*, quod *Stupidus* five *Lentus* est *amnis*. Inde autem dici possit *Stupidus*, quod plurimis stagnis elanguescat & moretur. Est & alter *Senus* juxta Bruxellas apud Belgas, Ravennati *Arsena* dictus, cum Articulo Britannico.

SETEIA Ptolemæo Devæ fluminis Æstuarium est ad Devanam Coloniam; verùm vitiosè Σερητα protulit, ut Linguaë ignarus, pro *Stavan iii*, quod *Os* est *fluctus* five *amnis*: Siquidem idem Aremoriciis *Stafn* quod nobis hodie vitiosè *Savan*. Certè vetustis Gothis *Stibna* vox fuerat, ut & Saxonibus nostris *Stefn* & *Stemn*, satis vicino sensu. Quæ quidem omnia referri possunt ad Græcum Στόμα. Quid si Ptolemæus ipse Στηβία fecerat? Equidem illud sæpe suspicatus sum.

SIGDELES:

SIGDELES : Ita Antonino dicuntur Insulae *Silinae*, sicuti & Sulpicio appellantur ; Hispanis autem veteribus *Oestrymnicae* : Nobis hodie sunt Insulae **Silly** correptè pro *Sigdelos*. Quid autem *Sigdelis* nisi *Süict beli*, quod *Insula parva est salsi maris*? Siquidem & *Heli*, *Salsugo* est, & *Uict*, *Νησιδιον*, uti saepius diximus. Harum maxima Plinio vitiosè *Mictis* est pro *Victis*. Græcis etiam veteribus, de *Stanno* illic effosso & venali, *Sigdeles* nostræ *Κασσιτέριδες* appellatae sunt : Solino verò *Silurum Insulae* atque aliis *Sillanae*. Incolae autem Straboni Geographo *Μελάνχλαινοι*, de *nigris talaribus vestibus*, appellati sunt, & *Tragicarum Furiarum* similes putat. Plinius putat *Cassiterides* esse nullas ; etsi Strabo & numerum & verum situm earum describit : Decem enim esse dicit, quot vel hodie sunt cultae.

SIGUNTIACI : Vide in **SEGANTII** & in **SEGONTIACI**.

SILIMNUS : Vide in **LIMNUS**.

SILURES : Nobilissima Flaviae Civitas quae universam Australem partem, hodie *Deheubarth*, unà cum Demetis imperio tenebat : Horum erat & Herefordiae novus Pagus. Crediderim & Cornavios cum utrisque horum Canganis in *Silurum* fuisse vel Societate vel Clientelâ, quod *Silurum* nomen ubique clarum sit in Historicis ; Cornavii autem tantum appareant in Geographiae Libris. *Silurum* natio omnium fortissima fuit, atque etiam acerrima in bellis pro patriâ Libertate gerendis, donec tandem à Rege Vortigerno Saxonibus prodita est : Neque minus strenui Cornavii nostri ; quod Legio XX. Valeria Victrix his opposeretur Devæ, sicuti & Legio II. illis Iscae *Silurum* ; cum unica Sexta sufficeret frænandis Brigantibus & Caledoniae populis ; Quarta decima, Icenis ; Britanniae autem Primæ, planè nulla. Nam cultiores Belgarum populi socii erant Romanorum perpetui, reliquisque Britannis infesti ; à quibus & Regium Diadema, frendente licet Vortigerno, Ambrosio Aure-

Aureliano Romano traditum est. In Legibus Hoü-eli Regis Silurum Regio dicitur *Esbylbauc*, quasi *Bellicosam* vel *Feram* dicas. Satis usitatâ Synæresi Britannis dicitur *Hylb* pro *Hywylb*, quod *Præferocem* sonat. Sic aliàs dicitur *Rhylb* pro *Rhywylb*, *Audax* sive *Temerarius*. Sint igitur *Silures* patrio sermone *Ys bylb wyr*; veteri autem scripturâ *Es beuil iür*, *Viri* scilicet *feri* atque *bellicosi*. Fuere & horum cognomines *Illyrii*, & ipsi, prodente Strabone, Celtici generis. Vanam autem esse Taciti suspicionem de Hispanicâ *Silurum* origine, vel hodiernus eorum sermo satis bono indicio est. De Caledonum etiam flavis crinibus, levi admodum argumento, & Teutonicam stirpem illis asseruit; unde & Bedæ ansa erroris, atque universis penè Scotiæ Scriptoribus: Unus Camdenus veritatem novit. Plinius memoriæ prodidit *Silures* vitilibus navigiis sive Curucis *Victim* navigasse: Atque hinc & *Silurum Insulæ* appellatæ sunt *Cassiterides*.

SIMENI: Vide in ICENI; nam Ptolemæo Exscribentium errore CIMENOI scribuntur pro ORI-KENOI vel forsan etiam OIKENOI.

SIMETRIA: Duplici errore apud Anonymum & *Sinertia* legimus & *Smetri*, de quibus nos fecimus *Simetria*; quod *Simierston* esset ad Ulteriorem Valentiae Prætenturam, ubi vel hodie veterum ruinarum comparent vestigia. Notissimum est *Tre* vel *Tri* Britannis dici *Oppidum*; *Simmera* etiam *Protervè* joculari est: Et hodiernis Francobelgis ejusmodi *Ludio*, *Schimper* est. Atque ista sanè vocabula videntur esse de Græco *Σκίπτειν*, quod est *Baculo* vel *Thyrso innisum saltitare*. Hic videntur fuisse veterum Pictorum Paganalia, quibus vitâ functorum Manibus parentabant. Etiam Romanorum funeribus vel ex Festo constat adfuisse *Cernuos* & *Corvitores*, quos dicebant. Atque ejusmodi quidem *Desultores* fuisse illis *Simpos* appellatos, voce scilicet Celticâ, admodum credibile est; quod ejusmodi funera *Sim-*
F f *pludarea*

pludarea dicerentur; quam quidem vocem nemo haecenus explicare valuit, quòd nesciretur Celticae esse originis. Vide Festum in *Simpludarea Funera*.

SODISMAM: Iberniae flumen est apud Anonymum. Vide in **DAVRONA**. In Vaticano est *Sodisnam* vitiosè.

SODORINAS: Anonymus immani vitio *Sobrica* fecit; vel ipse, vel ejus Exscriptores. Equidem nullus dubito quin fuerit in Exemplari Græco ΣΩΔΟΠΙΝΑΣ, vel saltem correptè ΣΩΔΡΙΝΑΣ; de quo imperitus aliquis Librarius fecerat ΣΩΒΡΙΚΑΣ, Latinusque Interpres sexto casu more sibi consueto *Sobrica*. Subit suspicari hanc Insulam fuisse appellatam, veteri Pictorum convicio in Christianos Monachos, *Süch dūr Inas*, quasi dicas *Porcorum aquaticorum Insulam*; eoque magis quòd & antiquitus appellata sit *Hu* vel *Hui*, atque altero etiam nomine *Iona*, composito scilicet vocabulo de Ibernorum *I* atque Pictorum *Onas*, quorum utrumque *Insulam* significat. Dictum autem fuisse Dialecto quâdam *Onas* pro *Inis*, nos suprâ ostendimus ad vocem **MATONAS**. Vocata est etiam de *Columbâ* Pictorum Apostolo, *I Coluim Kíl*, sive *Insula Secessus Columbae*: Siquidem hæc Insula, prodente Bedâ, *Columbae* & Monachis à Pictis donata est, cùm adhuc in Valentia vel nulli essent Scoti vel admodum obscuri nominis. Vel Camdenus ipse advertit Insulam quandam in hisce partibus appellatam esse apud Johannem à Fordon duplici vocabulo *Elan Leneou* sive *Insulam Sanctorum*, & *Elan i moc* (ita enim legendum pro *Elan tinoc*) in Fordonio. Certè Scotobrigantibus *Porcus* dicitur *Múc*, quod Britannis Plurativo numero est *Móch*. Dicitur autem *Moc* vitiosâ prolatione pro *Morc* (nam & illud Ibernis pro *Porco* est) & *Morc* idem est quod & Græcorum Πόγνος; atque illud etiam quod & Persarum & Britannorum *Turch*, quod & Scotobrigantibus est *Torc*. De Scythico autem & Britannico *Hück* pro *Sue*, Troglodytæ quidam Scythæ Vete-

Veteribus appellati sunt Ὀῦννοι, tanquam *Apri* vel *Sues*, atque etiam Persis Τέρκοι, quod idem sonat. Ita enim ad Πεελήγησιν Eustathius: Φέρει γὰρ καὶ ἐν τῇ Σιμοκάτῃ οἰκουμενικῇ ἱστορίᾳ Ὀύννης ὅτι πρὸς τῷ Βορρᾷ τῷ Ἑω, ὅς Τέρκος Πέρσαι καλεῖσιν, ἔτω ποτὲ πολυχρόσας γενέσθαι. Hoc est, *Fertur igitur & in Simocatti Universalis Historiâ*, Hunnos qui sunt versus Boream Orientis, quos Turcos Persæ nominant, adeo quondam auro abundasse; & quæ deinceps sunt. Verùm ista adjecta in mantissam sunt; cùm non sint hujus loci.

SOLDURII, prodente Cæsare, apud Gallos *Capita* erant patronis suis *devota*, quales Græcis dicuntur Συναποδνήσκοντες. Dicti sunt autem *Soldurii* sive *Saüdüy* quivis *Milites*, Britannis meis: Est enim *Saud* sive vetustâ prolatione *Sald* sive *Sold*, *Stataria pugna*; & *Uyr*, *Viri*. *Zeval* etiam *Corinaviis Stare* est, quod nostrati vulgo est *Sevylb*. De *Solduriis* autem ita Cæsar; "Neque adhuc hominum memoria repertus est quisquam, qui, eo interfecto cujus se amicitia devovisset, mori recusaret."

SORAVIMAGUS: Anonymo truncatè dicitur *Ravimago*, sexto casu: Nos probabili conjecturâ *Soravimagum* fecimus, quò esset alterum *Sorbioduni* nomen. Superiùs ostendimus *Dunum* atque *Magus* dicta fuisse σωωνύμως veteribus Celtis. De prioris vocis parte vide in SARUA.

SORBIODUNUM Antonini solutis Britannorum verbis erit *Sor üi dun*, quod *Arx* est & *Civitas ad acerbum amnem*. Anglosaxonibus ab altero fluminis nomine *Sarisca* Seapýrbýpuz, & Latinizantibus *Sarisberia* appellatur: Johanni etiam *Sarisberiensis* putidiùs *Severia*. Normanni levigato sono dicebant *Salisberiam*; quomodo & *Scrobesberiam* *Salopiam*, quæ hodie est *Cornavorum Caput*. *Sorbiodunum* autem modò est *Vetus Sarum*, correptè ita appellatum pro *Sar aün* vel *Sar avon*; nam & *Sâr aün* & *Sâr isc* & *Sôr üi* idem valent, *Acerbum* scilicet sive *Iracundum fluvium*.

SPINÆ apud Antoninum hodie viculus **Speen** est apud Bibrocos non longè à **Newbury** sive *Novo Burgo*, de vetustiore loco ita nominato; quod Camdenus ostendit: Atque hic quidem *Novus Burgus* hodie *Spinarum* loco est. Hic locus Latino venit vocabulo.

STENA: Apud Anonymum Græco casu dicitur *Stene*; & videtur hæc esse **Teignton** in litore Dumnoniæ. Quid autem *Stena* nisi *Is tene* sive *Tenuis aqua*, qualis scilicet fluviolus **Teign** est, sive *Tenisca*? In Vaticano *Steno* est vitiosè.

STODIUM: Apud eundem Scriptorem mendosè scribitur *Stodoion*, de Græco *Στόδιον*. Videtur hoc esse **Stow** in Citeriore Valentiâ. Certè Germaniæ Celtoscythis & **Stol** & **Stold** & correptè **Stadt** pro quovis *Loco*, *Sede*, vel *Urbe* est; & Britannis nostris *Ystól* est pro *Sedili* vel *Cathedrà*. *Odara* sive *Britodunum* hodie dicitur **Britfold**, **Bristol**, & **Bristow**.

STUCTIA: Ita enim jam olim levi negotio apud Ptolemæum legeram, pro eo quod vitiosum est in Libris & *Στυκία* & *Τοκκία*, cùm deberet esse *Στυκία*. Dynastiæ Kereticanæ hic est fluvius etiam hodie appellatus *Ystwyth*, quod antiquâ scripturâ foret *Estuiet*, quod est *Lentus* de verbo *Togen*, *Ducere*, quod nostro sermone *Tywys* est, quasi *Toguis*; unde & Francobelgis **Toghe** est pro *Tractu*. Ad hujus fluminis Ostium urbecula est *Aber Ystwyth*, quam quidem Veteres dicerent *Aberofluctim*. In Vaticano Ravennate enormi vitio *Novitia* scribitur pro *Stuctia*.

SUELLAN: Vide in **CASSIVELLANUS**.

SUELLANIACIS: Vitiosè Antonino scribitur *Sulloniacis*; nam *Suellani* sive *Cassivellani* erat oppidum, cujus in Commentariis suis meminit Cæsar. Idem enim Dioni *Suellan* est, qui & Cæsari *Cassivellanus*. Est igitur *Suellaniacis* quasi dicas *Süellaniäc* sive *Süellaniaca*. Traxit autem Rex *Süellan* nomen suum de *Cassii* sive *Cassivellanis* quibus imperabat.

rabat. Vide plura super hâc materiâ in voce *Cassii*. Ostendit magnus Camdenus fuisse *Süellaniacim* in Trinovantum finibus, ad *Blockley-Hill*, quod quidem vitiosè prolatum censeo pro *Brogley* vel *Burgley*; ut & vicinum Nemus *Barham-Wood* pro *Burgbam*: Nam de *Burgo* sive antiquâ *Arce* videntur appellata. *Cassivellani* oppidum etiam Cæsari est inter paludes & sylvas; qui quidem hujus loci situs est.

T.

TÆXALI: Communi Exscribentium vitio in Ptolemæi Libris leguntur *Ταίξαιοι*, errore planè manifesto. Hi videntur vel ex nomine iidem fuisse qui Tacito dicuntur *Horesci*, *Angusii* scilicet ad *Iscae* ripas incolentes: Quid enim *Tæxali* sive *Tiscali* nisi *Tisc heli*, quod est *Aqua salsa*? De *Aquâ* igitur *salsâ* sive *Mari*, *Tæxali* appellati sunt. Flumen igitur *Tuæsis* sive *Isca* *τρωονύμως* etiam *Tæxalis* sive *Tiscalis* appellatum videtur de *salsò* *Æstuario* & *marinâ aquâ*. Novimus autem hodie geminam dici *Isca* in isto populo, Borealem scilicet & Australem.

TÆXALORUM PROMONTORIUM: Hoc videtur Camdeno *Buchannesse*, quod quidem nobis est *Cantarum Promontorium*: Quid enim *Buchan* sive *Buquan* nisi *Pou Chant* sive *Cantarum pagus*? Nobis planè videtur illud esse quod hodie dicitur *Red-Head* sive *Caput rubrum* in *Angusiâ*. Plurimis Ptolemæi Codicibus *Ταίξαιον Ἄκρον* appellatur, cùm in aliis sit *Ταίξάων*; atque illud quidem meliùs meâ sententiâ, etsi parùm intersit.

TAMARIS apud Anonymum urbs est Ptolemæo *Tamara* appellata, nobisque ibridâ voce *Tamerton*, quod est *Tamaris oppidum*: Et est ad fluvium *Tamarum* in finibus *Ostidamniorum* sive *Corinaviæ*. Vide in sequenti.

TAMARUS apud Ptolemæum fluvii nomen est in finibus *Ostidamniorum*, qui vel hodie *Tamar* appel-

appellatur. Erat autem *Am* antiquiori Linguae Celticæ prolatu idem quod & *Av*, Unda vel *Amnis*: Multitudinis autem numero *Avon* dicitur *Fluvius*, tanquam *Undæ* vel *Aquæ*; Scotobrigantum veteri Dialecto *Aman* vel *Amon*, unde & Latinorum *Amnis*. Adjectis etiam Literis Præpositivis *S* & *T*, & *Sâm* fit & *Tâm*, eodem planè intellectu. Est igitur *Tâm arav*, *Amnis placidus*. Συώνυμον huic flumini & Belgarum *Samara* est, hodie *La Sambre*, Cæsaris autem tempore *Sabis*, quod est *Sav isc* five *Amnicus tractus*. Imò forsan & *Damara* erat quod hodie *Demer* est. Quin & flumen *Araris* apud Gallos est tanquam *Arav arav isc*, five *Valdè quietus amnis*. Est autem vox *Arav*, five antiquiori loquelâ *Aram*, idem quod & Græcis dicitur Ἠρεμος, unde & inversum Ἠμερος, *Placidus*. Flumen *Araris* (ut & hoc ex occasione advertam) hodie correptè *Soan* dicitur pro *Savon*; unde & accolæ ejus fluminis Celtarum linguâ *Savaud* appellati sunt, five *Savaudi*, Notitiæ Imperii vitiosè dicti *Sapaudi*, mutato à Librariis *V* in *P*. Quid autem *Savon* Celtis nisi quod nobis dicitur *Avon* vel *Amnis*? Dicuntur igitur *Sabaudi* tanquam *Araren-ses*. Ad Belgicam autem *Samaram* urbs erat Nerviorum Ptolemæo dicta *Samarobriga*, Cæsarique & Antonino *Samarobriua*, eodem Etymo: Notitiæ verò Libro correptè *Sambrica*; quam equidem existima-verim fuisse hodiernum *Maubeuge*, de quo imperitè Latinizantium *Malbodium*.

TAMESA vel **TAMESIS** Ptolemæo mendosè scribitur Ἰαμύσα & Ἰαμύνσα, atque etiam Ἰαμύσα, Librariorum turpi inscitâ pro *Tamesa*. Ravennati Libro *Tamion* (& in Vaticano *Taimon*) scribitur immani vitio; cum in Græco esset codice ΤΑΜΙΣΗ, de quo Interpres inscitus fecit ΤΑΜΙΟΝ. Sive igitur *Tamesa* five *Tamisa* dicatur tantundem fuerit; nam Britannis *Tâm isc* vel *Tâm esc*, *Amnis agmen* est five *Aquæ tractus*.

TAMESA:

TAMESA : In Ravennati Libro *Tamesæ* scribitur Græco casu. Ad ripam *Tamesæ* fluminis etiam hodie est oppidum **Thame** in Attrebatibus.

TANARUS : Colonix Devanæ reperta est Ara inscripta I. O. M. TANARO. five *Jovi Tonanti*. Inscriptio autem integra sic se habet;

I. O. M. TANARO.
T. ELVPIVS. GALER.
PRAESENS. GVNA.
PRI. LEG. XX. V.V.
COMMODO ET.
LATERANO.

COS.

V. S. L. M.

hoc est, uti ego existimo, *Jovi Optimo Maximo Tanaro T. Elupius Galerius Præses Gunæci Primipilus Leg. XX. Valeriæ Victricis Commodo & Laterano Consulibus Votum solvit lubens meritò. Jupiter Tonans* verò five *Tanarus* Lucano *Taranis* Gallorum linguâ dicitur. Nam vitiosum esse *Taramis*, Britannorum hodierna Lingua clarissimo est argumento, cui *Tonitrua* dicuntur *Taraneu*, ut sit singulari numero *Taran*. Cum autem *Taro* sit *Ferire*, ut & Græcis *τῆσθαι* (unde & *Vulnus* dicitur *τῆσθμα*) cùmque Germani veteres *Thoroni* suo Malleum tribuant, credibile est inde Britannis & reliquis Celtis dictum *Taran*. Disputatum est à multis an *Tanarus* in Devanâ Arâ sit vitiosum, quod mihi secùs videtur : Nam cùm variantibus Teutonicæ linguæ Dialectis *Don*, *Den*, *Din* & *Ton* pro *Sono* sint; quin possit etiam Britannis olim dici *Sân*, *Sôn*, *Sun*, atque *Tân*, *Tôn*, *Tun*? quomodo & Latinis *Sonare* & *Tonare* ferè idem valent. Certè *Sain*, *Sôn*, *Sun* & *Tôn* etiam hodie *συωνύμως* dicuntur : Quod si verum est, *Tanür* five *Tonür* Britannis erit *Tonitor* five *Tonans vir*. Aliàs novimus veteribus Græcis *Κύεον* & *Κοίεγνον* aliâ Dialecto dici *Τύεγνον*, ut & nobis *Teyrn*; unde & Celtoscythis *Tór* vel **Thoz** pro *Principe Deo* est, de *Κάεξ* puto & *Κόρυς*, *Vertex capitis*

capitis, quod & nostris Britannis *Cor* est & *Corin*. Erat igitur Teutonicum **Condoz** vel **Dondo**, *Sonus Domini*; atque hoc in quibusdam Germaniæ locis invertitur in **Dorden**. Et vocem istam fuisse quidem vetustissimam vel inde patet, quod ea pluribus linguis inhæserit: Siquidem quod Germanis est **Donderen** & **Tonderen**, illud etiam Britannis est *Dündro*, & Græcis *τονδοειν*; Quin & Romanis dicitur *Tonitru*, & hodiernis etiam Persis *Tondar*. Diversa igitur sunt vocabula *Taranis*, *Tanarus* & **Condoz**; etsi eruditissimo Scheffero in Upsaliâ suâ antiquâ aliàs videatur. Etiam flumen *Tanarus* apud Belgas Francobelgicè dicitur **Dender**, quod idem valet. Est & alterum flumen *Tanarus* in *Sabaudis*.

TANATOS Pomponii Melæ, Ptolemæo vitiosè dicitur *τοαντιπικ* pro *τονατικ*, Librariorum errore. Neque in *Ravennate Libro* leviori editur mendo sexto casu *Tamatide* (& in Vaticano *Libro Taniatide*) pro eo quod deberet esse *Tanatines* vel *Tanodh inis*, quod est *Infera Insula*: Hodie dicitur Anglis truncatè **Canet**. Est etiam *Tanatos* correptè positum pro *Tanatonas*, Dialecto puto Briganticâ pro *Tanatinis*. Superiùs etiam legimus *Maleos* (sive potius *Malenos*) pro *Maleninis* vel *Malenonas*.

TARAVEDRUM **PROMONTORIUM** apud Ptolemæum illud est quod & *Veravedrum* eodem intellectu dicitur, atque etiam nonnullis Exemplaribus *Tarvisum* atque *Orcas*. Est autem sermone soluto *Taravedrum*, *Tar au üedr*, sive *Venter aquæ cæruleæ* vel *marinæ*; & *Veravedrum*, *Uar au üedr*, sive *Super aquâ cæruleâ*: *Tarvisum* etiam *Tar üiscion* est sive *Venter aquarum*. De voce autem *Tar* nos suprâ retulimus in **LITUS ALTUM**. Promontorium istud Camdeno mecum est quod modò dicitur vitiosâ prolatione **Howburn** pro *Aü bron*, quod *Frons* est *aquæ* sive *maris*: Dicitur etiam **Faro-head**, sive *Vergivium caput*. Certe *Mare Vergivium* sive *Brigas*, vel *Mor Fergus*, Ibernis vocatur correptiùs *Fairge*, unde &

& Scotofaxonicum *Faro*. Atque hinc quidem nata videtur Fabella de Scotâ *Pharaonis* filiâ: Siquidem Ibernî Patribus erant Brigantibus, Matribusque Scotis sive Eriis. Camdenus magno versatur in errore cum diversum prodat *Taruedrum* à *Veravedro* contra Ptolemæi verba. Quid si & insignis locus *Ultrai* apud Devanos nostros nomen suum sortitus sit de Britannico vetusto *Vedr av balen*, quod est, *Ad cæruleam aquam salisam* seu *Vedralium*?

TASCIA in Cunobelini atque aliorum Nummis de verbo Britannico *Tasca* est, quod est *Onus* ali- quod *imponere*. Etiam Sarmatibus, quibuscum Cel- tæ multa habent communia, *Tezka* pro quovis *Gra- vamine* est. Quin & *Tasche* hodiernis Francobel- gis pro *Crumena* est, Aremoricis & Picardis *Tasse*, Italisque *Tasca*. Cudebantur sanè primi Romanorum Nummi quò *Portoria* solverentur; & Monetarii erant Romani. Sub primis Romanorum Imperatoribus sola *Portoria* à Regibus Britannia Romanis pendebantur; quod testatur Strabo. De Britannorum veterum *Tascia* nata sunt Anglorum vocabula *Task* & *Tar*.

TAVA, Anonymo Græcè scripta *Taba*, & Pto- lemæo vetustiori ritu *Τάβεια*, urbs est Caledonia ad ostium *Tavae*, hodie *Dundee*, Latinizantibus appel- latum satis scitè *Tavodunum*. Vide in **TAMARUS** & in **TAMESA**. Est & apud Anonymum urbs *Ta- bia* in Dalmatiâ.

TAVUS apud Tacitum flumen est in Victurioni- bus, hodie appellatum *Tay* Scotofaxonibus. Apud Ptolemæum *Tava* est *Æstuarium*. Sunt autem in Britannia plurimi *Tavi*. Sive *Tavum* autem dixeris sive *Savum* tantundem fuerit. Vide in **TAMARUS**.

TAVUS etiam Cantabrigiense flumen est, quod vulgari errore *Cam* & *Grant* appellatur; ob verna- cula scilicet vocabula *Cambrydge* & *Grantchester*: Cum tamen superiori sæculo verius scriberetur *Can- tebrugge*, de quo Latinizantium *Cantabrigia*, cum deberet dici *Cantobriga*. Vicinus locus *Stourbeach*

ostendit & aliud fuisse flumini *στυρόβηκος* positum nomen *Sturam*; nam *Sturobecca* Britannis *Sturæ* five *Aquæ rostrum* sonat. Vide in voce *AD TAVUM*.

TAXIMAGULUS apud Cæsarem Cantiacorum Rex fuerat, qui icto cum aliis Regulis foedere, strenuè, etsi infœliciter, pro patriâ depugnavit Libertate. Honoris nomen hoc fuerat; nam Britannis veteribus *Toguis Mael*, vel hodiernâ scripturâ *Tywwys Vael*, *Ducendi Princeps* dicitur: Litera enim G Veteribus liquidiusculè proferebatur ut nostrum *Y*. Taximaguli igitur nomen inter Castrensia compellamenta (sive *Les Nommes de Guerre*) reponendum videtur.

TERDEC apud Ravennatem flumen est Ibernix, sive potius, ut quidem nobis videtur, *Logiæ Æstuarium*, nonnullis de *Quercubus* vicinis appellatum **Loch-Der** sive *Lacus Quercuum*; vulgatiùs autem **Loch-Foil** sive *Lacus Voluntius*. Est igitur *Terdec* quasi dicas *Der dec* sive *Quercus speciosæ*: Unde & urbs *Deria* nomen suum traxit; ut & *Dermach*, hodie **Ardmach** sive *Ardomagus*, Archiepiscoporum Sedes. *Der* enim sive *Derg* Scotobrigantium linguâ *Quercus* est, & *Tég*, *Speciosa*.

TERISCA: Vide in *VERTERIS*. Est & in Batavis fluviolo nomen **Amster** quod *Validus* est *fluvius*, ad quem Batavorum Caput *Amsterdamum*.

TERMINUS: Vide in *CADMAGON*. Quæ apud Caledones *Camdeno*, & post hunc erudito *Sibbaldo*, *Ædes Dei Termini* habetur, quæ non longè est ab Antonini Vallo in *Damniis* sive *Arcelediis*, nobis *Conditorium Fulminis* est sive *Bidental*; de quo vide *Festum* in voce *Scribonianum*: Nusquam enim (quod sciam) *Ædes Dei Termini* fuerat præterquam in Romano Capitolio. Vernaculo Scotofaxonum sermone **Julius-Poste** sive *Julii Struix* hoc appellatur, ut possit videri ab ipso *Julio* Agricola positum.

TEUTATES Celtis pro *Dite Patre*, *Plutone*, *Marte* sive *Mercurio Infernali* fuerat. Quam quidem vocem doctissimi putant eandem cum *Phœnicio* sive
magis

magis Ægyptio *Taaut* vel *Thoth*. Quod quidem non infitias ibo quadantenus esse verum : Siquidem antiquis Celtoscythis five Cimmeriis totius Asiæ pervagatoribus, *Atta*, sicuti & ipsis Macedoniae Pelasgis, *Pater* fuit ; unde & reduplicatum *Tata* five *Τέρτα*, de quibus Ægyptii, vetustissimi Scythiæ Coloni, protrudere sibi variantibus Dialectis *Ἰώτ*, *Τάτ*, *Ταῦτ* & *Θωτ* pro Mercurio. Celtis etiam ipsis Scytharum affinibus *At*, *As*, *Tat* & *Tas* pro *Patre* fuerant. Unde Infernum illud Numen, five *Pluto* illud fuerat five *Mercurius*, Gallis, composito vocabulo *Deu Tat* five *Deus Pater* appellatus est. Erat autem in eâ persuasione Veterum simplicitas, ut crederet etiam alium *Solem*, hoc nostro longè obscuriorem, purpurascente scilicet colore, apud inferos esse : Atque hic etiam hodie Britannorum vulgo *Haul y meirü* five *Mortuorum Sol* appellatur, qui scilicet post Solis nostri occasum in montium summitatibus attonitis comparet. Atque hæc quidem opinio in Sexto Ænëidos à Virgilio repræsentatur hisce verbis ;

Largior hinc campos æther, & lumine vestit

Purpureo : Solemque suum sua Sidera nôrunt.

Hic igitur & *Infernalis Jupiter* & *Pluton* & *Teutates* fuerat, ad quem generis sui originem referebant Celtæ, imò & *Teutones* Celtoscythæ, quod moriendo domum se redituros crederent tanquam à quâdam in hac vitâ peregrinatione. In Nono etiam Psalmo hoc asseritur de Impiis atq; Gentilibus, *ישׁוּבוּ רשעים לשׁאול* *Jashubhu reshangim lisheolab* ; quod est, *Impii revertentur ad Orcum* : Quod & sequenti Epexegesi declaratur, *כל גוים שכח אלהים* *Col Göim shecheche Elobim*, hoc est, *Omnes Ethnici immemores Dei*. Atque hinc est quòd Judæi mortales putant Gentilium animas. *Mori* enim Veteribus erat *Ad Inferos deferri*. Quò spectat & Pythagoræ Samii dictum in XV. *Metamorphoseon* Ovidii ;

*Quid Styga, quid tenebras, quid nomina vana timetis ?
Morte carent animæ.*

Solos Judæos, orbis hæredes, in vitam redituros existimatum est ab imperitis & αὐθαδέσι; reliquos verò mansuros ἐν ᾿Αδᾷ, nisi regenerentur, vel in Judaicam civitatem debito ritu adoptentur, cui soli renovati orbis imperium ex fatis debebatur. Hæc videntur erudito Viro Henrico Dodüellio, qui super hanc materiâ nuper scripsit, haud ita rectè accepta, dum nescio quos ἀθανατίζοντας Sacerdotes & χειροπαροῦδον Πνῶμα crepat. Fuisse etiam Græcis duplicem Solem ostendit lepidissimum Epigramma in paralyticum Citharædum, quod est in Anthologiâ. Ita Musicus affatur Imperatorem;

Ἡμισὺ μὲ τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λοιμὸς ἐλέγχει,
Σῶσόν με, βασιλεῦ, μουσικὸν ἡμίτονον.

Cui reponit Imperator,

Ἀμφοτέρως ἀδικεῖς ἢ Πλατέα ἢ Φαέθοντα,
Τὸν μὲν ἔτ' εἰσορόων, τὸν δ' ἀπολειπόμηνος.

Vide in HESUS.

THULE, celeberrima apud Poëtas Insula, quæ hodie de Glacie, Islandia dicitur; veteribus autem Britannis puto *Inis touil* sive hodiernâ scripturâ *Tny's dywylh*, quod est, *Insula tenebrosa*, de perpetuis ferè *Tenebris*. Videtur autem Britannicum *Tywyllh* (ut & hoc obiter moneam) melius Aremoriciis proferri *Tesfal* & Corinaviis *Teüal*, quò sit idem quod & Græcorum τυφλός. *Thulen* autem Insulam in Oceano esse dilatissimo Ravennas prodit, contrà quàm sentit eruditissimus Eques Sibbaldus, qui eam posuit in Septentrionalibus partibus suæ Caledoniæ, cùm & aliis videatur dici *Scandinavia*. De *Thule* ita etiam Geographorum princeps Strabo ex Pytheâ Massiliensi, cujus tamen nullâ de causâ fidem elevat; φησι Πυθέας δὲ μὲν τῇ βρεταννικῇ ἐξ ἡμερῶν πλεῖν ἀπέχεν πρὸς Ἄρκτον, ἐγγὺς δ' εἶναι τῇ πεπηγύας θαλάττης, hoc est, *Ait Pytheas distare eam sex dierum cursum versus Arctum, & prope esse Mare Glaciale*. Fuerit etiam *Thula* fluminis nomen apud Belgas, hodie *La Deule*: Nam & Aremorice *Deual* & *Dal*, *Cæcus* est, & per hoc *Tenebrosum* atque *Nigrum*.

TIBIA:

TIBIA: Ravennati hæc monstrosè scribitur *Cibra*, & videtur esse *Vetus Jedburgh* in *Tibiana Valle* sive *Cebiot-Dale* in Gadenis: Atque est in confluentia duorum fluviorum *Gadæ* atque *Tibii* sive *Jed & Tebiot*. Vide in **DOBIA**.

TIDERTIS apud Anonymum videtur esse *Sidbury* supra *Sidmouth* in Dumnoniis: Forſan Britannis dicebatur, *Tud ar Tiſc* sive *Populus* vel *Curia ad Tiſcam* sive *Profluentem*; ut & *Sidbury* & *Sidmouth* ibrida dicantur compositione. Notiſſimum eſt Dumnoniorum veteri Dialecto dici poſſe *Sid* pro *Tid*, ſicuti & *Coes* pro *Coet*: Eodem modo & *Samarā* eſt & *Tamarā*, & *Savus* & *Tavus*, variante loquelā. Quin & Francobelgis noſtris & *Sop* dicitur & *Top* pro *Summitate*.

TINNA Ptolemæo eſt inter Tavum atque Bodotriam in Valentiā. Hodie etiam antiquo nomine *Edin* dicitur, quaſi *E din ūi* ſive *Tentus amnis*.

TINNA: Eidem Scriptori & altera *Tinna* eſt juxta *Haddingtoun* ſive *Haddinnam*, quam crediderim & de *Tinnā* flumine nomen ſuum accepiffe, appoſito antiquo Articulo *Ha*; ut ſit & *Tinna* urbis nomen.

TINNA, ingens fluvius eſt in Deirorum atque Otodinatorum finibus, Ptolemæi Tabulis nescio quomodo præteritus. Anonymo etiam vitioſè ſcribitur *Tinoa*, in Vaticano *Tinea*, cū in Exemplari Græco fuerit **TINO'YA**, niſi me fallit ariolatio. Quid autem *Tinua* niſi *Tin ūi* ſive *Tentus amnis*? Erat & flumen *Tinna* in Ciſalpinā dictā Galliā, cujus Ravennas meminit: Etiam hodie eodem venit nomine.

TINNA, flumen *Merſep* in **SEGANTIIS**. Vide in **SEGANTIORUM PORTUS**, & in **VERATINUM**.

TOBIUS apud Ptolemæum fluvius eſt in Demeſtis, hodie *Toſi* vel *Tyſi*. Vide in **DOBIA**.

TOGODUMNUS, inclyti Cunobelini alter filius, Dobunis (ut par eſt credere) à patre præfectus, unde
sub

sub honoris titulo *Togodumnus*, *Dobunorum* scilicet *Ductor*, appellatus est. Certè Heros Caratacus hujus frater Siluribus imperitabat. Vide in *TAXIMAGULUS*.

TONACIS flumen dicitur qui & *Durolanis*. Vide in *BRENNETONACIS*.

TRAJECTUS: Vide in *DUROTUOBRIGA*.

TRAUSANTUM: Vide in *ANTONA*.

TRIMUNTIVM: Ita enim in *Ravennate* scribitur, sicuti & in Vaticano *Triminitium*, cùm in *Ptolemæo* sit *Τριμύντιον*, manifesto vitio. Urbs ista in *Valentiâ* est apud *Selgovas*. *Camdeno* placuerat hoc esse *Atterith*, quod nobis *Matoritum* est. Quid ergo de *Trimuntio* fiet? Mihi planè videtur esse *Caer-Dinas*, ad ostium fluminis *Scotosaxonibus* dicti *Fleet* sive *Fluenti*: Est enim *Trimuntium* solutis verbis *Tri munt iū*, quod *Civitas* est *ad os fluminis*. Certè *Britannicum* nomen *Caer-Dinas* quod *Arx* est *Urbis*, egregiam sapit antiquitatem. Credibile est vel ex nomine *Caer-Dinas*, urbem *Trimuntium* in viciniâ fuisse hujus *Arcis*, modò verò deletam.

TRINIUS, flumen *Cern* in *Cornaviis*. Vide in *LUGATRENA*, & in *PORTUS MADURNI*. Possit & *Drino* & *Trinius* & *Drinus* appellari.

TRINOUANES apud *Ptolemæum* in *Mediâ* erant *Saxoniâ*, hodie *Middlesex*, & videntur in clientelâ tenuisse *Transstamesinam Regionem* sive *Sudrige*, & *Guepponiam* sive *Orientalem Saxoniam*, cùm & ipsi aliquando fuerint in clientelâ *Cattieuchlanorum*; quod & *Arx Suellaniaca* (*Antonino* vitiosè appellata *Sulloniacis*) & *Immanuentii Regis supplicium* satis demonstrant: Imò vel ipse *Cæsar Cassivellauni* fines *Tamesi* flumine à *maritimis Civitatibus* divisos tradit. Quin & credibile est hos partium *Cæsar* fuisse ex odio *Cattieuchlanorum*. Nomen autem *Trinoüantes* si *Britannicè* solvatur in *Tri nou ante*, *Oppidi novi* erunt *incolæ*; nam *Belgici* fuerant generis. Est autem sermone *Britannico Tri*, atque hodierno sono *Tre*,
Commo-

Commorandi locus & Oppidum: *Nou* etiam hodiernis Sarmatis pro *Novo* est, ut & Persis *Nau*; nostri dicunt *Neüydh*. *Hant* autem sive *Hent* vel *Hynt* nos suprà ad vocem *NOUANTÆ* ostendimus esse & *Iter consuetum & Locum ubi adsuescimus*. In Britanico quodam Nummulo, uti creditur Cunobelini, *NOVANEI* sive potius *NOVANTI* legitur pro *TRINOVANTES*. Erat igitur *Londinium Augusta* à Belgis condita, & *Tri nou* sive *Νεάπολις* appellata. Ptolemæi tamen ævo hæc urbs Cantiacorum fuerat: Semper enim incerti civitatum fines. *Trinouantum* civitatem earum regionum firmissimam prodit Cæsar.

TRIPONTIUM: Hic locus apud Antoninum turbato venit ordine; postponitur enim *Dannavantiæ*, cum præponi deberet. Verissima enim Camdeni conjectura est illud esse nostrum **Corchester** in Boreali dictâ Antonianâ, cum vel hodie huic insint cum totidem ponticulis tres fluvioli. Quid quod vel ipsum nomen **Corchester** ibridâ dici videatur compositione de *Tair* quod Britannis est *Tres* & Latino vocabulo *Castra*?

TRISANTON: Vide in **ANTONA**.

TROVANTIO: Ita enim in Anonymo legendum censeo pro monstroso *Coantia*; sicuti & suprà de *Deventiâ* nos fecimus *Derventio*. Alterâ Dialecto concinnius diceretur *Troventio*, eâdem scilicet formâ quâ & *Derventio*. Hic erat fluvius **Trent** sive *Treonta*, Britannis veteribus (ut videtur) *Troüent* appellatus, de *flexu* scilicet sive *ambitu* sui cursûs. Cur enim non dici possit *Troüent* eâdem formâ quâ & *Derüent*? Certè de *Triginta* generibus piscium Somnium est. Hodiernis Britannis *Troi* pro *Vertere* est, & *Wynt* olim *Flexus* erat atque *Turbo*, hodie *Ventus*. Vide in **DERVENTIO**. Dictus videtur iste amnis & *Tavus* sive *Stavus* vel ex nomine urbis *Staveford* sive **Stafford**, quod *Trajectus* est ad *Tavum*.

TUÆSIS apud Ptolemæum flumen est in *Victurionibus*, hodie vitiosè appellatum **Spey**. Est autem

tem Britannorum linguâ *Tuisc* five *Tisc*, adjectâ literâ Præpositivâ, idem quod *Isc* vel *Uisc*, quod est *Aquæ tractus*; quomodo & Pannoniis (& ipsis genere Celtis) flumen *Teis* Græcis scribitur *Τείσιος*. Est etiam vitiosum *Opey* *οὐωνύμιος* positum pro *Sui*, quod quidem idem est quod & *Ui*, *Fluctus*. In quibusdam Ptolemæi Libris truncatè legimus *Τῶν αἰ ἁγῶν*, *Tuæ* scilicet *Æstuarium* pro *Tuæsis*. Forsan etiam Belgarum flumen *Scaldis* veteri Belgarum Dialecto *Escuit uisc* tanquam *Levis aqua* dicebatur, cùm etiam hodie dicatur Gallis *Escant*. Quin possit Aremoricorum *Escuit* quâdam aliâ Dialecto fuisse *Escalt*: Nam & Teutonibus *halt* & *Schalt* est quod *subsilir*, de Græco *Ἀλλεῖδι*.

TUÆSIS: Est & apud eundem Scriptorem alterum flumen *Tuæsis* in Angustâ, quod hodie *οὐωνύμιος* dicitur *Isca*. Vide in **TÆXALI**.

TUÆSIS urbs est apud Ptolemæum, quæ Ravennati *Cindenisca* est, hodieque *Kincarden*. Vide in **CINDENISCA**.

TUÆSIS etiam eodem autore est flumen *Tweed*, hodiernus Valentiae limes.

TUÆSIS, Anonymo *Tuæsis*, est oppidum *Berwick* five *Borgovicus*, ad modò memoratam *Tuæsin* annem.

TUÆSIS insignis fluvijs est in Deiris, verùm nescio quo pacto unâ cum Tinnâ Ptolemæo omissus. Est & in Belgio flumen *Dese* five *Tuæsis*.

TUEROBIUS: Vide in **DUROBIUS**.

TUNNOCENUM: Notitiæ Libro vitiosè scribitur *Tunnocelum*, & Ravennati alio vitio *Juliocenon* casu Græco pro *Tunocenon*. Est autem Britannis *Tun* vel *Tin* *iii geneu* idem quod & vernaculum nomen *Tinmouth*, quod *Os* est *tenti fluminis* five *Tinnæ*. Hæc erat, prodente Notitiâ, Statio *Præpositi Cohortis Primæ Eliæ Classicæ*, quæ scilicet Classe tuebatur Portum five Ostium *Tinnæ*. Nero de Classe *Legionem Classicam* conscripserat, quod ostendit Tacitus.

V.

VA COMAGI apud Ptolemæum Caledonum quædam natio est. Solutè dicebatur eorum Regio veteribus Pictis *Uagou Mages*, *Maches* vel *Maes*, quod est, *Campestris Regio ad fluctus vel mare*. De isto populo hodie dici videntur **Easter** & **Wester** **Meimes**, pro *Uig maes*, eodem intellectu, videlicet, *Orientales* atque *Occidentales Vacomagi*. Erant autem *Vacomagi* isti incolæ *Fisæ*, quæ antiquitus erat *Rossia*, tanquam *Ar ofciou* vel *Super aquis*. De *Tibiæ* autem formâ videtur appellata *Chersonesus Fisæ*. Vide in **PEPIACUM** & **PEPIDII**.

VAGNIACIS: Vide in **MADUIACIS**.

VAINONA: Ita enim ausus sum reponere in Anonymo pro *Navione*; in Græco forsan fuerat *ΟΤΑΙΝΩΝΗ*. Constat autem ex ordine ejus Itinerarii *Vainonam* istam oppidum esse in Majoribus Icenis sive Lindensi pago, hodie de fluvioli nomine **Wainfleet** appellatum. De *Güag* (quod Britannis esse *Tremulam paludem* suprâ ostendimus in **DUROCOBRIVIS**) fit & derivatum *Güagn* vel *Güayn*, vel etiam demptâ literâ Præpositivâ *Uagn* & *Uayn* vel *Uain*, quod *Paludosa est terra*, Scotobrigantibus Ibernix *Moin*; unde & nostris hominibus *Maün* dicuntur *nigri* quidam *cespites* quibus utuntur ad focum pro carbonibus. Est igitur *Uainona* sive *Uaen avon* idem quod ibrida vox **Wainfleet**, de *Uayn* scilicet *Palude*, & *Avon* vel *Aun*, *Flumine*; cùm & Anglorum **Fleet** sit *Fluentum*.

VALENTIA: Romanum hoc erat *Caledoniæ* nomen, quam constat ita appellatam à Theodosio Theodosii patre Anno à nato Christo CCCLXVIII. in honorem *Valentiniani* Imperatoris. Pancirollus putavit *Valentiam* fuisse *Walliam*, satis deridiculo errore.

VALLIS SCYTHICA sive **VERGIVIA**, *Gildæ* dicitur *Vergivium mare*, sicuti & Nennio *Germanicum*,

manicum, quasi dicas *Briganticum*: Nam *Môr* Britannis quodvis *Æquor* est sive *Magna planities*; cum propriè sit tantum Epitheton sive Adjectivum, quod modo profertur *Maür*, quod est *Magnum*. Idem igitur Gildæ *Vallis Scythica* quod Britannis hodiernis *Y môr güerydh*, & Scotobrigantibus liquidiore prolatu *Môr Fergus*, quasi *Mare Brigas*. Vide in VERGIVII MARE.

VALLUM BARBARICUM quod & CLUSURA & PRÆTENTURA, atque Dioni διατείχισμα appellatum est, ab Imperatore Ælio Hadriano de cespitibus Vallis communitis conditum est; idque magis frænandis Brigantibus quàm Caledonibus, quod vel ab ipsis Stationibus intelligere est, quarum pleræque dispositæ sunt citra *Vallum* in Brigantibus, sicuti ex Notitiâ Imperii manifestissimè patet: Imò & Numerus *Exploratorum* Lavatri fuerat, & *Castra Exploratorum* citra Luguvalum, & Numerus *Vigilum* Concangiis. Sub Antonino Pio alterum etiam *Vallum* à Lollio Urbico Proprætore communitum est, quod à Sinu Bodotriâ Dunclidum usque pertingebat: Quo quidem *Vallo* etiam Deucaledonii sive (ut Ravennati nostro dicuntur) Arceledii Romano iugo subjecti sunt. Prius etiam *Vallum* à Septimio Severo lapideo muro & propugnaculis munitum est. Atque hæc quidem *Valla* communia videntur *Sextæ Legionis* *Castra*, & *Auxiliariorum* magis quàm Imperii *Limites*, quod vulgò fertur. Cum autem veteribus Britannis *Claüdh* sit pro *Fossâ* & *Vallo*, Ostidamniolorum Dialecto *Cledh*, hinc factum existimaverim quòd *Gogledh* sit pro *Boreali Britannia* parte, de ruderibus scilicet antiqui *Valli*: Nam *Go* Deminutiva Particula est; ut *Gogledh* vel *Goglaüdh* sit *Vallum subobscurum*. Atque hoc verisimilius videtur quàm ut sit nominata de *Manu sinistra*, quâ putatur Britannis esse *Borealem mundi partem*: Nam *Sinistram* atque *Boream* dicta fuisse Pictis *Afsüy* & *Chütth*, sicuti & hodie Britannis, ostendunt antiqua nomina *Eburo-*
castum

cassum & Viſturiones. Aremorici *Manum ſiniſtram*, *Dorn cleiz* appellant quaſi *Gladii manum*, ſicuti & Oſtidamnii *Dorn gledb*, & Scotobrigantes *Clitb lav*, non tam propriè quàm figuraté. Eſt igitur *Gogledb* Britannis tanquam *Regio valli*, de notabiliore ſcilicet parte.

VALMIS, Flumen *Palme* in Dumnoniis. Vide in VERUALMIS.

VALTERIS: Vide in VERTERIS.

VANDOGARA: In quibuſdam Ptolemæi Libris vitioſè ſcribitur *Ὀνανδῶαεγ* pro *Ὀνανδῶαεγ*. Oppidum hoc eſt in Noüantarum Regiunculâ Bedæ Auctario *Campo coil* appellato, & Scotofaxonice *Kyle*, quod Scotobrigantium ſermone *Sylva* dicitur. Camdeno hic locus videtur eſſe *Aire*, at nobis potiùs eſt *Elsbury-head* ſive *Veteris arcis caput*, quod Ravennati dicitur *Cindocellum*. Atque hoc quidem *κυανόμωρ* ponitur: Siquidem *Cindocellum* *Caput altum* ſonat; & *Uandogara* Scotobriganticè eſt *Uand oegr* ſive *Caput frigidum*. Britannis noſtris diceretur *Pend oer* eodem intellectu: Nam & *Uand* & *Üend* Dialecto quâdam pro *Cand*, *Kend* & *Pend* dicebant Veteres. In alio Ptolemæi loco hoc nomen alio vitio ſcribitur *Ὀυνδῶαεγ* atque etiam *Ὀυνδῶαεγ*; ut non ſit mirum Camdenum diverſa credidiſſe loca. Crediderim & *Aire* oppidum olim fuiſſe *Ogaram* appellatum, quod *Frigidum* ſonat, cui & Belgicum cognomine eſt.

VARARIS: In melioris notæ Ptolemæi Libris legimus *Ὀνᾶεγερ*, cùm in reliquis vel *Ὀνᾶεγ* ſit vel *Ὀνᾶεγ*. Conſpicuus iſte Sinus in Mergis eſt, qui nobis hodie Latinizantium Dialecto & Murevi & Moravii appellantur. Britanni ſolutis verbis dicerent *Güar* vel *Üar ar iſc*, quod *Maris collum* ſonat. Scotofaxonibus *Murray-Frith* tanquam *Mergarum ſinus* appellatur; de veteri ſcilicet Adjectivo *Fergidb* ſeu *Vergivio* vel *Brigantico*, quod Britannis noſtris eſt *Üerydb*. Atque hinc Scotofaxonum *Frith* effectum

est, quo vocabulo illi per καλάχην Sinum vocant; cum ex veteris linguæ usu *Vergivium* tantum seu *Briganticum* vel *Frisicum* sonet, & per hoc illud *Mare*; quod cum solum illic sit notum, usurpatum est etiam ἀπλῶς tam pro *Maris Sinu* quam pro ipso *Mari*.

VARIS apud Antoninum ex Itinerarii intervallis videtur esse oppidum *Bala* in Canganis Venedotiæ, juxta quod est Arx pervetusta *Corndocken* sive *Cornu* vel *Apex gemitus* appellata. Conjectura etiam nostra vel ipso loci nomine videtur firmari: Nam & *Uarisc* est *Super aquâ*; & *Bala*, *Venter* vel *Sinus* dicitur, uti nos aliàs ostendimus. Est autem Urbecula hæc juxta lacum *Llyn Tegit* sive **Pemblemere**, ita dictum ibridâ prolatione de *Pen-Lbyn*, quod *Caput* est *lacus*, & Anglorum Vernaculo **Mere**, quod *Lacum* significat.

VARIUS: Vide in **DURNOVARIA**.

VEDRA apud Ptolemæum flumen est in Deiris, quod quidem Bedæ *Wirus* dicitur & hodie **Uere**: Siquidem Teutonibus **Ueer** dicitur & **Ueder**, & *Cælum* & *Aqua*. Est autem *Uidr*, & *Vitrum* & *Vitreus* vel *Ceruleus Color*. Quare existimaverim hoc flumen Britannis appellatum fuisse *Uidr av* sive *Ceruleam aquam*, quod Anonymo Ravennati inversum sit in *Ui Uidr*: Nam vitiosum est *Uiuidin* in Libro pro eo quod deberet esse *Uiuedra*. Vide in **CANTUETRIS**, & in **DEIRI**.

VELLABORI apud Ptolemæum Populus est Ibernæ juxta Notium Promontorium in Momoniâ, autore Camdeno. Britannis *Bêl* vel *Vêl Aber*, *Caput* est *Æstuarii*. Nescio an & Anglicanum Promontorii nomen **Biar-head** ibridâ dicatur compositione pro *Aber-head* quod idem valet. In quibusdam Ptolemæi Exemplaribus & Ὀυελίβογοι scribitur & Ὀυελίβογοι: Verum utrumque vitiosum est.

VELLOCATUS apud Cornelium Tacitum Venutii Brigantum Regis Armiger fuerat sive potius
Præfectus

Præfectus Prætorio: Quid enim *Vellocatus* nisi *Bél* vel *Vél o cat*, Caput scilicet exercitus? Huic impudica & perfida Brigantum Regina Cartismandua, repudiato Venutio, nupsit. Idem hoc nomen est quod & apud Bedam Venerabilem *Cadiualla*. Neque sanè aliò referendum est Saxonicum *ſealban* pro *Dominari*, quàm ad *Uél* vel *Bél*, quod vide.

VELOX: Vide in *BELOX*; siquidem idem ferè Græcorum *B* quod & Latinum *V*.

VELUNIA: Vide in *VOLITANIUM*.

VELURTIUM: Apud Ravennatem (cui soli hic locus notus est) sexto casu dicitur *Volurtio*, & in Vaticano Libro *Velurtion*. Nobis planè videtur esse *Walwick*, ad *Irthing* sive *Urtium* fluvium, ultra Tinnam, in Otodinis: Quid enim *Velurtium* nisi *Vél urt iū* sive Caput stupide undæ vel fluminis? Nam *Irthing* corruptum videtur de Britannico *Urt aun* vel *Urt avon*, quod *Stupidum* est flumen. Quid quod vel ipsum *Walwick* videri possit esse *Uol iig* sive Caput fluctus? Camdenus fatetur ignotum sibi vetustum loci nomen, etsi plurimis antiquitatum vestigiis insignis. *Volsinii* & *Volaterræ* apud Italos ejusdem ferè videntur compositionis.

VENNICNII apud Ptolemæum Ibernix populus est, de *Vennicnio Promontorio* ita appellatus.

VENNICNIUM PROMONTORIUM apud Ptolemæum, Camdeno putatur dici quod Anglis est *Rams-head* sive *Κεῖς Μέτωπον* in Voluntiis. Est autem quâdam veterum Brigantum Dialecto *Uend ne cniū*, Caput juvenis arietis: Siquidem *Cniū* Britannis est *Fœtus* cujuslibet ferè animalis, Plurali numero *Cnaüon*. Vide in *VOLUNTII*.

VENTA: Disputatum est à multis quid sit Britannis *Venta*; verùm hætenus frustra. Dicam quod mihi videtur omnium verisimillimum, atque etiam simplicissimum. Veteribus Britannis & *Uend* & *Uent* Dialecto quâdam dicebatur pro *Kend* sive *Kent*, quod hodie vitiosè profertur *Penn* pro *Pend*; quæ omnia
Caput

Caput significant. *Venta* igitur Belgarum, Silurum, atque Icenorum, horum dicebatur *Urbs Prima*, *Caput* scilicet sive *Metropolis*. Hodierni Britanni dicerent *Bennav* vel *Ybennav* pro *Bentav*; imò etiam *Armorici Kenta*, & *Noltrates Kyntav*, eodem prorsus intellectu. In *Notitiæ Libro Bentense* dicitur *Gynaecium* pro *Ventense*. Poterant igitur & Veteres indifferenter *Ventam*, *Bentam* & *Kentam*, *Primam Urbem* appellitare, imò etiam & *Vennam*; nam & *Οὐέννα* est in aliquibus *Ptolemæi Libris*.

VENTA BELGARUM sive uti in Anonymo legimus *VELGARUM*, hodiernis Britannis dicitur *Caer Went*, Saxonibus *þintan-cearþen* sive *Ventana urbs*, & Latinizantibus *Wintonia*. Hi videntur fuisse *Coloni Belgarum recentiorum*, qui *Belgas Segontiacos* sedibus suis populêre. Vide in *BELGÆ* & in *VINDOMA*.

VENTA SILURUM, quæ *Ptolemæo*, *Antonino* & *Ravennati* memoratur, non minùs illâ priore hodie *Caer Went* Britannis appellatur, & in ruderibus omnino jacet. Ante *Romana tempora* hæc videtur fuisse universæ *Siluriæ Caput*. Quare mirandum non est si bona ejus portio etiam hodie dicatur *Güenhüysic* pro *Güentüysic*: Nam *Ventani* Veteribus dicebantur *Güentüys*, quod est *Ventani viri*; eâdem scilicet formâ quâ & *Saxones* appellati sunt veteribus *Bardis Lhoegyryys*, & *Attacotti* nostri *Argoetüys*. *Pentæcten* etiam appellati sunt Saxonibus, tanquam *Ventani Sessores*. Diversi autem habitabant Britanni à Romanis, sicuti nos aliàs diximus. Fuerat igitur *Venta* Britannis *Caput*, sicuti *Isca Augusta* Romanis. In Vaticano Exemplari turpi vitio scribitur *Venta Sluxum*.

VENTA ICENORUM *Antonini*, *Ravennati* immani vitio scribitur *Venta Cemomum*, & in Vaticano *Cenomum*. Verùm benè factum est quod eam proximè *Lindum* *Coloniâ* posuerit. Ita enim procedit *Itinerarium*; *Camuloduno* *Coloniâ*, *Durocinate*,

nante, Durobrigâ, Duroviguto, *Ventâ* Icenorum, Lindum Colonia. Unde facile colligere est & *Ant-caster* sive *Crocolanum* alio nomine dici *Ventam*, & Lindenses fuisse *Iken-eld* sive *Majores Icenos*; atque adeo Camdenum nostrum longè deerravisse viâ, dum *Ventam Icenorum* in Icenimagnis ad locum *Caster* appellatum posuerit: Quod cum sit ad tertium lapidem à celeberrimâ urbe Nordovico, credibile est illud tantummodo locum fuisse Castrorum temporibus Romanorum extra eam urbem positorum, adeoque Nordovicum etiam illis temporibus alicujus fuisse nominis. Hic locus Nennio Britanno *Caer Went Gûic* appellatus est, quod *Venta* est *Geüicciorum* sive *Icenorum*; unde intelligere est & Icenos istos fuisse *Huiccios* sive *Uigantes*. De *Ericeto* igitur, situ tam specioso, urbis locus dictus est *Crocolanum*, cum ipsa urbs sit *Venta*. Vide in *CROCOLANUM*.

VENUTIUM: Vide in *BENUTIUM*, etsi tantundem sit.

VENUTIUS, Uigantum atque Brigantum Rex, & Cartismanduæ adulteræ Maritus, à Tacito memoratus. Familiare veteribus Britannis nomen *Venid Deu*, sive hodiernâ scripturâ *Gueinydd Daw*: Atque hoc erat (sicuti & Arabibus *Abdalla*) *Dei servus*. *Abdalonimus* etiam Sidoniorum Rex apud Curtium tanquam *Servus* dicebatur *Deorum*. Multa de nescio quo *Venidio* garriunt Veterum nostrorum Næniæ atque Fabellæ.

VERATINUM: Hoc apud Anonymum sexto casu dicitur *Veratino*. Vel ex ordine Itinerarii atque ipso nominis sono apparet hoc esse *Warrington* in Segantiis sive Lancastrensibus. *Veratinum* autem, si plenis scribatur verbis, erit *Var a tin ui* sive *Super tento amne*. Neque aliud sanè videtur ipsum *Waranton* quam *Var avon ton*, quod eodem redit. Atque hinc quidem patet & flumen *Mersey* (de Palude *Litherpool*, ita vulgò nominatum) & *Tinnam* & *Antonam* fuisse Veteribus appellatum.

VERA-

VERAVEDRUM: Vide in **TARAVEDRUM**, nam *σωανύμω* ponitur, etsi contrà sentiat Camdenus.

VERBEIA flumen **Wberf** est, ita dictum de Britannico *Chüerü*, quod *Amarum* est & *Asperum*. In veteri Camdeni Inscriptione *Nymphæ* nomen est: Incertum an hæc fuerit quæ in aliâ Inscriptione *Nymphæ Brigantum* appellatur. *Verbeia* solutè scriptum erit *Chüerü üieu*, sive *Asperæ undæ*. Vide in **OLICANA**.

VERCENIA: Ita enim planè reponendum in Anonymo pro *Vertenia*; quò sit **Kenton** in Dumnoniis, quod & Itinerarii ordo videtur significare. Est autem *Vercenia* tanquam *Uar kend iü* sive *Super capite undæ*, quod est, *Prope amnem*. De ibridâ voce **Kenton**, & fluviolus hodie dicitur **Ken**, ritu sequioris ævi.

VERCINGETORIX: Vide in **CINGETORIX**. Sonat hoc *Summum Dictatorem*.

VERDOTALIA: Hodie turpi vitio *Zerdotalia* in Ravennate scribitur, nullâ cum notatione. Hæc videtur fuisse nostrum **Cadcaster** ad Verbeiam amnem sive **Wberf**, de quo modò diximus. Erit autem *Verdotalia* solutis verbis *Uar deu tal iü*, quod est *Super duabus undæ frontibus*. Media hujus vocis syllaba vel hodie repræsentatur in Vernaculo **Cadcaster**.

VEREDA vel **VOREDA** apud Antoninum, Anonymo nostro *Bereda* dicitur, Græcâ scilicet scripturâ. Hæc nobis planè videtur *Fanum Osualdi* sive **Kirk-Oswald**, super Itunâ flumine, & solutè dici possit *Uar e dâv* sive *Super aquâ* vel *Itunâ* amne.

UERGION: Vide in **ALUION**.

VERGIVUM MARE Ptolemæo dicitur pro *Brigantico* sive *Iberno*; etiam hodie Scotobriganticè *Môr Fergus* sive *Mare Brigas*, quod Gildæ est *Vallis Scythica*, satis vapidè. Præsenti Britannorum Dialecto *Môr Güerydb* est; quo nomine Nennio venit & *Mare Germanicum*, tanquam *Frigonicum* sive *Friscum*. Vide in **BRIGANTES** & in **VALLIS SCYTHICA**.

VERGI-

VERGIVIVM PROMONTORIUM: Vide in OCTO PETRARUM.

VERGOBRETUS, prodente Cæsare, dicebatur *Ædvis Summus Magistratus*, quem creabant annum, quique vitæ necisque in suos habebat potestatem. Nostri hominibus diceretur *Uar govræth*, quod est, *Supra leges positus*.

VERLUCIO apud Antoninum, Anonymo Ravennati est *Leucomagus*, quod vide. Hæc videtur nobis fuisse *Broken-Bridge* sive *Pons ruptus* juxta Madulphoburgum sive *Verlucionem* Novam in Carviliis sive Wiltunenfi Conventu. Britannis etiam eodem sensu *Caer Dorbruge* (in Eulogio vitiosè *Caer Durburge*) hic locus appellatus est. Atque hîc fuerat olim Saxoniorum Regulorum Regia. Est autem *Verlucio* solutâ scripturâ *Uar lug ùi* sive *Super lim-pido liquore*: Ut fuerit forsan huic Abonæ nomen *Leuca*, quod est *Aqua translucida*. Camdenus *Verlucionem* putavit dici *Warminster* sive *Aquense Monasterium*, satis alieno loco: Magis arridebat Gibsoni ejus Interpreti, Viro satis accurato, Locus qui nobis *Regentium* est. Dicitur autem *Caer Dorbruge* ibridâ compositione pro *Caer Dorbont*: Idem enim Saxonibus *Brugge* quod & Britannis *Pont*; quâ voce & Armorici & Ostidamnii utuntur.

VERNICONES apud Ptolemæum, Camdeno mecum Populus est Caledoniæ hodie vitiosè appellatus *Mernis* pro eo quod deberet esse *Vernis*. Est autem Britannis *Uernic* sive *Güernig*, *Alnosus*, & per hoc *Paludosus*: Scotobrigantibus hodiernis *Fearnach* diceretur. Quibusdam Ptolemæi Exemplaribus & 'ΟΥΕΡΙΧΟΝΕΣ & 'ΟΥΕΡΙΧΟΝΤΕΣ vitiosè scribitur; cum in aliis sit 'ΟΥΕΡΙΧΙΩΝΕΣ vel magis 'ΟΥΕΡΙΧΙΟΝΕΣ. His cognomines videntur Gallorum *Arverni*, hodie *Auvergnois*.

VERNOMETUM apud Antoninum, Camdeno est *Borough-hill* sive *Arx collina* in Corigaunis sive Leircestrenfi pago. Hoc videtur sagacissimo Camdeni enarratori Gibsoni magis prægrande fuisse Tem-plum

plum quàm militaris Statio, ductâ ex areâ ruinarum conjecturâ. Huc facit vel maximè quod veteri Celtarum linguâ *Vernometum*, *Fanum ingens* sonet. Illis enim *Vern* (de Pelasgico puto *Ἑρῶν* pro *ἱερὸν*) *Sacrum* erat sive *Templum*, & *Maith*, *Amplum*: Etiam veteribus Gothis *Maizo* erat *Major* & *Maistis*, *Maximus*. Hæc omnia firman- tur Venantii Fortunati Disticho à doctissimo Camdeno huc adducto, de loco huic nostro cognomine apud Gallos;

Nomine Vernometum voluit vocitare vetustas,

Quod quasi Fanum ingens Gallica lingua sonat.

Fuerit sanè hoc Templum; verùm tamen Veterum Temp- la Arces etiam fuerant pleraque omnia. Vide in DUROVERNUM & in LINDISFARNE.

VEROCIDUM: Ita enim in Notitiâ legendum pro vitioso *Verosidum*, uti aliàs *Gabrocentum* pro *Gabrosentum*. Atque hoc mehercule verum est, si (quod ait Camdenus) Statio ista fuerat quod modò est *Uarwick*, ad confluentiam Itunæ fluminis atque *Cambeck* (sive potius *Cant-bec*, quod *Curvature* est *Rostrum*) in Cumbriæ Canganis. *Verocidum* enim Britannico sermone solutè scriptum erit *Uar o kid üi*, sive nostri temporis scripturâ *Gwar y cyd wy*, quod est *Super amnis juncturâ* vel *confluentiâ*. Hic erat juxta Notitiæ Librum *Tribunus Cohortis Sextæ Nerviorum*. Quin & compendio dici videtur *Uarwick* pro *Uar o kid üig*, sive *Super amnis confluentiâ*: Nam & *Uar üig* est *Super fluctu* vel *amne*. Est & in Belgis oppidulum *Uarwick* sive *Verovicum*.

VEROCONIUM Antonini atque Ptolemæi, Raven- nati Monacho prodigiosè (uti ferè omnia) *Utri- conion* est *Cornoninorum*: Puto in Exemplari fuisse Græco *Ὀυεραχόνιον Κορονίνων*; uti sint & *Cornavii* & *Cornovii* & *Cornovini* *κυωννύμα* vocabula. Atque inde quidem novimus *Veroconium* fuisse *Cornaviorum* Caput. Vaticano Libro dicitur *Cornoviorum*. Saxoni- bus hæc urbs appellata est *Þpeken-cearpen*, quod *Ve- roconium* urbs est, Anglisq; hodie correptè *Uaroreter* pro

pro *Weroc-ceaster*. Fuisse autem eam non ignobilem ostendunt murorum veterum vestigia, quorum ambitus ad III. penè M. P. etiam hodie visitur. Nomen dedit urbs inclyta & vicino monti *Veroconio* sive *Wreken*, ut & vicino vico olim Castello *Wroce-wardin*, quod ibridâ compositione *Arcem* sonat *Veroconiensis*. Apud Nennium Britannum *Caer Urnach* est urbi vocabulum, quod quidem quid sit equidem divinare nequeo; nisi forsan correptè dicatur pro *Caer uar na tag*, quod *Civitas* est *ad cervicem fluctus*. De *Urnaco* enim Gigante, de quo crepant Britannorum Fabellæ, piget quicquam referre. Nequè sanè *Veroconium* ipsum aliud quicquam sonat quàm *Uar o cond iu*, sive *Super aquâ principe* vel *Sabrianâ*: Nam & *Cond* & *Kend* Britannis fuisse pro *Capite* & *Principe* nos aliàs diximus. Exstat etiam antiqui operis insignis parietina, accolis vocati *The old Wrook* sive *Vetusti operis*. Hoc equidem conjecerim ex arcuum vestigiis Romanum fuisse Balneum. Supervacuum foret hîc monere plurima Romanorum Numismata atque tessellata Pavimenta ferè quotidie hic effodi ab agricolis terram vertentibus. Nuperrimè etiam illic insignis reperta est Hypocaustis, de quâ consulenda sunt Acta Philosophica. Antiqua durat inter plebem fama hanc urbem fuisse, immisiss de *Veroconio* monte *Passeribus*, à Danis incensam; quod quidem quid sit alii forsan meliùs dicent. Equidem suspicatus sum *Passeres* istos perfugas fuisse *Monachos* vel *Eremitas*, de monte *Veroconio*. Certè posteris temporibus Mons iste *Sancti Gilberti* appellatus est, unde *Gilbertini Monachi*. Quin & ferreum Sigillum inde erutum satis bono indicio est eam non fuisse à Saxonibus deletam: Siquidem Sigillo isti insculptum est Reguli cujusdam Caput Romano diademate cinctum, & promissiore comâ, sub hâc Inscriptione, *CAPIVT SERVI DEI*. Hunc equidem conjecerim Offam fuisse Merciorum Regem, ob literas Græcas Latinis intermixtas, quod sequioris erat ævi. Imò conjecerim vel ex

Ravennatis Itinerario, quod illius meminit sub finem septimi sæculi tanquam Capitis *Cornavorum*, eam floruisse ad sæva Danorum tempora. Forſan etiam Regia hîc aliquando fuerat Merciorum Sedes. De tantæ urbis rudibus, melioribus (uti quidem ſperamus) auſpiciis, Caput ſuum extulit *Veroconium* Novum, non ita longè à Vetere poſitum, de *Alneto* Britannis, ut vulgò fertur, dictum *Penguern*; cùm nobis ex autoritate vetuſtiſſimi Bardi Lomarchi Senis, qui floruiſſe fertur ſexto ſæculo, manifeſtè pateat *Penguernum* iſtud fuiſſe nomen Arcis vel Domicilii juxta *Trenium* amnem, in vico appellato *Berriü* in *Povoifiâ*. *Trenius* iſte hodie communiori vocabulo *Rhiü* dicitur ſive *Rivus*; unde & vico nomen *Berriü*, ac ſi *Crus* dicatur *Rivi*. Urbi autem noſtræ Britannicum hodie nomen *Amwythic* eſt, tanquam *Dumofa*: Nam *Amwyth* Britannis ſunt *Fruticeta*, ab *Am* ſcilicet quod *Circum* eſt, & *Wyth* vel *Gwyth*, *Sylva*; unde & *Ferus aper* in Legibus Regis *Hoüeli Güyth-hüch* dicitur, tanquam *Sylveſtris ſus*. Quis etiam neſciat idem dici Saxonibus *ſcnobber-byrig* quod & Britannis *Amüythic*; cùm *Scrobbes*, *ſcþyber* ſive **Shrubs** dicantur *Frutices*, & *Byrig*, *Burgus* ſive *Caſtellum*? Normanni tandem, ex odio literæ *R*, de *Scrobesberie* fecêre *Slopesberie*; unde & Latinizantium *Salopia* conſicta eſt, ſicuti etiam *Salisberia* de *Sarisberia*. Dicta eſt etiam alio nomine *Lýpic-byrig*, ſive *Eccleſiæ Burgus*, propter *Eccleſias* conditas à Regina *Ædelfledâ*, ſanctiſſimâ *Fœminâ* & devotâ Deo, uti credi par eſt. Hæc equidem eò libentiùs commemoro quo antiquæ Patriæ meæ memoriam reddam illuſtriorẽ: Siquidem in hâc urbe à duobus retrò ſæculis, Majores mei *Duumviratu*, ſummo ejus loci honore, functi ſunt, poſterique eorum civitate gaudent perpetuâ; quod de Romano antiqui *Veroconii* jure tractum exiſtimaverim. Fuerat autem initio *Veroconium* Britannis *Cornaviis* Caput, ſicuti & *Deyæ* Romanis.

VEROLANIUM, Ptolemæo 'Ουιρολάνιον, sicuti
 & suprâ 'Ουιροκόνιον, quam lectionem & Ravennas
 noster repræsentat; sequioribus sæculis adhuc vi-
 tiosius *Verolanium*, unde & Saxonibus *Peplame-*
cearȝep. Municipium hoc factum fuisse creditur sub
 Nerone; unde & Nennio dicitur *Caer Muncip*. Ad
 Aventionem fluviolum situm fuit, qui de *Coloniâ*, *Coln*
 dicitur; unde & *Verolanium* appellatum puto, quasi
Uar lan iiii, sive *Super ripâ amnis*, sicuti & vicus *Co-*
ney quasi *Colney* vel *Colonia amnis*. Imò vel ipsi *Cas-*
siwellani de situ istius oppidi dicti videntur, ut suprâ
 ostendimus: Etsi temporibus Britannorum *Cassivel-*
lanorum Caput non videatur fuisse *Verolanium*, verùm
 puto *Suellaniacis*; veluti Brigantibus præcipua fue-
 rat sedes Isurium Brigantum, cùm Eburacum à VI.
 Legione teneretur: Silurum etiam Caput Venta erat
 Silurum, & Isca Augusta Legionis II. Altera etiam
 Venta Icenorum erat propria, & Lindum Coloniae
 Romanae: In Cornaviis meis Veroconium erat Cor-
 naviorum, & Colonia Devana XX. Legionis: In
 Dobunis denique Corinium erat Dobunorum, & Gle-
 vum ipsum Romanae Coloniae. Primis enim tempo-
 ribus Romani videntur abstinuisse à commercio Bri-
 tannorum, cùm non se crederent eorum fidei. Atque
 hinc quidem natum videtur discrimen quod in Houeli
 Legibus occurrit oppidorum Ingenuorum, Verni-
 lium atque Libertinorum, quorum ad vocem ORD-
 VICES superius mentionem fecimus; cùm Pro-
 vinciales non fruerentur Civitate Romanâ, sed pro-
 pemodum ad instar 'Ελώτων Romanis rerum Dominis
 fervirent, exceptis clarioribus quibusdam Civitatibus,
 quibus ob merita quædam Romani 'Αυτονομίαν conce-
 debant, & inane societatis nomen.

VEROMUM: Ravennati sexto casu dicitur *Ve-*
romo. Videtur hoc fuisse Castellum *Annandale* in
 Selgovis; & possit solutè scribi *Uar om iiii* vel *Uar am*
iii; quod est *Super amne matre*. Quin & ipsum flu-
 men *Annan* correptè dici possit pro *Avon am* vel *Aun*
am,

am, quod *Amnis mater* est vel *Aunoma*: Nam & *Oma* Dialecto quâdam dicitur pro *Ama*, *Mater*. Vide in *VINDOMA*. Gallorum flumen *La Somme* sive *Soma*, Ravennati nostro dictum *Sumena* vitiosè pro *Somona*, quasi *Som avon*, *Matrem amnem* sonat. Quid enim *Somme* nisi *Somii* vel etiam demptâ Præpositivâ, *Om ii*? Fuisse etiam alterâ Dialecto nomen *Am ui*, *Ambianorum* nomen indicio est: Siquidem *Ambianorum* Caput Sigeberto dicitur *Somonobriva*.

VERTERIS Antonini in Notitiâ mendosè scribitur modò *Veneris*, modò *Veterum*, Librariorum stupore. Camdenus ostendit hunc locum hodie dici **Burgh under Stane-more** sive *Arcem subter lapideo campo* in Cumbriæ Ceangis. Hoc vocabulum solutè scriptum erit *Uar ter isc*, quod est *Super valido flumine* sive *Teriscâ*: Siquidem idem Britannis *Ster*, *Ter* & *Terrig*, quod & Græcis Στερεός, & Teutonibus **Sterk**. Anonymo Ravennati στερωνίμωσ dicitur *Valteris*, quod est quasi *Vael Terisc* vel *Ad caput Teriscæ* sive *prope eam*. Hæc fuit juxta Notitiam Statii *Præpositi Numeri Durocotorum*; ita enim scribuntur Pancirollo, non verò *Directorum*. Forfan dicti sunt à *Durocortoro Rhemorum Metropoli*.

VERTIS apud Anonymum videtur ex ordine Itinerarii esse **Burghton** *super aquis* in Dobunis. Nam Britannis *Uar tisc* est *Super aquâ*. Alii forsan dicent meliùs; ego solâ nitor conjecturâ.

VERVALMIS: Ita planè reponendum duxi pro eo quod vitiosè apud Ravennatem concipitur *Uernalis*, & in Vaticano *Vernilis*; quò sit oppidum **Palmtou** ad flumen **Palme** sive *Ualmim* in litoribus Dumnoniæ. Est autem *Ualm isc*, antiquâ Dialecto Scotobrigantium Ibernix, *Eboans aqua*: Siquidem *Ualm* illis est pro *Inclaminatione* & *Boatu*; ut sit *Uar ualm isc*, *Super altisonâ aquâ*. Etiam nostrâ Dialecto *Wylovain* *Plorare* est, quod vetusto prolatu *Ualamen* foret: Anglis dicitur **Pam**, & Thulensibus Danis **Gale**, unde & *Gallis* & *Gallinis* nomen.

VERU-

VERUBIUM apud Ptolemæum Promontorium est in extremâ Valentiâ; ut Camdeno mecum videtur, *Arde-Head* sive *Vergivium Caput*. Hoc solutè scriptum foret *Uar u üion*, quod est *Super fluctibus* sive *mari*. Etiam Saxonibus *pægen* dicuntur *Fluctus*, ut prius ostensum est.

UGRULENTUM apud Anonymum mihi videtur esse *Laurig* in Citeriore Valentiâ. Quid enim *Ugrulentum* nisi *Ugr lent*, sive hodiernâ loquelâ & scripturâ *Glan y dūr*, quod *Ripa* est *Humidi* vel *Aquæ*? Idem enim Britannis est *Evr*, quod Græcis *Ὀυγρον*, & *Ugr* quod *Ῥυγρον*: Neque *Lent* sive *Lant* aliud videtur quàm Britannorum *Lann* vel *Glann*, quod Teutonibus etiam est *Land* sive *Lant* (satis vicino sensu) pro *Terra*. Quin & ipsum nomen *Laurig* sive solutè *Lan e rig*, *Ripa* est *fluminis*: Idem enim *Rig* est veteri prolatione quod & hodie *Rbiū* Britannis & Latinis *Rivus*, de Græco *Ῥέειν* *Fluere*. Adjecto etiam *Drum*, quod *Dorsum* est, fit *Dumlanrig*.

UGUESTA: Hæc Anonymo Græco casu dicitur *Ugueste*; & videtur esse *Leith*, ad cognominem fluvium *Leith* juxta Alata castra, commoditate Portus notissimum. Quid autem Britannorum linguâ *Uguesta* (sive hodiernâ loquelâ *Y güestva*) nisi *Hospitium* vel *Portus*? Etiam *Güest*, *Hospes* est sive aliquis jam *notus* factus: Siquidem verbum *Guezed*, vel hodiernâ prolatione *Gwydbed*, *Ἐδέν* est, quod & Celtoscythis Germaniæ est *Witten*. Quin & Britannis *Güys* est *Citare* vel *notum facere*. Videtur autem fluvius *Leith* Veteribus dictus *Lacte*, de Britannico *Lbaith*, quod *Humorem* sonat. Vide in LACTORODUM.

VICTIS: Ptolemæo atque Anonymo scribitur *Vettis* ad Latinæ linguæ sonum: Diodoro verò Siculo aliquantò melius, *Ista*. Saxonicum nomen *Pæpea*, *Victim insulam* sonat. Britannis hodie corruptè dicitur *Güith* pro *Vieth*, quod & ipsum *Deminutivè* dicitur à *Uig* quod & *Insula* est & *Fluctus*; sicuti

sicuti & Saxonibus *Æge*, de quo & *Iggath* & *Ægt* pro *Parva insula*. De ista etiam Insulâ *Mare Ictium* Latinis appellatum videtur; unde & *Portus Ictius* (seu *Viñtiacus*) apud Gallos traxit suum nomen, qui & alio nomine *Portus Gessoriacus* est atque *Bononia*. Certè nostrum Mare vel hodie *Muir Niñt* appellatur Ibernis, tanquam *Môr na Uñt* vel *Mare Viñtis*. Quid etiam *Gessoriac* linguâ Belgarum veterum nisi *Gresou-riaiuc* Dialecto quâdam pro *Brasdouriauc*? Idem enim *Grâs*, *Grês* five *Brâs our* vel *dour* quod & Ostidamniis five Corinaviis *Dour brâs* vel *Môr brâs*, quod *Oceanum* sonat. Antiquum verò hujus Insulæ nomen videtur fuisse *Solenta*; cujus nominis & Insula quâdam in Illyrico mari memoratur Ravennati: Unde enim Euripus, qui *Viñtim* Insulam & Continentem terram interfuit, *Solent* olim appellatus est, nisi & *Solentæ* fuerit huic Insulæ nomen? Quin possit & ipsi Mari nomen fuisse *Môr Salen*; quo pacto & Scotobrigantibus *Muir Salen* dicitur *Salsum Mare*. De Scotosaxonum *Salen-Geese*, five *Marinis Anatibus*, res nota est.

VICTIS altera apud Plinium mendosè scribitur *Miñtis* & in Vaticano *Neñtis*, & Antonini *Sigdelis* est; cùm plenè scribenda foret *Süiñt heli isc*, quod est *Parva insula salis maris*. Nam & *Halen* fuisse veteribus Britannis pro *Mari*, sicuti & Græcis ἁλᾶ & Latinis *Salem*, ostendit antiqua Inscriptio Dornburgi in Walchriâ five Brettiâ Insulâ *Deæ Nebalenniaë* facta, quæ vel *Tetbys* vel *Amphitrite* censenda est. En autem Inscriptiorem tibi integram: **DEAE. NEHALENNIAE. OB. MERCES. RITE. CONSERVATAS. M. SECVND. SILVANVS. NEGOTTOR. CRETARIVS. BRITANNICIANVS. V. S. L. M. ubi legendum NEGOTIATOR. CRETARIVS. Vide in SIGDELES.**

VICTIUS five **VIGUTUS**. Vide in **DUROVIGUTUM**.

VICTO-

VICTORIA apud Ptolemæum Statio erat in Damniis five Arcelediis, Ravennati Genitivo casu dicta *Victoria*, sicut & superius Insula *Malenos* simpliciter appellata est *Minervæ*, suppresso scilicet generalitatis nomine: Unde patet vanum esse quod Camdeno scribitur de *Caer Guidi* five *Arce sylvestri*, atque de Insulâ dictâ *Inis Keith*, five *Vernarum Insula*; nam de Arâ *Deæ Victoriae* iste locus nominatus est. Fuisse autem in Abrianâ valle five **Strath-Ern**, ad **Ardoch** (quod veteri linguâ *Celsam Arcem* sonat) plus quàm probabile videtur; cùm insignis Eques Sibbaldus illic in Arâ repererit ejus Imaginem, quam ipse unâ cum luculentâ Inscriptione in Prodomo suo luculentissimo in lucem edidit. Unde colligere est Antonini Pii tempore, cujus jussu Lollius Urbicus Proprætor Prætenturam istam muniverat, locum istum fuisse *Victoriae* dedicatum, quo tempore & Ptolemæus ipse floruit. Aræ autem dedicatio facta est IMPERATORI. CAESARI. TITO. AELIO. HADRIANO. ANTONINO. AUGUSTO. PIO. PATRI. PATRIAE. Cui quidem Inscriptioni subest *Alata Victoria* dextrâ quidem manu Corollam gerens; insertis notis cujusdam *Vexillationis Legionis XX. Valeriae Victricis*, quæ de Devanâ Coloniâ huc translata est, alterâ verò manu Olivæ ramum. Verùm intra coronam reponendum F. E. pro eo quod Typis editum est E. E. quò sit FECIT ERIGI: Siquidem in imâ Arâ ita legendum censeo POSVERUNT. MERITO. COLONIAE. DIVANAE. XI. quæ in ipsâ Arâ ita exprimuntur notis PP. III. C. D. XI. Est autem inter notissima *Victrices Legiones* five Νικηφόρες coluisse *Deam Victoriam*. Frænato Pictò & Saxone, nullus erat à Silure five Attacotto metus. In Imperii igitur Notitiâ legimus Legionem II. quæ licæ Augustæ fuerat, oppositam fuisse Saxoni Rutupiis; atque in hâc itidem Arâ Legionem XX. relictâ Devâ, ad ulteriorem Prætenturam amandatam.

VICTURIONES: Apud Marcellinum levi errore hi scribuntur *Vecturiones*. Isti Boreales fuerant Caledones, sicuti & Deucaledones ferè Australes. Frustrà fuerit hìc repetere quæ suprà dicta sunt, Dexteriorem scilicet mundi partem fuisse Britannis Australem, unde & Deucaledoniæ nomen tractum est; atque etiam *Sinisteriorem* Borealem, unde & *Victuriones* appellati sunt tanquam *Chüth ürion* sive *Sinistri viri*: Nam *Chüth* Britannis pro *Sinistro* dicitur, sicuti & *Dehou* sive *Deheu* pro *Dextro*, quæ quidem antiquâ scripturâ *Üist* erant, & *Deheu* vel *Deu*. *Ürion* etiam veteri Declinatione positum est pro *Üyr*, quod modò est *Viri*; unde & Romanis *Decuriones* dicuntur & *Centuriones*, de veterum Gallorum *Decurion* & *Canturion*. Postero tempore *Victuriones*, *Picti* appellati sunt, Deucaledonesque cedebant Scotis, Nordanhumbranorum Saxonum veteribus Sociis. Hos Romanorum Arces Loxam usque jam olim obsedisse vel hodiernus sermo satis declarat.

VIDUA: Ptolemæo *Ouidæ* scribitur, & flumen est Ibernix, quod Camdeno videtur esse **Crodach**. Credibile est nomen hoc, sicuti & reliqua penè omnia, à Britannis vel Colonis vel Nautis fuisse impositum. Etiam hodie bilingues sunt Iberni; nam cum ex parte maximâ veteri loquantur Eriorum sive Scottorum sermone (quo ante Brigantum appulsum forsàn universa Gallia, Hispania & nostra Britannia locutæ sunt, quoque vel hodie Vascones & Cantabri ex parte maximâ utuntur) nihilominus per plurima communioris usûs vocabula de Brigantum atque Dumnoniorum Dialectis veteri linguæ adhæserunt. Verùm ut ad me redeam, possit flumen *Uidua* plenè scribi Britannis *Üi dov* pro *down*, quod est *Profundum flumen*.

UIGANTES: Vide in ICENI.

VILLA COCCILII: Vide in CAUNONIUM.

VILLA FAUSTINI apud Antoninum, Saxonum Monachis & Bedepic-gueopð & *Bederici Cortis* vapidè

vapidè redditur. Est autem veteribus Anglis *Bedric*, *Dives* vel *Compos voti*, & per hoc *Faustus* vel *Faustinus*. Equidem existimaverim villam istam Prætorium fuisse *Præpositi Legionis XIV.* quæ Camyloduni agebat. Hodie de *Eadmundo* Saxonico Regulo, Danorum sævitiâ trucidato, Sancti *Eadmundi Burgus* appellatur; & est in Citerioribus Icenimagnis posita.

VINDENIS: Ita planè reponendum in Antonino pro *Vindelis*; quò sit soluto sermone *Uind enis* five *Portuosa insula*, Anglis hodie correptè **Portland** pro *Port Island*, quod idem valet. Portus autem iste videtur esse *Clavinium* five **Weymouth**. Aliàs diximus dici posse Veterum Dialectis *Uand*, *Uend*, *Uind* & *Uond* pro *Cand*, *Kend*, *Kind* & *Cond*, quæ *Caput* significant, & per hoc etiam *Fluminis Caput* vel *Portum*, qui & Ibernis dicitur hodie *Cuan*. Est & in Peutingerianâ Tabulâ *Vindenis* apud Dalmatas, Anonymi Libro *Vindiras*, Exscriptoris vitio pro *Vindinas*, quod eodem redit. Vide in **NAGUATÆ**.

VINDERIUS apud Ptolemæum flumen est Iberniæ, quod Camdenus satis probabili ratione Sinum putat Arcis **Carrec-Fergus** five *Brigantiæ Rupis*. Si Britannico solvatur sermone fiet *Uind e Riü* five *Caput Fluminis* vel *Æstuarium*. Vide in superiore.

VINDOBALA Notitiæ, Ravennati dicitur *Vindovala*. Hæc videtur nobis dici hodie **Beltingham** ad confluentiam Australis Tinnæ atque Alauni: Quid autem *Bêl Tin* nisi *Os* vel *Caput Tinnæ*? Quid etiam *Vindobala* nisi soluto sermone *Uind do bala*, quod est *Caput duorum ostiorum*? De voce *Bala* vide in **BANOVALUM**. Etiam hodie *Do* pro *Duo* est Scotobriganticè, sicuti & Aremoricè *Dou*, & Siluricè *Doy*, cum nobis sit *Dau* vel *Deu*. Hic fuerat *Tribunus Cohortis Primæ Frixagorum* five magis *Frisiabonum* juxta Notitiam.

VINDOGLADIA Antonini, Ravennati scribitur Græco ritu *Bindogladia*. Constat hanc esse **Winburnham**

burnham in Durotrigibus, ad confluentiam Sturæ atque Alauni. Erit autem Britannorum soluto sermone *Uind do gladeu*, *Caput duarum fossarum*, & per hoc etiam *fluminum*: Veteri enim Britannia & *Cladh* & *Cläüdh* & *Cledh* pro *Fossâ* fuit atque etiam *Vallo*. Anglicum etiam nomen **Winburnham** ibridâ dicitur compositione, quasi dicas *Villam ad caput fluenti*. Est & *Aberdogladia* in Demetis, quæ Anglorum Vernaculâ dicitur **Milford** sive *Molendinae Traiectus*; Britannis verò *Aberdogledheu*, quod *Ostium* est *duarum fossarum* sive potius *alveorum*.

VINDOLANA apud Notitiam, Ravennati plenius Plurali etiam numero *Vindolandæ* scribitur. Hæc fuit Statio tempore Notitiæ *Tribuni Cohortis IV. Gallorum*. Planè dicuntur *Uindolana* & *Uindolandæ* Britannis, sermone soluto, *Uind do lanneu* vel etiam *landeu*, quod *Caput* est *duarum riparum* vel *Juxta geminas ripas*. Non est cur dissentiam Camdeno *Vindolanam* fuisse **Old Winchester** in Otodinis, cum vel nomen illud suadeat. Superius autem ostendimus ad **UGRULENTUM**, *Lan*, *Lant* & *Lent* idem valuisse Veteribus.

VINDOMA: Antonino levi mendo *Vindomi* dicitur, & Camdeno vitiosius *Vindonum*. Nennio etiam Britanno *Murimintum* corruptissime nominatur pro *Moriventa* sive *Magna Venta*, quod quidem Saxonum *Sel-cearþen* sive *Urbs magna* maximè videtur confirmare. Fuerat enim ista, uti par est credere, veterum Segontiacorum Caput, ante appulsum scilicet sequioris ævi Belgarum, unde & Britannis *Caer Seiont* sive *Urbs Segontiacorum* appellatur. Dicta est igitur *Vindoma* veteri Dialecto *Uind oma* pro *Uent ama*, sive *Venta matre* sive antiquâ *Metropoli* vel *Gentis Capite*. Est & alia *Vindoma* in Britannia Transmarinâ. Vide in **VENTA BELGARUM**.

VINDOMORA apud Antoninum eadem est Statio quæ Ravennati de fluminis nomine *Derventio* dicitur. Hoc vel Itinerarii intervalla satis innuunt: Et hodie est

est *Civitas Sanctæ Ebbæ* five **Ebchester** in Deiris. Camdeno contrà habetur pro loco appellato **The Wall's End** five *Muri fine*, juxta Tunnocenum, quòd crediderit *Môr* Britannis dici *Murum*, cùm tamen contrà sit. Britannorum plenis verbis *Uindomora* erit *Uin do mor aü*, quod est *Caput duarum magnarum aquarum*, Tinnæ scilicet atque Derventionis. *Caput* autem Veteribus usurpatum esse pro Præpositione *Juxta* sæpius dictum est.

VINOVIUM Ptolemæi atque Antonini, Ravenati dicitur *Vinonia*, & Vaticano *Vinevia*, corrupté. Fuerat hæc Statio ad Vedram amnem in Deiris, atque hodie **Winchester** est, nomine tantum nobile & Nummulis Romanorum. Soluto Britannorum sermone, *Vinovium* erat *Uind oüion* five *Ad caput fluctuum*, vel *Juxta flumen Vedram*.

VITERINEUS in Camdeni quâdam Inscriptione Numinis nomen est, quod equidem existimaverim *Ἀντίθεον* fuisse five *Vejovem*. Sicut enim Teutonice five Celtoscythice **Weder een**, *Contrarius unus* est; ita etiam Britannis, etsi aliquantò correptiùs, *Gürth un* five *Güthbr un* idem sonat. Etiam hodie *Cuthrael* five *Kythrael* & *Contrarius* est & *Diabolus*: Nam *Güynt kythrael*, *Ventus est contrarius*.

VIVEDRA: Vide in **VEDRA**.

VODIAE apud Ptolemæum *Populus* est Ibernix, mediterranei scilicet Momonienfes, quasi Britannicè dicas *Sylvestres* five *Apud sylvas agentes*, & per hoc de antiquo Erigenarum five *Ἀυτοχθόνων* genere; nam *Uydbieu* vel *Güydbieu* hodie Britannis dicuntur *Sylvæ*.

VOLANTIUM videtur esse **Elenburg** five *Alauna*, ad ostium *Alauni* fluminis in Cumbriæ Ceangis. Hoc solutè scriptum fuerit *Vól an tiü* quod *Caput est undæ* five *fluminis*: Nam & *Vól* Dialecto quâdam idem est quod *Vél* vel *Bél*, & *Tiü* etiam quod *Iü*. Hæc Statio debetur elegantissimæ Aræ hoc loco erutæ, cui inscribitur **VOLANTII VIVAS**: De quâ Arâ vide Camdenum. Fuerat fortè & aliud
Volan-

Volantium in Belgis, quod hodie dicitur *Valenciennes*.

VOLIBA apud Ptolemæum, hodie *Pons mur* est (sive *Grand Pont*, corruptè *Grampond*) apud Ostidamnios, quod ostendit Camdeni Interpres, qui non solum docet ipsum fluvium hodie correptè dici *Uale*, verum etiam vicinam Sylvam *Coit-Fala*, de *Volibâ* urbe. Quid autem *Voliba* solutè scriptum nisi *Vól i uâg* sive *Caput fluctûs*?

VOLITANIUM: Vide in **BLATUM BULGIUM**.

VOLSAS SINUS, Ptolemæo Ὀυόλας Κόλπος, in Deucalèdoniâ est, hodieque dicitur *Loch-Foil*, quod est *Lacus caput*. Quin & ipsum *Volsas* est tanquam *Vól is asc*, quod quidem Dialecto quâdam eodem reddit: Nam & *Is* pro Articulo est *Is*, & *Asc* idem est quod & *Osc* & *Esc* & *Ifc*, variante loquelâ.

VOLUNTII apud Ptolemæum Populus est Iberniæ. Hodie horum Regio correptè dicitur *Ulster*, quasi *Voluntiorum Terra*. Britannis dicti videntur tanquam *Vól* vel *Ból unte*, quod quidem *Ulterius* est *Caput* sive *Vennicium*.

VOLURTIIUM: Vide in **VELURTIIUM**.

VONDICCA: Taciti Libris inscitè scribitur *Voudicea* & *Voadicea* & meliùs Dioni Βενδικκα. Videtur hoc fuisse Castrense Reginae nomen (sive *Le Nom de Guerre*) qualia aliàs Brennus, Cingetorix, Ardiragus & similia multa; quod si verum est, *Vond Uiccien*, *Uigantum* sive *Uicciorum Caput* erit sive *Princeps*: Veteribus enim Linguae nostræ Dialectis indifferenter ponebantur *Uand*, *Uend*, *Uind*, *Uond*, & *Cand*, *Kend*, *Kind* & *Cond* pro eo quod aliàs dicitur *Penâ* sive correptiùs *Pen*. Vide in **ICENI**. Alienum foret à nostro instituto hujus Heroinæ facinora atque fortunam memorare, cum omnibus notum sit eam Prasutagi Regis fuisse uxorem, & LXX. Millia Romanorum & Belgici generis Sociorum, sub Neronis principatu trucidavisse, immaniter à Romanis laceffitam, & postea à Suetonio Paulino superatam, hausto veneno fortiter

fortiter morti occubuisse, cum nollet dignitati suæ superesse. Tacito Brigantum Regina habetur, puto quod Icenī Brigantici generis fuerint.

VORTIGERNUS apud antiquum Gildam atque Bedam Britannorum Rex dicitur, Attacottorum scilicet sive Silurum. Hengisti (sive magis Ansegisi) hic erat gener, Ronüennæ sponsus & Patriæ proditor: Specioso tamen honoris Titulo insignitus est, quasi dicas *Güor ti i gereint*, quod est *Præ domo cognitionis suæ*. Sic etiam legimus & Kentigernum Reguli fuisse Caledonii nomen, quasi *Kend ti i gereint*, sive *Caput domus sui generis*. Fertur iste Kentigernus CLXXXV. annos omnino vixisse, & Episcopatu Dareoglassensi functum annos CLX; penes Autores sit fides. Vortigernus autem quod Ambrosio Aureliano Romano Duci Purpuram invidisset, & peregrinum hostem in societatem Regni nefando fœdere accepisset, à Civibus suis solio detrusus fertur, neque injuriâ. Haud minore olim insaniâ, Æduorum atque Arvernorum de Principatu Galliæ diffidia Cæsarem & Ariovistum Germanum in Patriæ exterminium accersivêre.

VORTIPORIUS apud eundem Gildam Demetarum Rex fertur; & dici *Vortiporius* videtur tanquam *Güor ti Porüis* vel *Porüir*, quod est *Præ domo Pastorum*. Fuisse autem Demetas Silurum *Ceangos* sive *Pastores* nos suprà conjecimus. Vide in PARSIS.

URTIUS flumen *Arthing* est in Otodinis: Vide in VELURTIUM.

UXACONA apud Antoninum, Camdeno habetur pro viculo *Oken-Pates* sive *Quernis Portulis*, non longè sitis à Veroconio in Cornaviis; verùm meâ quidem sententiâ satis absurdè, cum nulla sint illic Antiquitatum vestigia, & Antonini Milliaria omnino repugnent. Nobis sanè videtur non longè abfuisse à Portâ Novâ sive *Newport*: Nam & majora oppida Veteribus dicebantur *Portæ*, sicuti apud Juvenalem
Porta

Porta Syenes pro ipsâ *Syene* est; unde & Saxonibus *Portmanni* dicuntur *Municipes*, & *Portgrevii*, *Urbibus præfecti*. Verisimile admodum videtur *Uxaconam* fuisse ad insignem lacum etiam hodie Latino vocabulo *Aquam latam* appellatum, in finibus Stadfordiensis Pagi sive Ceangorum Orduicensium. Certè vel *Uxaconæ* nomen, quod solutè scriptum erit *Uch a cond av*, quod est *Supra caput aquæ* sive *Juxta aquam*, conjecturæ nostræ maximè adstipulatur. Quid quod vel ipsum *Novæ Portæ* nomen alium locum in viciniâ fuisse innuat se vetustiore? Novimus sanè & *Novam* nomine *Portam* successisse non tantùm *Iscæ Silurum*, verùm etiam & *Tertiam* dictam *Paganelli*, *Lectoreto* sive *Lactorodo* in finibus *Ancalitium*. Quin & *Antonini Milliaria* à *Pennocrucio* ad **Deer-Town** sive *Lacus Oppidum* juxta *Aquam latam* situm ad amussim convenient. Sit igitur hodierna *Nova Porta* pro *Uxacona Nova*. Possè autem *Ux* scribi pro *Uch* nemini dubitandum est, cui quidem notum sit *Literam X* usurpatum fuisse Romanis, sicuti vel hodie Hispanis, pro Græcorum *χ*. In quibusdam Libris vitiosè scribitur *Usocona* vel *Usocona*.

UXELA apud *Ravennatem*, *Ptolemæo* mendosè scribitur in plerisque Exemplaribus *Οξελον* & *Ουξελον*, & in melioribus *Ουξελον*: Quod quidem resolutum erit *Uch ael au*, quod est *Super supercilium aquæ* sive *maris*. Equidem *Uxelam*, sive malles *Uxelum*, antiquum fuisse puto in *Selgovis Castellum*, etiam hodie *Britannico* vocabulo **Caer-laberog** sive magis *Caer ar laü er og* appellatum, quod *Latinè* reddi possit *Arx ad manum Oceani*: Nam *Aü*, *Aüg* vel *Og* idem fuisse quod & Græcis *Ὠγην*, nos aliàs ostendimus. *Arx* autem ista juxta **Dunfrise** est, quod *Oppidum* est *Frisonum* sive *Frigonum* vel *Brigantum*, *Gallouidiiorum* scilicet sive *Scotobrigantum*, de coloniâ *Briganticâ* quæ in *Ibèrniâ* fuerat in *Britanniam* nostram redeuntium.

UXELA:

UXELA: Ita enim scriptum reperio in melioribus Ptolemæi Libris, cum in pluribus sit *Ουζελα*, usitato Librariorum vitio. Et penè quidem juraverim hanc fuisse *Saltesse*, sive uti hodie dicitur *Saltash*, in Ostidamniis, cum Camdeno sit *Loffithiel*: Possit enim *Uxela* esse tanquam *Uisc heli* sive *Aqua salsa*, quod & *Saltesse* est ibridâ compositione.

UXELIS apud Ravennatem videtur esse *Isca Ostium* sive *Ermouth*, in Dumnoniis. Certè Itineris ratio vetat eam esse Ptolemæi vel *Uxelam* vel *Isca-lim*. Quid autem *Uxelis* nisi *Uch ael isc*, sive *Super supercilio aquæ*?

UXELODUNUM: Ita planè in Ravennate Monacho rescribendum pro monstroso *Uxeludiano*, Vaticano *Uxelludiano*: Nam ille sexto casu fecerat *Uxeluduno*, de quo Exscriptorum *Uxeludiano*. In Libro etiam Notitiæ alio vitio scribitur *Axelodunum*. Atq; hæc quidem Statio fuerat *Tribuni Cohortis Primæ Hispanorum*. Veteribus etiam Saxonibus non minore prodigio dicitur *Hextolberham*, ut & vicinus fluviolus de urbis nomine *Hextold*. Verùm excusandi sunt Barbari, cum vel ipsi Bedæ dicatur *Haugustald*, quasi dicas *Alta Civitas*: Nam & *Haug* Saxonibus pro *Alto* est, & *Stald* sive *Stad* vel *Stete* pro *Urbe* & quâvis *Sede*; Germani hodie dicerent *Hochsted* vel *Hochstold*. Nobis nimis correptè *Herham* pro *Hextoldsham*, *Uxelodunum* est. Inclytus hic olim locus, & Episcoporum plurimorum Sedes, in Berniciorum sive Otodiorum finibus, ultra Tinnam fluvium situs. Eadem planè vocabulo est & Gallorum *Uxelodunum*, prærupto colle situm in Cadurcorum finibus in partibus Aquitaniæ, hodieque *Ussoldun* appellatum. Atque hoc quidem veteri Celtarum sermone est *Uchel dun*, quod est *Arx* vel *Civitas excelsa*. Hispanis vel hodie *X* est pro Græco *χ*; quod & fortè sequebantur olim Celticæ Provinciæ, quibus Græcorum Alphabetum in usu erat communi. De *Uxeloduno* autem nostro ita Malmesburiensis Historicus, agens de Wilfrido Episcopo;

258 GLOSSARIUM, &c.

copo ; “ Ibi ædificia minaci altitudine murorum
“ erecta, & diversis anfractibus per trochleas mira-
“ bile quantum expolivit cæmentariorum operâ,
“ quos Româ spes munificentiae attraxerat ; adeò ut
“ ambitionem Romanam præ se ferrent, diuque cum
“ vetustate luctata consisterent.”

UXISAMA : Vide in MINERVÆ.

Z.

ZERDOTALIA : Vide in VERDOTALIA.

F I N I S.

D.

EDVARDI LUIDII

D E

Fluviorum, Montium, Urbium, &c.
in BRITANNIA Nominibus

ADVERSARIA

POSTHUMA.

EDWARD LUDWIG

DE
LONDON, W. 1844, 30.
IN BRITANNIA MUSEUM

DE
POSTHUMA

LECTORI.

UÆ hic subjiçiantur D. EDVARDI
LUIDII Adversaria Anglico sermone
conscripta, in hunc ordinem di-
gesta fuere tanquam amplioris
quod meditabatur Operis *Ἱστοριογραφία*; quod
nuperrimi Galliarum Regis Patrocinio haud
indignum fore iudicavit. Chartulas hasce
(ut ex Autographi Titulo constat) Reverendo
admodum Patri, tunc temporis Carliolensi, nunc
verò Derensi Episcopo communicare statuit;
nihil autem ad doctissimi illius Antistitis ma-
nus pervenit, præter Annotatiunculas quasdam
De Fluviorum apud Cambro-Britannos Nomi-
bus Latine conscriptas, quarum Præsul huma-
nissimus pro suo erga omne genus Literas studio
nobis copiam facere dignatus est, quasque idè
in lucem emittimus, ne quid à tanto Viro pro-
fectum (quantum in nobis est) periret, quod
Reip. Literariæ prodesse possit. Ut in utrif-
que his Reliquiis Luidianis eadem, quâ usus est

D. BAX-

LECTORI.

D. BAXTERUS, adhiberetur *Orthographia*, commodum prorsus atque necessarium judicavimus; ne *Lectori* diversis in eodem *Volumine* scribendi rationibus molestia facessatur: Quinetiam *Voces* pauculas, uncis inclusas, hic illic inserere necesse habuimus, ut *Lectoribus* *Linguae Britannicae* imperitis *Autoris* sensus luculentius innotescat. Ex hisce *Scriptis*, æquè ac aliis quæ ipse dum in vivis esset publici juris fecit, satis constat quantum *Orbi Literato* intulerit detrimenti *Viri* ad hanc *Literaturæ* partem ornandam instructissimi *Mors præmatura*; eò magis deflenda, quòd parem huic, quod *Ipse* tam fœliciter designaverat, *Operi* vel mediocriter absolvendo neminem post se superstitem reliquerit.

*Some part of the Substance of
a LETTER to the Bishop of
Carlile, about the Signifi-
cation of the Names of Places
in the British.*

Appellative Names of WATER.

THE SEA hath several Names, as *Môr*, *Eigion* and *Güeilgi*, answering to the Latin *Mare*, *Oceanus* and *Pelagus*. *Lbyr* was another old Name, written by the *Güydhelian* Britains *Léar*.

AVON, A River, is according to our oldest Orthography to be written *Amon*; so that the Latin *Amnis* is but the same with it.

NANT is A Brook; and **CORNANT**, A small Rivulet.

ABER is the Fall of a lesser Water into a greater, as of a Brook into a River, of a River into a Lake [or Sea] &c.

CYMMER, Pl. *Cymmere*, is the Meeting of Two or more Rivers; whence *Pont y Cymmer* near Lhan Trisaint in Glamorganshire, and *Lbyn y Cymmer* in the Severn near Lhan Idloes, &c.

LHUCH

LHUCH was commonly used for **A Lake** in Brecknockshire and Carmarthenshire, as appears by the several Names of *Lbüch Taüe*, *Lbüch Saidbe*, *Lbüch Cybirgch*, *Lbyn Lhan Lbüch*, *Tal y Lhyche*, &c. This word is Güydhelian British; ours being *Llyn* for any **Lake** or **Pond**, as also for a **pool** in a River.

RHAIADR is a **Cataract**; tho' understood now in few places besides Carnarvonshire and Merionithshire.

CORS is a **Marsh**, according to the common acception. This word signifies also **Reeds**; and **marshes** being often overgrown with them, it was thence probably they were called *Gorsydb*.

PYDEU is properly a **Drain-well**, from the Latin *Puteus*; but it is also used for **fire**.

FYNNON, tho' generally used for a **Well**, signified also the **First** or **Highest Lakes** of the greatest Mountains; as we find by *Fynnon Iâs*, *Fynnon wrêch* and *Fynnon velen*, near Lhan Beris in Carnarvonshire.

BALA is the **Exit** of a River out of a Lake.

Proper Names of RIVERS.

I. **A**S for the Names of Rivers, We often find that when a Country is new peopled, the New-Commers take the Appellatives of the Old Inhabitants for Proper Names. And hence it is that our Ancestors at their first coming (whenever that was) called so many Rivers in England by the Names of **Asc**, **Esc**, **Isc**, **Osc** and **Usc**, which the English afterwards partly retained (especially in the North) and partly varied into **Ax**, as **Arley**, **Arbolm**; **Ex**, whence **Eremouth**, **Exeter**; **Ox**, whence **Oxford** for *Ouskford*; and **Ux**, as in **Arbridge**, &c. This I say proceeded from our ignorance

rance of the Language of our Predecessors the Güydhelian Britains, amongst whom the word signified nothing but **Water**, as it doth yet in the Highlands and in Ireland. In the same manner have the English mistaken our *Avon*, which tho' it signified only **River** in general, yet serves with them for the Proper Name of several of their Rivers; as *Avon*, the River of Bristol, Stratford upon *Avon*, &c. Nor are we to doubt of the like Examples in all Countries, so far as such Words may be intelligible to Antiquaries.

II. **TAM.** A great number of our larger Rivers began with the word *Tav* and *Tiv*, or as anciently written *Tam* and *Tim*; hence **Thame** or **Thames**, *Tav*, *Täüy*, *Tyüy*, *Teivi*, *Dyfi*, *Deva* Rom. now **Dee**, **Dobe** in Staffordshire, &c. This *Tam* is in all probability the same with the Greek $\tau\alpha\mu\omicron$ in $\rho\acute{o}\tau\alpha\mu\omicron$, as *Dalen* is doubtless the same with their $\pi\acute{\epsilon}\text{-}\tau\alpha\lambda\omicron\nu$, and *Brünnen* with their $\pi\acute{\alpha}\text{-}\pi\upsilon\rho\omicron\nu$; to comply further with which, we also say *Pabüyren*. I take therefore the Initial $\pi\alpha$, $\pi\epsilon$ and $\pi\omicron$ in such Greek Words to be old Prepositives, such as I have exemplified in the Comparative Etymology, p. 40. col. 2. For it is nothing likely that ever we should leave *Pa*, *Pe* and *Po*, in case we had ever used them.

III. **GUY, UY.** *Güy*, *Üy*, *Üys*, *Ey*, *Y* and *I* are as often the Final Syllables of our Rivers, as *Tav* &c. the Initial. In the Gothick and modern Swedish **Aa** signifies a **River**, and in the French *Eau* is **Water**, to which the British word seems to answer; seeing the Water between Ramsey and S. Davids, and between Anglesey and Carnarvon, is called *Me-neü*, which according to that sense signifies **Narrow Water**. This Termination is in all the Rivers mentioned above, and in a great many others, as *Lbygüy*, *Colynüy*, *Y Kyrnüy*, *Dourdüy*, *Elüy*, *Cynüy*, &c.

Mm

IV. **LHYR.**

IV. **LHYR**. As *Mâr*, *Mër* and *Môr* signified anciently **Water** as well as **Sea**; so did likewise the word *Lbyr*, whence *Lbyr* and *Leri* in Cardiganshire, and *Loire* in France.

V. **CLET**, **CLUYD**, **CLYD**, &c. This word, whencesoever derived, signifies a **River** or **Brook**, and is variously expressed, as *Clüyd* in Denbighshire, **Clyde** in Scotland which runs by Green-Oak and Glasgow, &c. *Clydach* in Glamorganshire, *Cledach* in Pembrokeshire, *Clydog* in Cardiganshire, whence *Lhanvair y Clydoge*, and *Clettür*, *ibid.* whence *Döl y Clettür*.

VI. **MAR** [or **MER**] and **MOR** in the Names of some Rivers signifies only **Water**; as *Ogmor* qu. *Eogmor*, **Salmon-Water**, in Glamorganshire and Carnarvonshire, *Marlas* in Carmarthenshire, *Morlas* in Glamorganshire, &c. In some others it may signify **Great**, as *Mordav*, **A great Brook**, &c. in Shropshire. We find it in the former signification in other Compounds, as particularly in *Cymmer* above-mentioned, and in *Merbelig* or **Waterwillow**, for **Sallow**.

VII. Rivers take their Denominations frequently from the **COLOUR** of their *Sand* or *Gravel*; as, *Güendraeth* [**White-sand**] in Carmarthenshire, *Nant-coch* [**Red-brook**] in Merionnithshire or Denbighshire, *Dulas* [*Atro-cæruleus*] in Denbighshire, **Douglas** [of the same signification] in Scotland, *Yr Avon lās* [**The green river**] in Glamorganshire, *Yr avon vydr* [**The foul river**] in Monmouthshire, *Lwthet* from *Gloyüdbür* [**Clear-water**] in Westmorland, *Lbygüy*, i. e. *Amnis limpidus*, in Carnarvonshire.

VIII. Some Rivers are Metaphorically denominated from the **NATURE** of their *Current*; as, *Gavr* or **Goat** from its frequent leaping in time of Flood over a great number of large Stones and Precipices, down from the Glyder to Lhan-Beris in Carnarvonshire.

Turch,

Türch, **A Hog**, in Brecknockshire; so called because in Floud it tumbles up the Gravel and Stones.

Banü, **A Pig**, *ibid.* for the same reason; and hence probably the *Ban*, the main River of Ireland.

Jürch, **A Roe-buck**, in Shropshire, from its swift Current.

Jyrchelb, **A Roe**, in Carnarvonshire.

Elain, **A Fawn**, in Montgomeryshire.

Hespin, **A Sheep** that yields no Milk. There are two or three Brooks of this Name about Ystrad-velhte in Brecknockshire, so called because their Channels consisting of Limestone have great Caverns, which in Summer time take up all the Water the Springs afford; so that the Channels being left dry, the Brooks are called *Hespin*.

Brân, **A Crow**, probably from its Swiftness. There is a Brook of this Name by Lhan-Gollen in Denbighshire, whence the Name of *Dinas Brân*, and not, (as Humphrey Lhüyd and Camden suppose) from the Gaulish [General] *Brennus*. There are two or three more *Brân*'s in Brecknockshire and Carmarthenshire.

IX. They sometimes receive their Names from some remarkable TREES or PLANTS growing on their Banks or in them; as *Nant yr Helig*, q. d. Anglicè, **Willowbeck**; *Güernant*, i. e. **Alderbourn**, &c. *Alaü*, a River of Anglesey is probably so called from **White Water-Lillies**, which in British are called *Alaü*.

X. Some few of the smaller Brooks have no other Name than that of the VILLAGE they pass by or through, as *Avon Dolgelhe*, *Nant Coris*, *Avon Lhan-vair*, &c.

XI. Some others of them are named from their being BOUNDARIES either betwixt one County and another, or one Parish and another, or betwixt several Men's Lands. And such are often called *Fin-nant* or *Nant y Fîn*, *Tervynnant* or *Nant y Tervyn*,

Nant y cyffin; [q.d. *Meer-brook*; the words *Fin*, *Tervyn* and *Cyffin* signifying a **Boundary** in the British.] So *Nant Oüen*, [Owen's *Brook*] *Nant Idüal*, [Idwal's *Brook*] &c.

Names of MOUNTAINS.

I. **V**A. The Syllable *Va* at the End of the Name of a Hill or Mountain is but the same with *Van* or *Man*, **A Place**. As *Güidhon* therefore signifies a **Tall Woman**; *Güydhgrug*, **A Conspicuous** or **High Mount**; *Güydhvaen* and *Maen Güydhog*, **A High Stone**: So *Güydhva* (the Name of the highest Hill in the Forest of Snowdon) imports nothing else but a **Conspicuous** or **High Place**; and *Güylva*, **A Watch-place**; *Presüylva*, **A Place of Tents** or **Camp**; *Y Gelhegva*, **The Orchard**, &c.

II. The most common way of naming Hills was by Metaphors from the PARTS of the BODY; as,

1. **Y VOEL**, **Bald-pate**: A Name frequently imposed on towering Hills that have no Woods growing on them; as, *Moel yr Üydhva*, *Moel Siabod*, *Moel Elian*, *Moelüyn*, *Moelbedog*, *Moel y Vamme*, *Moel y münd*, &c. The People about Abergavenny in Monmouthshire, having lost the true notion of this word, call a Sugar-loaf-hill near the Town, **The Hale**.

2. **Y BENGLOG** (i.e. **A Skull**) is the Name of a Rock at Lhan-Lhechid in Carnarvonshire.

3. **TAL**, **The Front** or **Forehead**. This is not so much used for Mountains as for such Places as are at the End of Causeys, Bridges or Lakes; and therefore the words that commonly follow *Tal* are *Sarn*, *Pont*, *Lbyn* or *Lhüch*; as, *Tal y Sarn*, **The End of the Causey**; *Tal y Bont*, **Bridge-End**; *Tal y Lbyn*, **The End of the Lake**, &c.

4. **KERN**,

4. KERN, One **Side** of the **Face**; as, *Kern y Bûch*, The Name of a Rock in Oswaldstree Parish.

5. AEL, **An Eye-brow**. *Ael y Rhiu*, *Ael y Voel*, *Ael yr Albt*, &c.

6. LHYGAD, **An Eye**. *Man dou Lygad yr ych*, at Hir-vynydh in Glamorganshire. *Lhygad Lbychûr* is a Cave where the River *Lbychûr* rises in Carmarthenshire.

7. RHYN (**A Nose**) was seldom used but in the Compound word *Penrhyn*, which is our most common word for a **promontory**. In the Highlands of Scotland it is always *Run*, just as our *Din* or *Dinas* is their *Dun*. To this *Rhyn* answers the English **Ness**; as in **Sheerness** in the Isle of Shepey, **Cathness** in Scotland, &c.

8. GENEU (**A Mouth**) is used sometimes for a **Pass** betwixt Hills; as *Geneu'r Glyn* in Cardiganshire, *Geneu'r Dinlbe* in Shropshire.

9. PEN (**The Head**) is so well known to be used for Hills, that little needs be said. Not only **Pen-nigent** and **Pendley** in Lancashire are supposed to be thence derived, but also the *Apennine* Mountains of Italy, by Camden and others.

10. GUDHY, **The Neck**. *Gudbyglas* in Carnarvonshire.

11. MUNUGL, **The Neck**. *Münügl y Lbyn* by Bala in Merionnithshire. *Myned dbüylau münügl ag un*, is **To embrace one about the Neck**. And it is from this *Münügl*, *Müng*, &c. that the Latin *Monile* is derived.

12. GUAR, **The Nape of the Neck**; as, *Güar y Cae*, &c.

13. BRAICH (**An Arm**) is often used; as, *Braich y Bib*, *Cevn y Braich*, &c.

14. BRON, **The Breast**; as, *Y Vron*, *Y Vron dbu*, *Y Vron vaiür*, *Y Vron lās*, *Y Goedvron*, &c.

15. KEST, **The Belly**; as, *Y Gêst* in Merionnithshire, **Pergeſt** (an legendum *Hir-geſt*?) in Herefordshire,

16. CLUN,

16. CLUN, *The Hip*; *Y Clûn bîr* in Radnorshire.

17. CEVN, *The Back*; *Cevn y Glyder* in Carnarvonshire; *Y Cevn crach* in Shropshire, &c. very common. DRUM is of the same signification, but a Gŷdhelian word.

18. YSTLYS, *A Side*; as, *Yr Ystlys*, *Ystlys birwayn* in Glamorganshire, &c.

19. BONTIN, *A Buttock*; as, *Moel y Vontin* in Cardiganshire, &c.

20. ESGAIR, *A Leg*; as, *Esgair bîr* in Cardiganshire, *Esgair Lŷyd* in Carnarvonshire, *Esgair Wedber* in Merionnithshire, *Esgair birvair* in Monmouthshire, &c. The signification of the word is lost in Wales, but retained in Basse Bretagne, where they call the *Leggs*, *Diuescar*, q. d. *Dŷy Esgair*, tho' in the Singular they call a *Leg*, *Gar*.

21. TROED, *A Foot*; as *Troed y rhiû*, *Troed yr albt*, *Troed y vron*, &c. Sic Lat. *Pedemontium*.

III. Another way of Denomination of Mountains was from PERSONS who had been once Proprietors of them; as *Carnedb Dbavydb*, *Carnedb Lyüelyn*, *Carnedb Higin* in Carnarvonshire, *Brynnie Güenlbian* in Montgomeryshire, *Cader Idris* in Merionnithshire, *Cader Arthur* in Brecknockshire, *Moel Arthur* in Denbighshire, &c.

Cities, Towns, Castles and Villages.

I. **T**IN or DIN (whence *Tinbren* in Denbighshire, *Tin Sylŷy* and *Tindaethŷy* in Anglesey, *Dinorŷic* in Carnarvonshire, &c.) was according to the Gŷdhelian British *Tun* or *Dun*, and is so used yet by the Highlanders and Irish. The Romans in their Orthography of the Word agreed with them rather than us: For they wrote *Uxellodunum*, *Neodunum*, *Lugdunum*, and not *Uxellodinum*, *Neodinum*, *Lugdi-*

Lugdunum, &c. In the Güydhelian British (or Old Celtick) *Dunadb* is **To shut up, to hedge or inclose**, &c. This the Old English called *Tune* (as we always find in the Saxon Books) and afterwards **Town**.

II. **MAES** (**A Field or Plain**) was called in the Old Celtick, and is still in the Güydhelian British, *Magb*: This the Romans wrote *Magus*; as we find extant in *Duromagus*, *Rothomagus*, &c.

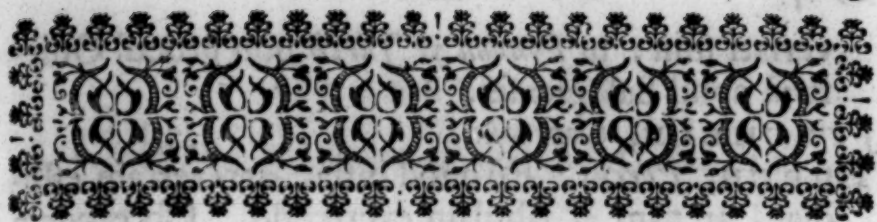
III. **CAER** (**A City**) comes from *Cau*, **To shut or inclose**, in the same manner as the Güydhelian *Dun* abovementioned comes from their *Dunadb*. And this seems to be so well confirmed, as to be past all doubt, when we consider that in Carmarthen-shire **The Wall of the Churchyard** is called *Caer y Vynüent*, and any **Trench or Bank** of an old **Camp** is called *Caer*. We premised that word to all the Places of Britain that had been Walled by the Romans; and the Old English (however that came to pass) turned every *Caer* of ours into *Leaſten*, and afterwards into *Ceſter*, *Ciſter* and *Cheſter*.

IV. **TRE** or **TREV** seems to have signified anciently only a **Family**, and to be of the same Origine with the Latin *Tribus*. So *Pueblo*, which properly signifies a **People**, is a common Spanish Word for a **Small Town or Village**: And our *Plüyv* is doubtless nothing else but the Latin *Plebe*. *Trev* signified not a **Town** anciently, but a **House or Home**; and it is still so used when we ask, *A ydyü'r gür gartrev?* [**Is the Man at home?**] For which they say in Southwales, *A ydyü'r gür yn nbre?* Hence so many *Tre*'s in Cornwall, which were for the most part but single Houses, and the word subjoined to it only the Name of a Britain who was once the Proprietor; as, *Trev Erbyn*, *Trev Annian*, *Tre Vydbig*, *Tre Gerens*, *Tre Loünydb*, &c. Whether the German **Dorf**, called in England **Thorp**, **Threp** and **Thrup**, may not put in for the same Origine and Signifi-

Signification, is left to the English-Saxon Antiquaries.

V. **LHAN** or **LAN**, tho' used for a **Church**, yet signifies properly (as Dr. Davies has observed) only a **Pard** or **Inclosure**, as we find by the Compound Words, *Ydlan*, A **Bagard**; *Perlhan*, A **Oychard**; *Güinlhan*, A **Uineyard**; *Corlan*, A **Sheepfold**; *Corflan*, A **Churchyard**, &c. And this signification of it is also confirmed by the Cantabrians or Pyrenean Spaniards, who call a **Garden** *Landa*, and use also the same word for a **Field** or any other **Inclosure**. The reason why we use it for a **Church** was (as I conjecture) because before Christianity, the Druids sacrificed and buried their Dead in a Circle of Stones, which had a *Cromlech* or *Kist Vaen*, or both, in the midst; as we find at *Kerrig y Drudion* in Denbighshire, and elsewhere. And it is probable that, from such a *Crug* of Stones, or a *Circus* or round Trench, or from both, the Teutonick Nations took their **Kirk**, corrupted by the Southern English to **Church**. *Lan*, besides Wales, is common in Cornwall and Basse Bretagne, but scarce used at all in Ireland and Scotland, where the old word is *Kil*; the Derivation whereof I must leave to further enquiry.

VI. The most general way of naming Towns amongst the Britains was from the **RIVERS** on which they were situate; as we find by the Roman Towns of Wales, *Isca Legionum*, *Gobannium*, *Nidum*, *Leucarum*, *Conovium*, *Segontium*; all made out of the British Names of the Rivers *Uyfg*, *Kevni* (corrupted now to *Kenwi*) *Nêdh*, *Lbychür*, *Conüy* (or *Cynüy*) and *Seiont*, called now *Avon y Sant* from *Saint Peris*, the common People superstitiously mistaking *Seiont* for *Sant*.

[*De Fluviorum Nominibus
apud Cambro-Britannos.*]

X Fluviorum Nominibus apud Cambro-Britannos, quædam sunt ipsis Indigenis non intellecta; ut, *Havren*, *Sabrina*, *Dyvi*, *Teivi*, *Toüi*, *Tâv*, & pleraque majorum Fluminum nomina: Alia Linguæ Britannicæ periti faciliè interpretantur; atque hæc sub variis Classibus recenseri possunt.

Sit PRIMA CLASSIS eorum quæ sua Nomina translatitiè ab Animalibus mutuati sunt.

CARU, *Cervus*. *Rhyd y Carü*, i.e. *Trajectus Cervi*, non procul Osüestriâ in Agro Salopiensi.

KEIRU, *Cervi*. Plural. Subintelligitur forsan *Avon*, *Amnis*, q. d. *Cervorum Fluvius*, eò quòd juxta hunc Fluvium stabulari consueverint. Meir.

ELAIND, *Hinnulus*: At scribitur *Elain*. Germanis *Elandt*, *Alce*. Radn.

JURCH, *Capreolus*. Varii sunt hujus nominis Amnes & Rivuli in Cambriâ, quorum alii à Velocitate sic dicti sunt, uti *Jurch* in Arvoniâ; alii, quòd *Capreoli* (Animalia in Cambriâ olim rara, hodie nulla) circa hosce Rivulos aut Fontes aliquando

N n

versati

versati sunt; ut *Fynnon yr Jürch* non procul Ofüstriâ apud Salopienses.

JYRCHELH, *Capreola*.

TURCH, *Porcus*: Eò quòd instar *Apri* terram effodiat, arenam & fabulam evertendo. Ob eandem rationem apud Arvonienſes quidam Amnis *Süch* nomen obtinuit, quod *Vomerem* denotat. Meir.

HESPIN, *Ovis sterilis, lac non præbens*: Eò quòd æſtivo tempore *exſiccatur*. Meir.

CLASSIS II.

A Colore Aquarum.

YGAMLAS, i. e. *Cam viridis vel cœruleus*. *Cam* autem (hoc est, *Curvus*) à crebris *Sinubus* & *Curvaturis* dictus est. Meir. & Caernarv. Item alius *Camlas* apud Breconienſes.

CAIN, *Limpidus, clarus, illimis*. Meir. & alibi.

CLAIRUEN, *Limpida*: Est enim Fœminei generis, ut pleraque alia Cambriæ Flumina. Ad verbum, *Clarè candida*. Radn.

DULAS, *Ex nigro ad cœruleum vel etiam viridem accedens*. Brecon. Alter in Agro Maridunensi, & alii alibi.

MORLAS, *Aqua cœrulea*. *Môr* propriè *Mare* sonat: At multorum etiam Fluminum Cambriæ nominibus in Compositis adjicitur; uti *Ogmor*, *Nanmor*, *Morda*, &c. Caerm.

LHUYD, *Turbidus, lutosus, &c.* Montgom.

DU, *Niger*: Unde forſan **Dee** Cestrenſium; parùm enim aut nihil discrepant in prolatione.

CLASSIS III.

A Colore, aliisque Accidentibus Sabuli.

Y VELENRHYD, i. e. *Trajectus flavus*. Meir.

GUENDRAETH, *Sabulum album*. Caerm.

LHYVNANT, à *Lhyvn*, *Lævis*, & *Nant*, *Rivus*:
Quòd saxa violento & præcipiti cursu instar mar-
morum *levigat*. Cardig.

CLASSIS IV.

A Fremitu Aquarum.

DYSYNNI, *Sanorus*. Meir.

DOURDUY: Forſan non ineptè *Aquam resonantem*
interpretarer, à *Dürdh*, *Sonitus*, & antiquo *Güy*,
Aqua: Necnon in Rupibus Merviniæ maximè so-
norus est hic Fluvius. Daviſius in Lexico Brit.
ſcribit *Dyvrduy*, quod ſonat, *Aqua duorum amni-
um*. Alii *Dyvrdu*, *Aqua nigra*. Eligat Lector
quod maximè placet. Meir. Denb. &c. Idem
eſt qui Ceſtrenſibus, mutato nomine, **Dee** audit.

CLASSIS V.

A variis defluendi modis.

CAM, *Curvus*, ſæpius in Compoſitis occurrit; an
verò ſeorſim incertus ſum.

TROUSNANT, *Rivus tranſverſus*; à *Traüs*, *Trans*,
& *Nant*, *Rivus*. Brec.

MERDHUR, *Aqua ſtagnans*, quaſi *Marüddür*, i. e.
Aqua mortua; à *Marü*, *Mortuus*, & *Dür* vel
Dyvr, *Aqua*. Meir.

RHAIADR, *Cataracta*. Montgom.

CLASSIS VI.

Ab Utenfilibus.

SUCH, aliter SOCH, *Vomer* : Quòd terram, dum labitur, instar *Vomeris* eruat. Caern.

CLEDHEU, *Gladius*. Pembr.

CYLHELH. *Gladiolus, culter, pugio*. Pembr.

GUAIN, *Vagina*. Pembr.

CLASSIS VII.

A Locis quæ præterfluunt : Atque in hisce omnibus subintelligitur *Avon* vel *Nant*, *Amnis* sive *Rivus*.

LHANBEDR, *Ecclesia Divi Petri*. Meir.

HIRGUM, *Vallis longius extensa*. Meir.

KESSEILGUM, *Vallis sinuosa*. Meir.

LHUYN GURIL. *Lbüyn, Nemus, dumus, fruticetum* : At *Güril* quid denotat hodie non constat. Meir.

GARTH GENNI: *Garth, Collis, tesqua, aspretum*. Meir.

CLASSIS VIII.

Quæ Aquam simpliciter denotant.

UYSC, Anglis *Uisk*, Hibernis *Uisge, Aqua*. Apud nos hodie non occurrit ; verum antiquitus obtinuisse suspicor : Sic *Lbüch, Lacus*, apud Britanos ferme in desuetudinem abiit ; cum tamen in Hiberniâ *Loch* in eodem sensu sit vox trita & omnibus nota. Brecon. & alibi.

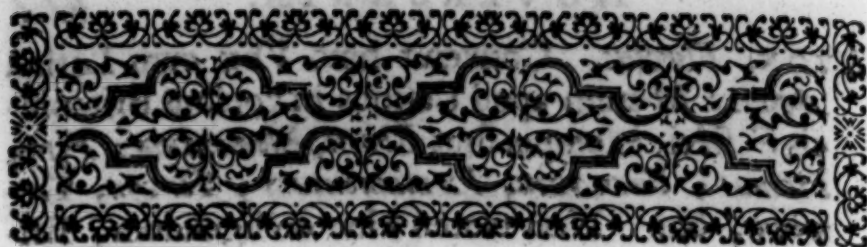
Avon,

AVON, *Fluvius*. Convenit hæc Vox cum Latinâ *Amnis*: Menim apud Latinos in vocibus Britannicis *V* fieri, exempla sunt *Elven*, *Elementum*; *Fyrv*, *Firmus*; *Furvaven*, *Firmamentum*; *Terwyn*, *Terminus*, &c. Non tamen hinc colligendum, Britannos à Romanis hanc vocem accepisse; quippe apud Hibernos etiam occurrit, quos certum est antiqua hujusmodi vocabula non debere Romanis, quibus nunquam paruerunt, sed Britannis à quibus originem duxisse arbitrantur Viri Doctissimi, Guilielmus Camdenus & Rodericus O Flaherti. Monm. Plures in Angliâ Fluvii sunt hujus nominis.

ISC, Pembr. Idem cum *Uysc* videtur.

GUY, Anglis *Uye*: An fortè *Aquam* denotabat apud Antiquos? Unde in Compositis *Y Vyrnüy*, *Dojrdüy*, *Edüy*, *Mynüy*, *Moüdhüy*, *Elüy*, *Lhügüy*, &c.

I N D E X.

A.

A	BELLIO.	35	Aliona.	11. 59
	<i>Aber. 2. 128. 236. 263</i>		Alitacenon.	10
	<i>Aberconny.</i>	67. 86	Allobrox.	13. 54
<i>Abercurven.</i>		2	Almondsbury.	62
<i>Aberdaugledheu.</i>		252	Alne, fl.	11
<i>Aberdeen.</i>		104	Alnwick.	120
<i>Aber-Dyvi.</i>		106	Alongium.	12
<i>Aber-Fraü.</i>		111	<i>Alt Cluid.</i>	109. 184
<i>Abergebenny.</i>		127	<i>Alüen, fl.</i>	68
<i>Aber-Lhyü.</i>		151	Alventon.	3. 9
<i>Aber-Ystyth.</i>		220	Alunna.	11
<i>Abingdon.</i>		61	<i>Amaeth.</i>	14
Abiffon.		2	Ambiani.	246
"Αβυ, 'Αβύτης ποταμός ὁ ἄβυ- λαί.		4	Amblefide.	14. 105
Abravanus.		2	Ambrosius Aurelianus. 25. 26.	
Abriana, -us, fl.	77. 91. 181.		84. 182. 216. 217. 255.	
206.			Amnis.	38. 222. 263
<i>Achindeby.</i>	118		<i>Amrant.</i>	7
<i>Adel-Mill.</i>	82		Amsterdam.	172. 226
"Αδελ ἐρημ.	7		<i>Amüythio.</i>	244
Ællandunum.	71		Anava, fl.	127
Aemodes.	4		Andate.	16
"Αἰσδαί.	119		Anderelio, —refio.	15
<i>Aire.</i>	235		Anderetum, 'Ανδρείδον.	16
<i>Aix la Chapelle.</i>	130		Andover.	15
<i>Alaü, fl.</i>	267		<i>Andredes-cestre, —wald.</i>	16
Albanoburgus.	62		S. Andrews.	169
Albinumno, —nunno.	12		Anglesey.	179
Albion.	13		Angus.	132. 221
<i>Alcester.</i>	10		Anicetis.	18
<i>Alzburg.</i>	142		Annan, fl.	245
<i>Algiers.</i>	57		Annandale C.	ibid.
			<i>Annedhu.</i>	183
			Ant, fl.	16
			Anticaster-Heath.	92. 239
			Anton.	

I N D E X.

<i>Anton.</i>	201	<i>Atuatuca.</i>	122
<i>Antrum.</i>	139. 169	<i>Auel.</i>	28
<i>Anudon.</i>	136	<i>Abenton.</i>	3. 9
<i>Apaunaris.</i>	3	<i>Augusta Nemetur.</i>	174
<i>Apennini.</i>	269	<i>Buldbp.</i>	103
<i>Apollo.</i>	35. 130. 143. 145. 177	<i>Buln, fl.</i>	10
<i>Apulby.</i>	1	<i>Bvon, fl.</i>	265. 276
<i>Apuldur.</i>	1. 168	<i>Avon y Sant.</i>	272
<i>Apuldurham.</i>	1. 15	<i>Butree.</i>	187
<i>Aqua.</i>	4	<i>Bwne.</i>	11
<i>Aqua lata.</i>	256	<i>Axa, fl.</i>	5. 31
<i>Aquæ Granni.</i>	20. 130	<i>Bxel, Brey.</i>	20
<i>Sextiæ.</i>	20	<i>Axholms.</i>	20. 264
<i>Solis.</i>	21	<i>Bxley.</i>	ibid.
<i>Aquis.</i>	20	<i>Axona, fl.</i>	140
<i>Aquitani Vascones.</i>	22		
<i>Aramus, —nus.</i>	23	B.	
<i>Araris, fl.</i>	222	<i>B Aboglanda.</i>	14
<i>Aravona.</i>	201	<i>Bal-fyr.</i>	36
<i>Arbati.</i>	61	<i>Bainbridge.</i>	44. 129
<i>Arbeia.</i>	21	<i>Baint, fl.</i>	44
<i>Ardaoneon.</i>	15	<i>Bala.</i>	33. 160. 236. 264
<i>Ardoch.</i>	249	<i>Bala Cleach.</i>	82
<i>Ardozoffin C.</i>	205	<i>Balineum.</i>	148
<i>Ardo-Stincar.</i>	53	<i>Ban, fl.</i>	33. 201. 267
<i>Ardua.</i>	24	<i>Banachi.</i>	32
<i>Are, fl.</i>	147	<i>Banburg.</i>	33
<i>Arelate.</i>	ibid.	<i>Banbury.</i>	45. 114
<i>Argoet, Argoetius.</i>	26. 238	<i>Bangoz.</i>	43
<i>Ariminum.</i>	6. 24	<i>The Bank-End.</i>	14. 105
<i>Arklo.</i>	186	<i>Bannavantum.</i>	98
<i>Armagh.</i>	99. 226	<i>Bannio.</i>	128
<i>Armentiers.</i>	176	<i>Banü, fl.</i>	267
<i>Arminton.</i>	24	<i>Bargeny.</i>	40
<i>Armis.</i>	ibid.	<i>Barham-Wood.</i>	221
<i>Arnemeza.</i>	ibid.	<i>Barhill.</i>	55
<i>Arrabona.</i>	201	<i>Baromagi.</i>	58
<i>Artan.</i>	135. 181	<i>Barrey, Inf.</i>	41
<i>Arras.</i>	28	<i>Barrow, fl.</i>	ibid.
<i>Arrow, fl.</i>	10	<i>Batavi.</i>	196
<i>Arsena, fl.</i>	215	<i>Batavodurum.</i>	167
<i>Arthurius.</i>	25. 28. 121. 182.	<i>Bebriacum.</i>	41
192.		<i>Bederici Cortis.</i>	250
<i>Arverni.</i>	241	<i>Bederics-gueord.</i>	ibid.
<i>Bsch, fl.</i>	140	<i>Bedford.</i>	75. 113
<i>Baint, fl.</i>	142	<i>Bedingstreet.</i>	198
<i>Βατάκτορ.</i>	123	<i>Bein C.</i>	33. 95
<i>Btterith.</i>	172. 230		Bello-

I N D E X.

Bellouacæ.	69	Waid-Alban.	46
Beltingham.	251	Wakeley.	45
Bennavenna, —venta.	98	Wamith, fl.	28. 45
Bentense Gynæceum.	38. 238	Wapton.	54
Benwell.	6	Wân, fl.	267
Bergentium.	50	Wancaster.	45
Bericus.	58	Wansman, Inf.	121
Bern-Cassel.	46	Bravonium.	45
Bernstable.	3. 12. 168	Wap.	41
Berriū.	244	Weldon-Hills.	190
Berwick.	232	Βεργαίτιον.	50
Weberley.	41	Wegentz.	ibid.
Wewdley.	173	Bremetenræcum, —tonacis.	47
Biadon.	45	Bremia.	46
Biarehead.	183. 236	Bresnetenaci, —tenati.	47
Bibraete.	41	Bretenham.	63
Bibrax.	ibid.	Breudhūyd.	34
Winchester.	253	Briançon.	50
Bindogladia.	251	Bribra.	40
Birdsey, Inf.	7. 152	Bridlington.	125
BIRIC.	59	Wig-Casterton.	66
Birilas.	41	Brinavis.	45
Birmingham.	46	Wistol.	187. 220
Bishop and his Clerks.	187	Wrockley-Hill.	221
Bishop-Stortford.	88	Brocovum.	55
Blacknesse.	3	Broken-Bridge.	241
Blandford.	133	Broughton.	44
Blani.	100	Worham.	55
Blerica.	187	Wuges.	197
Blescium, —stium.	37	Bruxellæ.	55
Bodincomagus.	42	Brynbiga.	46. 56
Wolsey.	86	Bryneich,	40. 46
Bolvelaunio.	43	Buarth Paban.	145
Bomium.	44	Buchan.	65. 221
Bonium.	ibid.	Buchannesse.	221
Bononia.	43. 248	Buckenhurst.	5
Worrough-Hill.	241	Bullnesse.	41
Worwick.	43	Bulfinis.	56
Woberton.	44	Bulterræ.	ibid.
Βέλαιον, Βέλλειον.	56	Burgh C.	44. 127
Βενδύκη.	254	Burghill.	55
Womes.	148	Burghton super aquis.	246
Wovre.	163	Burgh under Stanmore.	ib.
Wabant.	55	Burlington.	125
Braboniacum.	55. 56	Buthe, Inf.	44
Brád, —dür.	136. 167	Byrdhin, fl.	46
Braganza.	50		
Brage.	44		

I N D E X.

C.

C Adnalladur.	57	Caletes.	60
Caer.	53	Caliga, Calo.	15. 60
Caer Badon.	32	Calunio.	61. 69
Briton.	187	Cam, fl.	8. 225. 274. 275
Bulach.	56	Camalan, —lon.	64. 121
Calemion.	84	Camaler.	84
Dan aü, adan aü.	148	Camalodunum.	62. 63
Däin.	99	Cambeck, fl.	242
Caerden.	68	Cambretovium.	5. 8. 63. 203
Caer-Dinas.	230	Cambridge.	7. 8. 225
Caer Dorbruge, —burge.	241	Cambroiana.	65
Dorm.	111	Camelford.	121
Draiton.	205	Camlas, fl.	274
Dyddh, Dyv.	143	Campodunum.	62
Euraüc.	119	Campus Coil.	235
Güidi.	249	Camuloffesa.	65
Guilou.	70	Cangi.	73
Gybi.	87	Canh-Heath.	75. 192
Caer Kestylh.	159	Canoby.	65
Caer-laberog.	256	Canoniden.	73
Caer Lheon ar Uyst.	140	Canonium.	ibid.
Lheon Vair.	103	Cantiani fontes.	115
Loyü.	130	Cantiumeti.	66
Lual.	160	Candey, Inf.	92
Ludh.	156	Canza.	69
Luit coit.	153	Car, fl.	ibid.
Manchgued.	167	Carlile.	160
Megwad.	162	Carmouth.	69
Meigion.	173	Carnau.	91
Muncip.	245	Carn-buttain, —lheidr.	89
Narvon.	215	Carrec-Fergus.	251
Oder.	187	Carrit.	40. 53
Caer-pen-talloch.	95	Carron, fl.	3. 69. 87
Caer Phylli.	56	Cas Lychür.	150
Seiont.	215. 252	Castelford.	147
Uisc.	56	Castelh hén.	37
Voran.	58. 163. 129	Caster.	111. 127. 138. 239
Urangon.	45. 46	Casterford.	147
Urnach.	243	Castle-Donington.	207
Vyrdhin.	180	Catalumis.	126. 152
Went.	238	Cateric.	72
Went Güic.	118. 135. 239.	Cathcart, fl.	200
Y Dhynod.	68	Cathness.	68
Galca-ceaster.	59	Catobriga.	148
Calder, fl.	62. 147	Catoriffium.	36
		Catti.	71
		Cava Deirorum.	191
		Caud, fl.	73. 86
		O o	Cau-

I N D E X.

Causennis.	65	Coker, fl.	114
Ceganges.	84	Cockermouth.	ibid.
Celerion, —louion.	95	Cock-loft.	83
Celtæ.	15. 60	Coganges.	84
Celumno, —uhno.	79	Coggeshall.	73
Ceremo.	78	Coguvenfuron.	160
Cermium, —mo.	69. 78	Cohors.	2. 96
Certisnassa.	79	Coili Regis Culina.	64
Cetobriga, —igga, —icca.	148	Coit Andred.	16
Les Cevennes.	128	Coit-Fala.	254
Chauci.	73. 138	Coit Kelydhon.	60. 154. 207
Chelmer, fl.	19. 31	Maür.	74. 84. 141
Chelmerford.	31	Coldenhapi.	83
Cherbourg.	57	Colebrook.	197
Chertsey.	79	Colecester.	54. 64. 83
Chesterfield.	161	Collonsay, Inf.	81
Chesterford.	5. 8. 63. 203	Colne, fl. (Colonia)	12. 28.
Chester (West)	103. 104.	64. 197. 245	
Chester on the Street.	80. 86	Coloneas.	84
on the Wall.	59	Colonia Londinensium.	153.
Chichester.	15	155.	
Chirmers.	78	Victricensis.	63
Christ-Church.	10	Colrain.	162
Church.	272	Coludi urbs.	83
Churn, fl.	89. 90	Colynny, fl. (Clun)	265
Cilcester.	80	Compretonium.	84
Cimbri.	208. 209	Conanus.	29. 164
Cimetzione.	93	Concester.	80
Cimia.	152	Condé.	86
Cirimon.	93	Coney.	245
Cirencester.	89. 90	Congleton.	85
Clann.	39	Connaught.	181
Cledach, fl.	266	Consby.	85
Cledheu, fl.	276	Conuennos.	91
Cleofesho.	61	Conveto.	63
Clettür, fl.	266	Conwey.	86
Cleveland.	61	Cookridge.	82
Cleychester.	39	Coqued, fl.	83. 124
Clidum.	109	Cozbridge.	96
Cientes.	39	Corie lopocarium.	ib.
Clusura.	234	Coritani, —taui.	87. 200
Clwyd.	82. 266	Coritotar celerion, —louion.	95
Clydach, fl.	ibid.	Cork.	90
Clyde, fl.	82. 266	Corndocken.	236
Clydog, fl.	ibid.	Cornwal.	88. 89
Cnobheresburg.	127	Corsula.	87
Coantia.	103. 231	Cossini.	190
Cocburn.	83	Cotelmould.	76
		Coben-	

I N D E X.

Coventry.	168	<i>Deir-wude.</i>	191
Counos.	91	<i>Deivir.</i>	101. 191
Court.	96	Demer, fl.	222
<i>Courtray.</i>	ibid.	Demerosesa.	172. 205
Craghead.	92	Dena Victrix.	103
Credigone.	ibid.	Dender, fl.	224
Crediton.	78	Derby.	103
Creighton.	92	Derry.	99. 226
Creones.	69. 78	<i>Deruent.</i>	102
Crodach, fl.	250	Dese, fl.	232
Croydon.	92	Desmond.	100
Crumstone, Inf.	93	Devionisso.	104
Cumbri.	50. 51	La Deule, fl.	228
<i>Cumbro.</i>	50	Devoni.	104
Cunis.	94	Devovicia, —vitia.	101
Cure.	96	D'Ebreux.	120
<i>Cuthrael.</i>	253	<i>Διατείχιμα.</i>	234
<i>Cylhelh, fl.</i>	276	Dicaledones.	104
<i>Cymmer.</i>	263. 266	Dictum.	105
Cynægeum.	38	<i>Diganüy.</i>	ibid.
<i>Cynetan.</i>	93	<i>Dila, fl.</i>	126. 152
<i>Cynüy, fl.</i>	265. 272	<i>Διμήται.</i>	102
<i>Cyric-byrig.</i>	244	<i>Din Aden.</i>	9

D.

D Abriana, —nus, fl.	77.	<i>Dinorüic.</i>	270
206.		<i>Διφθερινὰ πλοῖα.</i>	97
<i>Dabrona, fl.</i>	99. 206	Dixio.	105
Damme.	172	Domponia.	107. 141
Dani.	146	Don, fl.	99
Darent, fl.	103	Dorchester.	109. 110. 112
Daroecia, —eda.	99	Dorcinea.	ibid.
<i>Δαρέρρον.</i>	117	Dordrecht.	110
Dartford.	103	Dorfmord.	112
Dartmouth.	ibid.	Dorn.	11
Dabentry.	98	Dorn's pence.	111
Daunoni.	131	Dorobernia, —num.	117
Daunus, fl.	99	Dorset.	116
Dea, fl.	104. 274. 275	Dorvatium.	102
DEABUS MATRIBUS.	17	<i>Doñay.</i>	106. 119
Deal.	106	Dove, fl.	106
DEÆ NEHALENNIÆ.	3. 181.	Dover.	107
248.		Douglas, fl.	266
Decuaria.	191	Dovia, fl.	105. 119
Dec, fl.	104. 274. 275	Down-Castle.	100
Deerhurst.	161	<i>Dourdüy.</i>	265. 275. 277
<i>Deheubarth.</i>	216	Down.	110
		<i>Draiton.</i>	205

I N D E X.

[illegible]

I N D E X.

<i>Erming-street.</i>	142	<i>Framelod-Passage.</i>	117
<i>Esth, fl.</i>	140	<i>Frigus.</i>	48
<i>Escithrauc.</i>	54	<i>Frith.</i>	42. 235
<i>Esgair.</i>	270	<i>Frome, fl.</i>	79. 111
<i>Eskdale.</i>	157	<i>Fröns.</i>	45
<i>Eskel, fl.</i>	37	<i>Frothwell, fl.</i>	124
<i>Eskir Oeruel.</i>	202	<i>Fynnon.</i>	264
<i>Essedum.</i>	168		
<i>Estratæ Imperiales.</i>	181	G.	
<i>Evania.</i>	119		
<i>Eubonia.</i>	176	<i>Gable-end.</i>	1
<i>Ευλίμπος Κόλπος.</i>	124	<i>Gadesden.</i>	126
<i>Evones, —niæ, Inss.</i>	119	<i>Gatetun.</i>	76
<i>Eura, fl.</i>	119. 120	<i>Γάγλαροι.</i>	74
<i>Eust, Inf.</i>	81	<i>Galacum.</i>	59
<i>Eweny, fl.</i>	29	<i>Galana, —ava.</i>	ibid.
<i>Exeter.</i>	141. 264	<i>Galea, Galerus.</i>	56
<i>Exilles.</i>	186	<i>Galhauc ap Lhienauc.</i>	126
<i>Erminster.</i>	174	<i>Gallena.</i>	61
<i>Exmouth.</i>	257. 264	<i>Galli.</i>	13. 37. 119
<i>Exofades.</i>	123	<i>Gallia Celtica.</i>	22. 182
<i>Εξοχή.</i>	199	<i>Galli, Gallinæ.</i>	246
		<i>Gallunio, —uvio.</i>	61. 69
F.		<i>Galloway.</i>	183. 195
<i>Fair-Forceland.</i>	204	<i>Gallway.</i>	181
<i>Fairies.</i>	17	<i>Y Gamlas.</i>	274
<i>Falkirk.</i>	171	<i>Gandavum.</i>	77
<i>Fanocedi, —codi, —cocidi.</i>	124	<i>Garnsey.</i>	127
<i>Fanum Martis.</i>	132	<i>Garumna, fl.</i>	10. 127
<i>Farmington.</i>	207	<i>Gate.</i>	126
<i>Farn, Inf.</i>	123	<i>Gatehead.</i>	125
<i>Faro-Head.</i>	224	<i>Gatton.</i>	76
<i>Fergus.</i>	41	<i>Gavr, fl.</i>	266
<i>Fern, Inf.</i>	123	<i>Gausennis.</i>	65
<i>Fetherstonhaugh.</i>	41	<i>Gebenna, Mons.</i>	128
<i>Fife.</i>	233	<i>Genabon.</i>	77
<i>Finnant, fl.</i>	267	<i>Geneva.</i>	ibid.
<i>Fiod Inis.</i>	211	<i>Geney, fl.</i>	ibid.
<i>Flavium Brigantium.</i>	50	<i>Γενεναία.</i>	52. 128
<i>Fleet, fl.</i>	230. 233	<i>Getæ.</i>	134. 146. 208
<i>Flodden-field.</i>	154	<i>Gheete, fl.</i>	126
<i>Folk.</i>	6. 138	<i>Giano.</i>	77
<i>Folkston.</i>	5	<i>S. Gilberti Mons.</i>	243
<i>Follis.</i>	42	<i>Gilbertini Monachi.</i>	ibid.
<i>The Forceland.</i>	66	<i>Gisborough.</i>	61
<i>Foulness.</i>	101	<i>Givelcester.</i>	141
<i>Fox-gloves.</i>	5	<i>Glasco.</i>	99
		<i>Glasteney, Inf.</i>	28
		<i>Glebon</i>	

INDEX

Glebon Colonia.	130	Haul y meirü.	227
Glen=Car.	67	Haoren, fl.	206
Glocester.	130	Hebrides, <i>Insf.</i>	119
Gobannium.	127	Helenium Prom.	37
Godmundham.	101	Hemingford Abbatis.	203
Gogmagog.	57. 196	Hén.	48
Gordhverch.	189	Herculis Prom.	145
Gormanchester.	113	Hereford,	24. 79
Gorwynnion.	75	Hergest.	269
Gosgordh.	189	Hertford.	69. 71
Grampond.	254	Hertland.	131
Grant, fl.	8. 225	Hespin. fl.	267. 274
Granta.	7	Herham.	257
Grantchester.	63. 225	Hextold, fl.	ibid.
Gantham.	55. 65	Hey, <i>Inf.</i>	108. 211
Gant3-Bein.	130	Hithe.	149
Greenwich.	185	Hochsted.	257
Güain, fl.	276	Hol dernesse.	191
Güayn.	233	Holy.	35
Güeilgi.	263	Holy=Head.	87
Güelygordheu.	164. 173	Island.	122
Güendraeth, fl.	166. 275	Horesti.	132
Güenbidü.	239	Horn C.	33
Güenbuysic.	238	Horna.	169
Güentüys.	ibid.	Howburn.	224
Gueppones.	139	Hownam.	131
Guepponium.	ibid.	Hu, Hui, <i>Inf.</i>	218
Güernant.	267	Huiccia.	135
Güidhyl.	31. 184. 212	Humber, fl.	4
Güinedh.	75	Hunni.	219
Güläd yr hâv.	74	Huntingdon.	112. 113. 118
Güogs.	113		
Gup, Nom. Viri.	58	I.	
Güydhgrug.	268		
Güydhva.	ibid.	J Agiodulma.	163
Güydvaen.	ibid.	Ἰαμίνσα, — ἦσα, — ἦσα.	222
Güynt kythrael.	253	Janganum Prom.	147
Gynæceum.	38	Jano.	78
		Ibernio.	132
H.		Ibernus, fl.	134
H Adingtoun.	229	Ackborough.	138
Hæbudes, <i>Insf.</i>	119	Acanhoe.	137
Halyston.	124	Icenia.	52
Hamel don.	175	I Columb Kil.	218
Haries, <i>Inf.</i>	81	Icta, <i>Inf.</i>	247
Haugstald.	257	Ictium mare.	248
Haul.	35	Ied, fl.	125
		Iedburgh.	125. 229
		Ier.	

I N D E X.

Berby. 1. 21
 Berby. 102. 206
 Berby. 133
 Berby, fl. 135
 Berby. 157
 Berby. 88. 239
 Berby-d-Street. 63. 88
 Berby, Inf. 193
 Berby. 188
 Berby. 1217
 Berby. 137. 196
 Berby. 137
 Berby, Enlhi, Enlhi. 17. 153
 Berby. 1211
 Berby. 1249
 Berby. 124
 Berby. 1218
 Berby. 128
 Berby Gal. 119
 Berby. 191. 140
 Berby. 186
 Berby. 139
 Berby. 140
 Berby, Inf. 1218
 Berby, —via. 133
 Berby. 139
 Berby. 133
 Berby, fl. 14. 237. 255
 Berby. 98
 Berby. 141
 Berby. 228
 Berby of Dogs. 91
 Berby of Man. 175. 176
 Berby of Night. 247
 Berby. 158
 Berby. 190
 Berby, fl. 84. 141. 207
 Berby. 129
 Berby. 88. 135
 Berby. 232
 Berby. 226
 Berby. 143
 Berby, —rassus, Mons. 146
 Berby, fl. 167. 273
 Berby. 8
 Berby. 167. 274

K.

K. 149
 K. 159
 K. 164
 K. 194
 K. 125
 K. 158
 K. 128
 K. 778. 240
 K. 224
 K. 85
 K. 93
 K. 66
 K. 240
 K. 255
 K. 272
 K. 33
 K. 146
 K. 77
 K. 169
 K. 188
 K. 80. 232
 K. 112
 K. 29
 K. 272
 K. 59
 K. 240
 K. 40
 K. 23
 K. 223
 K. 84
 K. 237
 K. 223
 K. 80. 235
 K. 158
 K. 126. 192
 K. 181
 K. 93
 K. 253

L.

L. 147
 L. 47. 115
 L. 47. 115. 156. 159
 L. 136
 L. 147

I N D E X.

Landaff.	201	Lid, fl.	165
The Land's End.	19	Lidbury.	ibid.
Lanrig.	247	Liddale,—del.	ibid.
Langborough-Pennyes.	60	Ligarbyrig.	85
Langroun.	171	Liger,—ris, fl.	150. 152
Lano.	139	Ligur, fl.	150. 152. 200
Lapis Tituli.	5. 205	Lim, fl.	152. 155
Lathbury.	98. 147	Lima.	149
Laton C.	59	Lime.	149. 155
Lauder.	159	Limeneia.	153
Lauderdale.	ibid.	Lime-water.	149
Laver, fl.	148	Λίμνη Ἰσημῶ.	152
Launston.	182	Lincoln.	153
Lauter, fl.	159	Lindisfarne.	123
Lea, fl.	150	Lindiffa, fl.	123. 153
Lect.	118. 154	Λινδόνιον.	155
Ledone.	155	Lineojugla.	80
Leighton.	116	Linlithquo.	153
Leinster.	157	Linnonsa, Linonsa.	81
Leircester.	152. 200	Linstock.	187
Leith.	247	Lis.	118
Lectoceto.	146	Lisle.	201
Λελασσονόνιῳ, Λεμαννόνιῳ.	151	Litherpool.	213. 239
Lemavio.	149	Litinomagus.	154
Lenham.	115	Little-Bozough.	9
Lenna.	39	Chester.	103
Lennox.	152	Liber, fl.	115
Lefoueth.	154	Lizard.	186
Levatis.	148	Locatrene,—treve.	159
Leverpool. V. Litherpool.		Loch Corbadh, Corbes.	30
Leugosena.	151	Cur.	78. 87
Levingstown.	ibid.	Der.	226
Levintoun.	157	Foil.	155. 226. 254
Leviadanum.	151	Lomund.	151
Λολυπιδία.	65	Longas.	161
Lewes.	147	Wian.	2
Lewes, Inf.	81	Suilli.	23
Leydon.	64. 127	Loder, fl.	194
Lhannio.	159	Lodden, fl.	79
Lhan Vair y Clydoge.	266	Λόγῳ.	161
Lhoegyr.	157. 158	Lon, fl.	47. 115
Lhong.	96	Longis.	156
Lhongborth.	155	Lopocarium.	96
Lhüch.	158. 263. 264	Lothian.	165
Lhugüy.	265. 266. 277	Losse, fl.	157
Lhychlyn.	158	Lothiel.	257
Lhyvnant.	275	Lovanium.	152
Litchfield.	149	Λύγῳι, Λύγῳι.	161
		Lough.	

INDEX

Loughborough.	85	Maporiton.	172
Lowther, fl.	55. 266	Marchidun.	170
Lucdonum.	160	March Malen.	178
Lucocion.	61	Marcotaxon.	170
Ludgate.	156	Mæridæon.	180
Lug, fl.	160	Market-Overton.	171
Lugdunum.	ibid.	Marlas, fl.	266
Lugenia.	157	Marlborough.	93
Lugundino, —duno.	159	Marria.	104
Lumis.	126. 152	Mafona.	168
Lutetia Parifiorum.	101	Materna, —trona, fl.	198
Lychür, fl.	150	Matovion.	170
Lyne.	154	Maubeuge.	222
Lys, fl.	150	Mavia.	20. 182
		Maulion.	172. 205
M.		Maulsmire.	172
Macatonion.	161	Miyacis.	176
Machelen.	153. 164	Miyas Διμήν.	198
Machynllesh.	ibid.	Mediomano.	69. 173
Madrid.	172	Medwey, fl.	162
Madurnus, fl.	197. 198	Meer-town.	256
Madus.	162	Megstone, Inf.	163
Mael don.	190	Meivod.	173
Maelgün Güinedh.	164	Melarnioni.	174
Magintum, —gioninium.	ibid.	Melezo.	175
Maglona.	ibid.	Mełita.	166
Μαγνάται.	181	Memanturum.	104
Magnis, fl.	79	Μενάπιοι.	167
Maiden-Botwe.	163	Menau, Inf.	176
Castle.	109. 163	Meneg.	ibid.
Cross.	165	Menevia.	169
Maidston.	162	Menteith.	34. 100
Mailosse.	67	Merdbür, fl.	275
Maina.	20. 182	Merlin Ambros.	29. 30
Mainland, Inf.	196	Merscy, fl.	213. 229. 239
Maio.	187	Merhelig.	266
Maiona.	171	Mértas.	176
Mattland.	165	Metočia.	ibid.
Malaca.	166	Mevaniæ, Inff.	119
Μάλας, —λε.	166. 177	Mictis, Inf.	216. 248
Maldon.	64	Middleburgh.	172
Maleos.	224	Middlesex.	230
Malvern-Hills.	189. 190	Milan.	172
Manavi.	169	Milford.	252
Manchester.	167	Milidunum.	174
Manchester.	10. 167	Minno.	179
Manes.	6	Mixa.	ibid.
		Modibogdo.	172

P p

Moiezo.

INDEX.

Moezo.	175	Pen, fl.	19
Momonio.	100	Pethersby.	8
Môn, Inf.	179	Newstria.	22
Monaoëda.	176	Newbury,	220
Monile.	269	Newcastle upon Tyne.	125
Monmouth.	12	Newenden.	16. 168
Mons.	46	Newenham.	117
Montrose.	170	Newport.	141. 255. 256
Moravii.	176. 235	Newport-Waguel.	147. 256
Mordav, fl.	266. 274	Newton-Ryme.	59
Moresby.	179	Nichol.	153
Môr guerydh.	234. 240	Nid, fl.	183
Morini.	21. 68	Rin, fl.	19
Morionio.	180	Noéi⊙, Noéi⊙, Nêi⊙.	183
Morlais, —laix.	93	Nozbury.	207
Morlas, fl.	266. 274	Nozfolk.	137
Morraia.	104	Nozlich.	207
Mosstevia.	175	Nozhampton.	122
Mowap.	170	Nozwich.	85
Mul, Inf.	146. 166. 177	Nozwich.	138
Mulcaster.	164. 165	Nottingham.	9
Mul of Cantire.	193. 194	NOVANEI, —vanti.	184. 231
of Galloway.	184	Novitia.	220
Munnow, fl.	12. 180	Nympha Brigantum.	240
Murevi.	176. 235	O.	
Murimintum.	252	Ocellium.	186
Murray-Frith.	235	Ocellum Durii, Ocelo-	
Musselburgh.	170	dorum.	ibid.
Mutuantonis.	168	"Οχθη ἐψηλή.	154
		Ocriculum.	186
N.		Octopitaron.	186. 187
N A'βαρρε, —βαι⊙, Ναύ-		Oestrymnicae Insulae.	216
αι⊙.	181	Ogmor, fl.	266. 274
Ναυγάται.	ibid.	Oken-Pates.	255
Ναλκία.	61	Old Aberdeen.	104
Navimago.	201	Oldburgh.	117
Navern, fl.	181	Old Carlisle.	72
Navione.	92. 233	Malton.	64
Naurum.	99	Perith.	194
Neath.	183	Radnor.	163
Nédh, fl.	272	Sarum.	219
Nehalennia Dea.	3. 181. 248	Winchester.	252
Nemetes.	174. 182. 209	Olerica.	187
Nemetobriga.	174	Omire.	ibid.
Nemetocenna.	ibid.	Orduicum Montes.	189
Nemetotacio.	182	Orkneys.	ibid.
Nemthor C.	174	Orrea.	

INDEX.

Orrea.	169
Ostiones.	190
Ὀταλίνοι.	ibid.
Otodanii.	191
Ὀυανδόγαργα, — δαάργα.	200. 235
Ὀυάργα, — αργα, — αργαίς.	ibid.
Oudenaerd.	132
Ὀυελίβοργι, — εἰλίβοργι.	236
Ὀυενικόνας, — κόνιες.	241
Ὀυέννα.	238
Overborough.	47
Ober-Kilbin.	188
Ὀυιδόγαργα, Ὀυινδόγαργα.	235
Ὀυζέλλα, — εἰλλα.	256. 257
Ὀυτεργοί.	134
Oxa.	4. 31
Oxendon.	29
Oxford.	61. 264
Ὀζέλλα.	256

P.

Paddow.	121
Paisley.	199
Pant, fl.	31. 170
Papcastle.	193
Πάρεσσοι.	191
Parisii.	ibid.
Parrington.	199
S. Paul's Church, Lond.	156
Paunton magna.	7. 118
Paxton.	35
Pecus.	192
Pemble-Mere.	236
Pembroke.	55
Pemsey.	176
Pendley.	269
Pengüern.	244
Penk, fl.	192
Penkridge.	92. 192
Pennigent.	269
Pennolocus.	193
Penrhyn.	269
Pen sáv vel coit.	141
Penuahel.	2. 6. 195
Pen Uith.	19
Penwith-steort.	ibid.
Pen von lás.	ibid.

Pepidiañc.	194
Περγαμοῦ.	112
Petru muiaco.	197
Phryges.	48
Piers=bridge.	85
Pilais.	196
Plym, fl.	ibid.
Plymouth.	ibid.
Plymton.	ibid.
Pocklington.	191
Ponsmur.	254
Pont, fl.	197
Pont-Cland.	196
Pool.	43
Poreo classis.	99
Porta.	255. 256
Portchester.	198
Porth Cleis, — Uogan.	43
Portland, Inf. 82. 198.	251
Portslade.	198
Portsmouth.	ibid.
Portu Aepatiaci.	197
Portus Ictius.	248
Morinorum ad Britan-	
niam.	197
Pouys.	75. 173
Prætentura.	234
Princastellum.	46
Puddleham.	54
Πτερωτὰ Σιγατόπεδα.	9
Punctuobice.	117
Pydei.	264

Q.

Quagg.	113
--------	-----

R.

Raab.	201
Racline, Inf.	202
Ractomeffa.	20. 32
Ῥάγας.	88. 200
Rams-head.	237
Ramsley, Inf.	152
Ranatonium.	199
Randuara.	200
Rarabis.	112

INDEX.

Ratecorion.	88. 200	Routcheſter.	129
<i>Ῥατοκόριον.</i>	200	Rouſe.	ibid.
Rabenglas.	164	Rouenna.	204
Ravenna.	201	Rovia.	105
Rabensbourn.	185	Romton C.	205
Rabensworth.	201	Rorburgh.	170
Read, fl.	131	Rumabo.	107
Reading, Readyge.	197	Rumſey, Inf.	24
<i>Ῥέα.</i>	199	Rutland.	66
Reban.	ibid.		
Reculver.	203		S.
Red-Head.	221		
Regaina.	202	L A Saar, fl.	208
Rencewud.	185. 202	Sabaudi.	222
Rennes.	86	Sabis, fl.	ibid.
Repta-ceaſter, Reptimuth.	205	Sabrina, fl.	206
Reuda.	97	Sabus, fl.	ibid.
Rhaiadr.	263	Sachs.	209
Rhenus, fl.	159	Salen=Geefe.	248
Rhönien.	204	Salisbury.	219. 244
Rhyd Avüch.	186	Salmis.	207
Rhyt Kynnyt.	93	Salndy.	ibid.
Vorlas vel Morlais.	ibid.	Salopia.	244
Rhyvel.	36	Saltaſh.	257
Rianus, fl.	2	Samara (La Sambre) fl.	38. 222
Ribel, fl.	38	Samarobriga, —briva.	ibid.
Ribetcheſter.	203	Sambrica.	ibid.
Ribodunum.	ibid.	Sandonio.	68
Richburgh.	205	Sandwich.	205. 206
Richmond.	44. 72. 169	Sapaudi.	222
Ridings, Yorkſh.	49	Saponis.	145. 193
Riduna.	202	Saragoſſa.	58
Riduno.	58. 180	Sarnia.	127
Rigia.	202	Saturnus.	35. 36. 47
Rigomagus.	203	Saverenus.	99
<i>Ῥίγινα.</i>	202	Scadum Namorum, —Nan-	
Ringwood.	185. 202	niorum, —Nunniorum.	141
Riot.	97	Scadomorum.	ibid.
Riſingham.	131	Scaldis, fl.	232
Roan.	204	Scena.	210
Rochester.	46. 112	Scharp, fl.	119
Roſe-Caſtle.	86	Schetland.	211
Roffen.	69	Scota, Pharaonis filia.	225
Roffia.	233	Seaton.	180
Rotterdam.	169. 172	Segeloſum.	9
Rother, fl.	161. 168	Seghill.	213. 214
Rotherhithe.	ibid.	Seiont, fl.	272
Rotomagus.	204	Selcheſter.	38. 252
			Sel-

INDEX.

Selwood.	74. 84. 141
Senex.	48
Sequana, fl.	114
Serduno.	214
Σεραῖων Διμήν.	213
Sevenshales.	132
Severia.	219
Severn, fl.	206
Shanon, fl.	215
Sheerness.	269
Shepey, Inf.	166
Shirwood.	9
Shoreham.	198
Shrewsbury.	244
Sidbury.	229
Sidmouth.	ibid.
Sigugna, fl.	115
Silly Islands.	216. 217
Silurum Insulæ.	ibid.
Stimerston.	ibid.
Simpludæa.	217. 218
Sinetriadum.	108
Sistuntiaci.	213
Sittinbourn.	115
Skey, Inf.	211
Σκίσις.	ibid.
Σκυθόπολις.	210
Slan, fl.	179
Slegach.	152
Sleppa.	129
Σμέρται.	176
Soan, fl.	222
Soar, fl.	152
Sobrica.	218
Soland-Geese.	248
Solent.	ibid.
Solenta, Inf.	ibid.
Soldiers.	219
Solwey-frith.	215
Somerlet.	74
Somerton.	ibid.
La Somme, fl.	246
Somonobriva.	ibid.
Sonare.	223
South-Hanton.	19
Southolton.	174
Sowr.	208
Speen.	220

Spey, fl.	55. 231
Spurn-Head.	186
Stafford.	75. 231
Stanes.	28
Stanfordia.	149
Stanyway-Heath.	64
Staple-Isle.	171
Statio (Stadio) Deventia.	103
Strincar.	53
Stonehenge.	146
Stronhar.	5. 205
Stony-Stratford.	98
Stour, fl.	110
Stourbeach.	225
Stourminster.	18
Stow.	220
Stratford Episcopi.	88
Strathern.	107. 249
Strathnabern.	91. 181
Strenshald.	109. 110
Stretham.	198
Stretham-Grantham.	79
Stretton.	98. 192
Scribelin.	11
Stroud, fl.	115
Stura. 8. 18. 19. 110. 117.	226
Stutfall C.	149
Subdobiadon.	157
Sunderland.	68
Suffolk.	137
Sulloniacis.	220
Sumena.	246
Sun.	145
Sureby.	124
Surrey (Sudrige)	76
Susura.	145. 193
Swale, fl.	72. 124
Sychdin.	214
Sylva Caledonia.	207

T.

T	Aba, Tabia.	225
	Tadcaster.	59. 240
	Tadoriton.	171
	Tagea Voran.	58
	Tagus, fl.	100
	Ταίζαλοι.	221
	Tal y	

INDEX.

Tal y Lbyche.	264	Τοισόβι.	87
Tamatide.	224	Τοκία.	220
Tamar, fl.	38. 221	Τολιάπης.	224
Tamerton.	ibid.	Tonare.	223
Tamion.	222	Topenham.	10. 180
Tanarus, fl.	224	Torchester.	231
Tanet, Inf.	ibid.	Ταί, Τάσις εἰς αὐτοίς.	4. 232
Taramis, —his.	223	Touii, fl.	229. 265. 273
Taran.	ibid.	Tournay.	47
Tarbarth.	154	Trahannon.	19
Tarvisium.	224	Trajectus ad Lendam.	149
Task.	225	Tralhunc.	148
Tavodunum.	ibid.	Traxula.	124
Taw, fl.	265	Tregenev.	77
Tawton magna.	175	Tre-maton.	115
Tax.	225	Trenius, fl.	244
Tay, fl.	ibid.	Trent, fl.	103. 231
Teign, fl.	220	Triminitium.	230
Teignton.	ibid.	Trev rydh, gordh, gaefh.	114.
Teis, fl.	232	189.	
Teivi, fl.	111. 265. 273	Tueffis.	232
Termonin.	78	Turch, fl.	267. 274
Tern, fl.	198. 206. 230	Turci.	219
Tervynnant, fl.	267	Tarnus.	47
Tebiot.	229	Tweed, fl.	232
Teutones. 173. 182. 208.	227	Thwinamburn.	10
Tewksbury.	122	Ty güyn.	65
Thame.	113. 223. 265	Tyne-head.	191
Thames, fl.	ibid.	Tύραν.	47. 223
Tharted.	5. 31	Tyüi, fl.	229. 265
Θερά ὕδατα.	21		
Thet. fl.	204	V.	
Thetford.	ibid.		
Thistleworth.	23. 31	Y Våd dhu hylh.	17
Thor.	223	Y Våd velen.	17. 106
Thornburgh.	72	Vagniacis.	162
Thorney, Inf.	156	Vahalis, fl.	72. 124
Thunder.	224	Wale, fl.	254
Tίσιον, fl.	232	The Wale.	268
Tibius, fl.	229	Valenciennes.	254
Tinbren.	270	Y Valh.	16
Tindaethüy.	ibid.	Valteris.	246
Tinea, Tinoa.	229	Abbestow.	12
Tinmouth.	232	Vectis, Inf.	247
Tin Sylüy.	270	Vecturiones.	249
Tippal. fl.	58	Venedotia.	75. 90
Tisca, fl.	20	Vennonis.	39
Titanes.	208	Venta Cemomum.	238
		Venta	

I N D E X

Venta Sluxum.	238
Veneris.	246
Vernalis, —nilis.	ibid.
Vertenia.	249
Veterum.	246
Vicus ad Catarractam.	72
Vigutius, fl.	118. 248
Vindelis.	251
Vindinas, —diras.	ibid.
Vinion, Inf.	135
Vinonia, —nevia.	253
Viscus.	8
Vividin.	236
Ulcinium.	100
Ulster.	99. 254
Unifama.	145. 178
Voadicea.	254
Y Voel.	268
Voreda.	240
Voudicea.	254
Urde-Head.	247
Urnach Gair.	243
Urk, fl. 140. V. Isca.	
Ufocoana, —cona.	256
Uffoldun.	257
Uter Pendragon.	192
Utriconium Cornoniorum.	91.
	242.
Utropeter.	122. 123
Vulcanus.	36
Uxbridge.	29. 264
Uxelludiano.	257
Y Vyrny, fl.	265. 277

W.

T O Wagg.	114
Wainfleet, fl.	233
Walcheren.	3
Wald.	76
Walden.	5. 63
Wall.	150
Wallenford.	28. 61
The Wall's End.	253
Wallia.	53. 233
Wallischi.	37. 53
Wallones.	51
Waltham.	88. 116

Walthwick.	59. 237
Wambo, Inf.	114
Wantsum, fl.	206
Warham.	111. 180
Warminster.	241
Warrington.	239
Warwick.	21. 75. 98. 198.
	242.
The Wasches.	176
Waterbrook.	85
Watling-street.	114
Wattlesburgh.	ibid.
Weldon.	98
Weimes.	233
Weland, fl.	149
Wellop, fl.	44
Welsh-Pool.	148
Wensbeck, fl.	129
Wire, fl.	202. 236
Werlame-caaster.	245
Westbury.	202
Westet-Cowdon.	142
Westminster-Abby.	156
Wexford.	102. 166. 206
Wey, fl.	82
Weymouth.	82. 251
Wibert, fl.	187. 240
Whigg.	136
Whisket.	34
Whirby.	110
Whithern.	65
Whitlaton.	11
Wisle, fl.	139
Wighton.	101
Wigton.	78
Wilen-ferry.	207
Wilton.	70
Winander-Mere.	105
Winburnham.	251. 252
Winchelcomb.	23
Winchester.	238
Winwadre-Mere.	213
Wirral.	74. 225
Wirus, fl.	236
Witham, fl.	118
Woburn.	98. 113. 114
Woodbury.	10
Woodcote.	185
Wool.	

I N D E X

Attolet, Attollover. 28
Attochester. 46
Atoulds. 76
Atreken. 243
Wrocwardin. ibid.
Atroperer. 242
Aty, fl. 110

X.
Xaintes. 172

Y.

Ylme, fl. 235. 246
Yalinton. ibid.
Yare, fl. 126
Yarmouth. 127
Yawles. 96
Yper Le. 120
Ypocessa. 69. 122
Ypres. 120
Ystuyth, fl. 210

The NAMES of the SUBSCRIBERS.

N.B. *Those that have Asterisks before them
have subscribed for Royal Paper.*

- * Edward Alexander, Esq.
 Anthony Allen, Esq.
 John Anstis, Esq. Garter Principal
 King at Arms.
 JOHN LORD BISHOP of S. ASAPH.
 Thomas Bacon, Esq.
 * Charles Bale, M. D.
 * Mr. John Bamber, Chirurgeon, F.R. S.
 Mr. Christopher Bateman, Bookseller.
 The Reverend Mr. Baxter.
 Peregrine Bertie of the Middle Temple, Esq.
 Mr. Halley Bishop.
 James Blackley, M. A.
 * RICHARD EARL of BRADFORD.
 Charles Brent, M.A. Student of Christ-Church,
 Oxon.
 * John Bridges, Esq. F. R. S.
 Owen Brigstocke, Esq. F. R. S.
 William Brittow, Gent.
 Leigh Brook, M. A. Fellow of Brasen-Nose Col-
 lege, Oxon.
 Mr. James Burnet.

* Sir Thomas Bury, Lord Chief Baron of his Majesty's Exchequer.

John Campbell of Calder, Esq.

* JOHN MARQUISS of CARNARVON.

William Carter of Kemmel, Esq.

* JAMES LORD CAVENDISH.

* JAMES DUKE of CHANDOIS.

William Chapple of the Middle Temple, Esq.

* Arthur Charlett, D.D. Master of University College, Oxon.

* FRANCIS LORD BISHOP of CHESTER.

John Chicheley, Esq.

* HUGH EARL of CHOLMONDLEY.

* George Clark, LL. D.

Robert Clavering, D.D. Treasurer of S. David's.

Mr. Henry Clements, Bookseller of London.

James Cocks, Esq.

Cook, M. D.

John Cottle, Esq.

George Cresset, Esq.

Thomas Crisp, Esq.

* Thomas Crowe, M. D.

Samuel Cruwys of the Inner Temple, Esq. F.R.S.

Sir James Dalrymple, Baronet.

Charles Dartiquenave, Esq.

* ADAM LORD BISHOP of S. DAVID'S.

Alexander Denton, Esq.

* WILLIAM DUKE of DEVONSHIRE.

* Brigadier James Dormer.

Richard Dyer, M. A. Fellow of Oriel College, Oxon.

John Eames, Gent.

* WILLIAM LORD BISHOP of ELY.

Sir John Evelyn, Knight and Baronet.

Francis Fane, Esq.

Thomas Field, B. D.

Charles Fleetwood, M. A. Prebendary of Ely.

* THOMAS LORD FOLEY.

* Sir

* Sir John Fortescue, One of the Justices of the King's Bench.

Humfrey Foulkes, M. A. Prebendary of S. Asaph.

Martin Foulkes, Esq. F.R.S.

Thomas Foulkes, M.A. Student of Christ-Church, Oxon.

Mr. John Freek, Chirurgeon.

Robert Freind, D. D.

* John Freind, M.D. F.R.S.

Richard Frewin, M. D.

* Roger Gale, Esq; F. R. S.

Samuel Gale, Gent.

John Georges, Esq.

William Gibbons, M. D.

Mr. Bernard Gizlanzoni.

Mr. Richard Glynne.

Robert Gray, M. D.

Robert Gray, Esq.

Mr. Edward Green, Chirurgeon.

The Reverend Mr. Green of Derby.

Henry Gregory, M.A. Student of Christ-Church, Oxon.

Griffith Gunnys, B.D. Fellow of Jesus College, Oxon.

Edmund Prideaux Gwyn, Esq. Gentleman-Commoner of Christ-Church, Oxon.

John Hadley, Esq. F.R.S.

Peter Halden, Esq.

Anthony Hall, M.A. Fellow of Queen's College, Oxon.

Henry Hall, M. A.

Joseph Hall, Esq. Sergeant at Arms.

Edmund Halley, LL.D. Savilian Professor of Geometry, Oxon. and Secretary of the Royal Society.

John Hammond, D. D. Canon of Christ-Church, Oxon.

Philip Harcourt, Esq.

* John Hare, Esq. Richmond Herald.

* Edward Harley, Esq. Gentleman-Commoner of Christ-Church, Oxon.

* EDWARD LORD HARLEY.

* WILLIAM MARQUISS of HARTINGTON.

John Harwood, LL.D. F.R.S.

David Havard, M.A.

Hopton Haynes, Esq.

Thomas Hearne, M.A. of Edmund Hall, Oxon.

Mr. Samuel Hellyar of Queen's College, Oxon.

Nicholas Herle of Launceston in Cornwall, Esq.

Thomas Hesketh, Esq.

Abraham Hill, Esq. F.R.S.

Mr. James Hill of the Inner Temple, F.R.S.

John Hill, B.D. Fellow of Queen's College, Oxon.

* Samuel Hill, Esq.

Joseph Hodges, Esq. F.R.S.

George Holmes, Esq.

* Lawrence Howel, M.A.

John Hudson, D.D. Keeper of the Bodleian Library, Oxon.

Edward Hughes, B.D. Fellow of Jesus College, Oxon.

Edward Hulse, M.D.

David Humfreys, M.A. Secretary to the Corporation for propagating the Gospel in Foreign Parts.

* Mr. Robert Huntman.

Thomas Hussey of the Middle Temple, Esq.

Coll. Alexander Jacob.

The Reverend Mr. David James.

Nicholas Jeffreys of the Inner Temple, Esq.

* Walter Jeffreys, Esq. F.R.S.

* Sir Joseph Jekyl, Master of the Rolls.

* Thomas Jett, Esq. F.R.S.

John Inglis, M.D. F.R.S.

Messrs, William and John Innys, Booksellers.

Thomas Jobber, Esq.

John Joceline, Esq.

Maurice Johnson of the Inner Temple, Esq.

John

John Jones, M. A.
William Jones, B. D. Fellow of Jesus College,
Oxon.

* William Jones, Gent. F. R. S.

James Jurin, M. D. F. R. S.

* Robert Keck, Esq. F. R. S.

James Keith, M. D.

Thomas Kennedy, Esq.

* Mr. Robert Keylway, Chirurgeon.

John Kidby, A. B. of Baliol College, Oxon.

Thomas Kilpin of the Middle Temple, Esq.

* Corbet Kinaston, Esq.

* GEORGE EARL of KINNOULL.

John Lance, Gent.

The Honourable William Lee, Esq.

Peter Le Neve, Esq. Norroy King at Arms, F. R. S.

* Henry Levett, M. D.

Erasmus Lewis, Esq.

Mr. John Lewis, Bookseller.

EDMUND LORD BISHOP of LINCOLN.

Edmund Littlehales, M. D. F. R. S.

Lockier, D. D.

WILLIAM LORD BISHOP of LONDONDERRY.

* Mr. Charles Lyddel, Gentleman-Commoner of
Christ-Church, Oxon.

Mr. Hastings Lloyd of Christ-Church, Oxon.

* Mr. John Lloyd.

Evan Llwyd, M. A. Fellow of Jesus College, Oxon.

Mr. John Machin, P. Astr. Gr. and Secr. of the R. S.

William Malet of the Middle Temple, Esq.

* Mr. John Markham, Apothecary.

Thomas Maxwell, Esq. Gentleman-Commoner of
Christ-Church, Oxon.

* Richard Mead, M. D. F. R. S.

* Samuel Mead, Esq.

Charles Mein, Esq.

James Mickleton of Gray's Inn, Esq. F. R. S.

Robert Middleton of Chirk-Castle, Esq.

Roger

Roger Millart, Esq.

* LORD MILTON.

Mr. Randall Minshull.

Mr. Morehead.

Edward Morgan, B. A.

Mr. George Morgan of Baliol College, Oxon.

Samuel Morland, Gent. F.R.S.

* Richard Mostyn of Penbedw, Esq.

William Musgrave of Exon, M. D. F.R.S.

Sir Isaac Newton, P.R.S. Master of the Mint.

Anthony Nicoll of Lincoln's Inn, Esq.

John Baptista Nipho, M. D.

William Northey, Esq.

* Adam Ottley, Esq.

John Owen of the Inner Temple, Esq.

* ROBERT EARL OF OXFORD.

Richard Pacey, of the Inner Temple, Esq.

Samuel Palmer, M. A. Student of Christ-Church,
Oxon.

* Mr. Samuel Palmer, Chirurgeon.

* Thomas Palmer, Esq.

Thomas Pardo, B. D. Fellow of Jesus College,
Oxon.

* THOMAS LORD PARKER, Lord Chancellor
of Great Britain.

William Parry, M. A. Fellow of Jesus College,
Oxon.

William Pavey, Gent.

Thomas Pellet, M. D. F.R.S.

* THOMAS EARL OF PEMBROKE.

J. C. Pepusch, Doctor of Musick.

Thomas Perrot, Esq.

Mr. Thomas Pestell.

* WHITE LORD BISHOP OF PETERBOROUGH.

Mr. James Peters.

Mr. J. Tho. Philipps, Secretary to the Commissioners
for building Fifty New Churches, &c.

William Philipps of Brecknock, Esq.

* Walter

* Walter Plummer, Esq.
 Richard Plumpton, Esq.
 * Henry Plumtre, M. D. F. R. S.
 * Benjamin Portlock, Esq.
 David Powell, M. A.
 John Pratt of the Middle Temple, Esq.
 John Price, B. D. Fellow of Queen's College in
 Cambridge.
 Rees Price of Myddvai, Gent.
 * Robert Price, Esq. One of the Barons of his
 Majesty's Exchequer.
 John Pringle of Haining, Esq.
 John Pughe of Mathavarn, Esq.
 Richard Pye, Esq.
 Queen's College Library, Oxon.
 John Ratcliffe, M. A.
 * Thomas Rawlinson, Esq. F. R. S.
 * Richard Rawlinson, LL. D. F. R. S.
 Thomas Reeve, Esq.
 Tancred Robinson, M. D. F. R. S.
 William Rollinson, Esq.
 John Russel, M. A. Fellow of Wadham College,
 Oxon.
 Edward Sawyer of the Inner Temple, Esq.
 * Sir Thomas Sebright, Baronet.
 Thomas Sergeant, Esq.
 James Sheppard of the Middle Temple, Esq.
 John Sherlock, Esq. F. R. S.
 Sir Hans Sloan, Baronet.
 James Smith, Esq.
 William Stanley, D. D. Dean of S. Asaph.
 William Stratford, D. D. Canon of Christ-Church,
 Oxon.
 Alexander Stuart, M. D. F. R. S.
 Lewis Stucley of the Middle Temple, Esq.
 William Stukeley, M. D. F. R. S.
 * CHARLES EARL of SUNDERLAND,
 John Talman, Esq.

Thomas

Thomas Tanner, D.D. Chancellor of Norwich.
 Brook Taylor, LL.D. F.R.S.
 Charles Taylor of the Inner Temple, Esq.
 William Tempest, Esq. F.R.S.
 Thomas Terry, D.D. Canon of Christ-Church,
 Oxon.
 Eubule Thelwall, B.D. Fellow of Jesus College,
 Oxon.
 * Mr. Alban Thomas, Keeper of the Library and
 Repository of the Royal Society.
 Hugh Thomas, Gent.
 * William Thomas, Esq.
 * Timothy Thomas, M. A. Student of Christ-
 Church, Oxon.
 Joseph Thompson, Esq.
 Clement Tooky, M. A.
 * THOMAS LORD TREVOR.
 John Trevor of the Middle Temple, Esq.
 Edward Waddington, D.D.
 Thomas Wadsworth, M.D.
 William Wagstaffe, M.D. F.R.S.
 Thomas Warkhouse, Esq.
 William Warter of the Inner Temple, Esq.
 * Richard West, Esq.
 John White, M. A. Student of Christ-Church,
 Oxon.
 John Whiteside, M.A. F.R.S. Keeper of the
 Ashmolean Museum, Oxon.
 George Wigan, M.A. Student of Christ-Church,
 Oxon.
 * Moses Williams, M. A.
 Mr. John Willford.
 * JONATHAN LORD BISHOP of WINCHESTER.
 John Wiseman of the Middle Temple, Esq.
 John Wood of Lincoln's Inn, Esq.
 William Wotton, D.D. F.R.S.
 Hugh Wrottesley, Esq.
 Edward Wynn, LL.D. Chancellor of Hereford.
 * William Yong of Brin-Yorkin, Esq.

